اللغة العبرية

עִבְרִית

دروس وتدريبات

שִׁעוּרִים וְתַרְגִּילִים

ארם

تأليف

الدكتور فائز فارس

עִבְרִית

שִׁעוּרִים וְתַרְגִּילִים

اللغة العبرية

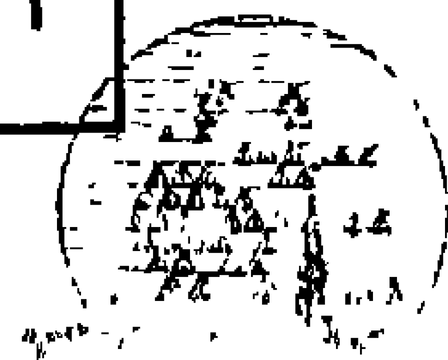
עִבְרִית

دروس وتدريبات

שִׁעוּרִים וְתַרְגִּילִים

מאת

ד״ר פאיז פארס

تأليف

الدكتور فائز فارس

رقم الاجازة المتسلسل: ٤٨/٣/١٩٨٧
رقم الايداع ٨٩/٣/١٩٨٧

٤٩٢٫٤
فايـ . فايز فارس محمد الحمد
دروس في اللغة العبرية / فايز فارس محمد الحمد
. ـ عمان : دار البشير للنشر، ١٩٨٧
٣٨٠ ص
ر. أ(٨٩/٣/١٩٨٧)
١ ـ اللغة العبرية أ ـ العنوان
(تمت الفهرسة بمعرفة مديرية المكتبات والوثائق الوطنية)

الطبعة الأولى: ١٤٠٧هـ / ١٩٨٧م

---

* مؤسسة الرسالة : بيروت ـ شارع سوريا ـ بناية صمدي وصالحة،
هاتف ٣١٩٠٣٩ ـ ٢٤١٦٩٢ ص.ب ٧٤٦٠ برقياً: بيوشران
* دار الأمل : هاتف ٢٧٦١٧٤ ـ ص.ب ٤٦٩ اربد ـ الاردن

الإهداء

إلى زهرة المدائن، مدينة القدس ..

بسم الله الرحمن الرحيم

توطئة

يتّجه الناس إلى دراسة اللغات الأجنبية لأغراض شتّى، وتراود نفوسهم حينئذ آمال متباينة. ومن أجل مدّ يد العون إلى الراغبين في السيطرة على مبادىء اللغة العبرية، رأيت أن يكون في هذا الكتاب:

١ـ مقدّمة لغوية موجزة تعرّف باللغة العبرية، بعد التعريف بالساميين وبلغاتهم. هذه المقدّمة تبيّن خصائص العبريّة، وتقرن بينها وبين الساميات الأخريات، وأذكر فيها الأطوار التي مرّت بها هذه اللغة عبر العصور. كما تتناول كيفيّة النطق بالأصوات وكتابة الحروف والحركات، وتحوي تنبيهات للتفريق بين الأحرف المتقاربة الرسم.

٢ـ دروس وتدريبات، هي في البداية دروس تهجئة عشرة ترمي الى دراسة الحروف العبرية وحركاتها، وتلحق هذه الدروس تدريبات لكلّ درس، وبعدها بضعة تدريبات لتثبيت أشكال الحروف والحركات في الأذهان من خلال السيطرة على الكلمة المفردة والجملة القصيرة. ويلي دروس التهجئة العشرة خمسون درساً عنيت باختيارها بتصرّف من أحد الكتب التي صنّفت لتعليم الراشدين. وفي هذه الدروس حوار في مواقف متعدّدة من جوانب الحياة المختلفة، وقد أتبعت كلّ درس تدريبات منوّعة كافية في خدمة الأغراض اللغويّة المتوخّاة.

ثم جعلت بعد كلّ خمسة دروس مجموعة من التدريبات في صفحتين، لبيان مبادىء قواعد اللغة العبرية من خلال الدروس التي يمر بها الدارس.

٣ـ وفي ملحق بالكتاب جعلت جداول منوّعة لتصريف الأفعال الصحيحة والمعتلة، والمجرّدة والمزيدة، وفي ملحق آخر جعلت ترجمة لدروس الكتاب، راعيت فيها أن تكون ترجمة دقيقة موافقة للمتن العبريّ.

أخي القارىء

يطيب لي أن أدوّن هنا بعض الملحوظات التي تتضمّن فائدة لدارسي العبرية. وهذه الملحوظات بعض ما وجدت في أثناء تدريس هذه اللغة ودراستها عبر السنوات الماضية.

- اللغةالعبرية من أسهل اللغات على الدارس العربي، لقربها من لغتنا العربية، لذا يجمل الاهتمام بالربط بين العربية والعبرية في الأصوات وبناء الكلمة ونظم الجملة ودلالات الألفاظ. وفي هذا المجال يحسن الابتعاد عن التأثر باللغة الانجليزية او غيرها، فلا صلة قرابة بين العبرية وتلك اللغات في اصول الأصوات والصرف والنظم والدلالة.
- لا بدّ من الإلمام بكثير من المعلومات عن فلسطين، وعن اللغة العبرية وحال الناطقين بها في الماضي والحاضر، لئلا تكون دراسة اللغة في فراغ ذهني مجرّد.

● أفضل أن يتمّ التدريب في المرحلة الاولى من الكتابة، على الحرف المربع (حرف المطبعة)، وذلك من أجل تثبيت القدرة على القراءة. وبعد دروس التهجئة والتمكّن من معرفة حروف المطبعة، تبدأ مرحلة الكتابة بالخطّ اليدويّ السّلس مع الدرس الأول من دروس الكتاب بشكل تدريجي.

● يحسن من حين لآخر أن يقرن بين أصوات الحروف العبرية والحروف العربية أو غيرها، او بين الأحرف العبرية المتشابهة، في الطباعة وفي الكتابة اليدوية، وإن استمرار التنبيه والتدريب مفيد في التفريق بوضوح بين هذه الحروف عند القراءة وعند الكتابة.

● في الكتابة العبرية لا بدّ من المقارنة بين احرف الكلمة الواحدة، ولا بدّ من المباعدة بين الكلمة وسابقتها والكلمة ولاحقتها، إذ يؤدي تداخل حروف الكلمات الى صعوبة كبيرة في قراءة الخطوط.

● انّ الامتناع عن كتابة الكلمات العبرية بحروف عربية ـ أمر ضروري؛ لأنّ ألفاظ أية لغة بحروف لغة اخرى تعيق القدرة على القراءة المتمكنة وتبطّىء الفهم.

● وان الانتباه الى القراءة النموذجية وقراءات المحاكاة من بعدها، والاستماع الى تسجيلات صوتية للدروس، خير من اللجوء الى كتابة العبرية بحروف عربية، لأنّ الاستماع الى أنماط جيدة من القراءة عون عظيم على التثبت من قراءة المكتوب وفهم مضمونه.

وتجدر الاشارة هنا الى الفائدة الكبرى التي يمكن ان يجنيها الراغب في دراسة العبرية من متابعة البرامج الاذاعية التي تعدّ وتقدّم لدارسي هذه اللغة.

● الأشرطة المسموعة المرئية «الفيديو» ممّا يناسب البدايات في دراسة هذه اللغة، قد تكون خيرا من التسجيلات الصوتية؛ لأنها تخدم الأذن والعين معاً. كما أن مشاهدة البرامج التلفزيونية المعدة لتعليم هذه اللغة، ومشاهدة سائر البرامج ممتعة وتفيد في تبيين سلامة النطق وتوضّح المعاني.

● أنصح بالنظر في الكتب العبرية الميسّرة مما في مستوى الدروس؛ لأنّ مثل هذه الكتب تمكّن من مبادىء اللغة، وتنمّي القدرات فيها.

● في اثناء دراسة أوّليات اللغة العبرية أو أية لغة أخرى، لن يستوعب القارىء مادة الصحف العبرية أو البرامج الإذاعية أو التلفزيونية. ان هذا المطلب يحتاج إلى استمرار الدراسة، ومواصلة الاطلاع، ومضاعفة العناية، وبذل الجهد، ومن جدّ وجد، ومن سار على الدرب وصل؛ والله الموفق . . .

الدكتور فائز فارس

«ايدون» اربد ـ الاردن
١٤٠٧هـ / ١٩٨٧م

مقدّمة
הקדמה

١ ـ السّاميون

الساميّون اسم غير علميّ لشعوب منها أكثر القاطنين في جزيرة العرب وبلاد الشام والرافدين . وتتضارب الآراء حول موطنهم الأصلي، فأكثر العلماء يرى أنهم جاءوا من الصحراء العربيّة أو من أطرافها، ويرى بعضهم أنهم من اليمن. ورأى بعضهم أنهم قادمون من أرمينيا ، أو من سوريا ؛ وذهب آخرون إلى أنّ موطنهم الأول هو افريقيا ، كما قال بعضهم انهم من بلاد الرافدين .

ومن الأمم الساميّة التي سادت ثم بادت الاشّوريّون والبابليّون والفينيقيّون والكنعانيّون . والعرب، في الوقت الحاضر، أكثر الساميّين عددًا ؛ ومن الناطقين اليوم بلغات سامية ، أحباش إثيوبيا واليهود .

ويمكن أن يقال ـ بشكل إجمالي ـ إن الساميّين من أقوام حوض البحر المتوسّط ، تميل بشرتهم إلى السمرة ، وفي وجوههم طول ، والأنف أقنى ، والشعر مسترسل ، وفي القامة ميل إلى الطول . وقد تختلف سحنة الساميين الجنوبيين في عصرنا هذا عن سحنة النازلين في بلاد الرافدين أو في بلاد الشام . وقد يكون العربي في جبال اليمن أو في قلب الجزيرة العربيّة أصدق من غيره تمثيلا للساميّ الأصيل، لأن هذه السّمات والمميزات قد تختفي في شعوب خالطت شعوبًا وأممًا أخرى .

من هؤلاء الساميين انطلقت الديانات السماويّة الثلاث: اليهودية والنصرانية والإسلام، فاليهودية أقدمها، والنصرانية أوسعها انتشارًا في العالم، والإسلام هو السائد بين الأمم الساميّة ، لقد دعت هذه الديانات كلها إلى التوحيد ، وعبادة إله واحد لا شريك له ، كما دعت إلى الأخلاق العالية في الكتب المقدسة: التوراة والإنجيل والقرآن الكريم .

وكان للساميّين فضل كبير على الحضارة الإنسانيّة، في تطوير الكتابة الهيروغليفية التصويرية إلى كتابة مقطعيّة . هذه الكتابة المقطعيّة نشرها الفينيقيّون في العالم الغربيّ عبر الأبجديّة اليونانيّة ، وكان ذلك بفضل نشاطهم التجاريّ الواسع ، واتصالهم المستمر بالأمم الأوروبيّة .

٢ ـ اللغات السّامية

هذه اللغات تاريخها طويل ممتدّ في الزمان، وقد ساد بعضها ثم اضمحلّ باضمحلال الدول والأقوام ، وبعضها الآخر ما زال سائدًا حتى يومنا هذا في أقطار جزيرة العرب وبلاد الشام وبلاد الرافدين وأقطار شمال افريقيا والحبشة . وقد عرفت في أوروبا باسم اللغات الشرقيّة ، هذا الاسم الجامع الذي يضمّ الساميّات وغيرها من لغات آسيا وافريقيا ، إلى أن أطلق عليها العالم الألماني شلوتزر في القرن الثامن عشر اسم «اللغات الساميّة» ، لما تنفرد به عن سواها من السمات المشتركة .

وقد تقسّم هذه اللغات جغرافيًّا ، على النحو التالي :

(١) اللغات الساميّة الشرقيّة :

هي الأكّديّة ، أو البابليّة ـ الآشورية في أرض الرافدين قديمًا . والأكديّة اسم شامل أطلقه البابليّون على لغتهم في الجنوب ، وعلى لغة اخوانهم الآشوريّين في الشمال . وهي منسوبة إلى «أكّد» التي بناها سرجون الأول ، حوالي سنة ٢٣٥٠ ق . م . ، لتكون عاصمة لأول دولة ساميّة تشهدها أرض الرافدين .

(٢) اللغات الساميّة الغربيّة :

منها لغات الفرع الشمالي ، ولغات الفرع الجنوبي :

أ ـ لغات الفرع الشمالي ، منها الشعبة الكنعانيّة والشعبة الآراميّة :

الشعبة الكنعانيّة : هي مجموعة اللغات التي سادت فلسطين وجزءا من جنوب سوريا ، ومنها : اللغة الفينيقية ووليدتها البونيّة ـ لغة الفينيقيين الذين أسسوا مستعمرات لهم في حوض البحر المتوسط بين القرنين التاسع والثاني قبل الميلاد .

ومن هذه اللغات : المؤابية ، لغة المؤابيّين في شرق الأردنّ . وقد بقي من آثارها نقش الملك ميشع الذي يرجع إلى منتصف القرن التاسع قبل الميلاد .

ومنها : الأوغاريتيّة ، لغة مدينة أوغاريت القديمة شمال اللاذقيّة . لقد كانت أوغاريت مدينة عامرة في القرن التاسع عشر قبل الميلاد ، وبلغت أوج ازدهارها في القرن الرابع عشر ، ثم دمّرت في القرن الثالث عشر . وقد وجدت فيها مخطوطات بالغة الأهميّة .

ومنها العبريّة : وهي لغة العبرانيّين ولغة العهد القديم والتلمود والمشنا ، وعبريّة القرون الوسطى ، والعبريّة الحديثة ، التي عادت إلى الحياة ، فكانت بذلك هي اللغة الكنعانيّة الوحيدة التي تستعمل في تصريف شؤون الحياة العامّة في هذا العصر .

الشعبة الآراميّة : هي مجموعة من اللهجات التي وجدت أولا في شمال سوريا ، ثم توغلت بعيدًا في المناطق المحيطة بها . وفي عهد المسيح عليه السلام ، نجد من هذه الشعبة : الآرامية الغربيّة ، ومنها : اللهجة النبطيّة التي تمثلها نقوش البتراء من القرن الأول قبل الميلاد إلى القرن الثالث الميلادي .

ومنها : اللهجة التدمريّة التي تمثلها نقوش تدمر في الفترة المتقدمة نفسها .

ومنها: الآرامية اليهوديّة التي كتب بها يهود فلسطين الترجوم والتلمود الأورشليمي والمدراش بين القرنين الثاني والخامس بعد الميلاد .

ومنها: الآرامية المسيحية لغة نصارى فلسطين بين القرنين الخامس والثامن الميلاديّين .

ومنها: الآرامية السامريّة التي ترجمت إليها أسفار موسى الخمسة في حدود القرن الرابع الميلادي .

أمّا الآراميّة الشرقيّة ، فاختلافها عن الآراميّة القديمة أكبر من اختلاف الآرامية الغربيّة . والآرامية الشرقية منها:

اللغة السريانيّة، لغة كنيسة الرها . وللسريانيّة أدب وافر يمتدّ من القرن الثالث إلى القرن الثالث عشر الميلادي .

ومن الآرامية الشرقيّة لغة التلمود البابلي بين القرنين الرابع والسادس الميلاديين . وهناك اللغة المندعيّة ، لغة الجماعة الغنوصيّة ، المعروفة باسم «المندعيّين» ، ولها آثار تمتدّ من القرن الثالث إلى القرن الثامن بعد الميلاد .

ب ـ لغات الفرع الجنوبي، منها الشعبة الجنوبيّة ، والشعبة الشماليّة :

ـ الشعبة الجنوبيّة

ومنها : اللغات العربيّة الجنوبية القديمة ، وتقسم إلى لهجات : السبئيّة والمعينيّة والقتبانيّة والحضرميّة والأوسانيّة ، وآثارها تتراوح من القرن الثامن قبل الميلاد إلى القرن السّادس الميلادي .

ومنها اللهجات المهريّة والشحريّة والسوقطريّة ، وهي غير عربيّتنا . وما زالت حتى يومنا هذا في جنوب الجزيرة العربيّة وفي جزيرة سوقطرة وبعض الجزر المجاورة .

واللغات الحبشيّة : وهي اللغة الأمهريّة ، اللغة الرسميّة في اثيوبيا اليوم ؛ والجعز ، اللغة القديمة المقدسة ؛ وتغرينيا وتغري ، لغتا التخاطب في الأجزاء الشماليّة من البلاد .

ـ الشعبة الشماليّة :

فيها : اللغة العربيّة الشماليّة : لغة القرآن الكريم ، التي تسود جنوب غرب آسيا وشمال افريقيا . لقد أصبحت العربيّة الشماليّة أوسع اللغات الساميّة انتشارًا بعد ظهور الإسلام . وعربيّتنا هذه ظهرت في كثير من النقوش قبل الإسلام ، وآثارها الأدبية الشعريّة والنثريّة تعود إلى العصر الجاهلي . وهي لغة محافظة ، ما زالت تحتفظ بأكثر خصائص اللغة الساميّة الأولى حتى يومنا هذا .

خصائص اللّغات الساميّة :

إذا كانت الظواهر اللغويّة التي تميز اللغات الساميّة ، هي التي تميّز مجموعة الشعوب الساميّة ، فإنّ خصائص هذه اللغات يمكن أن تظهر في الأصوات والصيغ وفي أبنية الجمل في النواحي التالية :

(١) أحرف الحلق : وهي أكثر ظهورًا في اللغات الساميّة من اللغات الأخرى . وهذه الأحرف هي : الألف اليابسة والهاء والخاء والغين والحاء والعين .

(٢) أحرف الإطباق : وهي شائعة في اللغات السامية . وهذه الأحرف هي : الصاد والضاد والطاء والظاء والقاف .

(٣) الجذور الثلاثيّة : هي السائدة في نظام الصيغ الساميّة ، حيث تحدّد الصوامت الثلاثة الأساسيّة معنى الكلمة الأساسي ، وبإضافة وحدات صرفيّة أخرى للجذر ـ في أوله أو وسطه أو آخره ـ يتحدّد المعنى الدقيق للكلمة .

(٤) زمن الفعل: قد يكون الفعل دالًّا بصيغته المجرّدة على انقضاء الحدث وتمامه ، وهو الفعل الماضي . أما الذي لم يتمّ أو لم يحدث ، فتدلّ عليه صيغة أخرى تفيد الحال أو الاستقبال . وقد يرى بعض العلماء أن الفعل في اللغات السامية قاصر عن أداء الغايات ، ولكنّا نراه يؤدّيها في تركيبات معيّنة ، كما تؤدّيها الأفعال في اللغات الأخرى .

(٥) زيادات الأفعال: من الأفعال في اللغات الساميّة ما هو مجرّد ، ومنها ما هو مزيد . فالمجرّد يدلّ بصيغته الثلاثيّة غالبا على معنى محدّد لاقتران حدث معيّن بزمن . وقد تلحقه وحدات صرفية تضاف إلى أصوله للدلالة على معان مختلفة في سلسلة من أوزان المزيد . وقد تؤخذ من الأفعال الصفات وما عداها من المشتقّات ، ويمكن أن يقال بشكل عامّ إن اللغات الساميّة ليست ميّالة إلى النحت في أبنية الألفاظ .

(٦) جمع التكسير: وهو جمع الأسماء بتغيير نضد الاسم المفرد . وقد نرى شيئا من هذه الجموع في لغات أخرى ، ولكنه نزر يسير . وهذا الجمع شائع في اللغتين الساميتين العربيّة الشماليّة والحبشيّة . ويذهب بعض العلماء إلى أن هذا النوع من الجمع اسم جمع ، ولكنّني أراه جمع سلامة أغنت عن الوحدة الصرفيّة في أواخر صيغه تغييرات ظهرت قبلها في بناء المفرد .

(٧) الإضافة: لمزيد من التعيين أو التخصيص، يضاف في اللغات الساميّة اسم إلى اسم آخر، الأول منهما مضاف، قد تختلف هيئته في الإضافة عن هيئته في حال الإطلاق ، والتالي مضاف إليه .

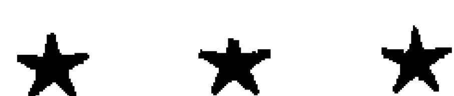
(٨) الإعراب: في بعض اللغات الساميّة قد يتغيّر حال آخر الكلمة بتغيّر وظيفتها في الجملة ، أو كما يقولون «بتغيّر العوامل الداخلة عليها» . وهذا التغيّر هو الإعراب في اللغة، ويقابله البناء . ويظهر الإعراب جليًّا

في لغتنا العربيّة الشماليّة ، وظهر كذلك في اللغة الآشوريّة ، ومنه آثار قليلة ما زالت باقية في اللغة العبريّة .

(٩) الجملة البسيطة : تميل اللغات الساميّة إلى الجملة البسيطة ، ولا تميل إلى الجمل الفرعيّة . إنها تفضّل أن تضع الجمل بعضها إزاء بعض ، على أن تُستنتج من السياق العلاقة التي تربط إحداها بالأخرى ، سواء كانت هذه علاقة شرطيّة أو غائيّة أو سببيّة أو ما أشبه .

(١٠) الجملة الفعليّة : وهو تركيب يقابل الجملة الاسميّة ، وتلجأ إليه اللغات السامية للتعبير عن الحدث ولإبرازه . فالفعل المسند إلى فاعله يتضمّن الحدث والزمن وله صدر الجملة الفعليّة ، ويليه الفاعل الذي يسند إليه الفعل .

هذه أبرز خصائص اللغات الساميّة . وقد يضاف إليها أساليب الناطقين بها في الكتابة ، فهذه اللغات الساميّة تكتب من اليمين إلى اليسار ، باستثناء اللغة الحبشيّة التي تكتب من اليسار إلى اليمين، وباستثناء اللهجة العربيّة المالطيّة التي تكتب بالحروف اللاتينيّة . كما أنَّ الكتابات الساميّة لا تنظر إلى تصوير الصوائت، وتكتفي بالصوامت . ومازالت الصوائت القصيرة مهملة في الكتابات الساميّة ، باستثناء الحبشيّة أيضًا ، فقد اتّخذت لنفسها نظاما معيّنا ينبئ عن الحركات .

جدول اللغات الساميّة

* اللغات الساميّة الشرقية	اللّغات الساميّة الغربيّة	
الأكديّة (البابلية الآشورية)	(١) الفرع الشمالي	(٢) الفرع الجنوبي
	أ ـ الشعبة الكنعانيّة	أ ـ الشعبة الشماليّة
	• الفينيقية ـ البونيّة	• العربيّة الشماليّة
	• المؤابيّة	
	• الأوغاريتيّة	
	• العبريّة	
	ب ـ الشعبة الآراميّة	ب ـ الشعبة الجنوبيّة
	• الآراميّة العربيّة	• العربيّة الجنوبيّة
	• الآراميّة الشرقيّة	• اللغات الحبشيّة
	ـ السريانيّة	

٣ ـ اللغة العبرية

هي وليدة اللغة الكنعانية، ولها صلة قويّة بالفينيقيّة والمؤابيّة والأدوميّة. ويمكن أن تعدّ وسطاً بين العربيّة المحافظة والآراميّة المتأثرة بما حولها من اللغات. إنها لغة التوراة وشروحها، ولغة الأدب العبريّ في الماضي والحاضر. وقد كانت في جملة اللغات الميتة، لكنها بعثت باهتمام عظيم من المنتمين إليها فأصبحت اللغة الأولى في المجتمع اليهوديّ في فلسطين. لقد عادت إليها الحياة في لهجتيها الاشكنازية والسفارديّة، وباتت الثانية منهما هي الرسمية المعتمدة في تصريف الشؤون العامّة.

*** خصائص اللغة العبريّة:**

العبريّة لغة ساميّة تتّضح فيها السمات العامّة لسائر اللغات الساميّة، ويمكن أن نشير إلى بعض الفروق بينها وبين العربيّة السليمة، على النحو التالي:

(١) الصوامت العبريّة أقلّ من الصوامت العربيّة، فليس فيها صوتا الضّاد والظاء، كما أنها تخلو من صوت مستقلّ للخاء أو الذال أو الغين. وفيها ممّا ليس في العربيّة أصوات: الجيم القاهريّة (G)، والباء الاحتكاكيّة (V)، والفاء الانفجاريّة (P).

(٢) الصوائت العبريّة أكثر من الصوائت العربيّة. ففي عربيّتنا أصوات رئيسة، هي: الفتحة (a) والضمة (u) والكسرة (i)، القصيرة والطويلة، والعبريّة فيها ذلك اضافة إلى الفتحة المكسورة (e)، والفتحة المضمومة (o)، القصيرة والطويلة.

(٣) جمع التكسير واسع الاستعمال في العربيّة، والظاهر أنّ العبريّة تميل إلى جمع السلامة، فالياء والميم فيها وحدة صرفيّة لاحقة تفيد الدلالة على أكثر من واحد من الأسماء.

(٤) المعجم العربي أغزر مادّة من المعجم العبريّ، وقد تناولت مادّته جوانب المجالات اللغويّة في الماضي، وتسعى إلى استكمال هذه الجوانب في الوقت الحاضر، وأرى أنّ الميل إلى المحافظة في العربيّة أقوى منه في العبريّة. فقد سعت العبريّة إلى إعادة بناء معجمها وإلى إثرائه باللجوء إلى العربيّة وإلى اللغات الأخرى، فالدخيل في العبريّة ظاهر في العهود القديمة، وهو بارز في العهود اللاّحقة.

(٥) اللغة العربيّة لغة معربة، تتغيّر حركات أواخر الكلمات فيها باختلاف وظائفها في الجمل؛ أمّا العبريّة فلغة موقوفة، وقد تظهر في أواخر عدد نزر من الألفاظ العبريّة علامات تدل على إعراب سابق.

(٦) تميل الجملة العبريّة إلى البساطة في التركيب، وليست لديها قدرة العربيّة أو الآرامية على استيعاب الأفكار المعقّدة.

(٧) تكتب العبريّة كالعربية من اليمين إلى اليسار، وهي في كتابتها لا تصل حرفا بآخر كما تفعل العربيّة. والجانب المستعرض من الحرف العبريّ في الجزء العلويّ، وهو في الجزء السفليّ منالحرف العربي، لذا يمسك العربيّ المادّة العبرية المطبوعة مقلوبةً، إذا كان ممن يجهلونِ الخطّ العبريّ.

وفي الخطّ العربي قد تتّحد الصور العامّة لبعض الحروف، فيميّز بين صوت وآخر بنقاط فوق الحرف أو تحته، وتختلف هذه النقاط عددًا وموضعًا. وهذا ليس مستعملاً في العبريّة إلاّ على نطاق ضيّق جدًّا.

والصوائت القصيرة (الحركات) العبريّة ليست حروفًا تُكْتَبُ، وإنما هي نِقاط وإشارات خارج الحروف، وأكثرها في العربيّة فوق الحرف، وأمّا في العبريّة، فإن أكثرها تحت الحروف.

(٨) إنّ ما بين أيدينا من النصوص اللغويّة العبريّة المدوّنة، أقدم ممّا وصل إلينا حتّى الآن من النصوص العربيّة. والعهد القديم، هذا النصّ العبريّ، أقدم بكثير من القرآن الكريم، أشهر النصوص المدوّنة بالعربيّة.

(٩) هذا الامتداد التاريخي لتدوين النصوص اللغويّة، لا يعني أنّ العبريّة تفوق العربيّة في ثرائها الأدبيّ، فقد أتيحت للعربيّة ظروف جعلتها أوفر وأغزر، وجعلت المكتبة العربيّة أغنى بمقتنياتها من نتاج أدبيّ وعلميّ وثقافيّ، وذلك بفضل كثرة الناطقين بها، واتّساع رقعة الدولة العربيّة والاسلاميّة، ولامتداد الحقبة الزمنية التي ساد فيها العنصر العربيّ والإسلاميّ.

*** تاريخ اللّغة العبريّة:**

مرّت العبريّة في أطوار متعدّدة عبر الحقبة الزمنيّة الطويلة التي عاشتها، فمن هذه الأطوار:

(١) عبريّة العهد القديم:

كانت الفترة التي سبقت السبي البابلي سنة ٥٨٧ ق. م أول فترة أتيح للعبريّة فيها البروز، حيث دوّن الجانب الأكبر من العهد القديم في هذه الفترة. ولا تخلو العبريّة في هذا الطور من بعض الألفاظ الدخيلة من الفارسيّة والبابليّة والمصريّة والآرامية.

وبعد السبي البابلي دوّنت أسفار (الأبوكريفا) من العهد القديم، ويتجلّى التطوّر في هذه الفترة بكثرة الاقتباس من الآراميّة.

(٢) عبريّة التّلمود:

ما بين ٣٠٠ ب. م و ٥٠٠ ب. م، دُوِّنَ التلمود البابلي والتلمود الفلسطيني من مرويّات شفويّة متعدّدة، فاحتلّ المكانة الثانية بعد العهد

القديم، وظهر دوره البارز في حياة المجتمع اليهودي، مؤلّفا من المشنا والجمارا.

فلغة «المشنا» التي ضمّت مأثورات اليهود ونظم حياتهم، كانت عبريّة متأثرة بالآرامية إلى حدّ بعيد، مع ألفاظ دخيلة ومصطلحات مستعارة من اللغتين اليونانيّة واللاّتينيّة.

وأمّا لغة «الجمارا» التي تشرح ما ورد في «المشنا» من النصوص، فهي لغة آراميّة تحوي تعبيرات عبريّة كثيرة.

وقد عاش اليهود في آسيا وأوروبا وافريقيا في مجتمعاتهم المنفصلة، يتلون صلواتهم، ويدوّنون كتاباتهم الدينيّة بالعبريّة، وكانوا يعلّمونها أبناءهم في مدارسهم الخاصّة، لكنّ هذه اللغة لم تسلم من ألفاظ كثيرة جدًّا تسرّبت من اللغات الأخرى، وصارت جزءا من المعجم العبريّ.

(٣) عبريّة القرون الوسطى:

بدا تأثّر العبرية بالعربيّة شديدًا في هذه الفترة، حيث عمد العلماء اليهود إلى ترجمة العلوم من العربيّة، متأثرين باللفظ والتركيب العربيّين، فصار التعبير بالعبريّة أكثر مرونة بدخول كثير من الصفات والظروف العربيّة، فبدت الأفكار أشدَّ وضوحًا.

وتعدّ الفترة من ١٠٠٠ - ١٣٠٠ ب. م، الفترة الذهبيّة للأدب العبري، الذي ازدهر في أحضان العربيّة، ممثّلا بشعراء مثل يهوذا الّلاوي وسليمان بن جبرائيل، وبفيلسوف مثل موسى بن ميمون وغيرهم.

(٤) العبريّة الحديثة:

في أطوار العبريّة السابقة، كان طابع التعبير اللغوي في العبريّة دينيًّا في أكثره، ميّالاً إلى الاطالة في الشرح والتفصيل. وفي مطلع القرن الثامن

عشر ، ضاق كثير من الكتّاب ذرعًا بهذا الأسلوب ، وعملوا على الانطلاق من عقال عبارات العهد القديم التي قيَّدت حرّياتهم بأسلوبها الباهت .

وحوالي سنة ١٨٥٠م ، بدأ العمل على إنعاش العبريّة ، بتوحيد ما في العهد القديم والمشنا والشعر العبري ، وبالاستفادة ممّا جاء في أعمال الفلاسفة والأدباء والمترجمين من القرون الوسطى ، وباختراع اللازم من الألفاظ على أسس مستحدثة . وقد قام بهذا العبء «إليعيزر بن يهوذا» (١٨٥٨ ـ ١٩٢٣) ، فعني بجعل العبرية لغة تخاطب وحياة ، وأتمّ عشرة مجلّدات من معجمه لهذا الغرض .

أمّا الأدب العبريّ الحديث ، فإنّه يضمّ كتابات تاريخيّة وفلسفيّة وعلميّة مختلفة ، وفيه أعمال شعريّة ونثريّة ونقديّة متنوعة . وقد كتب «أبراهام مابو» (١٨٠٨ ـ ١٨٦٧م) الرواية العبريّة الأولى . ومن الأعمال الأدبيّة المهمّة كانت كتابات «شلومو أبراموفيتش» (١٨٣٦ ـ ١٩١٧م) ، بالاسم المستعار «مندلي موخير سفاريم» أي : مندلي بائع الكتب ، وكذلك كتابات «دافيد فريشمان» (١٨٦١ ـ ١٩٢٢م) ، وكتابات «بيريتس سمولنسكن» (١٨٤١ ـ ١٨٨٥م) . وإن «موشه شامير» من الكتّاب الروائيّين المعروفين .

ويعدّ «حاييم نحمان بياليك» أمير الشعر العبريّ الحديث ، ويقرن باسمه الشاعر «شاءول تشيرنخوفسكي» (١٨٧٥ ـ ١٩٤٣م) . فقد مات بياليك في النمسا سنة ١٩٣٤م ، وجُلِبَتْ جثّته لتُدفن في تل أبيب ، ثمّ دُفِنَ إلى جواره تشيرنخوفسكي بعد موته .

ومن أصدقاء بياليك ، كان «أشير غينزبرغ» (١٨٥٦ ـ ١٩٢٧م)، الذي كتب مقالاته الفلسفيّة تحت الاسم الأدبي المستعار «أحاد هاعام» أي : أحد النّاس . وفي سنة ١٩٦٦م ، حصل القصاص الصهيوني «شموئيل يوسف عَجْنون» (١٨٨٨ ـ ١٩٧٠م) على ما يسمّى «جائزة نوبل للآداب» .

* * *

الكتابة العبريّة

الأصوات العبريّة كتابة مقطعيّة، والأبجدية العبرية تحوي صوراً للحروف الصوامت فقط. أمّا الصوائت (الحركات) فإنّها ترسم خارج الكلمات. وقد استعارت العبريّة صور الأحرف الألف والهاء والواو والياء لتدلّ على الحركات الطويلة: فهذه الأحرف صوامت في بعض أحوالها، وصوائت طويلة في بعض آخر.

وإليك الأبجديّة العبريّة وبيان طريقة نطق حروفها في اختلاف أوضاعها:

(١) الحروف العبريّة

هي اثنان وعشرون حرفاً، تكتب من اليمين إلى اليسار، وترتّب على النحو التالي: أبجد هوز حطي كلمن سعفص قرشت

فلنتناولها بالدراسة حرفاً حرفاً من خلال الخطّ المربّع الذي يسود استعماله في الطباعة، ولنذكر ان تسميته بالخطّ المربّع قد وردت عليه من حيث ان الحرف او الجزء الأعظم منه يحتلّ مربّعاً وهميّاً او الجزء الأعظم من ذلك المربّع: ثلاث

الحرف	الصّوت
א	الألف: ولا يختلف صوته عن صوت الألف اليابسة اذا كان متحرّكاً، فهو كالهمزة العربيّة. أمّا إذا كان مسهّلاً فإنه يستعمل حركة طويلة، ويكون لمدّ الفتحة او الفتحة الممالة نحو الضمّ.
בּ ב	الباء: كالباء العربيّة إذا كان الحرف منقوطاً من داخله. أمّا إذا كان بلا نقطة من الدّاخل فإنه ينطق بصوت (v) في اللغة الانجليزية.

גּ ג الجيـم : كصـوت الجيم القـاهريّة ؛ او كصوت الحرف الأول من الكلمة الانجليزيّة (Good) . وترى صورة هذا الحرف بنقطة في داخله ، أو بلا نقطة ، وكلا الحرفين ينطق بالصوت المتقدّم . وقد كان الذي بلا نقطة بصوت حرف الغين العربيّ ، واليوم لا فرق بين المنقوط وغير المنقوط في النطق .

דּ ד الـدال : كالدال العربيّة ، ان كان منقوطاً أو غير منقوط . وقد كان غير المنقـوط بصوت الذّال العربيّة ، واليوم لا فرق بين المنقوط وغير المنقوط في النطق .

ה الهـاء : كالهـاء العـربيّة ، وقد تستعمل في أواخر الكلمات صورة لصـوت حركـة المـدّ ، كما قد تستعمل الياء العربيّة صورة لآخر الكلمة المقصورة .

ו الـواو : الاصل فيها ان تكون بصوت الواو في العربيّة ، لكن هذا الصــوت انحــرف الى صوت حرف (v) في الانجليزية ؛ بسبب اختلاط الناطقين بالعبريّة بأقوام لا يأتون بالواو كالواو لدينا .

وقد تستعمل الواو للدلالة على حركة الضـمّ الطويلة او على الضمّة الطويلة المفتوحة .

ז الزين : كالزين العربيّة .

ח الحـاء : كالحاء العربيّة ، ولكنها قد تلفظ بصوت الخاء او الهاء ؛ لعجـز المتكلمين بالعبـريّة عن نطقهـا ، او رغبـة منهم في تقليد العاجزين عن نطقها .

ט الطاء : كالطاء العربيّة في الأصل ، ولكن صوتها في الوقت الحاضر يميل الى الترقيق ، فهي بصوت التاء العربيّة .

י — الياء: كالياء العربيّة؛ فهي حرف صامت يتحرّك بالحركات، وهي مستعارة بعض الأحيان لتستعمل كسرة طويلة أو كسرة طويلة ممالة.

כּ כ ך — الكـاف: كالكاف العربيّة اذا كانت فيها نقطة. أمّا اذا كانت بلا نقطة، فإنها تنطق بصوت الخاء العربيّة.

وفي نهاية الكلمة لها صورة تختلف عن صورتها في أوّل الكلمة او وسطها، وصوتها في النهاية كصوت الخاء العربية في أكثر الأحيان.

ל — الّلام: كاللام العربيّة.

מ ם — الميم: كالميم العـربيّة؛ ولهـا صورتـان: صورة أوّليّة أو متوسطة وصورة ختاميّة.

נ ן — النـون: كالنّـون العـربيّة؛ ولها صورتان: صورة أوّليّة أو متوسّطة وصورة ختاميّة.

ס — السّامخ: تنطق بصوت السين العربيّة؛ وهي الأصل في تصوير هذا الصوت. وقد تطابق صوت السين العبريّة الذي سيلي بعد قليل، وقد كانت تختلف عنها.

ע — العين: كالعين العـربيّة؛ ولكن أكثـر النـاطقين بالعبـريّة الحديثة يحرّفون نطقه الى صوت الالف المهموزة.

פּ פ ף — الفاء: كالفاء العربية اذا كانت بلا نقطة أو ختاميّة. وقد تكون فيها نقطة إذا وقعت أوليّة أو متوسطة، فيكون نطقها كنطق حرف (p) في مثل كلمة (Pen) الإنجليزيّة.

צ ץ | الصّادي: الأصل فيها أن تلفظ كالصّاد العربيّة، ولكنّها في العبريّة الحديثة تلفظ بصوت (تْس)، فهي بصوت (ts) في كلمة (meets) الإنجليزيّة.

ק | القاف: الأصل فيها أن تكون كالقاف العربيّة، ولكنهم يأتون بها بصوت الكاف العربيّة تقريباً.

ר | الرّاء: كالرّاء العربيّة، الاصل فيها ان تلفظ مكرّرة مدحرجة، ولكنّ كثيراً من المتكلمين بالعبرية الحديثة يلفظونها بصوت الغين العربيّة تقريباً.

שׁ שׂ | الشين: كالشين العربيّة، وتكون ذات ثلاثة أسنان ـ ونقطة على الجانب الايمن.

واذا كانت النقطة على الجانب الأيسر، فإنّ الحرف يلفظ بصوت السين العربيّة. وقد مرّ بنا أن صوت السين العبريّة قد نشأ عن اختلافات لهجيّة في نطق الشين، فأدى ذلك الى امتزاج صوت السيّن بصوت السّامخ.

תּ ת | التّاء: كالتّاء العربيّة، إذا كان في داخله نقطة. وهو كذلك يلفظ بصوت التاء إذا لم تكن فيه نقطة. وقد كان الخالي من النقطة يلفظ بصوت الثّاء العربيّة، ولا فرق اليوم بين صوتي هذا الحرف في رسمه المنقوط أو غير المنقوط.

للتفريق بين صور الحروف العبريّة المتشابهة، أورد الملحوظات التالية، بعد أن أجعلها في مجموعات بحرف المطبعة المربّع مرّة وبحرف الآلة الكاتبة المربع كذلك مرّة أخرى:

١. א ע צ ץ   א ע צ ץ   (א ע צ ץ)

وهي على الترتيب: الألف المقاربة لشكل (x)؛ ثم العين الشبيهة بـ(لا) في العربيّة؛ ثم الصّاد الأوليّة أو المتوسطة ذات الشعبتين التي تتجه إلى ضلع المربع السفلي ثم تسير يساراً معه، أمّا الصّاد الختامية فإن شكلها يشبه حرف (Y) في الانجليزية.

٢. בּ ב, כּ כ, פּ פ   בּב, כּכ, פּפ   (בּב, כּכ, פּפ)

هي الباء، اذا كانت النقطة في داخلها، او بصوت (v)، اذا كانت بلا نقطة، وشكلها يعرف ببروز ضلع القاعدة الى اليمين قليلاً، وبعدهما الكاف، ذات النقطة والكاف بلا نقطة، ويتميّز شكلهما باللّيّ عند الاقتراب من ضلع القاعدة والاتجاه الى اليسار، ثم حرف الفاء الذي ينطق بصوت (p) اذا كانت فيه نقطة، وصورتهما كصورة الكاف بنتوء صغير في طرف الضلع العلوي متجه الى أسفل قليلاً، ثم إلى اليمين قليلاً كذلك.

٣. י ו נ ג   י ו נ ג   (י ו נ ג)

في الجزء العلوي الايمن من هذه المجموعة ليّ، ويتميز حرف الياء بأنه أصغر الحروف، وبأنه الحرف الوحيد الذي لا يصل الى قاعدة المربع المتوهّم، فهو بذلك يحتلّ جانباً صغيراً من الركن العلويّ الأيمن

من ذلك المربع، أمّا الواو فإنّها كالياء، إلا أنّها ترسل الى أسفل لتصل الى قاعدة المربع. والنون كالواو إلا أن ناتئة صغيرة تتجه قليلاً من طرف الواو مع القاعدة الى اليسار، وحرف الجيم له ناتئة تبدأ قبل التقاء الواو بالقاعدة.

ونلحظ ان النّون الختامية في حروف الآلة الكاتبة امتداد للواو الى اسفل السطر.

٤. ז ן   ז ן (ז ן)

في الجزء العلويّ الأيمن من هذين الحرفين طيّ؛ وتختلف الزين عن النون بأنّ الزين تصل إلى الضلع السفلي فقط، بينما ترسل النون الختامية إلى أسفل السّطر، وقد سبقت الإشارة إلى صورة النون الختامية في حروف الآلة الكاتبة.   ד ך, ה ח

٥. ד ך, ה ח   (ד ך, ה ח)

في الجزء العلويّ من هذه الأحرف طيّ وامتداد يغطّي الضلع العلويّ للمربع المتوهّم، والأول والثاني من هذه المجموعة يلفظان دالاً؛ والثالث يمتدّ الى الأسفل، وهو الكاف الختامية. والرابع هو الهاء، وهو كالدّال بخطيط قائم على الضلع الأيسر، وهذا الخطيط لا يصل الى الضلع العلويّ في حرف الهاء، بينما يصل إليه في حرف الحاء.

٦. ט מ   ט מ (ט מ)

فتحة الطّاء إلى أعلى، أمّا الميم الأوليّة أو المتوسطة فإنّ شكلها ركابيّ وفتحتها إلى أسفل.

٧. ל ק   ל ק (ל ק)

الّلام هو لحرف الوحيد الذي يعلو فوق سائر الحروف، فهو يتطاول

فوق الضلع العلويّ للمربّع المتوهّم. والقاف كاللاّم بعد إسقاط ذلك النتوء المتطاول، وبرسم قائم أيسر ينزل إلى أسفل السّطر.

٨. ם ס ם ס (ם ס)

الميم الختامية تتّسم باحتلال أركان المربع كلّها، وبالزاويتين القائمتين في أسفله. أما السّامخ فإنّ في جانبيها السفليين ليّاً ظاهراً واستدارة.

٩. ר ת ת ף ר ת ת ף (ר ת ת ף)

الضلع العلويّ من الرّاء يلتوي ممتداً مع الضلع الأيمن ليصل إلى الضلع السفليّ فقط، فإذا امتدّ إلى أسفل السطر وبرز في جانبه الأيسر نتوء إلى الأسفل فهو فاء ختامية.

وتتركب التّاء من الرّاء بقائم أيسر ذي نتوء ممتدّ قليلاً الى اليسار عند نهايته، وتكون في داخله نقطة، والثّاء بلا نقطة، لكنّها لا تلفظ إلاّ تاء.

١٠. שׁ שׂ שׁ שׂ (שׁ שׂ)

تعرف الشين والسين بالشكل المميّز ذي الأسنان؛ والنقطة على الجانب العلويّ الأيمن علامة للشين، أمّا وجود النقطة على الجانب الأيسر فهو علامة للسّين.

***

הָאוֹתִיּוֹת *

1. א ב ג ד ה ו ז
ח ט י כ ל מ נ
ס ע פ צ ק ר שׁ שׂ ת

2. ך ם ן ף ץ

3. בּ ב, כּ כ, פּ פ

***

4. [handwritten Hebrew script letters: א ב ג ד ה ו ז ח ט י]

[handwritten Hebrew script letters: כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת]

5. [handwritten Hebrew script final letters: ך ם ן ף ץ]

***

* في هذه الصفحة صور الحروف العبرية المختلفة، وقد نظّمت في خمس مجموعات على النحو التالي:

١ ـ المجموعة الأولى فيها الحروف بالرسم المربّع المستعمل في الطباعة:

والأحرف في السطر الأول هي: أ ب جـ د هـ و ز.

والأحرف في السطر الثاني هي: ح ط ي كـ ل م ن.

والأحرف في السطر الثالث: هي: س ع ف ص ق ر (ش س) ت.

٢ ـ المجموعة الثانية فيها الصور الختامية للاحرف الخمسة: ك م ن ف ص.

٣ ـ المجموعة الثالثة فيها الأحرف الثلاثة التي يتغير نطقها للشدّة الخفيفة فيها.

٤ ـ المجموعة الرابعة فيها صور الحروف العبريّة بالكتابة اليدويّة.

في السطر الأول منها: أ ب جـ د هـ و ز ح ط ي؛ وفي الثاني: كـ ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت.

٥ ـ المجموعة الخامسة فيها بالكتابة اليدوية الصور الختاميّة للأحرف الخمسة: ك م ن ف ص.

* * *

* قد يصل بعض الكاتبين حرفاً بآخر في الكتابة اليدوية؛ واليك نماذج من طرق الوصل، وبعدها ما يقابلها بالحرف المربّع :

א אל, אן. ב בן.
ד דה, דו, דט, די, דכ, דל, דנ, דע, דר, דן, דך.
ה הא, הו, הט, הי, הכ, הל, הנ, הר, הש, הן, הך.
ז זה, זו, זי, זכ, זל, זמ, זנ, זר, זן, זך.
כ כד, כה, כו, כט, כל, כר, כש, כן, כך.
ל לא, לג, לה, לו, לט, לי, לכ, לל, למ, לנ, לס, לפ, לצ, לת, לן, לך.
מ מן. נ נה.
ע עד, עה, עו, עט, עי, עכ, על, ענ, עפ, עש, עך.
פ פה, פו, פט, פי, פל, פנ, פר, פן, פך.
צ צא, צד, צה, צו, צל, צר, צן, צך.
ש שה, שו, שט, שי, של, שנ, שר, שן, שך.
ת תד, תה, תל, תר, תן, תך.

***

אלה, אלך, דלת, הלך, לאן, להם, לאט, לתת,
עדן, עיר, עלה, ענה, פנה, שיר, שלח, שנה,
תנ״ך, תשעה, התפלל, התלבש.

***

א: אל; אן ב: בן.
ד: דה, דו, דט, די, דכ, דל, דנ, דע, דר; דן, דך.
ה: הא, הו, הט, הי, הכ, הל, הנ, הר, הש; הן, הך.
ז: זה, זו, זי, זכ, זל, זמ, זנ, זר; זן, זך.
כ: כד, כה, כו, כט, כל, כר, כש; כן, כך.
ל: לא, לג, לה, לו, לט, לי, לכ, לל, למ, לנ, לס, לפ, לצ,
לת; לן, לך.
מ: מן. נ: נה.
ע: עד, עה, עו, עט, עי, עכ, על, ענ, עפ, עש; עך.
פ: פה, פו, פט, פי, פל, פנ, פר; פן, פך.
צ: צא, צד, צה, צו, צל, צר; צן, צך.
ש: שה, שו, שט, שי, של, שנ, שר; שן, שך.
ת: תד, תה, תל, תר; תן, תך.

***

אלה, אלך, דלת, הלך, לאן, להם, לאט, לתת
עדן, עיר, עלה, ענה, פנה, שיר, שלח, שנה,
תנ״ך, תשעה, התפלל, התלבש.

***

הַתְּנוּעוֹת *

1. ◌ַ	2. ◌ֻ	3. ◌ִ	4. ◌ֹ	5. ◌ֶ
6. ◌ָ	7. וּ	8. ◌ִי	9. וֹ	10. ◌ֵ
11. ◌ָ	12. ◌ֲ	13. ◌ֱ	14. ◌ֳ	15. θ

***

هذه هي الحركات القصيرة والحركات الطويلة وأنصاف الحركات:

١ ـ الفتحة (بَتاح): كالفتحة العربيّة.

٢ ـ الضمّة (قُبّوص): كالضمّة العربيّة.

٣ ـ الكسرة (حِريق قَطان): كالكسرة العربية. . ؛ ٤ ـ الضمّة المفتوحة (حولام قطان): بين الضمة والفتحة مثل الحركة في كلمة (Pot) الإنجليزيّة.

٥ ـ الكسرة المفتوحة (سيغول): بين الكسرة والفتحة مثل الحركة في كلمة (Pen) الإنجليزيّلا.

٦ ـ الفتحة الطويلة (قامَص): مثل الفتحة الطويلة المرسومة ألفاً في كلمة (ناس) العربيّة.

٧ ـ الضمّة الطويلة (شورُق): مثل الضمّة الطويلة المرسومة واواً في كلمة (سوق) العربيّة.

٨ ـ الكسرة الطويلة (حيرِق غادول): مثل الكسرة الطويلة المرسومة ياء في كلمة (فيل) العربيّة.

٩ ـ الضمّة المفتوحة الطويلة (حولام غادول): تنطق بصوت الحركة في كلمة (يوم) في عربيّتنا السوقيّة.

١٠ ـ الكسرة المفتوحة الطويلة (صِيري) : تنطق بصوت الحركة في كلمة (بيت) في عربيّتنا السوقيّة.

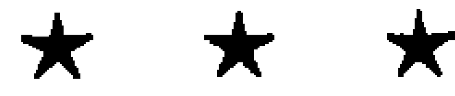
١١ ـ قامص حاطوف، أي مخطوف: ينطق بصوت الضمّة المفتوحة إذا تبعه سكون تام.

١٢ ـ فتحة مخطوفة (حطاف يتاح): بصوت الفتحة القصيرة.

١٣ ـ سيغول مخطوفة (حطاف سيغول): بصوت السيغول القصيرة.

١٤ ـ قامص مخطوفة (حطاف قامص): بصوت الضمّة المفتوحة القصيرة.

١٥ ـ الشدّة (داغيش): وهي إمّا ثقيلة تضاعف صوت الحرف، وإمّا خفيفة تغيّر طريقة نطق الأحرف الستّة.

أمّا بعد،

فإنّني أرجو أن أكون ، في هذه المقدّمة الموجزة ، قد أنرت جوانب الموضوع الزمانيّة والمكانيّة ، وأن أكون قد عرّفت باللغة العبريّة ، متمنّياً أن تمهد للدارس السبيل إلى مبادئ اللغة ، لئلاّ يدرسها في فراغ مجرّد ، آملاً أن أعينه على تحقيق ما يصبو إليه من الحقّ والخير بتعلم هذا اللّسان .

والله وليّ التوفيق ، إنّه نعم المولى ونعم النصير، ، ،

2

دروسٌ وتدريباتٌ

שעורים ותרגילים

دروسُ التّهجئة

אלפון עברי

1

1. אַ בְ רָ הָ ם *

==

זֶה אַבְרָהָם.

- מִי זֶה ?

זֶה אַבְרָהָם.

- זֶה אַבְרָהָם ?

כֵּן, זֶה אַבְרָהָם.

***

---

1. מלים חדשות:

אַבְרָהָם, זֶה, מִי, כֵּן

1. אותיות חדשות:

א ב ר ה ם ז כּ ן מ י

1. תנועות חדשות:

ַ ְ ָ ִי ֶ ֵ

---

* ترجمة هذا الدرس وسائر دروس التهجئة تجدها في الملحق (آخر الكتاب).

תרגיל(1:1) - סמן בעגול את האות:

1. **א** ב ר א ה ר י א ם א ב א

2. **ב** ר א ב מ י א ב ם ב פ ן

3. **ה** מ ה ם ה ן ם ה א י ה א

4. **ז** ר ז מ ם ז ח ה ז א י ז

5. **י** ה ח י מ ם י א י ן פ י

6. **פ** ב פ ר א פ ז ה פ י ב פ

7. **מ** מ ם ן ה מ פ ם מ א פ ב

8. **ם** ה ן ם י ם ב י ם מ ם פ

9. **ן** י מ ן ם מ ן א ן ר ן ר

10. **ר** ר כ ב ר ן א ר מ ם ר פ

***

תרגיל(2:1) - שמע וקרא:

1. אַ רַ הַ זַ כַּ מַ רַ אַ כַּ בַ אַ הַ

2. מַ מָ מַ מֶ מֶ מֵ מַ מֶ מָ מֵ מֶ מַ

3. הַ הָ מֶ מֵ רַ רָ אֶ אֵ פֶּ פֵּ זָ זֵ

4. הֵ הֵם הֵן אֵ אֵם אָ אָב זָ זָר זָז

5. מַ מַר רָ רָם מַ מִי מִין רַ רִי רִים

***

תרגיל(3:1) - ענה על השאלות:

1. מִי זֶה ? - זֶה ---------- .

2. זֶה --------- ? - כֵּן, זֶה --------- .

2. י צ ח ק

==

זֶה יִצְחָק.

- מִי זֶה ?

זֶה יִצְחָק.

- זֶה יִצְחָק ?

כֵּן, זֶה יִצְחָק.

- זֶה אַבְרָהָם ?

לֹא, זֶה יִצְחָק .

***

---

2. מלים חדשות:

יִצְחָק, לֹא

2. אותיות חדשות:

י צ ח ק ל

2. תנועות חדשות:

ֵ_ ֹא_

תרגיל(1:2) - סמן בעגול את האות:

1. י — מ י צ ם א ב י ר א י ר
2. צ — ח צ י א צ ן ה ב צ מ ה
3. ח — ה ח ם ה צ י ח ב ה ו ח
4. ק — ר ק ם ה צ מ י ק א כ ק
5. ל — א ק ל מ ם י ל ה צ ל ב
6. א — א ם מ א ק ר א ח ה מ א
7. ה — א ה ח ל ה ח כ ק ה ח ם
8. ח — כ צ ח ן י א ח ה ם ל ח
9. מ — מ ם א ר ב מ ז מ ז ל ם
10. ם — ן ל ח ם י ם א ק ר ם צ

***

תרגיל(2:2) - שמע וקרא:

1. הַ חַ פַּ בַ אַ מַ מַּ חַ הַ אַ צָ
2. צָ קָ לִ יִ חֵ הֵ רַ בַ פֶּ פֵּ צַ אַ
3. מִ מִי אִ אִי מִ מִי קֵ קֵן כֵּן
4. קָם צָם חַם קַר הֵן צֵל הָר רָב רַב
5. מִיל מַין אִם אֵם אֶל אֵל קַל קַר רַק

***

תרגיל(3:2) - ענה על השאלות:

1. מִי זֶה ? - זֶה -----------.
2. זֶה -------- ? - כֵּן, זֶה ----------.
3. זֶה -------- ? - לֹא, זֶה ----------.

3. ר ו ת וְ ר ָ ח ֵ ל

===

זֹאת רוּת.

- מִי זֹאת ?

זֹאת רוּת.

-זֹאת רוּת ?

כֵּן, זֹאת רוּת.

- וּמִי זֹאת ?

זֹאת רָחֵל.

- זֹאת רוּת ?

לֹא, זֹאת רָחֵל.

***

---

3. מלים חדשות:

רוּת, וְ___, זֹאת, וּ___, רָחֵל

3. אותיות חדשות:

ת ו

3. תנועות חדשות:

___ְ ___וּ

תרגיל(1:3) - סמן בעגול את האות:

1. **ת**   מ ם ת ה א ת ן ל ת ו ת
2. **ח**   ת ח ה ם ת ח י ל ר ח ק
3. **ה**   ב א כ י א ם צ א ר א ז
4. **א**   א צ ח ן צ ז א מ א ח צ
5. **צ**   ן צ א ו ם צ ק צ ת ח ה
6. **מ**   ה א מ ם ו מ כ ר ב צ מ
7. **ם**   י ו ן א ר י ן ר ק י ם
8. **י**   ן ו ם ת ה ח כ ר י א י
9. **ו**   ר ן ו ת י ו א ז ו ן ו
10. **ן**   כ ר ו ן י צ ת ן ם ן ה

***

תרגיל(2:3) - שמע וקרא:

1. צַ רַ הַ חַ תַ קַ מַ זַ וַ לַ פַּ בַ
2. אַתְּ אֶת   צַר צַח   חַי חַם   אָב אָז אוֹ
3. הָיָה   הָיוּ   רָחֵל   זָקֵן   לִי לוּ לוּל
4. כִּ   כִּי   כַּמָּה   לָמָּה   לֵב לָבָן   לֶחֶם, מֶלַח
5. אַבְרָהָם וְיִצְחָק. יִצְחָק וְאַבְרָהָם. רוּת וְרָחֵל. רָחֵל וְרוּת.

***

תרגיל(3:3) - ענה על השאלות:

1. מִי זֹאת ?   - זֹאת ---------- .
2. מִי זֶה וּמִי זֶה ?   - זֶה ---------- וְזֶה --------.
3. מִי זֹאת וּמִי זֹאת ?   - זֹאת ------- וְזֹאת --------.

4. תַּלְמִידִים טוֹבִים

זֶה אַבְרָהָם וְזֶה יִצְחָק.

אֵלֶּה אַבְרָהָם וְיִצְחָק.

אַבְרָהָם תַּלְמִיד. הוּא תַּלְמִיד טוֹב.

וְגַם יִצְחָק תַּלְמִיד טוֹב.

אַבְרָהָם וְיִצְחָק תַּלְמִידִים.

הֵם תַּלְמִידִים טוֹבִים.

***

---

4. מלים חדשות:

תַּלְמִיד, תַּלְמִידִים, טוֹב, טוֹבִים,

אֵלֶּה, גַּם, הוּא, הֵם

4. אותיות חדשות:

תּ ד ג ט

4. תנועות חדשות:

ּ ֹו

תרגיל(1:4) - סמן בעגול את האות:

1.	ת	ה	מ	ת	צ	ר	ת	ם	ת	כ	ז	ת	ק
2.	ד	ר	ז	ד	ו	ו	ד	ת	י	ו	ד	א	ד
3.	ג	ב	כ	ג	ד	א	ו	ג	ת	ח	ה	ג	ם
4.	ט	מ	ם	ט	ו	ן	ם	ט	ת	מ	ח	ט	ר
5.	ת	ל	ם	ת	ו	ח	ת	ה	א	ק	ת	ל	ז
6.	ת	א	ה	ת	ח	ם	ת	צ	מ	י	ט	ת	ה
7.	ה	מ	ט	ב	ז	ה	י	ח	ת	ה	ם	מ	ה
8.	ח	ר	ק	ה	ת	ח	ו	ן	ח	ב	כ	ם	ת
9.	ד	ם	ן	ל	ר	ד	ו	ד	ר	ב	ד	ג	ז
10.	ר	א	ו	ר	ג	כ	ד	ר	ן	ם	כ	ד	ר

***

תרגיל(2:4) - שמע וקרא:

1. תַ טַ מַ וַ זַ גַ דַ רַ הַ חַ תַ אַ צַ
2. גַב גַג גָר גָד גָז גַל גַם גַל גַת
3. דַג דַי דַק דַקָּה דַג דַגִים דוֹד,דוֹר דָבָר
4. גָזַל גָזַר גִיל גִילָה גָזוֹז גַלְגַל,גִלְגֵל
5. קֶרֶן כֶּרֶם כֶּלֶב דֶלֶת דֶלֶק דֶגֶל חֶדֶר

***

תרגיל(3:4) - ענה על השאלות:

1. מִי הוּא ? 1. הוּא ----------- .
2. מִי הֵם ? 2. הֵם ------- ו------- .
3. מִי אֵלֶּה ? 3. אֵלֶּה -------- ו--------

5. תַּלְמִידוֹת טוֹבוֹת

אֵלֶּה רוּת וְרָחֵל.

זֹאת רוּת, וְזֹאת רָחֵל.

רוּת עִם רָחֵל, וְרָחֵל עִם רוּת.

רוּת תַּלְמִידָה.

הִיא תַּלְמִידָה טוֹבָה וְיָפָה.

גַּם רָחֵל תַּלְמִידָה טוֹבָה וְיָפָה.

רוּת וְרָחֵל תַּלְמִידוֹת.

הֵן תַּלְמִידוֹת טוֹבוֹת וְיָפוֹת.

***

---

5. מלים חדשות:

תַּלְמִידָה, תַּלְמִידוֹת, טוֹבָה, טוֹבוֹת,

יָפָה, יָפוֹת, הִיא, הֵן, עִם

5. אותיות חדשות:

ע פ

5. תנועות חדשות:

ָ ה

תרגיל(1:5) - סמן בעגול את האות:

1. ע כ ת ע א צ ן ה ח ע ד ר ם
2. פ ה מ פ ע ם פ ט מ פ ר ז ג
3. א ט צ א ע ה ר ל א ת ג ד א
4. צ ה א ב ע ם א צ ע פ ב ע כ
5. ע כ ג ד ה מ ת ל ח ה ם פ ן
6. ה ח ת ה פ ת כ א ק ל ה ם ה
7. ח ר ט מ ח פ ח ה ת ז ח ק ל
8. ת ר ד ן ת ל ת ה ב ת ז ט מ
9. ד א ע ד ג כ ר ד ן פ ם ת ד
10. ר ט ק ם מ ר כ ג ד ר כ ב ו

***

תרגיל(2:5) - שמע וקרא:

1. עַ צַ אַ פַ בַ תַ טַ כַ קַ דַ רַ גַ זַ
2. עַם, עַל, עַד עוֹד עִיר רַע רָעֵב,רָחָב
3. לוֹמֵד, עוֹמֵד, עוֹבֵד, עוֹזֵר, גוֹמֵר, לוֹקֵט, קוֹטֵל
4. מָקוֹם מָקוֹר רָחוֹק קָרוֹב גָּדוֹל גָּזוֹז
5. הוּא לוֹמֵד וְגוֹמֵר; וְגַם הִיא לוֹמֶדֶת וְגוֹמֶרֶת.

***

תרגיל(3:5) - ענה על השאלות:

1. מִי זֹאת ?   1. זֹאת ----------
2. מִי הִיא ?   2. הִיא ----------
3. מִי הֵן ?   3. הֵן ------- וְ-------.

6. הַ ס ֵ פֶ ר שֶׁ ל מ שֶׁ ה

==

זֶה סֵפֶר. הַסֵּפֶר טוֹב.

מֹשֶׁה תַּלְמִיד. הַסֵּפֶר שֶׁל מֹשֶׁה טוֹב.

הַסֵּפֶר שֶׁלּוֹ טוֹב מְאֹד.

מֹשֶׁה קוֹרֵא. הוּא קוֹרֵא בְּסֵפֶר טוֹב.

מֹשֶׁה תַּלְמִיד חָרוּץ.

הוּא קוֹרֵא בַּסֵּפֶר שֶׁלּוֹ.

הוּא קוֹרֵא טוֹב בְּסֵפֶר טוֹב.

***

---

6. מלים חדשות:

הַ--, סֵפֶר, הַסֵּפֶר, מֹשֶׁה, שֶׁל, שֶׁלּוֹ, קוֹרֵא,

בְּ--, בְּסֵפֶר, בַּ--, בַּסֵּפֶר, חָרוּץ, מְאֹד (מַה ?)

6. אותיות חדשות:

פּ ץ ס שׁ שׂ

6. תנועות חדשות:

__שׁ __שׂ

תרגיל(1:6) - סמן בעגול את האות:

1. בּ   בּ כ בּ ד ם מ בּ ד ב ט בּ
2. ץ   ל ץ צ ע ץ ק ץ ט ץ ק ק
3. ס   ט ם מ ם א ם ט מ צ ם ט
4. שׁ   שׁ ב כ שׁ ט שׁ ע צ שׁ א שׁ
5. ב   ב כ ר ב ה ב ת ב ח ב ת
6. כ   ר בּ כּ מ ח כּ ב ר כ ם ה
7. ס   ט ם ס ם ס פּ צ ס ג כ ס
8. ם   מ ס ם ע ס ק ס ט א ס צ
9. ד   ס ם פּ ם ד ס ם ט ס מ ס
10. ר   ר ד ר ד ג ב ד ז נ ר ד

***

תרגיל(2:6) - שמע וקרא:

1. רָץ רַע רַעַשׁ רוֹפֵא רוֹחֵץ לוֹמֵד רוֹקֵד
2. בַּר בַּד בָּא בָּאָה בּוּל בֶּגֶד בָּרוּר כָּתוּב
3. סֵפֶר סֵפֶל סוּס סוּסָה סוּסִים סוּסוֹת
4. שׁוֹמֵר שׁוֹאֵל שָׁר שָׁם שֵׁם שֵׁשׁ
5. שָׁלוֹם! שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד, וּמֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם.

***

תרגיל(3:6) - ענה על השאלות:

1. מַה זֶּה ?   1. זֶה סֵפֶר.
2. מִי קוֹרֵא בַּסֵּפֶר שֶׁלּוֹ ?   2. מֹשֶׁה קוֹרֵא בַּסֵּפֶר שֶׁלּוֹ.
3. מִי תַּלְמִיד חָרוּץ ?   3. מֹשֶׁה תַּלְמִיד חָרוּץ.

7. עֵט וְעִפָּרוֹן

===

זֶה עֵט וְזֶה עִפָּרוֹן.

הָעִפָּרוֹן לְדָוִד וְהָעֵט לְשׁוֹשַׁנָּה.

דָּוִד תַּלְמִיד בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה,

וְגַם שׁוֹשַׁנָּה תַּלְמִידָה בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה.

הֵם לוֹמְדִים עִבְרִית.

דָּוִד כּוֹתֵב בָּעִפָּרוֹן, וְשׁוֹשַׁנָּה כּוֹתֶבֶת בָּעֵט.

הוּא כּוֹתֵב, וְגַם הִיא כּוֹתֶבֶת.

הֵם כּוֹתְבִים וְקוֹרְאִים בִּסְפָרִים.

***

---

7. מלים חדשות:

עֵט, עִפָּרוֹן, הָ--, הָעֵט, בָּ--, בָּעִפָּרוֹן,

דָּוִד, לְדָוִד, שׁוֹשַׁנָּה, לוֹמֵד, קוֹרֵא, כּוֹתֵב,

אוּנִיבֶרְסִיטָה, הָאוּנִיבֶרְסִיטָה, בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה,

לוֹמֵד, לוֹמְדִים, כּוֹתֵב, כּוֹתְבִים, קוֹרֵא, קוֹרְאִים

סֵפֶר, סְפָרִים, בְּסֵפֶר, בִּסְפָרִים (שֶׁל מִי = לְמִי?)

7. אותיות חדשות:

פּ ב

7. תנועות חדשות:

אֵ

תרגיל(1:7) - סמן בעגול את האות:

1. ג — ג ז נ ו נ ג נ ז ו י נ ז
2. פ — פ ט ס פ ע פ ם מ ת פ ע פ
3. פּ — מ ד ק פּ פ מ ת פ ס פּ ח ם
4. ד — ר ד ז ב ד ח נ ג ד פ ק ד
5. ר — ו ד ר ב ר ו ח ה ר ד ע ב
6. בּ — כּ בּ ד נ ב כּ פ ב פ בּ ד ס
7. כּ — ר בּ פ ב מ כ פּ פ ב פ ב כ
8. ג — ז ז ו נ ג נ י ג ז ו ן ג
9. ו — ג ו נ ז ג ן ו נ ן ו י ר
10. ז — ג נ ז ו נ ז ן נ ז ג ז נ

***

תרגיל(2:7) - שמע וקרא:

1. פּ פ בּ ב פ ב   נ ו ז ז ו ו נ
2. פֹּה פֶּה פֹּעַל פּוֹעֵל פַּעַם פִּיל פָּקִיד פָּשׁוּט
3. בַּעַר בַּעַל בֵּר בְּיָר בָּסַע בָּפַל בָּתַן בָּכוֹן
4. לוֹמֵד לוֹמֶדֶת כּוֹתֵב כּוֹתֶבֶת עוֹבֵד עוֹבֶדֶת
5. הוּא כּוֹתֵב וְקוֹרֵא בִּסְפָרִים, וְהִיא סוֹגֶרֶת אֶת הַדֶּלֶת.

***

תרגיל(3:7) - ענה על השאלות:

1. מַה זֶּה וּמַה זֶּה?   1. זֶה ------- וְזֶה ----------
2. מִי אֵלֶּה ?   2. אֵלֶּה -----------
3. מִי קוֹרְאִים בִּסְפָרִים .   3. ------------ קוֹרְאִים בִּסְפָרִים.

8. בַּבֹּקֶר

יוֹסֵף תַּלְמִיד חָרוּץ. בַּבֹּקֶר הוּא הוֹלֵךְ לָאוּנִיבֶרְסִיטָה.

וְגַם שָׂרָה הוֹלֶכֶת עִם יוֹסֵף, וְלוֹמֶדֶת עִבְרִית. הִיא יוֹשֶׁבֶת בֵּין יוֹסֵף וּמָרְדְּכַי.

הַמּוֹרֶה עוֹמֵד אֵצֶל הַשֻּׁלְחָן. הוּא לוֹקֵחַ גִּיר, וְכוֹתֵב עַל הַלּוּחַ.

כָּל הַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידוֹת קוֹרְאִים וְכוֹתְבִים.

***

---

8. מלים חדשות:

יוֹסֵף, שָׂרָה, הוֹלֵךְ, בֵּין, עַל, אֵצֶל,

מָרְדְּכַי, מוֹרֶה, עוֹמֵד, לוֹקֵחַ, גִּיר, כָּל (מָתַי ?)

8. אותיות חדשות:

ף כ ך שׂ

8. תנועות דשות:

ָ ְ ֶ ֲ ׁחַ ___וּחַ

תרגיל(1:8) - סמן בעגול את האות:

.1	**פ**	ם	פ	פ	ף	מ	ט	פ	ח	פ	ס	פ	ף
.2	**פ**	ב	פ	פ	ט	ף	ת	מ	פ	ט	כ	פ	ל
.3	**ף**	ו	ר	ף	ב	פ	ך	ף	מ	ף	ד	ר	פ
.4	**כּ**	ב	כּ	ר	ד	ס	ך	פ	ך	ד	כּ	ב	ר
.5	**כ**	ר	ד	ם	כ	ח	ל	מ	ב	ל	ת	כ	ם
.6	**ך**	ד	ר	ד	ך	ה	ך	ר	ד	ך	ת	ן	ר
.7	**שׁ**	א	צ	שׂ	צ	ע	שׁ	פ	שׂ	ס	ק	ח	שׁ
.8	**שׂ**	ה	ע	שׁ	א	ת	שׁ	שׂ	פ	ה	א	שׂ	שׁ
.9	**ד**	נ	ז	ב	ד	ך	ך	ד	ר	ד	ר	ך	ד
.10	**ך**	ג	ד	ך	כ	ך	ר	ל	ע	פ	ר	ב	ך

***

תרגיל(2:8) - שמע נקרא:

.1 שַׁ שַׂ סַ שַ זַ סַ שַ עַ צַ עַ סַ שַׁ

.2 שֶׁ שׁוּ שַׂ שָׂ אֶ אוּ פּ פּוֹ פֶּ פּוּ

.3 שֻׁלְחָן שׁוּק שַׂר שָׂרָה אֲלְפָן אוּלַי בֹּקֶר בּוֹקֶר

.4 יָדַע, יוֹדֵעַ לָקַח, לוֹקֵחַ פָּתַח, פּוֹתֵחַ שָׁלַח, שׁוֹלֵחַ פָּתוּחַ, יָדוּעַ

.5 בֹּקֶר טוֹב, יוֹסֵף! לְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ ? - אֶל הַקּוֹלְנוֹעַ.

***

תרגיל(3:8) - ענה על השאלות:

.1 מִי תַּלְמִיד חָרוּץ ? .1 יוֹסֵף תַּלְמִיד חָרוּץ.

.2 מָתַי הוּא הוֹלֵךְ הַבַּיְתָה? .2 בָּעֶרֶב הוּא הוֹלֵךְ הַבַּיְתָה.

.3 אֵיפֹה שָׂרָה יוֹשֶׁבֶת ? .3 בֵּין הָאָח וְהָאָחוֹת.

9. בָּעֶרֶב

יַעֲקֹב יֶלֶד קָטָן. הוּא לוֹמֵד בְּבֵית-הַסֵּפֶר.

וְגַם נַעֲמִי הַיַּלְדָּה הַקְּטַנָּה הוֹלֶכֶת עִם

יַעֲקֹב לְבֵית-הַסֵּפֶר בַּבֹּקֶר.

יַעֲקֹב וְנַעֲמִי תַּלְמִידִים טוֹבִים. בָּעֶרֶב הֵם

קוֹרְאִים וְכוֹתְבִים.

בָּעֶרֶב, הָאָב יוֹשֵׁב אֵצֶל הַשֻּׁלְחָן, וְקוֹרֵא

בְּעִתּוֹן וְהָאֵם תּוֹפֶרֶת בְּגָדִים.

***

---

9. מלים חדשות:

יַעֲקֹב, נַעֲמִי, יֶלֶד, יַלְדָּה, קָטָן, קְטַנָּה

אָב, אֵם, עִתּוֹן, תּוֹפֶרֶת, בֶּגֶד, בְּגָדִים

בַּיִת בֵּית-סֵפֶר, בֵּית-הַסֵּפֶר. (לְאָן ?)

9. אותיות חדשות:

... ...

9. תנועות חדשות:

ֲ ֳ

תרגיל(1:9) - סמן בעגול את האות:

1. כ — ב כ ד כּ פ כ ח ב פּ ט כ
2. ך — ב כ ל ד ף ו ך כ ס ד ך
3. מ — ט ם מ ט מ ס מ פ ד מ ר
4. ם — ס פ ט ם ס ם ק ם ס ם מ
5. ב — ג נ ז נ ו י נ ן נ ג ב
6. ן — ו ן ג ן ך ו ף ז ו נ ו
7. פ — מ ט פ ב פּ ט פ ס ת פ פּ
8. ף — ד ף ו פ ץ ו ף פ ט ע פ
9. צ — ע א צ א ש צ ץ צ ש א צ
10. ץ — ף צ ץ ד ץ ף ו ץ צ ע ץ

***

תרגיל(2:9) - שמע וקרא:

1. רַ,דַּ הַ,חַ פַּ,פַ,בַּ,כַ גַּ,נַ,וַ,זַ סַ,שַׁ,שַׂ אַ,צַ,עַ פַּ,פַ,פַּ,בַ
2. אֲנִי, אֲנַחְנוּ אַחֲרֵי, אַחֲרוֹן אַהֲרוֹן, אַחֲרוֹן
3. אֲנִי, אֲרִי אַהֲבָה, אַהֲדָה רַחְמָן, רַעְנָן
4. בְּעָמִי אֲנִיָּה, אֲנִיּוֹת הַצָּהֳרַיִם אַחֲרֵי-הַצָּהֳרַיִם אֲנִי, אֲנִי
5. עַלִי עֲרָבִי, וְגַם חַסַן עֲרָבִי; הֵם מְדַבְּרִים עֲרָבִית.

***

תרגיל(3:9) - ענה על השאלות:

1. מַה הָאָב עוֹשֶׂה ? 1. הָאָב קוֹרֵא בָּעִתּוֹן.
2. מַה הָאֵם עוֹשָׂה ? 2. הָאֵם תּוֹפֶרֶת בְּגָדִים.
3. מָתַי הַסְּטוּדֶנְטִים הוֹלְכִים לָאוּנִיבֶרְסִיטָה ? 3. בַּבֹּקֶר.

10. הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

אֱלִיעֶזֶר וֶאֱלִישָׁע תַּלְמִידִים גְּדוֹלִים. הֵם לוֹמְדִים בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה. בָּעֶרֶב כָּל הַמִּשְׁפָּחָה בַּבַּיִת. אֱלִיעֶזֶר וֶאֱלִישָׁע יוֹשְׁבִים יַחַד וְקוֹרְאִים בַּתַּנַ"ךְ: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ."

***

---

10. מלים חדשות:

אֱלִיעֶזֶר, אֱלִישָׁע, גָּדוֹל, גְּדוֹלִים, מִשְׁפָּחָה, בַּיִת

וֶ--, יַחַד, תַּנַ"ךְ תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים

בְּרֵאשִׁית, בָּרָא, אֱלֹהִים, אֵת, שָׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם

אֶרֶץ, הָאָרֶץ. (לָמָּה ?)

10. אותיות חדשות:

וֶ--

10. תנועות חדשות:

ךָ

תרגיל(1:10) - סמן בעגול את האות:

1. ד ר ך ד ר ד ך ד ך ר ד ר
2. ך ד ר ד ך ר ך ד ך ף ך ד
3. ז ז ג ז ן ו ז ו ן ו ז ן
4. ו ו ן ן י ן ז ו ן ג ו ן
5. ס ט ם ס מ פ ס ם מ ס ו ס
6. ם פ ם מ ס ט ם ס ס ם מ ס
7. ה ח ה ד ע ה ח ת ה ח ת ד
8. ח ה ט ח ד ת ח ה ת ח ה ת
9. שׁ שׂ שׁ ס ט ש ס שׁ ב שׁ שׁ שׂ
10. שׂ ע א שׂ ת ש שׂ ס ש שׂ צ שׁ

***

תרגיל(2:10) - שמע וקרא:

1. אַ בַ גַ דַ הַ וַ זַ חַ טַ יַ כַ לַ מַ נַ סַ עַ פַ צַ קַ רַ שַׁ תַ
2. בַּבַ גַּגַ דַּדַ כַּכַ פַּפַ תַּתַ
3. פכך מם נן פפף צץ
4. א״א א״י ק״י ק״ג קי״מ קמ״מ ב״ה ת״ד צה״ל תנ״ך
5. מִי בָּרָא אוֹתְךָ ? - יְהוָה, בָּרוּךְ הַשֵּׁם, בָּרָא אוֹתִי וְאוֹתְךָ.

***

תרגיל(3:10) - ענה על השאלות:

1. מִי יוֹשְׁבִים יַחַד וְקוֹרְאִים בַּתַּנַ״ךְ? — 1. הַיְּהוּדִים.
2. מָתַי הֵם מִתְפַּלְּלִים וְקוֹרְאִים בַּתַּנַ״ךְ? — 2. בַּשַּׁבָּת.
3. מִי בָּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ ? — 3. יְהוָה, ב״ה.

*כתב את השמות האלה בערבית(1):

1.אחמד	2.אמגד	3.אסאמה	4.באסם
5.ברהאן	6.תופיק	7.תאבת	8.ג'ימאל
9.ג'מיל	10.חמדי	11.חסן	12.חאלד
13.חליל	14.דרויש	15.דיב	16.רדא
17.זידאן	18.סאלם	19.שריף	20.סבחי
21.דרגאם	22.טאהא	23.זאפר	24.עאמר
25.עבדאלה	26.עלי	27.עפיף	28.גאלב
29.פארס	30.פוזי	31.קאסם	32.כאמל
33.כמאל	34.לטפי	35.מחמד	36.ממדוח
37.נביל	38.השאם	39.וג'ידי	40.יאסין

****

*כתב את השמות האלה נערבית(2):

1.אימאן	2.אחלאץ	3.בהיה	4.בסמה
5.תהאני	6.תריה	7.ג'יהאן	8.ג'ימילה
9.חנאן	10.חסניה	11.חדיגה	12.חולה
13.דימה	14.דניא	15.רבאב	16.רפיקה
17.רסמיה	18.זכיה	19.סהילה	20.סמיחה
21.סמירה	22.שפיקה	23.סבחיה	24.ספיה
25.טאהרה	26.זאפרה	27.עאידה	28.עריפה
29.גזאלה	30.פאטמה	31.פוזיה	32.פרדוס
33.קמר	34.כואכב	35.למיס	36.מנאל
37.נהלה	38.היאם	39.וג'ידאן	40.יסרא

*קרא את המלים האלה(1):

1.אַבּוּ דַבִּי (אַבּוּ דַבִּי)
2.אַלְגִ'ירְיָה (אַלְגִ'יר)
3.בַּחְרֵין (מַנָאמָה)
4.גִ'יבּוּטִי (גִ'יבּוּטִי)
5.יַרְדֵן (עַמָן)
6.כּוּוֵית (כּוּוֵית)
7.לְבָנוֹן (בֵּירוּת)
8.לוּב (טְרִיפּוֹלִי)
9.מוֹרִיטַנְיָה (נְוַקְשׁוֹט)
10.מִצְרַיִם (קָהִיר)
11.מַרוֹקוֹ (רַבַּט)
12.סוּדָן (חַרְטוּם)
13.סוֹמַלְיָה (מוֹגַדִישׁוּ)
14.סוּרְיָה (דַמֶשֶׂק)
15.עוֹמַן (מַסְקַט)
16.עִירָק (בַּגְדָד)
17.עַרַב הַסַעוּדִית (רִיָד)
18.פָּלֶשְׂתִּינָה (יְרוּשָׁלַיִם)
19.קַטַר (דוֹחָה)
20.תּוּנִסְיָה (תּוּנִיס)
21.תֵּימָן (צַנְעָא)
22.תֵּימָן הַדְרוֹמִית (עַדַן)

******

*קרא את השמות האלה(2):

1.אַבְנֵר 2.אַהֲרֹן 3.בִּנְיָמִין 4.דָן
5.זְאֵב 6.חַיִים 7.יְהוּדָה 8.לֵוִי
9.נָתָן 10.פֶּרֶץ 11.רְאוּבֵן 12.שָׁאוּל

******

*קרא את השמות האלה(3):

1.אֶסְתֵּר 2.דְבוֹרָה 3.דִינָה 4.דַלְיָה
5.חַנָּה 6.יָעֵל 7.לֵאָה 8.מִרְיָם
9.פַּרְדֵס 10.רִבְקָה 11.רִנָּה 12.תָּמָר

2

שִׁעוּר רִאשׁוֹן *

1. שָׁלוֹם
2. אֲנִי
3. אַתָּה
4. אַתְּ
5. מִי
6. כֵּן
7. לֹא
8. גַּם
9. הוּא
10. הִיא

– שָׁלוֹם! אֲנִי יִצְחָק.
גַּם אַתָּה יִצְחָק?
– לֹא! אֲנִי מֹשֶׁה.
– אַתָּה מֹשֶׁה?
– כֵּן! אֲנִי מֹשֶׁה.
– מִי שְׁלֹמֹה?
– אֲנִי שְׁלֹמֹה.
– מִי יִצְחָק?
– אַתָּה יִצְחָק!
– מִי אֲנִי?
– אַתָּה יִצְחָק!
– מִי שׁוֹשַׁנָּה?
– אֲנִי שׁוֹשַׁנָּה.
– אַתְּ וַרְדָּה?
– לֹא! אֲנִי שׁוֹשַׁנָּה.

– מִי וַרְדָּה?
– הִיא וַרְדָּה.
– מִי אַתְּ?
– אֲנִי רוּת.
– מִי אַתְּ?
– אֲנִי רָחֵל.
– מִי אַתָּה?
– אֲנִי יוֹסֵף.
– גַּם הוּא יוֹסֵף?
– לֹא! הוּא אַבְרָהָם.
– מִי שְׁלֹמֹה?
– אֲנִי שְׁלֹמֹה.
– כֵּן. אַתָּה שְׁלֹמֹה. אַתְּ רוּת,
הִיא רָחֵל, הוּא מֹשֶׁה, אֲנִי...?
אֲנִי יִצְחָק!

* ترجمة هذا الدرس وسائر دروس الكتاب تجدها في الملحق (آخر الكتاب).

(1:1) - ענה על השאלות:

1. מי אתה ?

----

2. הוא יצחק, גם אתה יצחק ?

----

3. היא שושנה, גם את שושנה ?

----

4. הוא אברהם ?

----

5. אני משה ?

***

(2:1) - תן שאלה לכל תשובה :

1. אני שלמה .

----

2. כן , אני יוסף .

----

3. לא, אני ורדה .

----

4. הוא אברהם .

----

5. כן , גם אני משה.

***

(3:1) כתב √ או × נגד המשפט :

1. היא שושנה. ( )
2. הוא רחל. ( )
3. את ורדה. ( )
4. היא יצחק. ( )
5. אתה שלמה. ( )
6. את רות. ( )
7. כן, גם את אברהם. ( )
8. כן, גם אתה יוסף. ( )
9. לא, היא מרים. ( )
10. לא, אתה דן. ( )

***

(4:1) בחר את המלה הנכונה :

1. הוא אברהם, והיא ------------. (רחל, יוסף)
2. אני יצחק, --------- אברהם. (ואת, ואתה)
3. כן, --------- משה. (היא, הוא)
4. כן, אתה ---------. (רחל, שלמה)
5. לא, --------- רות. (הוא, היא)
6. לא, אתה ----------. (דן, רות)
7. גם הוא ----------. (ורדה, אורי)
8. כן, גם ---------- שושנה. (את, אתה)
9. לא, --------- רחל. (הוא, אני)
10. שלום, --------- יצחק. (אני, את)

***

(5:1) תרגם לערבית :

1. אני אברהם, ואתה יוסף.

---

2. שלום! אני יצחק, מי אתה?

---

3. אני משה. וגם אתה משה?

---

4. היא שושנה, ואת רות. וגם היא רות?

---

5. מי אתה? - אני רות, והיא רחל.

***

(6:1) תרגם לעברית :

1. من أنتَ؟ ومن أنتِ؟

. . . .

2. أنا يوسف، هل أنتَ أيضا يوسف؟

. . . .

3. من هي؟ هل هي راحيل؟

. . . .

4. أنا روت، هل هي أيضا روت؟

. . . .

5. مرحبا، من شلومو؟ هل أنت شلومو؟

. . . .

* * *

שִׁעוּר שֵׁנִי

11. שִׁעוּר
12. שֵׁם
13. מִשְׁפָּחָה
14. מֵאַיִן?
15. מִ. מֵ. (מִן)
16. וְ...
17. עַכְשָׁו
18. בְּ...
19. רִאשׁוֹן
20. שֵׁנִי

– שָׁלוֹם! עַכְשָׁו שִׁעוּר רִאשׁוֹן?
– לֹא!
– עַכְשָׁו שִׁעוּר שֵׁנִי?
– כֵּן, עַכְשָׁו שִׁעוּר שֵׁנִי.
– מִי אַתָּה? – אֲנִי דָּוִד.
– דָּוִד שֵׁם?
– דָּוִד שֵׁם וְשֵׁם־מִשְׁפָּחָה,
דָּוִד וַיְס וְרוּת דָּוִד.
– מִי הוּא? – הוּא שְׁמוּאֵל.
– שְׁמוּאֵל שֵׁם?
– שְׁמוּאֵל שֵׁם וְשֵׁם־מִשְׁפָּחָה,
שְׁמוּאֵל שְׁוַרְץ וְשׁוֹשַׁנָּה
שְׁמוּאֵל.

– מֵאַיִן אַתָּה דָּוִד?
– אֲנִי מֵהוּנְגַרְיָה.
– אַתָּה בְּהוּנְגַרְיָה?
– לֹא. אֲנִי מֵהוּנְגַרְיָה.
– מֵאַיִן אַתְּ שׁוֹשַׁנָּה?
– אֲנִי מִפּוֹלִין.
– אַתְּ בְּפּוֹלִין?
– לֹא, אֲנִי מִפּוֹלִין.
– מֵאַיִן רָחֵל? – הִיא מִמִּצְרַיִם.
– מֵאַיִן מֹשֶׁה? – מֹשֶׁה מִמָּרוֹקוֹ.
– אַתָּה מֵהוּנְגַרְיָה, אַתְּ מִפּוֹלִין,
הִיא מִמִּצְרַיִם וְהוּא מִמָּרוֹקוֹ.

(1:2) - ענה על השאלות הבאות :

1. מאין אתה ?

----

2. עכשו אתה בירושלים ?

----

3. דוד שם משפחה ?

----

4. מאין רחל ?

----

5. וגם שושנה ממצרים ?

***

(2:2) - תן שאלה לכל תשובה :

1. דוד שם ושם משפחה .

----

2. כן , עכשו אני בירושלים .

----

3. זאב שם ושם משפחה .

----

4. כן , שושנה מפולין .

----

5. לא, דוד מאיטליה .

(3:2) כתב ✓ או × נגד המשפט :

1. עכשו שעור ראשון. ( )
2. דוד ממצרים. ( )
3. זאב שם ושם משפחה. ( )
4. רחל מאיטליה. ( )
5. שושנה מפולין. ( )
6. עכשו שעור שני. ( )
7. דוד שם ושם משפחה. ( )
8. רחל ממצרים. ( )
9. דוד מאיטליה. ( )
10. עכשו אני בירושלים. ( )

***

(4:2) בחר את המלה הנכונה :

1. עכשו --------- שני. (שעור,עשור)
2. זאב שם ושם ----------- . (משבחה,משפחה)
3. מאין -------- דוד? (את,אתה)
4. -----, אני מפולין. (לא,לו)
5. דוד ------------- . (מאיטליה,מאיתליא)
6. ------------ ממצרים. (רחל,ראחיל)
7. מאין ---------- שושנה? (את,אתה)
8. לא, הוא ---------- . (דוד,רות)
9. ----------- שם ושם משפחה. (ואב,זאב)
10. עכשו אני ------------- . (בחיפה,בהיבא)

(5:2) תרגם לערבית :

1. שלום, מאין אתה ?

____

2. מאין כוהן? הוא מתל-אביב ?

____

3. כן, אני ממצרים, והוא ממרוקו.

____

4. לא, אני מחיפה. ועכשו אני בירושלים.

____

5. לא, עכשו שעור שני.

____

***

(6:2) תרגם לעברית :

1. الآن العائلة في المغرب.

. . . .

2. هل الآن الدرس الأول؟

. . . .

3. من أين روت؟ هل هي من إيطاليا؟

. . . .

4. إسحاق من بولندا، وأنا من مصر.

. . . .

5. هي من المغرب، وأنتِ من حيفا.

. . . .

* * *

שִׁעוּר שְׁלִישִׁי

21. אֵיפֹה?
22. גָר
23. עִיר
24. רְחוֹב
25. בַּיִת
26. מִסְפָּר
27. אַחַת
28. שְׁתַּיִם
29. פֹּה
30. שָׁם

בְּתֵל־אָבִיב

– שָׁלוֹם! אֵיפֹה רְחוֹב־הֶרְצְל?
– שָׁלוֹם! מֵאַיִן אַתָּה? אַתָּה לֹא מִתֵּל־אָבִיב.
– אֲנִי לֹא מִתֵּל־אָבִיב. לֹא! אֲנִי מֵאֲמֶרִיקָה. אֲנִי מִבּוֹסְטוֹן! עַכְשָׁו אֲנִי בְּתֵל־אָבִיב...
– מִי גָר בִּרְחוֹב־הֶרְצְל?
– יוֹסֵף וַיְס.
– מָה מִסְפַּר הַבַּיִת?
– רְחוֹב־הֶרְצְל, מִסְפָּר שְׁתַּיִם.
– פֹּה רְחוֹב־מַכְּס־נוֹרְדָאוּ, שָׁם רְחוֹב־הֶרְצְל.
– תּוֹדָה! שָׁלוֹם!
– שָׁלוֹם!

בִּירוּשָׁלַיִם

– שָׁלוֹם! אֵיפֹה רְחוֹב־תֵּל־אָבִיב... לֹא, לֹא, אֵיפֹה רְחוֹב־יָפוֹ?
– פֹּה רְחוֹב־יָפוֹ. אֲנִי גָר בִּרְחוֹב־יָפוֹ.
– אֵיפֹה מִסְפָּר אַחַת בִּרְחוֹב יָפוֹ?
– פֹּה בַּיִת מִסְפָּר אַחַת...
– שְׁלֹמֹה כַּרְמִי גָר פֹּה?
– כֵּן, מִי אַתָּה?
– אֲנִי דָוִד וַיְנְבֶּרְג מֵעִיר וַרְשָׁה, מִפּוֹלִין...
– אֲנִי שְׁלֹמֹה כַּרְמִי...
– שְׁלֹמֹה!!
– דָוִד!!

(1:3) - ענה על השאלות :

1. איפה רחוב הרצל ?

----

2. ואיפה רחוב יפו ?

----

3. רחוב מכס-נור-דאו בירושלים ?

----

4. שלמה כרמי גר בתל-אביב ?

----

5. מאין דוד וינברג ?

***

(2:3) - תן שאלה לכל תשובה :

1. בוסטון באמריקה .

----

2. אני לא מתל-אביב .

----

3. כן, אני שלמה כרמי .

----

4. כן, פה בית מספר אחת .

----

5. לא, עכשו אני לא בירושלים .

(3:3) כתב ✓ או × נגד המשפט:

1. רחוב יפו בתל-אביב. ( ) ( )
2. יוסף ויס גר ברחוב-הרצל. ( ) ( )
3. בוסטון באיטליה. ( ) ( )
4. שלמה כרמי גר בירושלים. ( ) ( )
5. שלמה כרמי גר בבית מספר שתים. ( ) ( )
6. עיר ורשה בפולין. ( ) ( )
7. רחוב מכס-נורדאו במצרים. ( ) ( )
8. דוד וינברג מפולין. ( ) ( )
9. עכשו דוד וינברג בתל-אביב. ( ) ( )
10. יוסף ויס מאמריקה. ( ) ( )

***

(4:3) בחר את המלה הנכונה:

1. יוסף ויס גר ---------- הרצל. (ברהופ,ברחוב)
2. אני מעיר ------------- מאמריקה. (בוסטון,בושתון)
3. פה ---------- שתים. (משבר,מספר)
4. שלום! ------------ רחוב יפו? (איבו,איפה)
5. ----------, שלום! (טורה,תודה)
6. דוד וינברג ----------- ורשה. (מעיר,מאיר)
7. רחוב ------------ בירושלים. (יפו,הרצל)
8. עכשו ---------- שלישי. (שאור,שעור)
9. ------------ גר ברחוב הרצל? (מין,מי)
10. הוא גר ברחוב -------- (יבו,יפו)

(5:3) תרגם לערבית:

1. יוסף ויס גר בבית מספר שתים.

____

2. הוא גר ברחוב הרצל ולא ברחוב יפו.

____

3. רחוב יפו בירושלים ולא בתל-אביב.

____

4. דוד וינברג מפולין, ועכשו הוא גר בירושלים.

____

5. רחוב מכס-נורדאו וגם רחוב הרצל בתל-אביב.

____

***

(6:3) תרגם לעברית:

1. أين شارع يافا؟ هل هو في القدس؟

....

2. هو من القدس، هو يسكن في حيفا.

....

3. الآن هو في يافا، وأيضا روت في يافا.

....

4. نعم، شارع اللّنبي في تل ابيب.

....

5. أنت من مصر، وأنت تسكن في القدس.

....

* * *

שִׁעוּר רְבִיעִי

31. שִׁכּוּן
32. שָׁלוֹשׁ
33. אַרְבַּע
34. טוֹב
35. זֶה
36. שִׂיחָה
37. בְּרָכָה
38. עוֹלֶה חָדָשׁ
39. מְדִינָה
40. הַ...

שִׂיחָה בָּרְחוֹב

– שָׁלוֹם חַנָּה!
– שָׁלוֹם משֶׁה! אַתָּה בִּירוּשָׁלַיִם?
– כֵּן, אֲנִי גָּר בִּירוּשָׁלַיִם.
– גַּם יִצְחָק גָּר פֹּה?
– כֵּן, הוּא גָּר בְּשִׁכּוּן "עַמִּידָר".
– גַּם אַתָּה גָּר בְּשִׁכּוּן?
– לֹא, אֲנִי גָּר בָּרְחוֹב הַזֶּה, בַּבַּיִת הַהוּא!
– שָׁם?
– לֹא, בַּבַּיִת הַהוּא... פֹּה מִסְפָּר אַחַת!
– כֵּן, פֹּה מִסְפָּר אַחַת.
– שָׁם שְׁתַּיִם!
– שְׁתַּיִם...
– שָׁלוֹשׁ!
– שָׁלוֹשׁ...
– וְשָׁם אַרְבַּע!
– אַרְבַּע... בַּבַּיִת הַהוּא?
– כֵּן!
– בַּיִת טוֹב!... טוֹב בִּירוּשָׁלַיִם?
– טוֹב בִּירוּשָׁלַיִם.
– אַתָּה עוֹלֶה חָדָשׁ?
– מִי עוֹלֶה חָדָשׁ? אֲנִי? אֲנִי יְרוּשַׁלְמִי! אֲנִי מִמִּשְׁפָּחָה יְרוּשַׁלְמִית, מִמִּשְׁפַּחַת זְאֵב כֹּהֵן, בְּשִׁכּוּן מוֹנְטִפְיוֹרִי...!
– עַכְשָׁו גַּם אֲנִי יְרוּשַׁלְמִית. מִשִּׁכּוּן "הָעוֹלֶה". שָׁלוֹם!
– שָׁלוֹם חַנָּה, שָׁלוֹם וּבְרָכָה!

(1:4) - ענה על השאלות :

1. איפה יצחק גר ?

----

2. משה גר בירושלים ?

----

3. מי גר בבית מספר ארבע ?

----

4. משה ממשפחה ירושלמית ?

----

5. מי משכון "העולה" בירושלים ?

***

(2:4) - תן שאלה לכל תשובה :

1. כן, אני גר בירושלים .

----

2. משה גר ברחוב הזה .

----

3. כן, פה מספר אחת .

----

4. לא, אני גר בבית מספר שלש.

----

5. כן, משה ממשפחת זאב כהן בירושלים.

(3:4) כתב √ או × נגד המשפט:

1. משה גר בשכון "עמידר". ( )
2. שכון "עמידר" בתל-אביב. ( )
3. חנה ממשפחה ירושלמית. ( )
4. משה גר בבית מספר ארבע. ( )
5. יצחק גר בשכון "עמידר". ( )
6. חנה ממשפחת זאב כהן. ( )
7. היא משכון "העולה". ( )
8. משה גר בשכון "מונטפיורי". ( )
9. שכון מונטפיורי בחיפה. ( )
10. עכשו גם חנה ירושלמית. ( )

***

(4:4) בחר את המלה הנכונה:

1. משה גר ----------- . (בירושלים,בחיפה)
2. ----------- גר בשכון "עמידר". (משה,יצחק)
3. כן, גם יצחק גר ------ . (בה,פה)
4. לא, פה ----------- שתים. (מספר,משבר)
5. פה שלוש, --------- ארבע. (ושמ,ושם)
6. מי עולה ----------, אני? (חדש,הדש)
7. יצחק -------- בירושלים. (קר,גר)
8. משה --------------- זאב כהן. (ממשפחה,ממשפחת)
9. עכשו גם חנה ------------ . (ירושלמי,ירושלמית)
10. שלום חנה, שלום ---------- . (וברכה,ופרחה)

(5:4) תרגם לערבית :

1. משה גר בירושלים , וגם יצחק גר שם.

___

2. הוא לא עולה חדש, הוא ירושלמי.

___

3. אני ירושלמי, ועכשו אני גר בתל-אביב.

___

4. את ירושלמית משכון עמידר, וגם רות ירושלמית.

___

5. יצחק גר בשכון עמידר, ואני גר בשכון מונטפיור

___

***

(6:4) תרגם לעברית :

1. أنا أسكن في هذا الشارع، في ذلك البيت.

. . . .

2. حنّه من حيّ «المهاجر» في القدس.

. . . .

3. الآن راحيل في حيفا، هي مقدسيّة.

. . . .

4. إسحاق من القدس، وأيضاً موشه من القدس.

. . . .

5. موشه من عائلة مقدسيّة، هو يسكن في حيّ مونتفيوري.

. . . .

* * *

שִׁעוּר חֲמִישִׁי

41. הִנֵּה
42. כִּסֵּא
43. יוֹשֵׁב
יוֹשֶׁבֶת
44. עַל
עַל־יַד
45. שֻׁלְחָן

46. מַה?
47. מַחְבֶּרֶת
48. כּוֹתֵב
כּוֹתֶבֶת
49. יָפֶה
50. אוֹמֵר
אוֹמֶרֶת

– שָׁלוֹם רָחֵל! שָׁלוֹם!
– שָׁלוֹם דָּוִד. הִנֵּה כִּסֵּא, דָּוִד!
– תּוֹדָה!... אֲנִי יוֹשֵׁב.
– לֹא, הַכִּסֵּא הַהוּא לֹא טוֹב. שָׂם עַל־יַד הַשֻּׁלְחָן הַכִּסֵּא הַטּוֹב.
– תּוֹדָה! עַכְשָׁו אֲנִי יוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא הַטּוֹב.
אַתְּ לֹא יוֹשֶׁבֶת?
– כֵּן, אֲנִי יוֹשֶׁבֶת. מַה הַמַּחְבֶּרֶת עַל הַשֻּׁלְחָן, דָּוִד?
– אֲנִי כּוֹתֵב בַּמַּחְבֶּרֶת בַּשִּׁעוּר וְגַם עַכְשָׁו. וְאַתְּ, אַתְּ לֹא כּוֹתֶבֶת?

– כֵּן, גַּם אֲנִי כּוֹתֶבֶת. הִנֵּה הַמַּחְבֶּרֶת!
– יָפֶה, אַתְּ כּוֹתֶבֶת יָפֶה.
– לֹא, אֲנִי לֹא כּוֹתֶבֶת יָפֶה.
– וַאֲנִי אוֹמֵר...
– מָה אַתָּה אוֹמֵר?
– אַתְּ כּוֹתֶבֶת יָפֶה וְגַם אַתְּ יָפָה...
– לֹא יָפֶה, דָּוִד.. וַאֲנִי אוֹמֶרֶת..
– מָה אַתְּ אוֹמֶרֶת?
– אֲנִי אוֹמֶרֶת שָׁלוֹם: שָׁלוֹם דָּוִד!
– רָחֵל...!

(1:5) - ענה על השאלות :

1. מי אומר :"שלום רחל, שלום !" ?

----

2. רחל יושבת על כסא טוב ?

----

3. מי כותב במחברת בשעור ?

----

4. רחל כותבת יפה ?

----

5. מה אומרת רחל לדוד ?

***

(2:5) - תן שאלה לכל תשובה :

1. לא, הכסא ההוא לא טוב .

----

2. על יד השלחן הכסא הטוב .

----

3. כן, אני כותבת בשעור .

----

4. כן, אתה כותב יפה .

----

5. דוד אומר לרחל :"את יפה !".

(3:5) כתב √ או × נגד המשפט :

1. שלום רכל! שלום! ( )
2. דוז יושבת על הכסא. ( )
3. הכסא ההוא לא טובה. ( )
4. אתה יושב וכותב במחברת. ( )
5. רחל כותבת בשעור. ( )
6. מה את אומרת, רחל? ( )
7. גם הוא כותבת יפה? ( )
8. מה אתה אומרת? ( )
9. תודה! עכשו אני יושבת. ( )
10. אתה כותבת יפה ונם את יפו. ( )

***

(4:5) בחר את המלה הנכונה :

1. דוד -------- על כסא טוב. (יושבת,יושב)
2. לא, את ------ יושבת. (לו,לא)
3. -------- המחברת על השלחן? (מה,מי)
4. כן, גם --------- כותבת. (אנא,אני)
5. הכסא --------- לא טוב. (ההיא,ההוא)
6. מה אתה --------- ? (אומר,אומרת)
7. ----------- כותב יפה, דוד? (את,אתה)
8. מה את אומרת, -------- ? (דוד,רחל)
9. את כותבת ---------, וגם את יפה. (יבה,יפה)
10. אני כותב ---------- וגם עכשו. (בשאור,בשעור)

(5:5) תרגם לערבית :

1. דוד יושב וכותב במחברת.

---

2. רחל כותבת במחברת בשעור.

---

3. מי כותב במחברת עכשו?

---

4. אני יושב על הכסא הטוב וכותב.

---

5. את יפה, רחל; וגם את כותבת יפה.

***

(6:5) תרגם לעברית :

1. مرحبا، يا داود. ذلك الكرسيّ ليس جيّداً.

. . . .

2. شكراً، أنا قاعدة على كرسيّ جيّد.

. . . .

3. ماذا تكتبين في الكراسة، يا راحيل؟

. . . .

4. أنت جميلة، وأنت تكتبين جيّداً.

. . . .

5. راحيل تقول لداڤيد: وداعاً، يا داڤيد، وداعاً.

....

* * *

*שִׂים לֵב (א):

1. אֲנִי אַתָּה הוּא

אֲנִי אַתְּ הִיא

***

2. מִי אני ? - אתה שְׁלֹמֹה.

מי אתה ? - אני יִצְחָק.

מי הוא ? - הוא מֹשֶׁה.

***

3. מי אני ? - את רָחֵל.

מי את ? - אני שָׂרָה.

מי היא ? - היא רות.

***

4. מֵאַיִן אתה ? - אני מִירוּשָׁלַיִם;

אני מִפָּלֶשְׂתִּינָה.

מאין אַבְרָהָם ? - אברהם מִמִּצְרַיִם;

הוא ממצרים.

מאין את ? - אני מִיַּרְדֵּן.

מאין דִּינָה ? - דינה מֵאַמֶרִיקָה;

היא מאמריקה.

***

5. זָכָר - נְקֵבָה; יָחִיד - יְחִידָה; רַבִּים - רַבּוֹת

6. אני קוֹטֵל. – אני קוֹטֶלֶת.

אתה קוֹטֵל. – את קוֹטֶלֶת.

הוא קוֹטֵל. – היא קוֹטֶלֶת.

***

7. אני	כּוֹתֵב.	אני	כּוֹתֶבֶת.
אתה		את	
הוא		היא	

***

8. אֵיפֹה יְרוּשָׁלַיִם ? – ירושלים בְּפלשתינה.

איפה אתה גָּר ? – אני גָּר בְּירדן.

איפה את גָּרָה ? – אני גרה בְּמצרים.

***

9. שִׁעוּר – הַשִּׁעוּר: שִׁעוּר שְׁלִישִׁי – הַשִּׁעוּר הַשְּׁלִישִׁי.

כִּסֵּא – הַכִּסֵּא : כִּסֵּא טוֹב – הַכִּסֵּא הַטּוֹב.

רְחוֹב – הָרְחוֹב: רְחוֹב רִאשׁוֹן – הָרְחוֹב הָרִאשׁוֹן.

אִישׁ – הָאִישׁ : אִישׁ אַנְגְּלִי – הָאִישׁ הָאַנְגְּלִי.

***

10. בַּיִת יָפֶה – הַבַּיִת הַיָּפֶה

שֻׁלְחָן טוֹב – הַשֻּׁלְחָן הַטּוֹב

מִשְׁפָּחָה יְרוּשַׁלְמִית – הַמִּשְׁפָּחָה הַיְּרוּשַׁלְמִית

***

11. בֹּקֶר טוֹב ! – בֹּקֶר טוֹב (בֹּקֶר אוֹר) !

לַיְלָה טוֹב ! – לַיְלָה טוֹב !

שִׁעוּר שִׁשִּׁי

51. זֹאת
52. שָׁעָה
53. חָמֵשׁ
54. שֵׁשׁ
55. שֶׁבַע
56. שְׁמוֹנֶה
57. תֵּשַׁע
58. עֶשֶׂר
59. אֵין
60. חָבֵר

חֲבֵרָה

– שָׁלוֹם חֲבֵרָה!
– שָׁלוֹם חָבֵר מֹשֶׁה! אַתָּה פֹּה? אֵין עַכְשָׁו שִׁעוּר.
– עַכְשָׁו אֵין שִׁעוּר? מָה הַשָּׁעָה?
– הַשָּׁעָה עֶשֶׂר.
– עֶשֶׂר? חָמֵשׁ, שֵׁשׁ, שֶׁבַע, שְׁמוֹנֶה, תֵּשַׁע, עֶשֶׂר. שָׁעָה עֶשֶׂר? וְהַשִּׁעוּר בְּשָׁעָה חָמֵשׁ?
– הַשִּׁעוּר לֹא בְּשָׁעָה חָמֵשׁ וְלֹא בְּשָׁעָה שֵׁשׁ וְלֹא בְּשָׁעָה שֶׁבַע. הַשִּׁעוּר בְּשָׁעָה שְׁמוֹנֶה.
– וּמָה אַתְּ יוֹשֶׁבֶת פֹּה?
– אֲנִי יוֹשֶׁבֶת וְכוֹתֶבֶת בַּמַּחְבֶּרֶת.
– מָה אַתְּ כּוֹתֶבֶת בַּמַּחְבֶּרֶת הַזֹּאת?
– אֲנִי כּוֹתֶבֶת שִׁעוּר־בַּיִת. הִנֵּה! אַרְבַּע, חָמֵשׁ, שֵׁשׁ. וְלֶחָבֵר שְׁלֹמֹה אֲנִי כּוֹתֶבֶת: שָׁלוֹם שְׁלֹמֹה, הַשִּׁעוּר בְּשָׁעָה שְׁמוֹנֶה.
– אֵיפֹה הוּא, הֶחָבֵר שְׁלֹמֹה?
– הֶחָבֵר שְׁלֹמֹה בַּבַּיִת.
– עַכְשָׁו אֵין שִׁעוּר וְאֵין פֹּה חֲבֵרִים. שָׁלוֹם שׁוֹשַׁנָּה.

(1:6) - ענה על השאלות האלה :

1. מי היא החברה של משה ?

----

2. השעור בשעה חמש ?

----

3. מי יושבת וכותבת במחברת ?

----

4. מה שושנה כותבת במחברת ?

----

5. למי שושנה כותבת :"השעור בשעה שמונה."?

***

(2:6) - תן שאלה לכל תשובה :

1. השעה עשר .

----

2. כן, שושנה יושבת על כסא טוב .

----

3. לא, השעור לא בשעה שש .

----

4. שושנה כותבת לחבר משה .

----

5. החבר שלמה בבית .

(3:6) כתב את המלה החסירה :

1.אין 2.כותב 3.חבר 4.את 5.תשע

6.החבר 7.פה 8.בשעה 9.לא 10.יושבת

1. שלום, רחל! מה -------- כותבת?
2. איפה הוא ----------שלמה עכשו?
3. יצחק --------- בשעור וגם עכשו.
4. שושנה ---------- על הכסא הטוב.
5. השעור ---------- שמונה בבקר.
6. עכשו --------- שעור, מה השעה?
7. אין שעור, ואין ------ חברים.
8. שלום, ---------! מה אתה יושב פה?
9. השעור ------ בשעה חמש.
10. חמש, שש, שבע, שמונה, ---------, עשר.

***

(4:6) סדר את המלים הבאות במשפטים :

1. וכותב - אברהם - במחברת - יושב

____

2. שלום - אומרת - רחל - דוד - אל

____

3. על - רות - השלחן - יושבת - יד

____

4. בירושלים - חנה - ברחוב - גרה - יפו

____

5. גר - החבר - מונטפיורי - משה - בשכון

____

(5:6) תרגם לערבית :

1. עכשו אני יושב על יד השלחן.

---

2. החבר יצחק כותב במחברת הזאת.

---

3. החברה הזאת היא החברה היפה רות.

---

4. איפה רחל עכשו? -היא עכשו בבית.

---

5. אין שעור בשעה שבע, הוא בשעה עשר.

***

(6:6) תרגם לעברית :

1. هل أنت هنا، يا وردة؟ ماذا تكتبين؟

....

2. الصديق موشه لا يكتب في الكراسة.

....

3. الدرس في الساعة التاسعة، وليس في الساعة الثامنة.

....

4. أين شوشنه؟ هل هي الآن تكتب؟

....

5. هذه الكراسة جيدة، هي للصديقة راحيل.

....

* * *

שִׁעוּר שְׁבִיעִי

61. אָלְפָּן
62. מוֹרֶה
63. תַּלְמִיד
64. כִּתָּה
65. לוּחַ
66. סֵפֶר
67. קוֹרֵא
קוֹרֵאת
68. לוֹמֵד
לוֹמֶדֶת
69. יוֹדֵעַ
יוֹדַעַת
70. תְּמוּנָה

– דָּוִד, אַתָּה קוֹרֵא בְּסֵפֶר עִבְרִי?
– כֵּן, שׁוֹשַׁנָּה, אֲנִי לוֹמֵד עִבְרִית וְקוֹרֵא בְּסֵפֶר עִבְרִי.
– הַסֵּפֶר יָפֶה!
– וְגַם תְּמוּנָה יָפָה בַּסֵּפֶר, הִנֵּה!
– מַה בַּתְּמוּנָה הַזֹּאת, דָּוִד?
– בַּתְּמוּנָה כִּתָּה בְּאֻלְפָּן, מוֹרֶה אֶחָד, תַּלְמִיד וְתַלְמִידָה. הַמּוֹרֶה עַל־יַד הַלּוּחַ וְכוֹתֵב עַל הַלּוּחַ.
– הַמּוֹרֶה כּוֹתֵב יָפֶה... וְאַתָּה, דָּוִד, קוֹרֵא יָפֶה!
– אֲנִי לוֹמֵד, וְלוֹמֵד לִקְרוֹא.
– אַתָּה לוֹמֵד עַכְשָׁו? אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ עִבְרִית?
– אֲנִי? לֹא, אֵין אֲנִי יוֹדֵעַ. אֲנִי תַּלְמִיד חָדָשׁ בָּאֻלְפָּן. הַמּוֹרֶה אוֹמֵר: תַּלְמִיד טוֹב לוֹמֵד בָּאֻלְפָּן וְלוֹמֵד בַּבַּיִת, לוֹמֵד וְלוֹמֵד, וַאֲנִי תַּלְמִיד טוֹב.
– אַתָּה תַּלְמִיד טוֹב וְחָבֵר טוֹב.

(1:7) - ענה על השאלות האלה :

1. דוד קורא בספר עברי ?

----

2. מי עומד על יד הלוח ?

----

3. מי לומד ולומד לקרא ?

----

4. דוד יוֹדע עברית ?

----

5. איפה דוד לומד עברית ?

***

(2:7) - תן שאלה לכל תשובה :

1. כן , אני לומד עברית .

----

2. שושנה לומדת עברית .

----

3. בתמונה הזאת תלמיד ותלמידה .

----

4. לא, התלמידה לא כותבת על הלוח.

----

5. כן , המורה קורא בספר עברי

(3:7) כתב את המלים החסירות:

1.קוראת 2.הלוח 3.כותב 4.כתה 5.ותבר

6.טוב 7.לומדת 8.יודעת 9.הטוב 10.השלחן

1. התלמידה -------- ולומדת לקרא.
2. המורה על-יד --------- וכותב.
3. הוא -------- על הלוח והתלמיד קורא.
4. את --------- עברית בספר חדש.
5. רות לא -------- עברית.
6. אני כותב עברית על ---------- .
7. הוא תלמיד --------- באלפן.
8. בתמונה --------- באלפן ותלמיד לומד עברית.
9. התלמיד --------- לומד בשעור וגם בבית.
10. אתה תלמיד טוב --------- טוב.

***

(4:7) סדר את המלים במשפטים:

1. דוד - בספר - לקרא - לומד - עברי

____

2. קורא - בתמונה - חדש - בספר - תלמיד

____

3. ויוסף - שושנה - טוב - תלמיד - תלמידה

____

4. יודעת - עכשו - יפה - עברית - את

____

5. בבית - התלמיד - עברית - ולומד - לומד

____

(5:7) תרגם לערבית:

1. התלמיד לומד והתלמידה לומדת.

____

2. זאת תמונה יפה, בתמונה כתה באלפן.

____

3. התלמידה לומדת ולומדת לקרא.

____

4. על השלחן ספר עברי; הוא ספר יפה.

____

5. דוד תלמיד חדש באלפן, **הוא** תלמיד טוב.

____

***

(6:7) תרגם לעברית:

1. ماذا تقرأ؟ هل تقرأ في كتاب عبريّ؟

. . . .

2. مرحبا، أنا تلميذ جديد، أين المعلّم؟

. . . .

3. أنت تعرف العبريّة، أنت تقرأ جيّداً.

. . . .

4. المعلّم يقول: شوشنه تلميذة جيّدة.

. . . .

5. هو يدرس في المعهد، وهو يدرس في البيت.

. . . .

* * *

שִׁעוּר שְׁמִינִי

71. שׁוֹאֵל

שׁוֹאֶלֶת

72. עוֹנֶה

עוֹנָה

73. מְדַבֵּר

מְדַבֶּרֶת

74. מְעַט

75. אִישׁ

76. שְׁלִישִׁי

77. רְבִיעִי

78. אֶת

79. לְ...

80. עוֹמֵד

עוֹמֶדֶת

– שָׁלוֹם שְׁלֹמֹה, גַּם אַתָּה פֹּה?
– כֵּן, רוּת, אֲנִי לוֹמֵד עִבְרִית בָּאֻלְפָּן.
– גַּם אַתָּה לוֹמֵד? אַתָּה מְדַבֵּר עִבְרִית!
– אֲנִי מְדַבֵּר מְעַט.
– אַתָּה לוֹמֵד בַּכִּתָּה הַשְּׁלִישִׁית?
– בַּכִּתָּה הַשְּׁלִישִׁית? לֹא, אֲנִי לוֹמֵד בַּכִּתָּה הָרְבִיעִית.
– מָה אַתָּה לוֹמֵד בַּכִּתָּה הָרְבִיעִית?
– אֲנִי כּוֹתֵב וַאֲנִי קוֹרֵא.
– הִנֵּה הַמַּחְבֶּרֶת, שְׁלֹמֹה, קְרָא!
– אֲנִי לֹא... אֲנִי לֹא קוֹרֵא בַּמַּחְבֶּרֶת... אֲנִי קוֹרֵא בַּסֵּפֶר.

– מִי הַמּוֹרֶה בַּכִּתָּה הָרְבִיעִית?
– הַמּוֹרֶה כַּרְמִי.
– הוּא מוֹרֶה טוֹב?
– כֵּן, הוּא עוֹמֵד עַל־יַד הַלּוּחַ, כּוֹתֵב וְשׁוֹאֵל. וְאֵין אֲנִי מְדַבֵּר בַּשִּׁעוּר.
– הַמּוֹרֶה שׁוֹאֵל וְאֵין אַתָּה עוֹנֶה? אֵין אַתָּה מְדַבֵּר?
– אֲנִי עוֹנֶה.
– מִי שׁוֹאֵל אֶת מִי?
– הַמּוֹרֶה שׁוֹאֵל אֶת הַתַּלְמִיד וְהַתַּלְמִיד עוֹנֶה לַמּוֹרֶה. זֶה שׁוֹאֵל אֶת זֶה וְזֶה עוֹנֶה לָזֶה.
– גַּם אֲנִי עוֹנָה.
– אַתְּ עוֹנָה? אֵין אַתְּ עוֹנָה. אַתְּ שׁוֹאֶלֶת וְשׁוֹאֶלֶת.

(1:8) - ענה על השאלות האלה :

1. מי אומרת : "שלום שלמה!" ?

----

2. שלמה לומד בכתה השלישית ?

----

3. המורה כרמי מורה טוב ?

----

4. מי שואל את התלמידים ?

----

5. מי שואלת ושואלת ?

***

(2:8) - תן שאלה לכל תשובה :

1. כן , אני מדבר עברית .

----

2. לא, אני לא קורא בספר עברי .

----

3. עכשו המורה כרמי בכתה .

----

4. כן , המורה כותב על הלוח .

----

5. התלמידה עונה למורה .

(3:8) כתב את המלים החסירות:

1.והיא 2.ואיש 3.בספר 4.עונה 5.בכתה

6.מדבר 7.אין 8.עברית 9.את 10.כרמי

1. שלמה לומד --------- באלפן.
2. אתה -------- עברית.
3. את לומדת --------- השלישית.
4. הוא קורא ----------קוראת.
5. התלמיד קורא -------- עברי.
6. המורה --------- מורה טוב.
7. ----------- שלמה מדבר בשעור.
8. מי שואל ----- מי?
9. אין את -------- , את שואלת ושואלת.
10. הנה המורה כרמי -------- אחד מן הכתה.

***

(4:8) סדר את המלים במשפטים:

1. הוא - האיש - כרמי? - הזה - המורה

____

2. המורה - למורה - עונה - והתלמיד - שואל

____

3. לומדת - מה - השלישית? - את - בכתה

____

4. קוראת - בספר - התלמיד - והתלמידה - כותב

____

5. עומד - יד - המורה - על - השלחן - כרמי

____

(5:8) תרגם לערבית:

1. דן לומד עברית באלפן.

____

2. שושנה עומדת על-יד השלחן.

____

3. הוא מדבר עברית; וגם היא מדברת.

____

4. את יודעת, רחל, אני מדבר מעט עברית.

____

5. זה שואל את זה, וזה עונה לזה.

____

***

(6:8) תרגם לעברית:

1. هذا داڤيد، هو يدرس في الصف الثالث.

. . . .

2. وأيضاً أنتِ تتكلمين العبريّة، أنتِ تلميذة جيّدة.

. . . .

3. المعلّم يسأل التلميذة، وأيضاً يسأل التلميذ.

. . . .

4. هذا الرجل يقف بجانب اللوح ويكتب.

. . . .

5. هذه تسأل هذه، وهذه تجيب هذه.

. . . .

* * *

שִׁעוּר תְּשִׁיעִי

81. אֲנַחְנוּ
82. אַתֶּם
83. הֵם
84. בֵּית־סֵפֶר
85. קָטָן
86. גָּדוֹל
87. רַק
88. בְּלִי
89. כָּל
90. יֶלֶד

– משֶׁה, דָּוִד! אַתֶּם לוֹמְדִים בְּבֵית־סֵפֶר?
– לֹא, אוּרִי הַקָּטָן, אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה.
– מַה זֶּה אוּנִיבֶרְסִיטָה?
– הָאוּנִיבֶרְסִיטָה הִיא בֵּית־סֵפֶר לִילָדִים גְּדוֹלִים.
– אֵין אַתֶּם יְלָדִים. אַתֶּם אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים.
– לֹא רַק יְלָדִים קְטַנִּים לוֹמְדִים. גַּם אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים לוֹמְדִים.
– אַתֶּם הַגְּדוֹלִים לוֹמְדִים? אַתֶּם יוֹדְעִים! הַמּוֹרָה יוֹדַעַת הַכֹּל.
– כָּל אִישׁ לוֹמֵד וְיוֹדֵעַ. מָה אַתֶּם לוֹמְדִים, אוּרִי, בְּבֵית־הַסֵּפֶר?
– אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים עִבְרִית, תּוֹרָה; אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים, אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים. הַמּוֹרָה שׁוֹאֶלֶת וַאֲנַחְנוּ עוֹנִים.
– הַמּוֹרֶה לוֹמֵד וְהַמּוֹרָה לוֹמֶדֶת, הֵם לוֹמְדִים בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה.
– גַּם הַמּוֹרֶה לוֹמֵד? וּמִי הַמּוֹרֶה לָאֲנָשִׁים הַגְּדוֹלִים?
– אִישׁ גָּדוֹל לוֹמֵד גַּם בְּלִי מוֹרֶה.

(1:9) - ענה על השאלות האלה :

1. מי ילד קטן ?

----

2. מה זה אוניברסיטה ?

----

3. המורה לומד והמורה לומדת ?

----

4. מי יודעת הכל ?

----

5. איפה הילדים הקטנים לומדים ?

***

(2:9) - תן שאלה לכל תשובה :

1. כן, אורי ילד קטן .

----

2. האנשים הגדולים לומדים באוניברסיטה .

----

3. אנחנו לומדים עברית באוניברסיטה.

----

4. לא, משה ודוד אנשים גדולים.

----

5. יצחק לומד עברית בלי מורה .

(3:9) כתב את המלים החסירות:

1.בית 2.אורי 3.עברית 4.את 5.וכותבים

6.גדול 7.הקטן 8.לומדים 9.רק 10.אתם

1. הילד -------- לומד עברית בבית-הספר.
2. לא -------- ילדים קטנים לומדים.
3. האוניברסיטה היא ------ ספר לילדים גדולים.
4. --------- לומד תורה בבית-הספר.
5. רחל לומדת -------- באוניברסיטה.
6. אין -------- ילדים, אתם אנשים גדולים.
7. המורה והמורה --------- באוניברסיטה.
8. שלמה איש --------, הוא מדבר עברית.
9. רות שואלת ------ המורה, והמורה עונה לרות.
10. בבית-הספר התלמידים הקטנים קוראים ----------

***

(4:9) סדר את המלים במשפטים:

1. ומושה - אורי - קטן - גדול - איש - ילד

____

2. והתלמידים - המורה - עונים - הקטנים - שואלת

____

3. לומדים - האנשים - באלפן - הגדולים - עברית

____

4. בבית - כל - הספר - הילדים - הקטנים

____

5. בלי - האנשים - לומדים - מורה - הגדולים

____

(5:9) תרגם לערבית:

1. יצחק לומד באלפן, ואברהם לומד באוניברסיטה.

____

2. המורה שואל את אורי, והוא עונה למורה.

____

3. מי ילד קטן? אני? אני איש גדול.

____

4. כל האנשים לומדים, לא רק ילדים קטנים לומדים.

____

5. הוא לומד עברית בלי מורה, הוא איש גדול.

____

***

(6:9) תרגם לעברית:

1. روت تقول: أنا أتعلّم العبريّة في الجامعة.

....

2. ماذا تتعلّم في المدرسة، يا يوسف؟

....

3. التلميذ يقرأ، والتلميذة تقرأ، الكلّ يقرأون ويكتبون.

....

4. أنتم رجال كبار، أنتم تتعلّمون بلا معلّم.

....

5. الصغار والكبار يتعلّمون، كلّ الأسرة تتعلّم.

....

* * *

שִׁעוּר עֲשִׂירִי

91. חֶדֶר
92. חַיָּל
93. עָם
94. שָׂפָה
95. חֲמִישִׁי
96. אֵלֶּה
97. אֲבָל
98. אֵצֶל
99. יַחַד
100. עִם

– אֵיפֹה אַתָּה גָּר, צְבִי?
– אֲנִי גָּר בַּבַּיִת הַחֲמִישִׁי מִפֹּה. שָׁם!
– אַתָּה גָּר אֵצֶל הַמּוֹרֶה כַּרְמִי?
– כֵּן, אֲנִי גָּר בְּחֶדֶר גָּדוֹל אֵצֶל הַמּוֹרֶה כַּרְמִי.
– רַק אַתָּה בַּחֶדֶר, צְבִי?
– אֲנִי גָּר יַחַד עִם שְׁלֹמֹה.
– שְׁלֹמֹה בַּבַּיִת?
– לֹא, הוּא עַכְשָׁו חַיָּל.
– שְׁלֹמֹה עוֹלֶה חָדָשׁ מֵהוֹלַנְד וְאַתָּה מֵאֲמֶרִיקָה, וְאַתֶּם מְדַבְּרִים עִבְרִית?
– בָּרְחוֹב מְדַבֵּר שְׁלֹמֹה בַּשָּׂפָה הַהוֹלַנְדִּית וַאֲנִי בַּשָּׂפָה הָאַנְגְּלִית, אֲבָל בַּחֶדֶר אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים רַק עִבְרִית.
– כָּל הַחֲבֵרִים מְדַבְּרִים רַק עִבְרִית?
– אֵלֶּה מְדַבְּרִים הוֹלַנְדִּית וְאֵלֶּה אַנְגְּלִית. אֲבָל בְּבֵית הַמּוֹרֶה כַּרְמִי הַכֹּל מְדַבְּרִים עִבְרִית.
– הַמּוֹרֶה כַּרְמִי יוֹדֵעַ רַק עִבְרִית?
– לֹא, הוּא יוֹדֵעַ הוֹלַנְדִּית, הוּא יוֹדֵעַ מְעַט אַנְגְּלִית, אֲבָל הוּא אוֹמֵר: שְׂפַת כָּל הַיְּהוּדִים הִיא עִבְרִית. עַם אֶחָד – שָׂפָה אַחַת.
– אֲבָל אֵין אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים עִבְרִית.
– לוֹמְדִים...

(1:10) - ענה הל השאלות האלה :

1. מי גר בחדר גדול אצל המורה כרמי ?

----

2. מי גר עם צבי בחדר ?

----

3. שלמה עולה חדש מהולנד ?

----

4. בחדר שלמה וצבי מדברים אנגלית ?

----

5. מה מדברים כל החברים בבית המורה כרמי?

***

(2:10) - תן שאלה לכל תשובה :

1. אני גר ברחוב יפו בירושלים .

----

2. יוסף גר ברחוב גדול בחיפה ?

----

3. כן, רות מדברת אנגלית ועברית .

----

4. לא, ברחוב הוא מדבר רק עברית .

----

5. המורה כרמי אומר:"עם אחד - שפה אחת!".

(3:10) כתב את המלים החסירות:

1.היהודים 2.באלפן 3.עם 4.בחדר 5.אבל

6.מדבר 7.האנגלית8.רק 9.עברית 10.גרה

1. יצחק גר ------ יוסף בחדר אחד.
2. איפה את ---------, רחל?
3. המורה ---------- רק עברית עם התלמידים.
4. יוסף לא ברחוב, הוא ----------- .
5. דן לומד בבית-הספר, ------- אני לומדת באלפן.
6. האנשים בהולנד מדברים ------- הולנדית.
7. היא מדברת בשפה העברית, והוא בשפה ---------- .
8. צבי ושלמה גרים ---------- גדול.
9. ברחוב --------- מדברים עברית, אנגלית והולנדית.
10. האנשים בתל-אביב מדברים ---------- .

***

(4:10) סדר את המלים במשפטים:

1. עברית - הילד - מדבר - יפה - הזה

____

2. בשפה - הוא - החברים - האנגלית - מדבר - עם

____

3. גרים - בחדר - הרצל - אחד - החברים - ברחוב

____

4. אבל - שואלת - בעברית - הוא - את - עונה - באנגלית

____

5. אומר: - אחת - המורה - עם - שפה - כרמי - אחד

____

(5:10) תרגם לערבית:

1. צבי גר יחד עם שלמה.

____

2. הוא עולה חדש מאמירקה, מעיר בוסטון.

____

3. כל האנשים פה מדברים בשפה העברית.

____

4. דוד מדבר עברית, אבל רות מדברת רק אנגלית.

____

5. אני עכשו מדבר ערבית, אנגלית ועברית.

____

***

(6:10) תרגם לעברית:

1. هل تتكلّم العبريّة؟ هل أنت جنديّ؟

. . . .

2. كلّ الأسرة تسكن في القدس، هي أسرة كبيرة.

. . . .

3. راحيل تتكلّم باللغة العبريّة مع روت.

. . . .

4. الأستاذ كرمي يعرف الإنجليزيّة، لكنه يتكلّم فقط العبريّة.

. . . .

5. لغة كلّ الناس في تل ابيب هي اللغة العبريّة.

. . . .

* * *

*שִׂים לֵב (ב):

1. אַחַת(1) שְׁתַּיִם(2) שָׁלוֹשׁ(3) אַרְבַּע(4) חָמֵשׁ(5)
שֵׁשׁ(6) שֶׁבַע (7) שְׁמֹנֶה(8) תֵּשַׁע(9) עֶשֶׂר(10)

***

2. אני לוֹמֵד. - אני לוֹמֶדֶת.
אתה קוֹרֵא. - את קוֹרֵאת.
הוא יוֹדֵעַ. - היא יוֹדַעַת.

***

3. אני / אתה / הוא | מְדַבֵּר.
אני / את / היא | מְדַבֶּרֶת.

***

4. הַסֵּפֶר טוֹב. - הספר הַטוֹב
הַמַּחְבֶּרֶת יָפָה.. - המחברת הַיפה
הַיֶּלֶד קָטָן. - הילד הַקטן
הָאִישׁ יְרוּשַׁלְמִי. - האיש הַירושלמי
הַבַּיִת חָדָשׁ. - הבית הֶחדש
הַתַּלְמִיד חָכָם. - התלמיד הֶחכם

***

5. אני עוֹנֶה. - אני עוֹנָה.
אתה רוֹאֶה. - את רוֹאָה.
הוא בּוֹכֶה. - היא בּוֹכָה.

6. אני / אתה / הוא — עוֹמֵד.

אני / את / היא — עוֹמֶדֶת.

אנחנו / אתם / הם — עוֹמְדִים.

אנחנו / אתן / הן — עוֹמְדוֹת.

***

7. תלמיד + תלמידה - תלמיד וְתלמידה

קורא + כותב - קורא וְכותב

כסא + שלחן - כסא וְשלחן

מוֹרֶה + מוֹרָה - מורה וּמורה

יצחק + שלמה - יצחק וּשְׁלֹמֹה

***

8. אני / אתה / הוא — רוֹצֶה.

אנחנו / אתם / הם — רוֹצִים.

אני / את / היא — רוֹצָה.

אנחנו / אתן / הן — רוֹצוֹת.

***

9. תְּמוּנָה - תְּמוּנוֹת - התמונות יפות.

מִשְׁפָּחָה - מִשְׁפָּחוֹת - המשפחות גדולות.

שִׁעוּר אַחַד עָשָׂר

101. אַתֶּן
102. עוֹשֶׂה
103. עֶרֶב
104. עוֹבֵד
105. גּוֹמֵר
106. בֵּית־חֲרֹשֶׁת
107. אַחֲרֵי
108. הֵן
109. בֹּקֶר
110. הוֹלֵךְ

– מָה אַתֶּן עוֹשׂוֹת בָּעֶרֶב?
– אֲנַחְנוּ עוֹבְדוֹת הָעֶרֶב.
– בְּשָׁעָה תֵּשַׁע חֲבֵרוֹת עוֹבְדוֹת? בְּשָׁעָה תֵּשַׁע אֵין הֵן גּוֹמְרוֹת אֶת הָעֲבוֹדָה?
– לֹא, רָחֵל וַאֲנִי עוֹבְדוֹת בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת מִשָּׁעָה שְׁתַּיִם, וַאֲנַחְנוּ גּוֹמְרוֹת אֶת הָעֲבוֹדָה בְּשָׁעָה עֶשֶׂר בָּעֶרֶב.
– וּמָה אַתֶּן עוֹשׂוֹת בַּבֹּקֶר?
– בַּבֹּקֶר אֲנַחְנוּ לוֹמְדוֹת בָּאֻלְפָּן. אֲנַחְנוּ עוֹלוֹת חֲדָשׁוֹת. בַּבֹּקֶר לוֹמְדוֹת וּבָעֶרֶב עוֹבְדוֹת.

– אֵין זֹאת עֲבוֹדָה גְּדוֹלָה לְעוֹלוֹת חֲדָשׁוֹת.
– מָה אַתָּה אוֹמֵר, עֲבוֹדָה גְּדוֹלָה? זֹאת בְּרָכָה גְּדוֹלָה. אֲנַחְנוּ מְדַבְּרוֹת עִבְרִית עִם הַחֲבֵרוֹת בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת.
– אֻלְפָּן בַּבֹּקֶר, אֻלְפָּן בָּעֶרֶב.
– כֵּן, וְאַתָּה מָה אַתָּה עוֹשֶׂה הָעֶרֶב?
– אֲנִי הוֹלֵךְ לַתֵּיאַטְרוֹן.
– אֲנִי לֹא הוֹלֶכֶת לַתֵּיאַטְרוֹן. בַּבַּיִת שְׁנֵי יְלָדִים, הֵם קוֹרְאִים וּמְדַבְּרִים וְזֶה הוּא: תֵּיאַטְרוֹן בַּבַּיִת.

(1:11) - ענה על השאלות הבאות:

1. החברות עובדות בבקר ?

----

2. הן עובדות בערב ?

----

3. איפה הן עובדות בערב ?

----

4. הן גומרות את העבודה בשעה עשר בערב ?

----

5. עם מי הן מדברות עברית ?

***

(2:11) - תן שאלה לכל תשובה:

1. אנחנו עובדות בבית-החרשת.

----

2. כן, אנחנו לומדות עברית בבקר.

----

3. כן, אנחנו הולכות לעבודה בשעה שתים.

----

4. בערב אנחנו עובדות.

----

5. לא, אני לא הולכת לתיאטרון.

(3:11) כתב את המלים החסירות:

1.הן 2.עושות 3.שני 4.הקטנים 5.כל

6.אין 7.אנחנו 8.הולך 9.ומדברת 10.עם

1. בבקר ----------- לומדים באוניברסיטה.
2. --------- האנשים הולכים לעבודה בבקר.
3. הוא הולך לתיאטרון ----- חברים.
4. בשעה שמונה המורה --------- לעבודה.
5. ---------- חברות טובות, הן לומדות עברית.
6. התלמידים --------- הולכים עכשו אל בית-הספר.
7. מה אתן --------- ? -אנחנו קוראות וכותבות.
8. -------- זאת עבודה גדולה לעולות חדשות.
9. רחל עובדת -------- עברית עם החברות.
10. -------- הילדים קוראים ומדברים בבית.

***

(4:11) סדר את המלים במשפטים:

1. בשעה - אנחנו - לעבודה - שמונה - הולכים

____

2. הן - את - בערב - עשר - גומרות - בשעה - העבודה

____

3. קורא - בבית - הילד - וכותב - הקטן

____

4. לבית - שתים - אני - בשעה - הולך - החרשת

____

5. עברית - בערב - לומדים - העולים - באלפן

____

(5:11) תרגם לערבית:

1. האנשים הולכים לעבודה בבית-החרשת.

____

2. אתן לומדות בבקר, והן עובדות בערב.

____

3. אנחנו גומרים את העבודה בשעה שמונה בערב.

____

4. מה הוא עושה? -הוא עובד ולומד.

____

5. בבקר, הילד הקטן הולך עם הילדים לבית-הספר.

____

***

(6:11) תרגם לעברית:

1. من يعمل في الصباح ؟ ومن يعمل في المساء؟

....

2. انا أذهب الى الجامعة في الساعة السابعة صباحا.

....

3. في الصباح، الاولاد يذهبون الى المدرسة، والرّجال يذهبون الى العمل.

....

4. كل النّاس يذهبون للعمل، العمل بركة كبيرة.

....

5. شوشنه لا تذهب الى المسرح مع الصديقات في المساء.

....

* * *

שִׁעוּר שְׁנֵים עָשָׂר

111. בָּא
112. צָהֳרַיִם
113. קָם
114. עִתּוֹן
115. אֲרוּחָה
116. עֲבוֹדָה
117. פּוֹעֵל
118. נוֹתֵן
119. יוֹם
120. לְאָן?

– יִצְחָק, אַתָּה קָם? הַשָּׁעָה שֵׁשׁ. הָעֲבוֹדָה בְּשָׁעָה שֶׁבַע. יִצְחָק!

– בֹּקֶר? כֵּן, כֵּן, אֲנִי קָם. בֹּקֶר־טוֹב, חַנָּה! אֵיפֹה עִתּוֹן־הַבֹּקֶר?

– הִנֵּה, עִתּוֹן־הָעֶרֶב.

– אֲנִי אוֹמֵר עִתּוֹן־בֹּקֶר, וְאַתְּ אוֹמֶרֶת עִתּוֹן־עֶרֶב. חַנָּה, אֵיפֹה עִתּוֹן־הַבֹּקֶר?

– הַיֶּלֶד לֹא בָּא וְאֵין עִתּוֹן. וְאַחֲרֵי אֲרוּחַת־הַצָּהֳרַיִם הָעִתּוֹן לֹא טוֹב?

– אַתְּ יוֹדַעַת, חַנָּה, אֲנִי פּוֹעֵל וְלֹא מוֹרֶה, אֲנִי עוֹבֵד בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת שְׁמוֹנֶה שָׁעוֹת כָּל יוֹם וַאֲנִי בָּא הַבַּיְתָה בְּשָׁעָה אַרְבַּע אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם.

– וַאֲנִי מָה? אֲנִי לֹא עוֹבֶדֶת? אֲנִי קָמָה בְּשָׁעָה חָמֵשׁ, עוֹבֶדֶת כָּל הַבֹּקֶר. אֲנִי נוֹתֶנֶת לַמִּשְׁפָּחָה אֲרוּחַת־בֹּקֶר. הִנֵּה הָאֲרוּחָה עַל הַשֻּׁלְחָן, וְאַתָּה מְדַבֵּר רַק עַל הָעִתּוֹן.

– חַנָּה, אַתְּ עוֹבֶדֶת בַּבֹּקֶר וְאַתְּ עוֹבֶדֶת בָּעֶרֶב, אֲבָל עִתּוֹן־עֶרֶב אֲנִי קוֹרֵא בָּעֶרֶב וְלֹא בַּבֹּקֶר.

– לְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ? הָאֲרוּחָה עַל הַשֻּׁלְחָן.

– הַיֶּלֶד בָּא, הִנֵּה עִתּוֹן־הַבֹּקֶר.

(1:12) - ענה על השאלות הבאות:

1. מי קם בשעה שש בבקר ?

----

2. יצחק עובד חמש שעות כל יום ?

----

3. הוא בא הביתה בשעה ארבע אחרי-הצהרים ?

----

4. מי קמה בשעה חמש בבקר ?

----

5. מי מדבר רק על העתון ?

***

(2:12) - תן שאלה לכל תשובה :

1. עתון הערב על השלחן.

----

2. כן, אני קמה בשעה שש בבקר.

----

3. לא, אני לא פועל, אני מורה .

----

4. חנה נותנת ארוחת-בקר למשפחה.

----

5. הילד נותן את עתון-הבקר ליצחק.

(3:12) כתב את המלים החסירות:

1.ואין 2.לאן 3.בא 4.איפה 5.עובדים

6.פועל 7.נותנת 8.רק 9.שעות 10.לעבודה

1. חנה, --------- עתון-הבקר?
2. הילד לא -------- ואין עתון.
3. יצחק ---------- ולא מורה.
4. הוא עובד שמונה --------- כל יום.
5. היא ----------- למשפחה ארוחת-הבקר.
6. האיש מדבר --------- על העתון.
7. הילד לא בא --------- עתון.
8. הפועלים ---------- בבית-החרשת.
9. המורים הולכים ----------- בבקר.
10. -------- אתה הולך? הארוחה על השלחן.

***

(4:12) סדר את המלים במשפטים:

1. בשעה - בבקר - הפועל - לעבודה - שש - הולך

____

2. בקר - אומרת - אגִ'י - ערב - עתון - אומר - ואת - עתון

____

3. בבית - שעות - יצחק - שמונה - עובד - החרשת

____

4. לומדים - התלמידים - הצהרים - אחרי - לא - הקטנים

____

5. את - הבקר - הילד - ונותן - ליצחק - עתון - בא

____

(5:12) תרגם לערבית:

1. אלה עובדים בבקר, ואלה עובדים אחרי הצהרים.

2. כל יום אני קורא עתון-הבקר בבקר.

3. לאן הפועלים הולכים בבקר? -לעבודה.

4. מה את עושה עכשו, רות? -אני עובדת.

5. זה ילד טוב, הוא קורא עתון עברי.

***

(6:12) תרגם לעברית:

1. أنا أقرأ جريدة الصباح بعد الظهر.

. . . .

2. داڤيد يسأل الأصدقاء: أين جريدة الصباح؟

. . . .

3. إلى أين يذهب التلاميذ في الصباح؟ - إلى المدرسة.

. . . .

4. العمّال يشتغلون ثماني ساعات كلّ يوم.

. . . .

5. حنّة تقوم في الساعة الخامسة في الصباح.

. . . .

* * *

שִׁעוּר שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר

121. מִשְׂרָד
122. שָׁעוֹן
123. דַּקָּה
124. רֶבַע
125. בְּדִיּוּק
126. פָּקִיד
127. מְצַלְצֵל
128. הַרְבֵּה
129. פָּחוֹת
130. מְנַהֵל

– הַל־לוֹ! שָׁלוֹם, פֹּה חַנָּה מְדַבֶּרֶת מִמִּשְׂרַד "הַנּוֹסֵעַ". מִי מְדַבֵּר? יוֹסֵף? בֹּקֶר טוֹב יוֹסֵף! אֵיפֹה דָּוִד? דָּוִד לֹא בָּא? מַה הַשָּׁעָה? אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ? אֵין שָׁעוֹן בַּמִּשְׂרָד? הַשָּׁעָה שֶׁבַע וְעֶשֶׂר דַּקּוֹת (7.10)... וְדָוִד בָּא בְּכָל יוֹם בְּשָׁעָה שֶׁבַע וָרֶבַע (7.15)? לֹא בְּכָל יוֹם?... אָה, בְּיוֹם רִאשׁוֹן הוּא בָּא בְּשָׁעָה שֶׁבַע בְּדִיּוּק. בְּיוֹם שֵׁנִי הוּא בָּא בְּשָׁעָה שֶׁבַע וָרֶבַע בְּדִיּוּק... וּבְיוֹם שִׁשִּׁי? הוּא פָּקִיד טוֹב! וַאֲנִי, אַתָּה שׁוֹאֵל? אֲנִי פְּקִידָה טוֹבָה. אֲנִי בָּאָה לַמִּשְׂרָד בְּשָׁעָה שֶׁבַע בְּדִיּוּק וַאֲנִי הוֹלֶכֶת מִן הַמִּשְׂרָד בְּשָׁעָה אַרְבַּע וְעֶשֶׂר דַּקּוֹת (4.10). הַטֶּלֶפוֹן מְצַלְצֵל וַאֲנִי עוֹנָה לַשּׁוֹאֲלִים. אֵין אֲנִי מְדַבֶּרֶת הַרְבֵּה בַּטֶּלֶפוֹן עִם הַחֲבֵרִים. לֹא! הַל־לוֹ! מִי מְדַבֵּר שָׁם? אַתָּה, דָּוִד? יָפֶה, דָּוִד, הַשָּׁעָה שְׁמוֹנֶה פָּחוֹת רֶבַע (7.45) וְאַתָּה בַּמִּשְׂרָד! וּמָה אוֹמֵר הַמְנַהֵל? הוּא מְנַהֵל טוֹב! הוּא בָּא לַמִּשְׂרָד רַק בַּצָּהֳרַיִם! חַ־חַ־חַ... מִי מְדַבֵּר שָׁם? הַל־לוֹ! מִי מְדַבֵּר?!... הַמְנַהֵל!?!

(1:13) - ענה על השאלות הבאות:

1. מי מדברת ממשרד "הנוסע" ?

----

2. חנה באה למשרד בשעה שבע בדיוק ?

----

3. והיא הולכת מן המשרד בשעה שלש ?

----

4. חנה מדברת הרבה בטליפון ?

----

5. חנה פקידה טובה ?

***

(2:13) - תן שאלה לכל תשובה :

1. כן, חנה מדברת בטליפון.

----

2. עכשו השעה שמונה בדיוק .

----

3. דוד פקיד טוב.

----

4. חנה הולכת מן המשרד בשעה ארבע בדיוק.

----

5. המנהל מדבר שם.

(3:13) <u>כתב את המלים החסירות:</u>

1.למשרד 2.בא 3.בדיוק 4.הטלפון 5.פקידה
6.מדבר 7.הרבה 8.ועשר 9.הולכים 10.ראשון

1. השעה שבע ---------- דקות.
2. דוד ---------- בשעה שבע ורבע.
3. ביום -------- אני הולך לעיר.
4. הוא פקיד טוב, והיא ---------- טובה.
5. בשעה שמונה --------- אני הולך לאוניברסיטה.
6. המנהל בא ----------- רק בצהרים.
7. ---------- מצלצל, והפקידה עונה.
8. הפקידים --------- לעבודה בבקר.
9. חנה מדברת ----------- בטליפון.
10. מי מדבר שם? מי --------? המנהל?

***

(4:13) <u>סדר את המלים במשפטים:</u>

1. "נוסעי" - יוסף - עובדים - במשרד - ודוד

____

2. הולכים - בבקר - הפקדים - לעבודה - והפקידות

____

3. בא - בדיוק - למשרד - שבע - בשעה - המנהל

____

4. כל - לשואלים - חנה - עונה - היום

____

5. אנחנו - ביום - אין - עברית - לומדים - ראשון

____

(5:13) תרגם לערבית:

1. איפה המנהל? -הוא עכשו במשרד.

____

2. אני עובדת במשרד, ואת עובדת בבית-החרשת.

____

3. בשעה שמונה בבקר, כל התלמידים חולכים לבית-הספר.

____

4. אתם אנשים גדולים, אתם לומדים באוניברסיטה.

____

5. אחרי הצהרים הפועלים באים מבית-החרשת.

____

***

(6:13) תרגם לעברית:

1. هذه ساعة جيّدة، الساعة الآن السادسة بالضبط.

. . . .

2. ليست هناك دروس عبريّة في يوم الخميس وفي يوم الجمعة.

. . . .

3. نحن نتعلم الإنجليزية في الساعة الثالثة بعد الظهر.

. . . .

4. أنتِ تتكلمين كثيراً في الهاتف، أنتِ تتكلمين في الصباح وفي المساء.

. . . .

5. هذا مدير جيد، هو يحضر الى المكتب الساعة السابعة إلاّ رُبُعاً.

. . . .

❊ ❊ ❊

שִׁעוּר אַרְבָּעָה עָשָׂר

131. חֶשְׁבּוֹן
132. מְכוֹנָה
133. אָדוֹן
134. חֵצִי
135. סְלִיחָה
136. שָׁבוּעַ
137. מַתְחִיל
138. לִפְנֵי
139. מָתַי
140. אֶל

– סְלִיחָה, אָדוֹן לֶוִין בַּמִּשְׂרָד?
– סְלִיחָה! אֲנִי כּוֹתֶבֶת עַכְשָׁו בַּמְּכוֹנָה... מָה אַתָּה שׁוֹאֵל?
– סְלִיחָה, הִנֵּה אַתְּ כּוֹתֶבֶת בַּמְּכוֹנָה, אַתְּ כּוֹתֶבֶת חֶשְׁבּוֹנוֹת, אַתְּ בַּמִּשְׂרָד כָּל הַיּוֹם, אֲבָל אָדוֹן לֶוִין מָתַי בַּמִּשְׂרָד?
– אָדוֹן לֶוִין עַכְשָׁו לֹא בַּמִּשְׂרָד, הוּא בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת!
– אֲנִי בָּא אֶל הַמִּשְׂרָד כָּל הַשָּׁבוּעַ. בַּמִּשְׂרָד אוֹמְרִים: אָדוֹן לֶוִין בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת; בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת אוֹמְרִים, הוּא בַּמִּשְׂרָד. אֵיפֹה אָדוֹן לֶוִין?
– אָדוֹן לֶוִין בָּא אֶל הַמִּשְׂרָד בְּשָׁעָה עֶשֶׂר וָרֶבַע (10.15) אֶל בֵּית־הַחֲרֹשֶׁת הוּא הוֹלֵךְ כָּל יוֹם בְּשָׁעָה שֶׁבַע פָּחוֹת רֶבַע (6.45). הוּא עוֹבֵד שָׁם לִפְנֵי הַצָּהֳרַיִם, וּבַמִּשְׂרָד הוּא מַתְחִיל אֶת הָעֲבוֹדָה בְּשָׁעָה עֶשֶׂר וָחֵצִי (10.30).
– תּוֹדָה, תּוֹדָה! עַכְשָׁו אֲנִי יוֹדֵעַ. וְעַכְשָׁו אֵין אֲנִי שׁוֹאֵל אֵיפֹה אָדוֹן לֶוִין, אֲנִי שׁוֹאֵל: מַה הַשָּׁעָה?
– הַשָּׁעָה עֶשֶׂר וָרֶבַע, הִנֵּה...
– שָׁלוֹם אָדוֹן לֶוִין, הִנֵּה הַחֶשְׁבּוֹן עַל הָעֲבוֹדָה בַּנֶּגֶב.
– תּוֹדָה, תּוֹדָה, אָדוֹן כֹּהֵן...

(1:14) - ענה על השאלות הבאות:

1. במה הפקידה כותבת ?

----

2. מה היא כותבת במכונה ?

----

3. מי שואל על אדון לוין ?

----

4. מתי אדון לוין בא אל המשרד ?

----

5. מתי הוא הולך אל בית-החרשת ?

***

(2:14) - תן שאלה לכל תשובה:

1. אני כותבת חשבונות במכונית.

----

2. לא, אדון לוין עכשו לא במשרד.

----

3. במשרד אומרים:"אדון לוין בבית-החרשת.".

----

4. אני הולך אל האוניברסיטה בשעה שמונה פחות רבע.

----

5. הילדים הולכים אל בית-הספר בשעה שבע וחצי.

(3:14) כתב את המלים החסירות:

1.לוין 2.כותב 3.הילדים 4.דוד 5.אתה

6.בשעה 7.לפני 8.הנה 9.שואל 10.את

1. סליחה, מה ---------- שואל?
2. חנה כותבת ---------- החשבונות במכונה.
3. המנהל בא אל המשרד ---------- עשר בבקר.
4. אדון ---------- במשרד אחרי הצהרים.
5. ביום שלישי כל ---------- הקטנים בבית-הספר.
6. ---------- הצהרים אנחנו לומדים עברית.
7. מה אתה עושה? -אני ---------- חשבונות.
8. שלום! -------- החשבון על העבודה בנגב.
9. תודה! עכשו אני -------- : מה השעה?
10. מתי אתה הולך לתיאטרון, ----------? -עכשו.

***

(4:14) סדר את המלים במשפטים:

1. אל - המורה - הספר - הולכת - בית - בבקר

___

2. ביום - חיפה - כל - הולכת - המשפחה - אל - ששי

___

3. כהן - במשרד - אדון - אל - השבוע - כל - בא

___

4. אדון - במשרד - בבית - אומרים - החרשת - לוין

___

5. הולכים - אל - מתי - בית - הפועלים - החרשת

___

(5:14) תרגם לערבית:

1. ביום ששי אני לא הולך לאוניברסיטה.

---

2. לפני הצהרים כל התלמידים הולכים אל בית-הספר.

---

3. הפקידה הטובה עובדת בבקר וגם עובדת בערב.

---

4. מה השעה עכשו, חברי? -סליחה, אני לא יודע.

---

5. מתי אתה הולך אל בית-החרשת? -רק אחרי הצהרים.

***

(6:14) תרגם לעברית:

1. هل تسأل: هل يذهب المعلم الى المدرسة في المساء؟

. . . .

2. العمل يبدأ في الثامنة صباحا، ويأتي المدير في الثامنة إلّا رُبُعاً.

. . . .

3. نحن نبدأ العمل في الصباح، وننهي العمل في الرابعة بعد الظهر.

. . . .

4. الموظفة تكتب الحسابات بالآلة، انها موظفة جيّدة جدّا.

. . . .

5. متى يحضر المدير الى المكتب؟ - في الساعة العاشرة والنصف.

. . . .

* * *

שִׁעוּר חֲמִישָּׁה עָשָׂר

141. אֶרֶץ
142. דוֹד
143. אָב
144. אֵם
145. הוֹרִים
146. בֵּן
147. בַּת
148. אָח
149. כַּמָּה?
150. סַבָּא

– מִי הֵם כָּל הָאֲנָשִׁים בַּתְּמוּנָה?
– הַמִּשְׁפָּחָה. אֲנִי בַּת לְמִשְׁפָּחָה גְּדוֹלָה.
– וְכָל הַמִּשְׁפָּחָה בָּאָרֶץ?
– לֹא, סַבָּא וְסַבְתָּא לֹא בָּאָרֶץ.
– כָּל הָאֲנָשִׁים בַּתְּמוּנָה מִשְׁפָּחָה... אַחַת?
– כֵּן, אֲנַחְנוּ שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה בָּנוֹת וּבֵן אֶחָד.
– וְהַכֹּל בָּנִים וּבָנוֹת לְאָב אֶחָד וּלְאֵם אַחַת?
– כֵּן!
– טוֹב לַהוֹרִים וְטוֹב לַבָּנִים.
– טוֹב לַהוֹרִים? הֵם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אַחִים וַאֲחָיוֹת.

– שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם אַחִים וַאֲחָיוֹת? שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם דּוֹדִים וְדוֹדוֹת?
– לֹא. שִׁשִּׁים דּוֹדִים וְדוֹדוֹת.
– שִׁשִּׁים דּוֹדִים וְדוֹדוֹת! שִׁשִּׁים...?!
– כֵּן, לְאַבָּא אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה אֲחָיוֹת וּשְׁנֵי אַחִים. לְאִמָּא שְׁלוֹשָׁה־עָשָׂר אַחִים וְאָחוֹת אַחַת. לְכָל דּוֹד אִשָּׁה – הִיא דּוֹדָה, וּלְכָל דּוֹדָה אִישׁ – הוּא דּוֹד. כַּמָּה דּוֹדִים וְדוֹדוֹת בְּיַחַד?
– כֵּן, הַרְבֵּה דּוֹדִים וְדוֹדוֹת...

(1:15) - ענה על השאלות הבאות:

1. סבא וסבתא בארץ ?

----

2. כל האנשים בתמונה משפחה אחת ?

----

3. כמה אחים ואחיות במשפחה ?

----

4. וכמה דודים ודודות במשפחה ?

----

5. המשפחה הזאת משפחה קטנה ?

***

(2:15) - תן שאלה לכל תשובה:

1. כן, אני בן למשפחה גדולה.

----

2. לא, רחל בת למשפחה קטנה.

----

3. כן, כל המשפחה עכשו בארץ.

----

4. יש לי חמש אחיות וארבעה אחים.

----

5. בכתה שלשים ילד קטן.

(3:15) כתב את המלים החסירות:

1.עשרים 2.אחד 3.ספרים 4.יפה 5.בבית
6.ושבעה 7.כהן 8.אחיות 9.לא 10.השלישית

1. זאת תמונה ----------,כל המשפחה בתמונה.
2. משפחת אדון ---------- משפחה גדולה.
3. ההורים -------- בארץ, הם גרים במצרים.
4. בכתה הרביעית ---------- וחמש תלמידות.
5. בבית-החרשת ששים --------- פועלים.
6. כמה ---------- על השלחן? -הרבה ספרים!
7. כן , אנחנו שלשה אחים ושלש ----------- .
8. הם שני ------------ ושש בנות.
9. לאורי אח ------------ ואחות אחת.
10. בכתה ------------ הרבה תלמידים ותלמידות.

***

(4:15) סדר את המלים במשפטים:

1. אחים - אנחנו - ושתי - שני - אחיות

____

2. ומורות - כמה - הספר? - מורים - בבית

____

3. הזה - בבית - שבעים - החרשת - פועלים

____

4. יפות - בספר - תמונות - הזה - העברי - אין

____

5. ולכל - לכל - איש - דודה - אשה - דוד

____

(5:15) תרגם לערבית:

1. ההורים גרים ברחוב ביאליק בתל-אביב.

---

2. אני לא יודע כמה תלמידים ותלמידות בכתה.

---

3. הם דודים טובים, והן דודות טובות.

---

4. ליצחק אב, הוא גר עכשו בירושלים.

---

5. למה אתה שואל? אנחנו תשעה אחים ואחות אחת.

***

(6:15) תרגם לעברית:

1. في عائلة مزراحي اولاد كثيرون وبنات كثيرات.

. . . .

2. الوالدان كبيران، الأب في حيفا والأم مع الأب هناك.

. . . .

3. نعم، في المصنع عشرون رجلاً وامرأةٌ واحدةٌ.

. . . .

4. الأولاد الصّغار يتعلمون في المدرسة؛ هم يدرسون العبرية.

. . . .

5. مع كل تلميذ كتاب، ومع كل تلميذة كرّاسة.

. . . .

* * *

1. עֶשְׂרִים(20) שְׁלֹשִׁים(30) אַרְבָּעִים(40) חֲמִשִּׁים(50)
שִׁשִּׁים (60) שִׁבְעִים(70) שְׁמוֹנִים(80) תִּשְׁעִים(90)

***

2. רִאשׁוֹן, שֵׁנִי, שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי
רִאשׁוֹנָה, שְׁנִיָּה, שְׁלִישִׁית, רְבִיעִית, חֲמִישִׁית

***

3. מוֹרֶה חָדָשׁ – מוֹרִים חֲדָשִׁים
מוֹרָה חֲדָשָׁה – מוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת
פָּקִיד טוֹב – פְּקִידִים טוֹבִים
פְּקִידָה טוֹבָה – פְּקִידוֹת טוֹבוֹת

***

4.

אָב	אֶחָד	(1)	–	אֵם	אַחַת
שְׁנֵי	יְלָדִים	(2)	–	שְׁתֵּי	יְלָדוֹת
שְׁלוֹשָׁה	בָּנִים	(3)	–	שָׁלוֹשׁ	בָּנוֹת
אַרְבָּעָה	אֲנָשִׁים	(4)	–	אַרְבַּע	נָשִׁים
חֲמִשָּׁה	מוֹרִים	(5)	–	חָמֵשׁ	מוֹרוֹת
שִׁשָּׁה	פּוֹעֲלִים	(6)	–	שֵׁשׁ	פּוֹעֲלוֹת
שִׁבְעָה	פְּקִידִים	(7)	–	שֶׁבַע	פְּקִידוֹת
שְׁמוֹנָה	חַיָּלִים	(8)	–	שְׁמוֹנֶה	חַיָּלוֹת
תִּשְׁעָה	חֲבֵרִים	(9)	–	תֵּשַׁע	חֲבֵרוֹת
עֲשָׂרָה	תַּלְמִידִים	(10)	–	עֶשֶׂר	תַּלְמִידוֹת

5. אַחַד-עָשָׂר (11) אַחַת-עֶשְׂרֵה

שְׁנֵים-עָשָׂר (12) שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה

שְׁלֹשָׁה-עָשָׂר (13) שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה

אַרְבָּעָה-עָשָׂר (14) אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה

חֲמִשָּׁה-עָשָׂר (15) חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה

שִׁשָּׁה-עָשָׂר (16) שֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה

שִׁבְעָה-עָשָׂר (17) שְׁבַע-עֶשְׂרֵה

שְׁמֹנָה-עָשָׂר (18) שְׁמֹנֶה-עֶשְׂרֵה

תִּשְׁעָה-עָשָׂר (19) תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה

עֶשְׂרִים (20) עֶשְׂרִים

***

6. סֵפֶר - בְּסֵפֶר   הַסֵּפֶר - בַּסֵּפֶר

מוֹרֶה - לְמוֹרֶה   הַמּוֹרֶה - לַמּוֹרֶה

יֶלֶד - כְּיֶלֶד   הַיֶּלֶד - כַּיֶּלֶד

***

7. בֹּקֶר וְעֶרֶב - הַבֹּקֶר וְהָעֶרֶב

סֵפֶר וּמַחְבֶּרֶת - הַסֵּפֶר וְהַמַּחְבֶּרֶת

מוֹרֶה וְפוֹעֵל - הַמּוֹרֶה וְהַפּוֹעֵל

יָפָה וּגְדוֹלָה - הַיָּפָה וְהַגְּדוֹלָה

***

8. אני לוֹקח ** ספר עברי, וקורא ** שעור חדש.

אני לוֹקח אֶת הַספר העברי, וקורא אֶת הַשעור החדש.

שִׁעוּר שִׁשָּׁה עָשָׂר

151. צָבָא
152. גְּבֶרֶת
153. גַּן־יְלָדִים
154. זָקֵן
155. צָעִיר
156. נָכוֹן
157. גַּנֶּנֶת
158. שָׁנָה
159. שִׂמְחָה
160. מְאֹד

– בֶּן כַּמָּה אַתָּה, אוּרִי?
– אֲנִי בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים.
– אַתָּה לוֹמֵד בְּבֵית־סֵפֶר?
– לֹא, אֲנִי בְּגַן־הַיְלָדִים.
– וּבֶן כַּמָּה יוֹסֵף הַקָּטָן?
– יוֹסֵף קָטָן מְאֹד. הוּא בֶּן שָׁנָה וָחֵצִי.
– בַּת כַּמָּה רוּת?
– רוּת בַּת שְׁמוֹנֶה־עֶשְׂרֵה, הִיא גְדוֹלָה. הִיא לוֹמֶדֶת בְּבֵית־הַסֵּפֶר לְגַנָּנוֹת.
– בֶּן כַּמָּה מֹשֶׁה?
– מֹשֶׁה בֶּן תְּשַׁע־עֶשְׂרֵה. הוּא בַּצָּבָא. הוּא חַיָּל. לְשַׁבָּתוֹת הוּא בָּא הַבַּיְתָה וְהַשִּׂמְחָה גְדוֹלָה לְכָל הַיְלָדִים.

– בֶּן כַּמָּה דוֹד שְׁמוּאֵל?
– הוּא זָקֵן מְאֹד. הוּא בֶּן אַרְבָּעִים.
– אוּרִי, בֶּן אַרְבָּעִים אֵינוֹ צָעִיר, אֲבָל גַּם אֵינוֹ זָקֵן.
– לֹא נָכוֹן! הוּא זָקֵן. הוּא אָב לַחֲמִשָּׁה יְלָדִים.
– בַּת כַּמָּה הַגְּבֶרֶת בַּת־שֶׁבַע גּוּר?
– הוֹ, הִיא זְקֵנָה, בַּת שְׁמוֹנִים, בַּת תִּשְׁעִים...!
– לֹא נָכוֹן! בַּת־שֶׁבַע הִיא בַּת תִּשְׁעִים?
– הִיא לֹא בַּת שֶׁבַע, הִיא דוֹדָה בַּת־שֶׁבַע וְהִיא בַּת תִּשְׁעִים.

(1:16) - ענה על השאלות הבאות:

1. בן כמה אורי ?

----

2. בן כמה יוסף הקטן ?

----

3. בת כמה רות ?

----

4. מי בן שמונה עשרה וחיל בצבא ?

----

5. בן כמה דוד שמואל ?

***

(2:16) - תן שאלה לכל תשובה:

1. לא, אורי הולך לגן-הילדים.

----

2. רות לומדת בבית-ספר לגננות.

----

3. משה בן תשע עשרה.

----

4. כן, בן שבעים הוא זקן.

----

5. לא, בת-שבע אשה זקנה מאד.

(3:16) שלם את המשפטים האלה:

1. רחל מורה, היא ------------ שלשים.
2. אני בן עשרים, אני ----------- עברית.
3. הילדים --------- לומדים בבית-הספר.
4. דוד דוד ------- מאד, הוא בן שמונים.
5. לשבתות משה ------------- הביתה.
6. יצחק ילד --------, הוא בן ארבע שנים.
7. בן שש קטן, אבל --------- תשעים הוא זקן מאד.
8. בת כמה שושנה? - ---------- צעירה.
9. בן כמה אתה, אברהם? -אני בן --------- וחמש.
10. נכון, בת שבע גור --------- מאד מאד.

***

(4:16) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. בבית - גברת - הזה - מורה - כהן - הספר

---

2. אינו - בן - זקן - ואינו - ארבעים - צעיר

---

3. בשבת - החיל - הביתה - בצבא - רק - ובא

---

4. דודה - והיא - היא - תשעים - בת - שבע - בת

---

5. זקן - לא - אתה - נכון - מאד

(5:16) תרגם לערבית:

1. דוד שמואל בן ארבעים, הוא מנהל טוב.

---

2. מי היא הגברת פרדס? -היא האשה הזקנה הזאת.

---

3. אתה יודע את אדון זאב? -כן, אנחנו גרים יחד.

---

4. למה אתה בבית-החרשת אחרי הצהרים? -אני עובד.

---

5. אין אתה צעיר, וגם אין אתה זקן מאד.

***

(6:16) תרגם לעברית:

1. يعقوب ابن إسحاق، وإسحاق ابن إبراهيم، ابن من يوسف؟

. . . .

2. كم تلميذاً وتلميذةً في هذه المدرسة؟ ـ من يعرف؟

. . . .

3. انتم تذهبون إلى المصنع في الساعة السادسة بالضبط.

. . . .

4. موشه يعرف الحساب، لكن سارة لا تعرف الحساب.

. . . .

5. عفواً، ما الساعة؟ ـ الساعة الخامسة والنصف ـ شكراً، شكراً!

. . . .

* * *

שִׁעוּר שִׁבְעָה עָשָׂר

161. לֶחֶם

162. גְּבִינָה

163. לָבָן

164. שָׁחֹר

165. אוֹכֵל

166. שׁוֹתֶה

167. רִבָּה

168. יֵשׁ

169. לָמָּה?

170. אוֹהֵב

– אַתָּה אוֹכֵל, דָּן? הִנֵּה לֶחֶם לָבָן, גְּבִינָה לְבָנָה. עַל הַלֶּחֶם רִבָּה טוֹבָה.

– לֶחֶם שָׁחֹר!

– לֶחֶם שָׁחֹר? לָמָּה לֶחֶם שָׁחֹר? הַיּוֹם יֵשׁ לֶחֶם לָבָן, הוּא טוֹב מְאֹד.

– אֲבָל אֲנִי אוֹהֵב מְאֹד לֶחֶם שָׁחֹר.

– הָרִבָּה עַל הַלֶּחֶם שְׁחֹרָה, גַּם הַלֶּחֶם שָׁחֹר.

– אֵין אֲנִי אוֹהֵב לֶחֶם בְּרִבָּה שְׁחֹרָה, אֲנִי אוֹהֵב לֶחֶם שָׁחֹר בְּלִי רִבָּה, בְּלִי גְּבִינָה.

– הַיּוֹם יֵשׁ רִבָּה עַל הַלֶּחֶם וְיֵשׁ גְּבִינָה לְבָנָה. אֵין לֶחֶם שָׁחֹר!

– אֲבָל אֲנִי לֹא אוֹהֵב לֶחֶם לָבָן וּגְבִינָה לְבָנָה.

– דָּן, לָמָּה אֵין אַתָּה אוֹכֵל?

– אֲבָל...

– דָּן, דָּן, גְּבִינָה אֵין אַתָּה אוֹהֵב, רִבָּה אֵין אַתָּה אוֹהֵב, גַּם אֶת אַבָּא אֵין אַתָּה אוֹהֵב...

– אֶת אַבָּא אֲנִי אוֹהֵב...

– נָכוֹן, יֶלֶד הָאוֹהֵב אֶת אַבָּא שׁוֹתֶה קָקָאוֹ. הִנֵּה הַקָּקָאוֹ וְלֶחֶם לָבָן.

– אֲנִי אוֹהֵב אֶת אַבָּא, וַאֲנִי אוֹהֵב קָקָאוֹ לָבָן וְלֶחֶם שָׁחֹר...

(1:17) - ענה על השאלות הבאות:

1. מה שם הילד ?

----

2. מה על הלחם ?

----

3. דן אוהב לחם בריבה שחורה ?

----

4. דן אוהב את אבא ?

----

5. מי אוהב קקאו לבן ולחם שחור ?

***

(2:17) - תן שאלה לכל תשובה:

1. היום יש לחם לבן.

----

2. יש ריבה שחורה על לחם שחור.

----

3. כן, דן אוהב לחם שחור בלי ריבה.

----

4. לא, הוא אוהב לחם לבן וגבינה לבנה.

----

5. כן, אני אוכל לחם לבן עם ריבה טובה.

(3:17) שלם את המשפטים האלה:

1. בבקר אנחנו ---------- לחם, גבינה ורבה.
2. אני --------- את האחים ואת האחיות.
3. דן, למה אין --------- אוכל?
4. בבקר האב --------- בעתון.
5. הילדים כותבים ---------- עובדת.
6. יש תלמידים ----------- בכתה.
7. כן, יש לי ספרים ----------- .
8. רות ---------- לחם לבן וגבינה לבנה.
9. יש לי --------- גדולה, והכל גרים בחיפה.
10. אני אוהב --------- ירושלים, היא יפה מאד.

***

(4:17) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הספר - הלוח - אבל - לבן - שחור

____

2. אוכל - יצחק - לחם - וגבינה - לבן

____

3. תלמידים - היום - בכתה - יש - עשרים

____

4. הולכים - נכון,- אחרי - אנחנו - הצהרים - לעבודה

____

5. אוכלים - כל - בבית - הילדים - הקטנים - רבה

____

(5:17) תרגם לערבית:

1. יש לי שני אחים ושתי אחיות.

____

2. יש לי סבתא זקנה מאד מאד.

____

3. אין להם ספרים חדשים, אבל יש לנו.

____

4. נכון, אתה אוהב את בית-הספר ואת השפה האנגלית.

____

5. מי אוכל לחם לבן עם גבינה? -לא אני.

____

***

(6:17) תרגם לעברית:

1. من يكتب الدّرس على اللوح؟ - فقط المعلّم.

. . . .

2. أنا أحبّ العمل، وأنا أذهب إلى هناك في الساعة السادسة بالضبط.

. . . .

3. شلومو يحب خبزاً أبيض، وأنتِ لا تحبّين جبنة بيضاء.

. . . .

4. الولد الجيّد يحبّ الأب، وأيضاً يحبّ المدرسة.

. . . .

5. نعم، هي موظفة جيدة، تحبّ العمل وتحبّ العمّال.

. . . .

* * *

שִׁעוּר שְׁמוֹנָה עָשָׂר

171. קוֹלְנוֹעַ

172. אוֹר

173. תְּפִלָּה

174. בֵּית־כְּנֶסֶת

175. שֶׁקֶט

176. לֵב

177. מִתְפַּלֵּל

178. הָיָה

179. יוֹתֵר

180. מֵבִין

– כַּמָּה יָפָה יְרוּשָׁלַיִם בְּיוֹם שִׁשִּׁי בָּעֶרֶב!

– כֵּן, גַּם אֲנִי אוֹהֶבֶת שַׁבָּת בִּירוּשָׁלַיִם וִירוּשָׁלַיִם בְּשַׁבָּת.

– אֵין אֲנָשִׁים בַּקּוֹלְנוֹעַ וְאֵין אוֹר גָּדוֹל בָּרְחוֹבוֹת. כָּל הָאוֹרוֹת בְּבָתֵּי־הַכְּנֶסֶת.

– אֲנִי אוֹהֶבֶת גַּם אֶת הַשֶּׁקֶט בִּרְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁקֶט שַׁבָּת.

– אֲנִי אוֹהֵב יוֹתֵר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת. הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שָׁם וְכָל אֶחָד מִתְפַּלֵּל בְּכָל לֵב. גַּם אַתְּ מִתְפַּלֶּלֶת, רוּת?

– לֹא, אֲנִי לֹא מִתְפַּלֶּלֶת, אֲבָל אֲנִי הוֹלֶכֶת לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּיוֹם שִׁשִּׁי בָּעֶרֶב. יִצְחָק, אַתָּה מִתְפַּלֵּל גַּם בַּבֹּקֶר?

– כֵּן, בַּבֹּקֶר, בָּעֶרֶב. הַתְּפִלּוֹת יָפוֹת מְאֹד, וַאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה.

– אַתָּה מֵבִין אֶת הַתְּפִלּוֹת, יִצְחָק?

– כֵּן. אֲנִי לוֹמֵד עִבְרִית וְהַלּוֹמֵד עִבְרִית יוֹדֵעַ וּמֵבִין אֶת הַתְּפִלּוֹת. גַּם אַתְּ מְבִינָה!

– אֲנִי מְבִינָה תְּפִלָּה? אֵינֶנִּי יוֹדַעַת עִבְרִית הַרְבֵּה. מַה הַתְּפִלָּה?

– הִנֵּה: "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר, יוֹם הַשִּׁשִּׁי..."

– כֵּן, אֲנִי מְבִינָה. וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹּקֶר וְהִנֵּה יוֹם שִׁשִּׁי.

(1:18) - ענה על השאלות הבאות:

1. ירושלים עיר יפה ?

----

2. יצחק אוהב את ירושלים ?

----

3. וגם מי אוהבת את ירושלים ?

----

4. מי מתפללים בבית הכנסת ?

----

5. רות מבינה את התפלות בעברית ?

***

(2:18) - תן שאלה לכל תשובה:

1. כן, אני אוהב את ירושלים.

----

2. לא, אני לא הולכת לקולנוע.

----

3. יצחק מתפלל בעברית.

----

4. כן, הוא מבין את התפלות.

----

5. לא, היא לא יודעת הרבה עברית.

(3:18) שלם את המשפטים האלה:

1. ---------- אוהבים את ירושלים.
2. לא, --------- אור גדול ברחובות.
3. ----------- אוהב את השקט בירושלים.
4. יצחק ורות ------------ בבית-הכנסת.
5. רות --------- לבית-הכנסת ביום ששי בערב.
6. בקולנוע יש ---------- רבים.
7. יצחק יודע עברית --------- עברית.
8. בבית-הכנסת היהודים ---------- בכל לב.
9. הוא מתפלל בבקר וגם מתפלל ---------- .
10. והיה ערב, והיה -----------, והנה יום ששי.

***

(4:18) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הולכים - ירושלים - יש - רבים - ברחובות - אנשים

____

2. החברים - אני - ירושלים - וכל - את - אוהבים

____

3. התלמידים - כל - המורה - מבינים - אומר - מה

____

4. בערב - הם - לקולנוע - שש - הולכים - בשעה

____

5. בקר - ויהי - הששי - ערב - יום - ויהי

____

(5:18) תרגם לערבית:

1. העיר הזאת קטנה, אבל היא יפה מאד.

___

2. הילדים הולכים אל בית-הספר בשמחה גדולה.

___

3. הם מדברים עברית, ואני לא מבין מה הם אומרים.

___

4. היהודים מתפללים ביום ששי בערב ובשבת.

___

5. מה אתה שואל? -אני שואל איפה בית-הכנסת?

___

***

(6:18) תרגם לעברית:

1. اليهود يصلّون في المعابد في أيّام السبت.

....

2. نعم، أنا أتعلّم وأفهم العبريّة.

....

3. بعد الظهر الأصدقاء يذهبون إلى السينما.

....

4. راحيل تقول: أنا أحبّ الجامعة وأدرُسُ اللغة الإنجليزية.

....

5. اسحاق يفهم العبرية ويصلّي في المعبد.

....

* * *

שִׁעוּר תְּשְׁעָה עָשָׂר

181. חַם

182. קַר

183. לִי (יֵשׁ לִי)

184. מֶלְצַר

185. דָּבָר

186. חָלָב

187. אֵיזֶה?(אֵיזוֹ?)

188. בְּבַקָּשָׁה

189. סֵדֶר

(בְּסֵדֶר)

190. רוֹצֶה

בְּבֵית־קָפֶה

– חַם לִי מְאֹד. הַמֶּלְצַר! אֵיפֹה הַמֶּלְצַר?

– אֲנִי הַמֶּלְצַר. מָה אַתְּ רוֹצָה, הַגְּבֶרֶת?

– אֲנִי רוֹצָה אֵיזֶה דָּבָר קַר, קַר מְאֹד. חַם לִי, חַם לִי מְאֹד.

– יֵשׁ חָלָב קַר, יֵשׁ קָפֶה קַר, יֵשׁ תֵּה קַר...

– לֹא, לֹא! אֵין אֲנִי שׁוֹתָה תֵּה קַר. יֵשׁ לְךָ תֵּה חַם?

– כֵּן, בְּבַקָּשָׁה, יֵשׁ תֵּה חַם, יֵשׁ קָפֶה חַם, יֵשׁ חָלָב חַם. מָה הַגְּבֶרֶת רוֹצָה?

– קָפֶה חַם... חָלָב קַר? תֵּן לִי, בְּבַקָּשָׁה, קָפֶה חַם בְּחָלָב קַר.

– בְּבַקָּשָׁה!

– אֵיזֶה קָפֶה אַתָּה נוֹתֵן לִי?

– קָפֶה קַר בְּחָלָב חַם.

– חָלָב חַם...? אֲנִי אוֹמֶרֶת לְךָ קָפֶה חַם בְּחָלָב קַר, וְאַתָּה נוֹתֵן לִי קָפֶה קַר בְּחָלָב חַם. אֵיזֶה סֵדֶר בְּבֵית־הַקָּפֶה הַזֶּה?!

– אֵין דָּבָר, הַגְּבֶרֶת, אֵין דָּבָר. אֲנִי נוֹתֵן לָךְ מַה שֶּׁאַתְּ רוֹצָה. קָפֶה חַם בְּחָלָב קַר... בְּסֵדֶר? הִנֵּה!

– הוֹי, כַּמָּה חַם לִי... תּוֹדָה!

(1:19) - ענה על השאלות הבאות:

1. איפה הגברת יושבת ?

----

2. ומה היא רוצה ?

----

3. עם מי הגברת מדברת ?

----

4. יש תה חם ויש קפה קר בבית-הקפה ?

----

5. מה הגברת אומרת למלצר ומה הוא נותן לה ?

***

(2:19) - תן שאלה לכל תשובה:

1. כן, יש לי חלב חם.

----

2. לא, אני לא שותה תה קר.

----

3. המלצר מדבר עם הגברת.

----

4. הוא מדבר עמה בבית-הקפה.

----

5. אני רוצה לקרא בספר הזה.

(3:19) שלם את המשפטים האלה:

1. --------- עובד בבית-הקפה.
2. בבקר, אני ----------- קפה חם.
3. הילדים ----------- אוהבים קקאו עם חלב.
4. האיש הזה שותה תה ---------- חלב.
5. איזה קפה --------- ניתן לי?
6. הגברת -------- בבית-הקפה ושותה תה.
7. מה אתה ----------? -אני רוצה לקרא.
8. אין דבר, הגברת, -------- דבר!
9. היום חם, הוא ------- מאד.
10. המלצר נותן לגברת מה --------- רוצה.

***

(4:19) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. את - בעברית - הגברת - המלצר - שואלת

____

2. יש - הם - המלצר - לי - תה - כן - אומר

____

3. לא - הולך - אברהם - הקפה - בבקר - לבית

____

4. האם - לילד - עם - נותנת - חלב - קקאו

____

5. הזה - איזה - בבית - סדר - החרשת

____

(5:19) תרגם לערבית:

1. בערב כל החברים הולכים אל בית-הקפה.

____

2. אורי שותה תה חם בחלב קר.

____

3. אחרי הצהרים הגברת אוהבת לקרא.

____

4. בבקשה, אני רוצה איזה ספר טוב; יש לך?

____

5. אין דבר; אני נותן לילדים ספרים טובים.

____

***

(6:19) תרגם לעברית:

1. هل تذهبون إلى المقهى في المساء؟

. . . .

2. من تلك، هي تعرف هذا الرجل؟

. . . .

3. لا بأس، لا بأس، أعطني حليباً ساخناً.

. . . .

4. أي نظام في هذه الجامعة؟ هل تعرفون؟

. . . .

5. من فضلكم، أنا أريد أن أذهب إلى الجامعة، أين الجامعة؟

. . . .

* * *

שִׁעוּר עֶשְׂרִים

191. כְּלוּם (לֹא כְלוּם)

192. מִיץ

193. תַּפּוּז

194. אֶשְׁכּוֹלִית

195. רֶגַע

196. חֹדֶשׁ

197. תַּאֲרִיךְ

198. אַחֵר

199. אוֹ

200. שֶׁל

דָּוִד הוֹלֵךְ לְבֵית־קָפֶה כָּל חֹדֶשׁ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַחֹדֶשׁ. בְּתַאֲרִיךְ זֶה הוּא הוֹלֵךְ עִם חָבֵר זֶה אוֹ עִם חָבֵר אַחֵר. הֵם יוֹשְׁבִים וְשׁוֹתִים מִיץ־תַּפּוּזִים אוֹ מִיץ־אֶשְׁכּוֹלִיּוֹת וּמְדַבְּרִים עַל הָעֲבוֹדָה בַּמִּשְׂרָד אוֹ בְּבֵית־הַחֲרֹשֶׁת.

וְהִנֵּה עֶרֶב אֶחָד הוֹלֵךְ דָּוִד לְבֵית־קָפֶה בְּלִי חֲבֵרִים. עַל־יַד שֻׁלְחָן יוֹשֵׁב אִישׁ, שׁוֹתֶה תֵּה וְקוֹרֵא בְּסֵפֶר. עַל־יַד הַשֻּׁלְחָן כִּסֵּא. דָּוִד הוֹלֵךְ אֶל הַשֻּׁלְחָן וְאוֹמֵר לָאִישׁ:

– סְלִיחָה, אֲדוֹנִי, אֲנִי רוֹצֶה לָשֶׁבֶת פֹּה.

– אֲנִי רוֹצֶה, אַתָּה רוֹצֶה, הוּא רוֹצֶה, אֲנַחְנוּ...

– סְלִיחָה, אֲדוֹנִי, אֲנִי שׁוֹאֵל...

– שׁוֹאֵל, שׁוֹאֶלֶת, שׁוֹאֲלִים, שׁוֹאֲלוֹת...

– אֲדוֹנִי, אֲנִי מְדַבֵּר ..

– מְדַבֵּר, מְדַבֶּרֶת, מְדַבְּרִים, מְדַבְּרוֹת.

– מַה יֵּשׁ לְךָ, אֲדוֹנִי? אַתָּה... לֹא בְּסֵדֶר?

– לֹא כְלוּם, לֹא כְלוּם, אֲנִי בְּסֵדֶר אֲנִי רַק לוֹמֵד עִבְרִית. וְהַמּוֹרֶה אוֹמֵר: כָּל הָרוֹצֶה לָדַעַת אֶת הַשָּׂפָה הָעִבְרִית, הוּא לוֹמֵד כָּל הַיּוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רֶגַע. וַאֲנִי רוֹצֶה לָדַעַת עִבְרִית...

(1:20) - ענה על השאלות הבאות:

1. מי הולך לבית-הקפה ?

---

2. באיזה יום בחדש דוד הולך לבית-הקפה ?

---

3. מה החברים עושים בבית-הקפה ?

---

4. מי אומר:"סליחה אדוני, אני רוצה לשבת פה!"?

---

5. האיש היה בסדר או לא בסדר ?

***

(2:20) - תן שאלה לכל תשובה:

1. הילד הקטן שותה חלב.

---

2. האיש יושב אצל השלחן ושותה תה .

---

3. אחרי-הצהרים החברים הולכים לבית-הקפה.

---

4. האיש לומד עברית באלפן.

---

5. האיש אומר לדוד:שואל,שואלת,שואלים,שואלות.

(3:20) שלם את המשפטים האלה:

1. ביום הראשון ------------ אני הולך לירושלים.
2. בבקר אני ---------- קפה בלי חלב.
3. אבל אחרי- ------------ אני שותה תה עם חלב.
4. כל יום אתה הולך ---------- חברים לאוניברסיטה.
5. לא ----------, לא כלום! אני בסדר.
6. על-יד ----------- יושב איש.
7. דוד ---------- לאיש: סליחה, אדוני!
8. האיש אומר: אתה רוצה, אתם ----------- .
9. והוא אומר: את שואלת, -------- שואלות.
10. כל הרוצה ----------- עברית לומד כל היום.

***

(4:20) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הוא - ביום - החדש - בא - השמיני - מלונדון - של

____

2. דוד - הקפה - הנה - אחד - ערב - לבית - הולך

____

3. אני - פה - סליחה - רוצה - לשבת - גברת!

____

4. בסדר - אני - אני - עברית - לומד - רק

____

5. עברית - האיש - רגע - לומד - בכל

____

(5:20) תרגם לערבית:

1. הפועלים יושבים בבית-הקפה ומדברים על העבודה.

---

2. בבית-החרשת הפועלים עובדים ולא לומדים.

---

3. סליחה, אדוני! מה אתה אומר? אני לא מבין.

---

4. הכל בסדר! אנחנו עובדים בשמחה גדולה.

---

5. בכל יום הוא הולך לאוניברסיטה עם חברים.

***

(6:20) תרגם לעברית:

1. أنت تشرب عصير البرتقال، وهي تشرب قهوة ساخنة.

....

2. في الصّباح، أحبّ أن أقعد في الحديقة.

....

3. راحيل تذهب مع الأولاد الصغار إلى روضة الأطفال.

....

4. الرجل يريد أن يعرف اللغة العبريّة، هو بخير.

....

5. بجانب الطاولة يقعد رجل يشرب قهوة ويقرأ في جريدة.

....

* * *

1. אני | קוֹרֵא. | אני | קוֹרֵאת.
אתה | | את |
הוא | | היא |

אנחנו | | אנחנו |
אתם | קוֹרְאִים . | אתן | קוֹרְאוֹת.
הם | | הן |

***

2. יוֹם רִאשׁוֹן (יום א') יום שֵׁנִי (יום ב')
יוֹם שְׁלִישִׁי (יום ג') יום רְבִיעִי (יום ד')
יוֹם חֲמִישִׁי (יום ה') יום שִׁשִּׁי (יום ו')
יוֹם שַׁבָּת

***

3. הַשָּׁעָה שֶׁבַע, השעה שבע בְּדִיּוּק. (7.00)
השעה שֵׁשׁ וָעֶשֶׂר דַּקּוֹת. (6.10)
השעה תֵּשַׁע וָרֶבַע. (9.15)
השעה אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים דַּקּוֹת. (4.20)
השעה אַחַת-עֶשְׂרֵה פָּחוֹת רֶבַע. (10.45)
השעה שָׁלֹשׁ פָּחוֹת עֶשְׂרִים דַּקּוֹת. (2.40)
השעה אַחַת וָחֵצִי. (1.30)
השעה שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה בְּדִיּוּק. (12.00)

4. יֵשׁ לִי ספר. - אֵין לִי מחברת.

יש לְךָ עט. - אין לְךָ עפרון.

יש לוֹ חבר. - אין לוֹ חברה.

יש לִי בן. - אין לִי בת.

יש לָהּ דוד. - אין לָהּ דודה.

יש לָהּ אח קטן. - אין לָהּ אחות קטנה.

***

5. יֵשׁ לָנוּ חברים. - אֵין לָנוּ אחים.

יש לָכֶם ספרים. - אין לָכֶם מחברות.

יש לָהֶם עפרונות. - אין לָהֶן עטים.

יש לָנוּ מורות. - אין לָנוּ מורים.

יש לָכֶן אחות. - אין לָכֶן אח.

יש לָהֶן קפה. - אין לָהֶן חלב.

***

6. יוֹדֵעַ - יוֹדַעַת   יוֹדְעִים - יוֹדְעוֹת

פּוֹתֵחַ - פּוֹתַחַת   פּוֹתְחִים - פּוֹתְחוֹת

לוֹקֵחַ - לוֹקַחַת   לוֹקְחִים - לוֹקְחוֹת

שׁוֹמְעִים - שׁוֹמַעַת   שׁוֹמְעִים - שׁוֹמְעוֹת

***

7. עוֹשֶׂה - עוֹשָׂה   עוֹשִׂים - עוֹשׂוֹת

קוֹנֶה - קוֹנָה   קוֹנִים - קוֹנוֹת

רוֹאֶה - רוֹאָה   רוֹאִים - רוֹאוֹת

שִׁעוּר עֶשְׂרִים וְאֶחָד

201. חֲנוּת
202. קוֹנֶה
203. זְמַן
204. כֶּסֶף
205. מְשַׁלֵּם
206. יַיִן
207. אָדֹם
208. בַּקְבּוּק
209. עֹדֶף
210. פְּרוּטָה

בַּחֲנוּת

– שָׁלוֹם, הַגְּבֶרֶת! מָה אַתְּ רוֹצָה לִקְנוֹת?
– אֲנִי? אֲנִי... לֹא כְלוּם. אֲנִי עוֹבֶדֶת אֵצֶל הַגְּבֶרֶת פַּרְדֵּס, וְהִיא רוֹצָה הַרְבֵּה דְּבָרִים.
– גְּבֶרֶת, פֹּה חֲנוּת. הַזְּמַן הוּא כֶּסֶף.
– זְמַן יֵשׁ לַגְּבֶרֶת, כֶּסֶף אֵין לָהּ.
– אֲנִי יוֹדֵעַ, אֲנִי יוֹדֵעַ... אֵין לָהּ כֶּסֶף. אֵין דָּבָר. אֲנִי כוֹתֵב עַל הַחֶשְׁבּוֹן, וְהִיא מְשַׁלֶּמֶת אַחַת לְחֹדֶשׁ.
– יֵשׁ לְךָ בַּחֲנוּת יַיִן אָדֹם?
– לֹא. אֵין לִי יַיִן אָדֹם. יֵשׁ לִי רַק יַיִן לָבָן.
– תֵּן לִי שְׁלוֹשָׁה בַּקְבּוּקִים, בְּבַקָּשָׁה. אֲנִי רוֹצָה לְשַׁלֵּם. מַה הַחֶשְׁבּוֹן?
– לְשַׁלֵּם...?! בְּבַקָּשָׁה! בַּקְבּוּק אֶחָד עוֹלֶה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת פְּרוּטוֹת. שְׁלוֹשָׁה בַּקְבּוּקִים – לִירָה אַחַת וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת פְּרוּטוֹת.
– יֵשׁ לְךָ עֹדֶף מֵחָמֵשׁ לִירוֹת?
– בְּבַקָּשָׁה! הִנֵּה הָעֹדֶף, שָׁלוֹשׁ לִירוֹת וּמָאתַיִם פְּרוּטוֹת.
– תּוֹדָה!
– וְאֵיפֹה חָמֵשׁ הַלִּירוֹת?
– כְּתֹב, בְּבַקָּשָׁה, עַל חֶשְׁבּוֹן הַגְּבֶרֶת פַּרְדֵּס חָמֵשׁ לִירוֹת. תּוֹדָה! שָׁלוֹם!

(1:21) - ענה על השאלות הבאות:

1. מי רוצה הרבה דברים ?

----

2. הגברת יש לה זמן או כסף ?

----

3. מתי הגברת משלמת את החשבון ?

----

4. יש בחנות יין לבן או יין אדום ?

----

5. כמה בקבוקים של יין האשה קונה ?

***

(2:21) - תן שאלה לכל תשובה:

1. אני רוצה לקנות ספר ומחברת.

----

2. לא, אין לי כסף.

----

3. האשה הולכת לחנות לקנות יין.

----

4. היא משלמת את החשבון בחנות.

----

5. החשבון הוא לירה אחת ושמונה מאות פרוטות.

(3:21) בחר את המלה הנכונה:

1. שלום, הגברת! מה --------- רוצה לקנות?
(אתה, את)

2. זמן יש לגברת, כסף אין ---------- .
(לה, לו)

3. אין דבר, אני כותב ----------- החשבון.
(אל, על)

4. בקבוק אחד עולה ---------- מאות פרוטות.
(בששה, בשש)

5. בבקשה, הנה העדף, שלוש ---------- לירות.
(מאות, מאה)

***

(4:21) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. עובדת - אצל - אני - פרדס - הגברת

____

2. הרבה - הגברת - רוצה - פרדס - דברים

____

3. מה - אני - החשבון - רוצה - לשלם

____

4. עדף - לירות - יש - מחמש - לך

____

5. חמש - על - כתב - הגברת - חשבון - פרדס - לירות

____

(5:21) תרגם לערבית:

1. החברים הולכים יחד ברחובות של העיר.

___

2. אני רוצה לקנות את הספר החדש הזה.

___

3. האיש היושב הזה לא שותה יין או תה.

___

4. עכשו אין לי כסף; בבית יש לי ארבע מאות לירות.

___

5. האשה רוצה לשלם; מה החשבון , בבקשה?

___

***

(6:21) תרגם לעברית:

1. هنا كتبٌ كثيرة، ماذا تريد أن تقرأ؟

. . . .

2. أُريد أن أدفع، هذه عشر ليرات.

. . . .

3. لديّ مائة ليرة، أعطني الباقي من فضلك.

. . . .

4. أنا لا أعرف السيّد كوهين، أعطني الحساب لطفاً.

. . . .

5. أناس كثيرون في الدكّان، ليس لديّ وقت.

. . . .

* * *

211. קֶמַח
212. חַלָּה
213. נֵר
214. עוּגָה
215. מָחָר
216. צָרִיךְ
217. זוֹל
218. אִם
219. עוֹד
220. בְּסַךְ־הַכֹּל

– מָחָר יוֹם שִׁשִּׁי וְאֵין אֲנִי יוֹדַעַת, אִם יֵשׁ לִי קֶמַח בַּבַּיִת. בְּנִי אוֹמֵר: אִם אֵין קֶמַח, אֵין תּוֹרָה. וַאֲנִי אוֹמֶרֶת: אִם אֵין קֶמַח, אֵין חַלָּה וְאֵין עוּגָה.
– אֲנִי קוֹנָה חַלּוֹת בַּחֲנוּת. הֵן טוֹבוֹת מְאֹד וְזוֹלוֹת. עוֹד אֵין לִי כְּלוּם בַּבַּיִת. אֲנִי קוֹנָה אֶת הַכֹּל בְּיוֹם שִׁשִּׁי בַּבֹּקֶר.
– וַאֲנִי קוֹנָה הַכֹּל עוֹד בְּיוֹם רְבִיעִי אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם. בְּיוֹם שִׁשִּׁי אֲנִי בַּבַּיִת כָּל הַיּוֹם וְעוֹשָׂה אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת לְשַׁבָּת.
– אֵיפֹה אַתְּ קוֹנָה נֵרוֹת?
– נֵרוֹת אֲנִי קוֹנָה אַחַת לְחֹדֶשׁ בַּחֲנוּת הַגְּדוֹלָה בָּרְחוֹב הַשֵּׁנִי. אִם אַתְּ צְרִיכָה נֵרוֹת לְשַׁבָּת, הִנֵּה לָךְ שְׁנֵי נֵרוֹת. אֲנִי נוֹתֶנֶת לָךְ אֶת הַנֵּרוֹת בְּשִׂמְחָה.
– תּוֹדָה, תּוֹדָה! כַּמָּה אַתֶּם לַאֲרוּחַת־הָעֶרֶב בְּיוֹם־שִׁשִּׁי?
– אֲנַחְנוּ בְּסַךְ־הַכֹּל חֲמִשָּׁה בַּמִּשְׁפָּחָה, וְהַשִּׂמְחָה גְּדוֹלָה, אִם הַדּוֹד יִצְחָק בָּא לָאֲרוּחָה.
– וַאֲנַחְנוּ בְּסַךְ־הַכֹּל שִׁשָּׁה, וְהַשִּׂמְחָה גְּדוֹלָה בַּמִּשְׁפָּחָה, אִם הַדּוֹדָה רָחֵל הַגָּרָה בַּבַּיִת, הוֹלֶכֶת לָאֲרוּחָה אֶל אָחִי שְׁמוּאֵל...

(1:22) - ענה על השאלות הבאות:

1. מי אומרת:"מחר יום ששי", האשה הראשונה ?

----

2. ומי קונה חלות בחנות ?

----

3. מתי היא קונה את הכל ?

----

4. ומתי האשה הראשונה קונה את הכל ?

----

5. מאיפה האשה קונה את הנרות ?

***

(2:22) - תן שאלה לכל תשובה:

1. כן, מחר יום ששי.

----

2. לא, אין לי כלום בבית.

----

3. האשה קונה את הכל אחת לחדש.

----

4. בחנות הגדולה ברחוב הזה יש נרות טובים.

----

5. הדודה רחל הולכת לבית של דוד שמואל.

(3:22) בחר את המלה הנכונה:

1. מחר שבת, וכהן -------------- .
(עובד, מתפלל)

2. אם אין קמח, ----------- תורה.
(אין, יש)

3. האשה קונה ------- הכל ביום ששי בבקר.
(את, אתה)

4. אנחנו בסך-הכל חמשה ------------- .
(במשבחה, במשפחה)

5. אם את צריכה נרות, הנה ----------- נרות.
(שתי, שני)

***

(4:22) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. מחברת - הילד - לקנות - צריך - חדשה

____

2. האיש - אבל - לקנות - כסף - לא - רוצה - ספרים - אין

____

3. אומרת - המורה - לכתב - בבקשה - במחברת - לתלמיד

____

4. ושלש - בכתה - תמונות - שחר - יש - לוח

____

5. הבית - האוניברסיטה - יד - על - התלמידים - של

____

(5:22) תרגם לערבית:

1. למה אתה כותב בשעור, ולא לפני השעור?

____

2. מה השעה? -אני לא יודע, אין לי שעון.

____

3. היום רות שואלת הרבה שאלות בכתה.

____

4. שקט, בבקשה! הילדים הקטנים לומדים עכשו.

____

5. האם קוראת מעט,כותבת מעט, אבל היא מדברת הרבה.

____

***

(6:22) תרגם לעברית:

1. أُريد أن أذهب إلى المقهى مع الأصدقاء.

. . . .

2. هذا ولد صغير، يجب عليه أن يشرب حليباً.

. . . .

3. كل الأولاد يتعلّمون في المدرسة، لكن الرجال يدرسون في المعهد.

. . . .

4. اسحاق لا يجب عليه أن يشتري كتاباً، لديه كتاب جديد.

. . . .

5. للأسرة الكبيرة بيت كبير، وللأسرة الصغيرة بيت صغير.

. . . .

* * *

שִׁעוּר עֶשְׂרִים וּשְׁלוֹשָׁה

221. מִסְעָדָה
222. תַּפְרִיט
223. קָשֶׁה
224. יְרָקוֹת
225. דָּג
226. חַי
227. מַיִם
228. אֶתְמוֹל
229. מָנָה
230. מְשׂוֹחֵחַ

– הַמִּסְעָדָה הַזֹּאת הִיא הַמִּסְעָדָה שֶׁל הַסְּטוּדֶנְטִים. הָאֹכֶל פֹּה זוֹל וְטוֹב.

– מָה אַתֶּם רוֹצִים לֶאֱכֹל, חֲבֵרִים? הִנֵּה הַתַּפְרִיט!

– חֲבֵרָה, אֲנִי עוֹלֶה חָדָשׁ, עוֹד קָשֶׁה לִי לִקְרֹא בְּעִבְרִית. אֵין אֲנִי מֵבִין אֶת הַתַּפְרִיט. אַתְּ רוֹצָה לֵאמֹר לָנוּ, מַה בַּתַּפְרִיט?

– בְּבַקָּשָׁה. מָנָה רִאשׁוֹנָה: סָלָט־יְרָקוֹת, דָּג חַי...

– דָּג חַי?!

– הַדָּג הַיּוֹם לֹא חַי. הַדָּג הָיָה חַי אֶתְמוֹל וַאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לוֹ "דָּג־חַי".

– תְּנִי לָנוּ שְׁתֵּי מָנוֹת שֶׁל דָּג חַי, לִי מָנָה וְלוֹ מָנָה!

– בְּבַקָּשָׁה! הִנֵּה לָכֶם דָּג חַי!

– כַּמָּה יָפֶה פֹּה. צְעִירִים וּצְעִירוֹת יוֹשְׁבִים וְאוֹכְלִים. סְטוּדֶנְטִית יָפָה נוֹתֶנֶת אֶת הָאֹכֶל.

– מִי הוּא הָאִישׁ הַיּוֹשֵׁב שָׁם עַל־יַד הַשֻּׁלְחָן, כּוֹתֵב וּמְשׂוֹחֵחַ עִם הַסְּטוּדֶנְטִים?

– מִי? הוּא?! הוּא. . .אִישׁ גָּדוֹל. הוּא כּוֹתֵב וְהַרְבֵּה אֲנָשִׁים קוֹרְאִים זֹאת.

– מָה הוּא כּוֹתֵב?

– הוּא כּוֹתֵב... אֶת הַתַּפְרִיטִים.

(1:23) - ענה על השאלות הבאות:

1. איפה האכל זול וטוב ?

----

2. האם הסטודנט מבין את התפריט ?

----

3. מדוע איננו מבין אותו ?

----

4. עם מי האיש משוחח ?

----

5. מה הוא כותב ?

***

(2:23) - תן שאלה לכל תשובה:

1. החברה נותנת את התפריט לחברים.

----

2. המנה הראשונה היא סלט-ירקות.

----

3. הסטודנטים יושבים ואוכלים במסעדה.

----

4. סטודנטית יפה נותנת את האכל.

----

5. האיש הגדול יושב על-יד השלחן.

(3:23) בחר את המלה הנכונה:

1. מה אתם --------- לאכל?

(רוצים, רוצות)

2. הדג היום לא חי; הדג ------ חי אתמול.

(הוא, היה)

3. צעירם וצעירות ---------- ואוכלים.

(יושבים, יוישבות)

4. האיש כותב ---------- אנשים קוראים.

(והרפה, והרבה)

5. האכל במסעדה --------- טוב מאד.

(הזה, הזאת)

***

(4:23) סַדר את המלים האלה במשפטים:

1. ספר - טוב - יש - עברי - לי

---

2. בעברית - קשה - לקרא - עוד - לו

---

3 אני - אחרי - שותה - הארוחה - מים

---

4. ומשוחח - האיש - חסטודנטים - עם - כותב

---

5. אחת - חי - תני - מנה - של - לי - דג

(5:23) תרגם לערבית:

1. תן לי דג-חי, בבקשה!

---

2. הנה התפריט; אתם קוראים עברית?

---

3. אנחנו רוצים לאכל במסעדה הזאת.

---

4. כמה יפה פה! האכל זול וטוב.

---

5. מה אתה משוחח עם האיש הזה?

***

(6:23) תרגם לעברית:

1. ماذا تريدون أن تأكلوا، أيها الأصدقاء؟

....

2. تفضل، ها هي القائمة . . لدينا سمك جيّد.

....

3. في هذا المطعم نحن نأكل ونشرب.

....

4. ماذا في القائمة؟ صعب عليّ أن أقرأ بالعبريّة.

....

5. هذه الطالبة الجميلة تقدّم الطعام.

....

* * *

שִׁעוּר עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה

231. תֵּאָבוֹן
232. מָרָק
233. עַגְבָנִיָּה
234. פֵּרוֹת
235. יָם
236. מְצֻיָּן
237. לְהַגִּיד
238. אַחֲרוֹן
239. אֵיךְ?
240. כָּךְ

– מָה אַתְּ רוֹצָה לֶאֱכֹל?
– מָה רוֹצָה אִשָּׁה לֶאֱכֹל בָּעֶרֶב? לֹא אֲרוּחַת־בֹּקֶר, לֹא אֲרוּחַת־צָהֳרַיִם.
– מָה רוֹצָה הַגְּבֶרֶת לֶאֱכֹל לַאֲרוּחַת־עֶרֶב?
– אֵין לִי תֵּאָבוֹן. תֵּן לִי מְעַט מְאֹד...
– יֵשׁ מְרַק־יְרָקוֹת, מְרַק־עַגְבָנִיּוֹת, מְרַק־פֵּרוֹת, מְרַק..
– מָרָק אֲנִי לֹא רוֹצָה, יֵשׁ לָכֶם דָּגִים?
– יֵשׁ הָעֶרֶב דְּג־יָם, דָּג מִן הַכִּנֶּרֶת
– תֵּן לִי דְּג־יָם עִם יְרָקוֹת, עִם הַרְבֵּה עַגְבָנִיּוֹת, בַּקְבּוּק גָּדוֹל שֶׁל חָלָב, לֶחֶם וְרִבָּה.

לֹא יוֹתֵר, אֵין לִי תֵּאָבוֹן.
– בְּבַקָּשָׁה.
– שֶׁל מִי הַדָּג הַזֶּה?
– הַמָּנָה שֶׁלָּךְ, גְּבֶרֶת.
– תּוֹדָה, תּוֹדָה!... אֲנִי רוֹצָה לְהַגִּיד לְךָ, אֲדוֹנִי, הַדָּג מְצֻיָּן, מְצֻיָּן! וּמַה הַמָּנָה הָאַחֲרוֹנָה?
– קָפֶה, תֵּה, פֵּרוֹת, מְרַק־פֵּרוֹת.
– מְרַק־פֵּרוֹת. – בְּבַקָּשָׁה.
– מְצֻיָּן, מְצֻיָּן, אֵיךְ אַתֶּם עוֹשִׂים אֶת הַמָּרָק הַזֶּה?
– מַיִם חַמִּים, פֵּרוֹת וְסֻכָּר, וְזֶה הַכֹּל.
– כָּךְ עוֹשָׂה גַּם אֲנִי וְאֶצְלִי הַמָּרָק לֹא מָרָק, רַק מַיִם.

(1:24) - ענה על השאלות הבאות:

1. מה אתה אוכל בבקר ?

----

2. מתי אנחנו אוכלים **ארוחת** ערב ?

----

3. האם הגברת רוצה מרק ?

----

4. יש דגים טובים במסעדה ?

----

5. מה הגברת אומרת על האכל ?

***

(2:24) - תן שאלה לכל תשובה:

1. בצהרים אני אוכל דגים או בשר וירקות.

----

2. הגברת אין לה תאבון.

----

3. לא, הגברת רוצה בקבוק חלב.

----

4. הדגים במסעדה הזאת מים-הכנרת.

----

5. באמת באמת, הגברת יש לה תאבון.

(3:24) בחר את המלה הנכונה:

1. מי האנשים העומדים -----------?
(בתור, בדור)

2. אני רוצה לשבת, אני ------ רוצה לעמד.
(לו, לא)

3. הוא אמר --------- היה במכונית.
(שהיא, שהוא)

4. לא ראיתי ---------- לפני כן.
(אותי, אותך)

5. איפה התחנה? אני --------- לנסע.
(רוצי, רוצה)

***

(4:24) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. אתה - הבחורה - מה - עם - משוחח

____

2. שם - פה - סוף - ולא - התור

____

3. מן - ועמד - הבחור - בתור - המכונית - ירד

____

4. לכל - תור - האשה - בלי - מכונית - עולה

____

5. אותי - כן - אתה - ראית - לא - לפני

____

(5:24) תרגם לערבית:

1. הוא חיל; הוא צריך לנסע לצבא.

____

2. הרבה בחורים ובחורות יושבים במסעדה.

____

3. מה אתה אומר? אתה רוצה לנסע לירושלים?

____

4. לפני חדש הבחורים נסעו במכונית לתל-אביב.

____

5. האשה לא עמדה בתור, עוד חדש והיא אם.

____

***

(6:24) תרגם לעברית:

1. رأيت الاستاذ أمس في الجامعة .

. . . .

2. نَزَلْتُ من السيارة ، ومَشَيْتُ مع صديقي .

. . . .

3. ما بك واقف؟ أنا أريد أن أقعد .

. . . .

4. هل سألت هذه الفتاة؟ ماذا قالت؟

. . . .

5. قبل سنة ، سافرنا الى نيويورك .

. . . .

* * *

שִׁעוּר עֶשְׂרִים וַחֲמִישָּׁה

241. רַעַשׁ
242. תּוֹר
243. תַּחֲנָה
244. מֶרְכָּזִי
245. בָּחוּר
246. נוֹסֵעַ
247. סוֹף
248. מְכוֹנִית
249. יוֹרֵד
250. רוֹאֶה

בַּתַּחֲנָה הַמֶּרְכָּזִית בְּתֵל־אָבִיב, הַתּוֹר לִירוּשָׁלַיִם.

– אֵיזֶה רַעַשׁ! חֲצִי תֵּל־אָבִיב וַחֲצִי יְרוּשָׁלַיִם עוֹמְדִים פֹּה בַּתּוֹר.

– כַּמָּה יָפֶה!
אֵיךְ עוֹמְדִים הֵם פֹּה בַּתּוֹר,
וְאֵיךְ עָמְדוּ שָׁם... שָׁם...

– אֵיךְ עָמְדוּ וְאֵיךְ עוֹמְדִים?! אֲנִי לֹא רוֹצֶה לַעֲמֹד. אֲנִי רוֹצֶה לָשֶׁבֶת וְלִנְסֹעַ. הֵי בָּחוּר! פֹּה סוֹף הַתּוֹר וְלֹא שָׁם!

– מָה אַתָּה רוֹצֶה? בָּחוּר יְהוּדִי, הוּא צָרִיךְ לִנְסֹעַ לַצָּבָא. לֹא כֵן? מַה הוּא אוֹמֵר?

– הוּא אָמַר, שֶׁהוּא הָיָה בִּמְכוֹנִית וְרָאָה בַּתַּחֲנָה חֲבֵרָה, יָרַד מִן הַמְּכוֹנִית, שׂוֹחַח עִם הַבַּחוּרָה, וְהִנֵּה הוּא נוֹסֵעַ... הֵי חֲבֵרָה! לֹא רָאִיתִי אוֹתָךְ לִפְנֵי־כֵן, וְעַכְשָׁו אַתְּ לְפָנַי.

הַבַּחוּרָה: לֹא רָאִיתָ אוֹתִי? אֲנִי רָאִיתִי אוֹתְךָ.

– מָה אַתָּה רוֹצֶה, בַּחוּרָה כָּל כָּךְ יָפָה..!

– מָה אֲנִי רוֹצֶה? אֲנִי רוֹצֶה לִנְסֹעַ! הִנֵּה עוֹד אַחַת! הִיא עָמְדָה בְּסוֹף הַתּוֹר, וְעַכְשָׁו הִיא הָרִאשׁוֹנָה! הֵי חֲבֵרָה!... סְלִיחָה!

– מָה הִיא אָמְרָה?

– הִיא שָׁאֲלָה, אִם אֵין אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁהִיא עוֹלָה לְכָל מְכוֹנִית בְּלִי תּוֹר.

– לָמָּה?

– עוֹד חֹדֶשׁ – וְהִיא אֵם! הֵי בָּחוּר! פֹּה סוֹף הַתּוֹר...

(1:25) - ענה על השאלות הבאות:

1. איפה האנשים עומדים ?

----

2. כל הנוסעים מתל-אביב לירושלים יהודים ?

----

3. האיש רוצה לעמד או לשבת ?

----

4. איפה היה הבחור ?

----

5. למה הבחורה עולה לכל מכונית בלי תור ?

***

(2:25) - תן שאלה לכל תשובה:

1. היהודים נוסעים באוטובוס של "אגד".

----

2. כן, כל הנוסעים במכונית היו יהודים ?

----

3. האיש נוסע לירושלים.

----

4. הבחורה היתה בסוף התור.

----

5. לא, הבחורה עולה לכל מכונית בלי תור.

(3:25) בחר את המלה הנכונה:

1. האנשים עומדים בתחנה ---------- בתל-אביב.
(המרכזי, המרכזית)
2. אני רוצה ---------- לירושלים במכונית.
(לנסע, לנוסע)
3. הוא --------- מן המכונית והלך אל המשרד.
(יורד, ירד)
4. אברהם -------- עם המורה וישב על הכסא.
(שוחח, משוחח)
5. אני לא ראיתי אבנר, ולא --------- לו דבר.
(אמרתו, אמרתי)

***

(4:25) סדר את המלים האלה במשפטים:

1. נסע - חדש - החבר - לפני - לחיפה - של

2. התלמידים - אתמול - בתור - כל - עמדו - והתלמידות

3. בתחנה - האשה - והבן - היו - המרכזית - היפה - שלה

4. ישבו - כל - בקולנוע - טובים - האנשים - כסאות - על

5. וכל-שלום-המורה-לה-לתלמידים-התלמידים-אמרה-שלום-אמרו

(5:25) תרגם לערבית:

1. איזה רעש!? שקט, בבקשה! למה אתם מדברים?

---

2. התלמידים הקטנים עמדו בתור, והלכו עם המורה לכתה.

---

3. אני ראיתי את החיל לפני שעה וחצי; הוא הלך לצבא.

---

4. לא נסעתי אל חיפה. אין לי מכונית ואין לי כסף.

---

5. סליחה, גברת! את מדברת עברית? את יהודית?

***

(6:25) תרגם לעברית:

1. مشى الجنديّ أمس مع أصدقائه في شوارع هذه المدينة .

. . . .

2. فقط أريد أن أقعد على الكرسي ، لا أريد أن أقرأ ولا أريد أن أكتب .

. . . .

3. رأيت هؤلاء الشباب وهؤلاء الشابّات في الصباح ، وسافرت معهم .

. . . .

4. وقفت راحيل في آخر الطابور، والآن هي الأولى .

. . . .

5. ذهبت مع اصدقائي من المحطة المركزيّة إلى الجامعة في الصباح .

. . . .

* * *

1. מֵאָה (100) — מָאתַיִם (שְׁתֵּי מֵאוֹת) (200)
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת (300) — אַרְבַּע מֵאוֹת (400)
חֲמֵשׁ מאות (500) — שֵׁשׁ מאות (600)
שְׁבַע מאות (700) — שְׁמוֹנֶה מאות (800)
תְּשַׁע מאות (900) — אֶלֶף (1000)

***

2. אָב : אָבוֹת - אבות גְּדוֹלִים
גֵּר : גֵּרוֹת - גרות טוֹבִים
שֻׁלְחָן : שֻׁלְחָנוֹת - שלחנות יָפִים
עִפָּרוֹן : עֶפְרוֹנוֹת - עפרונות לְבָנִים
לוּחַ : לוּחוֹת - לוחות שְׁחֹרִים
קִיר : קִירוֹת - קירות סְמִיכִים
רְחוֹב : רְחוֹבוֹת - רחובות יְשָׁרִים
שֵׁם : שֵׁמוֹת - שמות עִבְרִיִּים
חַלּוֹן : חַלּוֹנוֹת - חלונות סְגוּרִים
כִּסֵּא : כִּסְאוֹת - כסאות קְטַנִּים
נְיָר : נְיָרוֹת - נירות רַבִּים

***

3. הספר שֶׁלִּי, שֶׁלְּךָ, שֶׁלּוֹ. - הספר שֶׁלִּי, שֶׁלָּךְ, שֶׁלָּהּ.
הבית שֶׁלָּנוּ, שֶׁלָּכֶם, שֶׁלָּהֶם. - הבית שֶׁלָּנוּ, שֶׁלָּכֶן, שֶׁלָּהֶן.

***

4. מָרָק + פֵּרוֹת : מְרַק-פֵּרוֹת

מִסְפָּר + הַבַּיִת : מִסְפַּר-הַבַּיִת

בַּיִת + סֵפֶר : בֵּית-הַסֵּפֶר

שָׂפָה + הָעָם : שְׂפַת-הָעָם

***

5. אוּנִיבֶרְסִיטָה : הָאוּנִיבֶרְסִיטָה הַיַּרְדֵּנִית

אוּנִיבֶרְסִיטַת הַיַּרְמוּךְ

מִשְׁפָּחָה : הַמִּשְׁפָּחָה הַגְּדוֹלָה

מִשְׁפַּחַת גִּדְעוֹנִי

***

6. לָמַד:לוֹמֵד עָמַד:עוֹמֵד גָּמַר:גּוֹמֵר

כָּתַב:כּוֹתֵב שָׁאַל:שׁוֹאֵל אָמַר:אוֹמֵר

אָהַב:אוֹהֵב יָרַד:יוֹרֵד יָשַׁב:יוֹשֵׁב

***

7. יָדַע:יוֹדֵעַ נָסַע:נוֹסֵעַ קָרָא:קוֹרֵא

***

8. רָאָה:רוֹאֶה עָנָה:עוֹנֶה עָשָׂה:עוֹשֶׂה

שָׁתָה:שׁוֹתֶה בָּנָה:בּוֹנֶה קָנָה:קוֹנֶה

***

9. גָּר : גָּר שָׁב : שָׁב בָּא : בָּא

רָץ : רָץ שָׂם : שָׂם שָׁר : שָׁר

***

251. קָפָּה
252. כַּרְטִיס
253. אֶמְצַע
254. פּוֹגֵשׁ
פָּגַשׁ
255. כְּבָר
256. יוֹצֵא
יָצָא
257. רָץ
258. צוֹחֵק
צָחַק
259. מַהֵר
260. הַר

נְסִיעָה בִּמְכוֹנִית בִּירוּשָׁלַיִם

– תּוֹדָה לָאֵל, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים בִּרְחוֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם.

– מָה אַתָּה עוֹמֵד בְּאֶמְצַע הָרְחוֹב? בּוֹא מַהֵר! הַמְּכוֹנִית יוֹצֵאת עוֹד מְעַט.

– אֵיפֹה קוֹנִים אֶת הַכַּרְטִיסִים לַנְּסִיעָה? אֵיפֹה הַקֻּפָּה?

– הַקֻּפָּה בַּמְּכוֹנִית, וְאֶת הַכַּרְטִיסִים אֲנַחְנוּ קוֹנִים בִּזְמַן הַנְּסִיעָה.

– אַתָּה יוֹדֵעַ מַה זֶּה? אֲנִי כְּבָר בִּירוּשָׁלַיִם, וְאֶרְאֶה אֶת הַר־צִיּוֹן. מֵהַר־צִיּוֹן אֶרְאֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה, אֶת הַר־הֶרְצְל, אֶת יְרוּשָׁלַיִם כֻּלָּהּ.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים... מָה אַתָּה צוֹחֵק?

– מָה אֲנִי צוֹחֵק? אַתָּה רָאִיתָ שְׁלוֹשָׁה אֲנָשִׁים רָצִים אַחֲרֵי הַמְּכוֹנִית? אֵלֶּה הָיוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים, שֶׁבָּאוּ אֶל הַתַּחֲנָה וּפָגְשׁוּ אֶת בֶּן־הַדּוֹד שֶׁלָּהֶם, שֶׁבָּא מֵאֲמֶרִיקָה. הֵם רָצוּ אַחֲרֵי הַמְּכוֹנִית, הַשְּׁנַיִם עָלוּ מַהֵר לַמְּכוֹנִית, וּבֶן־הַדּוֹד עוֹד בַּתַּחֲנָה...

– הַשְּׁנַיִם נוֹסְעִים בִּירוּשָׁלַיִם, וּבֶן־הַדּוֹד עוֹמֵד בַּתַּחֲנָה בִּירוּשָׁלַיִם, טוֹב לָהֶם וְטוֹב לוֹ, כִּי כֻּלָּם בִּירוּשָׁלַיִם...

(1:26) - ענה על השאלות :

1. איפה האנשים עומדים ?

----

2. מתי הם קונים את הקרטיסים ?

----

3. מאין אתה רואה את ירושלים החדשה ?

----

4. כמה אנשים רצים אחרי המכונית ?

----

5. מי עומד בתחנה בירושלים ?

***

(2:26) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. הקפה במכונית .

----

2. אני רואה את הר ציון .

----

3. אני רואה את הר הרצל מהר ציון .

----

4. שני האנשים פגשו את בן-הדוד שלהם .

----

5. השנים נוסעים בירושלים .

***

(3:26) - מלא במלה הנכונה:

1. ירושלים עיר -------- ויפה; אני אוהב אותה ואת כל הארץ שלי. (גדולה,גדול)

2. המכונית יוצאת עוד מעט - אם לא ------ כבר. וכל הנוסעים קנו כרטיסים. (יצא,יצאה)

3. איפה קונים ---- הכרטיסים לנסיעה; איפה הקפה? אני רוצה לקנות לי כרטיס. (את,אתה)

4. אתה ------ שלושה אנשים שרצו אחרי המכונה; הם שני אחים מירושלים ובן הדוד שלהם. (ראיתה,ראית)

5. אני פגשתי את בן-הדוד שלך -------המרכזית, ואחר כך לא ראיתי אותו. (בתחנה,בתחנת)

***

(4:26) - סדר את המלים במשפטים:

1. הכרטיסים - את - הנוסעים - הנסיעה - בזמן - קונים

----

2. קונים - איפה - האשה - הכרטיסים - שואלת: - את

----

3. ירושלים - אני - את - ציון - ראיתי - כלה - מהר

----

4. אחרי - בתחנה - החילים - האוטובוס - המרכזית - רצו

----

5. באה - שלה - אתמול - התלמידות - עם - לגן - המורה

***

(5:26) - תרגם לערבית:

1. הגברת והאדון תפוחי רצו מהר מן הקפה אל המכונית,

2. אבל המכונית כבר יצאה מן התחנה ונסעה.

3. אמרה גברת תפוחי: אמרתי לך, בא מהר, ואתה עומד כל הזמן

על-יד הקפה ומדבר בלי סוף עם הקפאי.

4. אמר אדון תפוחי: אין דבר, אין רע בלי טוב!

5. עכשו אנחנו בתור, ולנו המקומות הטובים במכונה הבאה.

---

6. אדוני, אין זמן לקנות עתון עכשו, אנחנו כבר מאחרים.

7. לא, אין לי עודף ממאה שקלים.

מדוע אין אתם קונים כרטיסים בקפה ?

8. מדוע את אומרת שהילד עוד לא הולך לגן-הילדים ?

את צריכה לשלם בשבילו.

9. אני יודע שאתם לא סרדינים : אבל יש עוד נוסעים בחוץ.

10. אם אשכחך, ירושלים, תשכח ימיני !!

***

(6:26) - כתב חבור עברי על:

(יְרוּשָׁלַיִם, עִיר הַקֹּדֶשׁ)

***

261. מָקוֹם
262. אֲוִיר
263. שֶׁמֶשׁ
264. גִּבּוֹר
265. שָׁכֵן
266. צַד
267. יָמִין
268. שְׂמֹאל
269. מְעַשֵּׁן
270. יָשֵׁן

– אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים לְבֵית־שֶׁמֶשׁ, לַמָּקוֹם בּוֹ חַי שִׁמְשׁוֹן הַגִּבּוֹר.
הַכֹּל יָפֶה פֹּה. הָאֲוִיר חַם מִן הַשֶּׁמֶשׁ הַטּוֹב וּבְאוֹר־הַשֶּׁמֶשׁ פֹּה אַתָּה רוֹאֶה גַּם אֶת הָרֵי־יְרוּשָׁלַיִם...
– אַתָּה רוֹאֶה, חֲבֵרִי, אֶת שִׁמְשׁוֹן הַגִּבּוֹר וְאֶת הָרֵי־יְרוּשָׁלַיִם, וְאֵין אַתָּה רוֹאֶה פֹּה בַּמְּכוֹנִית אֶת הַשָּׁכֵן מִצַּד יָמִין, שֶׁיָּשֵׁן וְלֹא... בְּשֶׁקֶט וְאֶת הַשָּׁכֵן מִצַּד שְׂמֹאל, שֶׁמְּעַשֵּׁן סִיגָרִיָּה אַחֲרֵי סִיגָרִיָּה...

– אֵין אֲנִי רוֹאֶה שְׁכֵנִים. אֲנִי רוֹאֶה מִצַּד יָמִין אֶת הֶהָרִים וְאֶת מְקוֹם שִׁמְשׁוֹן מִצַּד שְׂמֹאל. הַרְבֵּה קָרָאתִי עַל שִׁמְשׁוֹן, וְהִנֵּה עַכְשָׁו אֲנִי בְּאַרְצוֹ...
– וְאֵיפֹה רָאָה שִׁמְשׁוֹן אֶת הָאִשָּׁה, שֶׁהוּא אָהַב אוֹתָהּ?
– בְּנַחַל שׂוֹרֵק... כָּתוּב בַּתָּנָ״ךְ: ״וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שׂוֹרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה...״

(1:27) - ענה על השאלות:

1. איפה חי שמשון הגבור ?

----

2. איך הכל בבית-שמש ?

----

3. מי השכן שישן במכונית ?

----

4. מי דלילה ?

----

5. איפה ראה שמשון את דלילה ?

***

(2:27) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אנחנו נוסעים לבית-שמש .

----

2. אתה רואה את הרי ירושלים .

----

3. האיש מצד שמאל מעשן .

----

4. אין אני רואה שכינים .

----

5. אני קראתי על שמשון .

(3:27) - מלא במלה הנכונה:

1. שמואל מעשן; אבל --------- לו סיגריות. האם יש לך ? (אין,לא)

2. רות יושבת בין שרה ואסתר; שרה מצד ימין, ואסתר מצד --------. (סמול,שמאל)

3. האיש --------- במכונית מירושלים לבית-שמש אחרי-הצהרים. (נסע,הלך)

4. איפה ראה יצחק את חברו ? -הוא ראה -------- בבאר-שבע. (אותה,אותו)

5. אני לא קראתי על שמשון ועל דלילה בתנ"ך, אבל ---- שלי קרא. (האח,האחות)

***

(4:27) - סדר את המלים במשפטים:

1. שאתה - סיגריה - אני - סיגריה - אחרי - רואה - מעשן

----

2. אוהב - העיר - ירושלים - אותה - שאני - היא

----

3. העיר - לה - עכו - שאנחנו - היא - נסענו

----

4. החברים - אני - אותי - אוהבים - אוהב - שלי - והם - את

----

5. את - וקורא - בלילה - מעשן - עתונים - אבא - ראיתי

***

(5:27) - תרגם לערבית:

1. אדוני הקפאי! תן לי כרטיס לאשתי!

2. אשתי אמרה שהיא צריכה מקום טוב.

3. מקום שיש בו אויר, ושאין בו רוח.

4. מקום על-יד חלון, חלון לא סגור, רק חלון פתוח.
גם וילון, צריך על החלון.

5. מקום שהנוסע השכן. אינו ישן, ואינו מעשן;

6. ואינו מביט כל רגע בחלון, או בעתון, או בשעון.

7. ועוד אשתי אמרה לי, שהיא צריכה נהג טוב.

8. נהג לא זקן ולא צעיר, שיודע ומכיר, כל עיר.

9. ואינו מדבר עם בחורה כל זמן הנסיעה.
רק עונה על כל שאלה ואומר: "בבקשה!"

10. בבקשה, הקפאי! תן מקום טוב לאשתי,
ואם לא - אוי ואבוי לי!!

***

(6:27) - כתב חבור עברי על:

(בֵּית-הַקָּפֶה)

***

271. חַלּוֹן
272. עַל־כֵּן
(לָכֵן)
273. רוּחַ
274. נַהָג
275. זְכוּכִית
276. סוֹגֵר
277. פּוֹתֵחַ
278. מְבַקֵּשׁ
279. מַכִּיר
280. מַבִּיט

– אֲנַחְנוּ נָסַעְנוּ מִירוּשָׁלַיִם בַּצָּהֳרַיִם. בְּכָל רֶגַע אַתָּה רוֹאֶה דְּבָרִים חֲדָשִׁים. עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ נִהְיֶה בְּחֵיפָה. וְאַתָּה, חֲבֵרִי, אֵין אַתָּה מַבִּיט בַּחַלּוֹן. הַאִם אַתָּה מַכִּיר אֶת כָּל הָאָרֶץ?
– אֵין אֲנִי מַכִּיר אֶת כָּל הָאָרֶץ, אֲבָל בָּעֶרֶב אֵין אוֹר, וְאֵין אֲנִי רוֹאֶה כְּלוּם.
– אֵין אַתָּה רוֹאֶה אֶת הַר־הַכַּרְמֶל, שָׁם? אֵין אוֹר, אֲבָל אַתָּה מַכִּיר, שֶׁהַר גָּדוֹל שָׁם...
– אֵין אֲנִי רוֹאֶה כְּלוּם.
– לָמָּה אַתָּה סוֹגֵר אֶת הַחַלּוֹן? אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ לִפְתֹּחַ אוֹתוֹ.
– רוּחַ קָרָה בָּאָה לַמְּכוֹנִית, וְעַל־כֵּן אֲנִי סוֹגֵר אוֹתוֹ.
– רוּחַ טוֹבָה בָּאָה לַמְּכוֹנִית, וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ לִפְתֹּחַ אוֹתוֹ.
– לִסְגֹּר!
– לִפְתֹּחַ!
– לִסְגֹּר!... לָמָּה צוֹחֵק הַנַּהָג, וְלָמָּה אַתָּה צוֹחֵק?
– לָמָּה צָחַקְנוּ? הַנַּהָג אוֹמֵר, שֶׁאֵין זְכוּכִית בַּחַלּוֹן, וְהָרוּחַ בָּאָה לַמְּכוֹנִית גַּם אִם אַתָּה סוֹגֵר אֶת הַחַלּוֹן וְגַם אִם אַתָּה פּוֹתֵחַ אוֹתוֹ.

(1:28) - ענה על השאלות:

1. מתי נסעו האנשים מירושלים ?

----

2. האם החבר מביט בחלון ?

----

3. איפה הר הכרמל ?

----

4. למה האיש האחד סוגר את החלון ?

----

5. ולמה האיש השני פותח אותו ?

***

(2:28) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. בכל רגע אני רואה דברים חדשים .

----

2. אני מכיר את כל הארץ .

----

3. אין אני רואה כלום .

----

4. אני רוצה לפתח את החלון .

----

5. הנהג אומר שאין זכוכית במכונה .

***

(3:28) - מלא במלה הנכונה:

1. לפני שנסע צבי לקבוץ שלו, קנה ------ כרטיס מן הקפה. (לו,לא)

2. בתחנה המרכזית, הנוסעים עמדו כבר ------- לפני המכונית. (בתור,בטור)

3. למה אתה סוגר את החלון ? אני מבקש ממך ------- אותו. (לתפתח,לפתח)

4. הרוח בארצי -------- מאד, היא לא קרה בחרף, ולא קרה מאד בקיץ. (טוב,טובה)

5. מרים אוהבת את ארצה; והיא----- את הכפרים ואת ההרים. (מכיר,מכירה)

***

(4:28) - סדר את המלים במשפטים:

1. אתה - חברי? - למה - בחלון - מביט - לא

----

2. ראינו - עכו - מהר - הים - ואת - הכרמל - את

----

3. לסגר - ממך - הזה - אני - הספר - את - מבקש

----

4. לא - אוכלים - ולא - באוטובוס - מעשנים - הנוסעים

----

5. באה - בחלון - לחדר - אין - והרוח - שלנו - זכוכית

***

(5:28) - תרגם לערבית:

1. משה הלך לקפה ושאל: כמה עולה כרטיס אחד לחיפה?

2. הקפאית ענתה: שקל וחצי.

3. משה שלם בעד הכרטיס. הוא נתן לקפאית חמשה שקלים, ולקח את הכרטיס ואת העדף שלו.

4. אנשים רבים עמדו בתור לאוטובוס, והאוטובוס בא.

5. הנהג פתח את הדלת, ומשה עלה לאוטובוס.

6. הנהג אמר: זהירות, אני אסגר את הדלת !

7. האוטובוס מלא: כל המקומות תפוסים ואין מקום לשבת.

8. הנהג סגר את הדלת, והאוטובוס זז מן התחנה.

9. בכל תחנה הרבה אנשים והרבה אנשים יורדים.

10. כשהאוטובוס בא לתחנה הסופית, כל האנשים יצאו.

***

(6:28) - כתב חבור עברי על:

(נְסִיעָה בָּאוֹטוֹבּוּס)

***

281. מְסַפֵּר
282. דֶּרֶךְ
283. שָׂמֵחַ
284. שָׁר
285. אֱמֶת
בֶּאֱמֶת
286. עֲלִיָּה
287. נוֹפֵל
288. רַע
289. קְצָת
290. בִּשְׁבִיל

– אֵיפֹה הָיִיתָ, דָּן? שָׁבוּעַ יָמִים לֹא פָּגַשְׁתִּי אוֹתְךָ.
– לֹא הָיִיתִי בִּירוּשָׁלַיִם, רוּת. נָסַעְתִּי לִבְאֵר־שֶׁבַע וּלְאֵילַת.
– לְאֵילַת? בֶּאֱמֶת לְאֵילַת? סַפֵּר לִי, דָּן, עַל הַנְּסִיעָה שֶׁלְּךָ לְשָׁם! אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַנֶּגֶב. אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת אֵילַת, וְעוֹד לֹא הָיִיתִי שָׁם.
– אֲנִי שָׂמֵחַ מְאֹד, שֶׁגַּם אַתְּ אוֹהֶבֶת אֶת הַנֶּגֶב וְאֶת אֵילַת. מִזְּמַן הַנְּסִיעָה שֶׁלִּי לְשָׁם, אֲנִי מְסַפֵּר לְכָל אֶחָד עַל אֵילַת, וְשָׁר עַל הַנֶּגֶב.

– הַדְּרָכִים בַּנֶּגֶב רָעוֹת? וְהָעֲלִיּוֹת לֶהָרִים קָשׁוֹת?
– הַדְּרָכִים לֹא רָעוֹת. רַק הָעֲלִיּוֹת לֶהָרִים קְצָת קָשׁוֹת. אֲבָל, רוּתִי, אַחֲרֵי כָּל עֲלִיָּה יֵשׁ יְרִידָה מִן הָהָר, וְהִיא לֹא קָשָׁה...
– כַּמָּה פְּעָמִים רָצִיתִי לִנְסֹעַ לְאֵילַת! מָקוֹם רַב בְּלִבִּי לַנֶּגֶב...
– הַאִם יֵשׁ מָקוֹם קָטָן בְּלִבֵּךְ גַּם בִּשְׁבִיל נוֹסֵעַ אֶחָד בַּנֶּגֶב...?

(1:29) - ענה על השאלות:

1. איפה היה דן ?

----

2. מי אוהבת את אילת ?

----

3. על מה דן מספר לכל אחד ?

----

4. האם הדרכים בנגב רעות ?

----

5. בלב מי יש מקום רב לנגב ?

***

(2:29) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. לא, לא הייתי בירושלים .

----

2. אני אוהב את הנגב .

----

3. אנחנו שרים על הנגב .

----

4. העליות להרים קשות .

----

5. אחרי כל עליה יש ירידה .

***

(3:29) - מלא במלה הנכונה:

1. דן לא היה בירושלים, ------ היה באילת.

(היא,הוא)

2. על מה אתם מדברים? -על הנסיעה ---- לחיפה.

(שלי,שלנו)

3. שלמה ------ לכל אחד על האוניברסיטה שלו.

(משבר,מספר)

4. כן, יש מקום ------- בלבי לארץ שלי.

(רב,רבה)

5. אתה מבין מה הסטודנטים ------- שרים ?

(הזה,האלה)

***

(4:29) - סדר את המלים במשפטים:

1. לומדים - ובלילה - הסטודנטים - ביום - והסטודנטות

----

2. עובד - בגדים - עכשו - בחנות - גדולה - אחי

----

3. אחותי - בן - לאמריקה - מתמטיקה - נסע - ללמד

----

4. פגשתי - ביום - אני - הכסף - הזה - את - שלי

----

5. הם - אני - הלוח - על - יודע - רוצים - מה

***

(5:29) - תרגם לערבית:

1. הנגב נקרא כך, כי הוא יבש ואין בו מים.

2. הנגב צורתו משולש ארוך וצר, כשבחלקו העליון הרחב העיר באר-שבע, בירת הנגב.

3. בקצהו הדרומי הצר, אילת, עיר הנמל הדרומי בארץ.

4. מול אילת בשטח ירדן עיר הנמל הירדני, עקבה.

5. על שפת הים התיכון העיר העתיקה, עזה.

6. בצדו המזרחי של משולש-הנגב נמצאת הערבה.

7. מול הערבה, בשטח הירדן נמצא האתר ההיסטורי, פטרה.

8. האתר ההיסטורי הזה, פטרה, נקרא בעברית "סלע אדום".

9. כאן היתה הבירה של עם הנבטים.

10. עם הנבטים הערבי חי כאן לפני אלפי שנה.

***

(6:29) - כתב חבור עברי על:

(הַנֶּגֶב וְאֵילַת)

***

291. רַכֶּבֶת
292. מָלֵא
293. נַעַר
294. עַד
295. רָחוֹק
296. עָבַר
297. הָלְאָה
298. רֶגֶל
299. כְּפָר
300. לַיְלָה

– נָסַעְתָּ, דָּן, לְאֵילַת בְּרַכֶּבֶת?
– נָסַעְתִּי בְּרַכֶּבֶת רַק עַד תֵּל־אָבִיב. שָׁם הָלַכְתִּי בָּרֶגֶל. עָבַרְתִּי אֶת הָרְחוֹב וּבָאתִי לַתַּחֲנָה שֶׁל ״אֶגֶד״. מִתֵּל־אָבִיב נָסַעְתִּי הָלְאָה בִּמְכוֹנִית־הַנּוֹסְעִים שֶׁל ״אֶגֶד״, הַנּוֹסַעַת לְאֵילַת בְּכָל יוֹם.
– אֵילַת רְחוֹקָה מִתֵּל־אָבִיב. כַּמָּה שָׁעוֹת נְסַעְתֶּם?
– נָסַעְנוּ שְׁמוֹנֶה שָׁעוֹת. עָבַרְנוּ כְּפָרִים, הָרִים, וְאֶת הַנֶּגֶב כֻּלּוֹ, וּבָאנוּ לְאֵילַת אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם.
– הַרְבֵּה שָׁעוֹת נְסַעְתֶּם.
– כֵּן, אֲבָל הָיָה שָׂמֵחַ. הַמְּכוֹנִית הָיְתָה מְלֵאָה נְעָרִים שְׂמֵחִים. וְשַׁרְנוּ כָּל הַזְּמַן.
– כַּמָּה זְמַן הֱיִיתֶם בְּאֵילַת הָעִיר?
– בָּאנוּ לְאֵילַת אַחֲרֵי־הַצָּהֳרַיִם. בַּלַּיְלָה יָשַׁנּוּ בְּאֵילַת, וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נָסַעְנוּ מֵאֵילַת לְתֵל־אָבִיב.
– מָה רְאִיתֶם בְּאֵילַת?
– הָעִיר קְטַנָּה. אֲבָל אֵין אֲנִי יוֹדֵעַ לְסַפֵּר לְךָ עַל כָּל הַיֹּפִי שֶׁל הַמָּקוֹם. בָּאוֹר הַגָּדוֹל שֶׁל הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֵילַת אַתָּה רוֹאֶה רָחוֹק רָחוֹק, וְרוֹאֶה הָרִים, אֲדֻמִּים, לְבָנִים וּשְׁחֹרִים, וְאַתָּה רוֹאֶה רָחוֹק גַּם בַּמַּיִם הַשְּׁקֵטִים עַד... אֵין סוֹף. וְאַתָּה מַבִּיט וְשׁוֹאֵל: הַאִם אַתָּה חַי אֶת כָּל זֶה, וְכָל זֶה בֶּאֱמֶת אֱמֶת?

(1:30) - ענה על השאלות:

1. איך נסע דן עד תל-אביב ?

----

2. ואיך הוא נסע מתל-אביב ?

----

3. כמה שעות נסעו הנסעים לאילת ?

----

4. מתי באו הנוסעים לאילת ?

----

5. אילת קטנה או גדולה ?

***

(2:30) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. דן עבר את הרחוב ?

----

2. כן, המכונית של "אגד" נוסעת לאילת בכל יום.

----

3. אנחנו שרנו כל הזמן .

----

4. בלילה הנוסעים ישנו באילת .

----

5. אני רואה הרים אדמים ולבנים באילת .

***

(3:30) - כתב את המלה הנכונה:

1. אתמול בבקר -------- אל בית-הספר ברגל.

(חולך,הלכתי)

2. הרבה אנשים --------- במכוניות של "אגד".

(נוסעים,נוסע)

3. בדרך לירושלים ראיתי הרבה ------- והרים.

(כפר,כפרים)

4. יפו קרובה מתל-אביב, אבל אילת -------- מאד.

(רחוק,רחוקה)

5. אני רוצה לספר לך על ------- של המקום.

(היפה,היפי)

***

(4:30) - סדר את המלים במשפטים:

1. שלי - רחוק - המרכזית - המשרד - מהתחנה - לא

----

2. את - עם - אבי - ארוחת - ההורים - אוכל - הבקר

----

3. חברים - כל - יעקב - עם - הולך - שבוע - לקולנוע

----

4. אנשים - הקפה - הרבה - לבית - הולכים - בערב

----

5. ביום - הסטודנטית - האוניברסיטה - מן - יוצאת - חמישי

***

(5:30) - תרגם לערבית:

1. באר-שבע, בירת הנגב, היא עיר עתיקה מאד.

2. תמיד היתה באר-שבע עיר הבירה של הנגב.

3. בימי השלטון הטורקי, ישבו כאן פקידי-הממשלה הטורקית.

4. ובימי השלטון הבריטי, היה בעיר כשלושת אלפים תושבים.

5. באר-שבע היא המרכז למסחר, לתעשיה ולחקלאות של כל הסביב.

6. כל יום חמישי אפשר לבקר בבאר-שבע בשוק הבדואי.

7. כאן מתאספים הבדואים מכל הסביבה בנגב.

8. זה רוצה למכור גמל, זה רוצה לקנות חמור, וזה רוצה להחליף פרה בכבשים.

9. גם דברי-אוכל ורהיטים משומשים לא חסרים כאן.

10. זהו כל בו בדואי, ואין דבר שלא תמצא בשוק הזה.

***

(6:30) - כתב חבור עברי על:

(בֵּין הָעִיר וְהַכְּפָר)

***

1.	אני		לִסְגֹּר את החלון.
	אתה	רוֹצֶה	לִלְמֹד עברית.
	הוא		לַעֲמֹד פה ולא שם.
	אני		לִנְסֹעַ במכונית אל סוריה.
	את	רוֹצָה	לִפְתֹּחַ את הדלת.
	היא		לִקְנוֹת בגדים חדשים.
	אנחנו		לָקוּם מן המקום הזה.
	אתם	רוֹצִים	לָשִׂים את הספרים על השלחן.
	הם		לָשֶׁבֶת תחת העץ בגן.
	אנחנו		לָדַעַת את החדשות.
	אתן	רוֹצוֹת	לָלֶכֶת לתיאטרון בערב.
	הן		לָתֵת לכם תמונות יפות.

***

2.	אני	לָמַדְתִּי.	-	אני לָמַדְתִּי.
	אתה	לָמַדְתָּ.	-	את לָמַדְתְּ.
	הוא	לָמַד.	-	היא לָמְדָה.
	אנחנו	לָמַדְנוּ.	-	אנחנו לָמַדְנוּ.
	אתם	לְמַדְתֶּם.	-	אתן לְמַדְתֶּן.
	הם	לָמְדוּ.	-	הן לָמְדוּ.

***

3.	הָיִיתִי, הָיִיתָ, הָיָה הָיִינוּ, הֱיִיתֶם, הָיוּ	הָיִיתִי, הָיִית, הָיְתָה הָיִינוּ, הֱיִיתֶן, הָיוּ

***

4.	נָסַעְתִּי - נָסַעְנוּ נָסַעְתָּ - נְסַעְתֶּם נָסַע - נָסְעוּ	נָסַעְתִּי - נָסַעְנוּ נָסַעַתְּ - נְסַעְתֶּן נָסְעָה - נָסְעוּ

***

5.	קַמְתִּי - קַמְנוּ קַמְתָּ - קַמְתֶּם קָם - קָמוּ	קַמְתִּי - קַמְנוּ קַמְתְּ - קַמְתֶּן קָמָה - קָמוּ

***

6.	קָנִיתִי - קָנִינוּ קָנִיתָ - קְנִיתֶם קָנָה - קָנוּ	קָנִיתִי - קָנִינוּ קָנִית - קְנִיתֶן קָנְתָה - קָנוּ

***

7.	אוֹתִי - אוֹתְךָ - אוֹתוֹ	אוֹתִי - אוֹתָךְ - אוֹתָהּ

***

8.	בִּשְׁבִילִי-בִּשְׁבִילְךָ-בִּשְׁבִילוֹ	בִּשְׁבִילִי-בִּשְׁבִילֵךְ-בִּשְׁבִילָהּ

***

9.	אֶצְלִי - אֶצְלְךָ - אֶצְלוֹ	אֶצְלִי - אֶצְלֵךְ - אֶצְלָהּ

***

301. אוֹרֵחַ
302 יָקָר
303. קָרוֹב
304. מְקַבֵּל
305. מְכַבֵּד
306. אוּלַי
307. רָעֵב
308. סָבִיב
309. מְבַקֵּר
310. קְבוּצָה

– שָׁלוֹם, שָׁלוֹם! אוֹרֵחַ יָקָר בְּבֵיתִי. בָּרוּךְ הַבָּא! שִׂמְחָה גְּדוֹלָה לִי, שֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּבֵיתִי אֶת בְּנָהּ שֶׁל אֲחוֹתִי חַנָּה מֵהוֹלַנְד. אַתָּה עוֹלֶה חָדָשׁ?

– לֹא. בָּאתִי עִם קְבוּצַת תַּלְמִידִים לָאוּנִיבֶרְסִיטָה הָעִבְרִית בִּירוּשָׁלַיִם.

– הוֹי, כַּמָּה אֲנִי שָׂמֵחַ, שֶׁהִכַּרְתִּי אֶת בֶּן־אֲחוֹתִי. גַּם אִשְׁתִּי שְׂמֵחָה מְאֹד, שֶׁקִּבַּלְנוּ אוֹרֵחַ יָקָר וְהִכִּירָה קָרוֹב יָקָר. בַּמֶּה אֲכַבֵּד אוֹתְךָ? אוּלַי רָעֵב אַתָּה וְרוֹצֶה לֶאֱכֹל...

– תּוֹדָה, אֵין אֲנִי רָעֵב.

– אוּלַי לִשְׁתּוֹת אַתָּה רוֹצֶה? כּוֹס תֵּה חַם אוֹ קָפֶה קַר...

– אֲבַקֵּשׁ קָפֶה קַר.

– קָפֶה עִם עוּגָה... בְּבַקָּשָׁה!

– תּוֹדָה!... אֶת הָעוּגָה הַזֹּאת אֲנִי מַכִּיר מִן הַבַּיִת.

– מָה אַתֶּם עוֹשִׂים עַכְשָׁו בָּאוּנִיבֶרְסִיטָה?

– הַלִּמּוּדִים עוֹד לֹא הִתְחִילוּ וַאֲנַחְנוּ יוֹצְאִים לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ. אֲנַחְנוּ מְבַקְּרִים בְּמוֹשָׁבִים וּבִקְבוּצוֹת, וְהָיִינוּ בַּכְּפָרִים סָבִיב לִירוּשָׁלַיִם. אֲנַחְנוּ מְבַקְּרִים אֶת הַקְּרוֹבִים וְלָרִאשׁוֹנָה בָּאתִי אֵלֶיךָ...

– יָפֶה שֶׁבָּאתָ. טוֹב שֶׁיֵּשׁ אוּנִיבֶרְסִיטָה עִבְרִית בִּירוּשָׁלַיִם וְטוֹב שֶׁאֲנִי גָּר בִּירוּשָׁלַיִם...

(1:31) - ענה על השאלות:

1. איפה האורח גר ?

2. איפה האוניברסיטה העברית ?

3. למה האשה שמחה מאד ?

4. לאן התלמידים יוצאים ?

5. את מי התלמידים מבקרים ?

***

(2:31) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. לא, אני לא עולה חדש .

2. באתי עם קבוצת תלמידים לאוניברסיטה .

3. אני שמח שהכרתי בן-אחותי .

4. אני רוצה קפה עם עוגה .

5. היינו בכפרים סביב לירושלים .

***

(3:31) - כתב את המלה הנכונה:

1. החבר שלי בא עם ---------- סטודנטים לארץ.

(קבוצה,קבוצת)

2. לפני שנה ---------- את בן-הדוד שלי.

(הכרתי,הנכרתי)

3. הבן הטוב ------------ את ההורים שלו.

(מכבד,מחבר)

4. רחל --------- את הקרובים שלה בחיפה.

(מבקרה,מבקרת)

5. טוב שיש פה אוניברסיטה, וטוב ------ לומד בה.

(שאתה,שאת)

***

(4:31) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. יצאו - אמי - לא - בלילה - ואחותי - מהבית

----

2. באו - אותי - חברות - הבקר - לבקר - ושכנות

----

3. הקטנה - האם - לקרא - יכולה - הזאת - הילדה

----

4. לאכול - כבד - אנחנו - פחות - בשמונה - גומרים

----

5. ושבו - הם - בלילה - חברים - בקרו - הביתה

***

(5:31) - תרגם לערבית:

1. רחל: ראיתי את שמואל אתמול .

2. יעקב: את עוד אוהבת את שמואל ?

3. רחל: פעם אהבתי אותו, אבל זה היה לפני שנים.

אתה יודע שאני אוהב רק אותך. ואתה, יעקב, אתה אוהב אות

4. יעקב: תני לי עוד מן העוגה שלך, רחל!

5. רחל: אמא שלי עשתה את העוגה.

6. יעקב: אני אוהב אותה מאד.

7. רחל: את מי ? את אמא ?

8. יעקב: לא, את העוגה. היא טעימה מאד.

9. רחל: ואותי אתה אוהב, יעקב?

10. את יודעת שאני אוהב רק אותך, רחל;

הקפה שלך מצין מצין!!

***

(6:31) - כתב חבור עברי על:

(הָאוֹרֵחַ בְּבֵיתִי)

***

311. כּוֹס
312. מָתוֹק
313. חָמוּץ
314. שָׂבֵעַ
315. מֵבִיא
316. מַזְמִין
317. שָׁם
318. הֵנָּה
319. חֲבָל
320. כַּאֲשֶׁר

– . . . אוֹרֵחַ לְיוֹם אֶחָד . . . אוֹרֵחַ לְשָׁבוּעַ . . .אֲבָל אוֹרֵחַ לְחֹדֶשׁ?!

– מַה לַעֲשׂוֹת? הוּא בֶּן הַשָּׁכֵן שֶׁל סַבָּא.

– הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵיתֵנוּ וַאֲנִי צְרִיכָה לְכַבֵּד אוֹתוֹ בְּכוֹס מִיץ חָמוּץ, בְּכוֹס קָפֶה מָתוֹק, בְּעוּגָה . . . בַּאֲרוּחוֹת. הוּא בָּא רָעֵב מִן הָעִיר וְהוֹלֵךְ שָׂבֵעַ . . . חֹדֶשׁ יָמִים! מַה לַעֲשׂוֹת?

– אֲנִי יוֹדֵעַ! אַתְּ מְבִיאָה אֶת הַקָּפֶה, שָׂמָה עַל הַשֻּׁלְחָן וּמַזְמִינָה אוֹתוֹ . . .

– אֵין אֲנִי צְרִיכָה לְהַזְמִין אוֹתוֹ . . .

– כַּאֲשֶׁר תִּתְּנִי גַּם לִי כּוֹס קָפֶה אֲנִי אַגִּיד: הַקָּפֶה חָמוּץ, אֵינוֹ טוֹב. אַתְּ תִּשְׁתִּי וְתַגִּידִי: הַקָּפֶה מָתוֹק, הוּא טוֹב מְאֹד. אֲנִי אֶשְׁאַל אֶת הָאוֹרֵחַ. אִם יַגִּיד שֶׁהַקָּפֶה טוֹב, אֲנִי אֲבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁיֵּצֵא מִן הַבַּיִת. וְאִם יַגִּיד, שֶׁהַקָּפֶה לֹא טוֹב, אַתְּ . . . הִנֵּה הָאוֹרֵחַ!

– שָׁלוֹם. בּוֹא הֵנָּה, יַקִּירִי . . . בְּבַקָּשָׁה לָשֶׁבֶת. אַתָּה רוֹצֶה אוּלַי כּוֹס קָפֶה?

הָאוֹרֵחַ: תּוֹדָה. קָפֶה בְּלִי עוּגָה . . ?

– הִנֵּה הָעוּגָה!

– אֲבָל הַיּוֹם הַקָּפֶה לֹא טוֹב.

– הַקָּפֶה הוּא טוֹב מְאֹד.

– אוֹרְחֵנוּ הַיָּקָר! נָכוֹן, שֶׁהַקָּפֶה הַיּוֹם לֹא טוֹב?

– אוֹרְחֵנוּ הַיָּקָר! נָכוֹן, שֶׁהַיּוֹם הַקָּפֶה טוֹב מְאֹד!

הָאוֹרֵחַ: חֲבָל, חֲבָל, אֵין אֲנִי מֵבִין בְּקָפֶה . . .

(1:32) - עֲנֵה עַל הַשְּׁאֵלוֹת:

1. מי האורח ?

----

2. במה האשה תכבד את האורח ?

----

3. מי מביא את הקפה ?

----

4. האם האורח רוצה קפה בלי עוגה ?

----

5. מה אמר האורח בסוף ?

***

(2:32) - כְּתֹב שְׁאֵלָה לְכָל תְּשׁוּבָה:

1. האורח בא מן העיר .

----

2. האורח בא רעב והלך שבע.

----

3. את שמה את הקפה על השלחן .

----

4. אני רוצה כוס קפה .

----

5. כן , היום הקפה לא טוב .

***

(3:32) - כתב את המלה הנכונה:

1. בחדש שעבר ---------- את האחים והאחיות שלי.

(מבקר,בקרתי)

2. הקפה הזה --------- מאד, איננו מתוק.

(חמוץ,חמוצה)

3. רות ---------- את החברות בכוס תה עם חלב.

(מזמין,מזמינה)

4. כאשר -------- לכתה, דברתי אל המורה.

(נכנסתי,נכנס)

5. מי הביא את הספר הזה ושם ------- על השלחן.

(אותי,אותו)

***

(4:32) - סדר את המלים במשפטים:

1. הזאת - במסעדה - וזול - טוב - האכל - מאד

----

2. את - המורה - הסטודנטים - לא - בכתה - מצא

----

3. הרבה - הם - העיר - מן - הולכים - דברים - לקנות

----

4. יצאה - לחיפה - לפני - דקות - האחרונה - עשרים - הרכבת

----

5. פתחו - המרכזית - קרוב - שלמה - לתחנה - חנות - ואשתו

***

(5:32) - תרגם לערבית:

1. רות: מה אתה עושה היום?

2. דוד: מה שעשיתי אתמול.

3. רות: ומה עשית אתמול?

4. דוד: לא עשיתי שום דבר.

5. רות: ומה עשו משה ורחל אתמול?

6. דוד: הם עשו אתמול בדיוק מה שאני עושה היום.

7. רות: חבל על הזמן! צריך לעשות משהו.

8. דוד: נכון מאד. את יודעת מה שאני רוצה לעשות?

9. רות: מה אתה רוצה לעשות?

10. דוד: לנוח, אני רוצה לנוח; אני כל כך עייף!

***

(6:32) - כתב חבור עברי על:

(סִפּוּרִים)

***

321. יָכוֹל
322. אֲדָמָה
323. כְּבִישׁ
324. צֶבַע
325. אָדָם
326. חֹרֶף
327. גֶּשֶׁם
328. אָז
329. בֵּין
330. יָרֹק

אַתְּ שׁוֹאֶלֶת: אֵיךְ עָבְרָה עָלַי הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה בַּמּוֹשָׁב?

הָיָה קָשֶׁה. . . בָּאנוּ לַמּוֹשָׁב בְּחֹדֶשׁ תַּמּוּז בַּחֹדֶשׁ הֶחָם בְּיוֹתֵר. בַּמָּקוֹם לֹא הָיָה כְּלוּם, רַק בָּתִּים וַאֲדָמָה. לֹא הָיָה גַּן בֵּין הַבָּתִּים, וְעַל כֵּן הַכֹּל הָיָה חַם. הַבַּיִת הָיָה חַם. הָאֲדָמָה הָיְתָה חַמָּה, וְהַכְּבִישׁ, בּוֹ נָסַעְנוּ אֶל הַמּוֹשָׁב וּמִן הַמּוֹשָׁב, הָיָה חַם.

הָאוֹר פֹּה בָּאָרֶץ גָּדוֹל . . . גַּם הוּא הָיָה חָדָשׁ . . . אוֹר מִן הַשֶּׁמֶשׁ, אוֹר עוֹלֶה מִן הָאֲדָמָה. לֹא יָכֹלְתִּי לְהַבִּיט בּוֹ . . . . וְרַק צֶבַע אֶחָד לֹא רָאִינוּ בַּמּוֹשָׁב . . . צֶבַע יָרֹק.

כָּךְ הָיָה עַד הַחֹרֶף. יוֹם אֶחָד יָרַד גֶּשֶׁם. הַגֶּשֶׁם יָרַד יוֹם . . . יוֹמַיִם . . . שָׁבוּעַ. וְאָז אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם הַכֹּל הָיָה חָדָשׁ. הָאֲדָמָה הָיְתָה חֲדָשָׁה וְגַם הָאָדָם הָיָה חָדָשׁ. צֶבַע חָדָשׁ יָצָא וְעָלָה מִן הָאֲדָמָה . . . הַיָּרֹק. יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת אוֹתוֹ בַּכֹּל, בַּגַּן, בֵּין הַבָּתִּים וּבָהָר.

וּמֵאָז יָפֶה הַמּוֹשָׁב, יָרֹק הוּא בְּכָל חָדְשֵׁי הַשָּׁנָה, לֹא רַק בַּחֹרֶף. וְעַכְשָׁו הָאוֹר הַגָּדוֹל עַל הַצֶּבַע הַיָּרֹק הוּא אוֹר שֶׁל יוֹם טוֹב.

(1:33) - ענה על השאלות:

1. איך היתה השנה הראשונה במושב ?

----

2. מתי באו האנשים למושב ?

----

3. מה הוא תמוז ?

----

4. איך היתה האדמה בתמוז ?

----

5. מה הוא הצבע החדש שעלה מן האדמה ?

***

(2:33) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. במושב לא היה כלום.

----

2. הכביש בתמוז היה חם .

----

3. הגשם יורד בחרף .

----

4. כן, אני יכלתי לראות את הצבע הירוק.

----

5. אנחנו יכולים לראות את האור הגדול .

***

(3:33) - כתב את המלה הנכונה:

1. זאת היא השנה הראשונה ---------- עליכם פה.

(שעברה,שעבר)

2. בחרף ירד גשם והגן ------- יפה מאד.

(היתה,היה)

3. בשבוע שבעה ימים, ובשנה -------- עשרה חדשים.

(שנים,שתים)

4. אתמול לא -------- לקרא את השעור בבית.

(יכול,יכלתי)

5. ורדה ורות --------- את הצבע הירוק הזה.

(אוהבת,אוהבות)

***

(4:33) - סדר את המלים במשפטים:

1. שלחן - לראות - חן - החברות - רוצות - את

----

2. השפה - לא - התלמידים - מדברים - העברית - את - החדשים

----

3. רק - אחת - במשרד - פקידה - יש - הזה

----

4. אנחנו - הקפה - ביום - הולכים - ששי - לבית

----

5. בבית - שמונה - ביום - הפועלים - החרשת - שעור - עובדים

***

(5:33) - תרגם לערבית:

1. האורח רוצה לשתות קפה עם עוגה.

2. הפועלים צריכים לנוח כי הם עייפים מאד.

3. הנהג צריך לעבוד רק שמונה שעות ביום.

4. האם רוצה לקחת את הילדים שלה אל הים.

5. יש לו הרבה פרובלמות, והוא לא יודע מה לעשות.

6. מי שמתחיל את העבודה שלו בבקר, צריך לגמר אותה לפני הצהרים.

7. אם אתה צריך לנסוע, אתה צריך לישון מקודם.

8. שמואל רוצה לבוא מתל-אביב בשעה שבע בערב.

9. הסטודנטים והסטודנטיות רוצים ללכת לאוניברסיטה באוטובוס.

10. האורחים רוצים לאכול סלט, והאם יכולה לתת להם.

***

(6:33) - כתב חבור עברי על:

(הַשָּׂדוֹת בְּפַלַשְׂתִּינָה)

***

331. חוּץ
332. מַדְרִיךְ
333. חַקְלָאוּת
334. חַשְׁמַל
335. מְנוֹרָה
336. חֹשֶׁךְ
337. בַּעַל
338. מַדְלִיק
339. דַּי, דֵּי
340. כִּי

– מָתַי תַּדְלִיקִי אֶת הַמְּנוֹרָה?
– אֵין דֵּי נֵפְט בַּמְּנוֹרָה, כִּי הַמַּדְרִיךְ לֹא הֵבִיא נֵפְט מִן הָעִיר. בְּחוּץ־לָאָרֶץ הָיָה חַשְׁמַל בְּבֵיתֵנוּ, וּפֹה אֵין גַּם מְנוֹרָה.
– אוּלַי תַּדְלִיקִי נֵרוֹת, חַנָּה?
– לֹא אַדְלִיק נֵרוֹת, כִּי לֹא יִהְיוּ לָנוּ דֵּי נֵרוֹת בְּלֵיל־שַׁבָּת. נֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ וּנְשׂוֹחֵחַ קְצָת, מֹשֶׁה. טוֹב?
– כֵּן, הַרְבֵּה זְמַן לֹא שׂוֹחַחְנוּ בְּשֶׁקֶט. אַתְּ עוֹבֶדֶת בַּבַּיִת, אֲנִי עוֹבֵד בַּחַקְלָאוּת בַּחוּץ, וְאֵין זְמַן לְשִׂיחָה שְׁקֵטָה.
– מֹשֶׁה, הָעֲבוֹדָה בַּחַקְלָאוּת קָשָׁה לְךָ?
– כֵּן, קָשָׁה מְאֹד. בְּחוּץ־לָאָרֶץ, אַתְּ יוֹדַעַת, הָיִיתִי בַּעַל חֲנוּת וְעָמַדְתִּי בַּחֲנוּת כָּל הַיּוֹם, וּפֹה אֲנִי צָרִיךְ לַעֲבֹד כָּל הַיּוֹם. אַגִּיד לָךְ, חַנָּה, כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי אֶת הַמַּדְרִיךְ שֶׁלָּנוּ עוֹבֵד, וְהוּא **לֹא אָדָם צָעִיר . . .**
– בֶּן כַּמָּה הוּא הַמַּדְרִיךְ?
– הַמַּדְרִיךְ שֶׁלָּנוּ הוּא בֶּן חֲמִשִּׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה. לֹא הֵבַנְתִּי אֶת אַהֲבָתוֹ לַחַקְלָאוּת. אֲבָל הַיּוֹם כַּאֲשֶׁר גָּמַרְתִּי אֶת כָּל הָעֲבוֹדָה בְּגַן הַפֵּרוֹת, בַּמָּקוֹם שֶׁלִּפְנֵי שָׁנָה לֹא הָיָה כְּלוּם וְעַכְשָׁו הַכֹּל יָרֹק וּבְסֵדֶר יָפֶה, הֵבַנְתִּי אוֹתוֹ. אַתְּ יוֹדַעַת, חַנָּה, טוֹב לִי יוֹתֵר בָּעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה מִן הָעֲמִידָה בַּחֲנוּת, אִם גַּם אֵין כָּל עֶרֶב נֵפְט בַּמְּנוֹרָה.
– מֹשֶׁה, אֲנִי מַדְלִיקָה נֵר . . .

(1:34) - ענה על השאלות:

1. יש די נפט במנורה ?

----

2. למה אין די נפט במנורה ?

----

3. איפה האיש עובד ?

----

4. האם העבודה קשה לו ?

----

5. בן כמה המדריך שלו ?

***

(2:34) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. לא, אין לנו די נרות .

----

2. את תדליקי נרות בליל-שבת .

----

3. את עובדת בבית .

----

4. לא, המדריך הוא לא אדם צעיר .

----

5. כן , גמרתי את כל העבודה בגן הפרות .

***

(3:34) - כתב את המלה הנכונה:

1. יום-יום המדריך ----------- נפט מן העיר.

(מביא,בא)

2. אין לי זמן לכתב ------------ לחברים.

(מכתובים,מכתבים)

3. בשנים שעברו העבודה בחקלאות ----------- קשה.

(היה,היתה)

4. כאשר ראיתי את המורה, הבנתי ---------- איש חכם.

(שהוא,שהיא)

5. מתי תדליקי את הנרות? -עוד מעט ואני אדליק ------.

(אותן,אותם)

***

(4:34) - סדר את המלים במשפטים:

1. אחד - את - הולכים - איש - ברחוב - הילדים - ראה

----

2. הבן - האב - אינני - את - ואת - מכיר

----

3. שעות - העיר - בבקר - שתי - ברחובות - הלכתי

----

4. עובדת - שלה - האשה - ואיננה - בבית - יושבת

----

5. משקים - הילדים - בכדור - בגן - הקטנים

***

(5:34) - תרגם לערבית:

1. רחל, מתי תדליקי את המנורה?

2. האשה שואלת את האיש כאשר הוא חוזר הביתה.

3. מתי דברת עם שלמה? -כאשר הייתי בתל-אביב.

4. הפועל הולך לנוח כאשר הוא עיף.

5. הם נוסעים לאילת כאשר יש להם זמן.

6. הזקנה הזאת היתה יפה מאד כאשר היתה צעירה.

7. אני רוצה לדעת מתי האוטובוס זז מן התחנה.

8. כאשר גרנו בטבריה בקרנו במקומות שונים.

9. קנינו את הספרים האלה כאשר היינו בחנות של אדון כהן,

10. יוסף, מתי למדת אנגלית? - כאשר הייתי בלונדון.

***

(6:34) - כתב חבור עברי על:

(הַחַיִּים לִפְנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה)

***

341. רֹאשׁ

342. קֻפְסָה

343. גַּפְרוּר

344. חָכָם

345. טִפֵּשׁ

346. נִכְנַס

347. לְמַעְלָה

348. לְמַטָּה

349. כְּמוֹ

350. מִיָּד

– ... כֵּן, אֲנִי אוֹמֵר, שֶׁיֵּשׁ בַּעַל־חֲנוּת טוֹב אוֹ בַּעַל־חֲנוּת רַע.

– לֹא, חֲבֵרִי הַטּוֹב. יֵשׁ רַק בַּעַל־חֲנוּת חָכָם וְיֵשׁ בַּעַל־חֲנוּת טִפֵּשׁ. אִם תִּרְצֶה, נֵלֵךְ וְנִכָּנֵס לַחֲנוּתוֹ שֶׁל אָדוֹן לִבְנִי וְנִרְאֶה בַּעַל־חֲנוּת טִפֵּשׁ.

– טוֹב, נִכָּנֵס.

– שָׁלוֹם, אָדוֹן לִבְנִי. אֲנִי רוֹצֶה לִקְנוֹת קֻפְסַת־גַּפְרוּרִים.

לִבְנִי: בְּבַקָּשָׁה, הִנֵּה הַגַּפְרוּרִים.

– אֲבַקֵּשׁ רַק קֻפְסָה אַחַת. תּוֹדָה! בְּכַמָּה עוֹלָה קֻפְסָה אַחַת?

לִבְנִי: קֻפְסָה אַחַת עוֹלָה בְּעֶשְׂרִים פְּרוּטוֹת.

– אָדוֹן לִבְנִי, הַגַּפְרוּרִים בַּקֻּפְסָה כֻּלָּם רָאשֵׁיהֶם לְמַעְלָה, וַאֲנִי רוֹצֶה גַּפְרוּרִים, שֶׁרָאשֵׁיהֶם לְמַטָּה.

לִבְנִי: סְלִיחָה, אֲדוֹנִי, אֵין לִי גַּפְרוּרִים אֲחֵרִים.

–שָׁלוֹם!.... אָמַרְתִּי לְךָ, שֶׁהוּא טִפֵּשׁ!?

– וּמִי הוּא בַּעַל־חֲנוּת חָכָם בְּעֵינֶיךָ?

– מִיָּד תִּרְאֶה. אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עַכְשָׁו לַחֲנוּתוֹ שֶׁל אָדוֹן שְׁחֹרִי. שָׁלוֹם! יֵשׁ לְךָ גַּפְרוּרִים?

שְׁחֹרִי: כֵּן, אֲדוֹנִי, הִנֵּה הַגַּפְרוּרִים!

– אֲדוֹנִי, הַגַּפְרוּרִים בַּקֻּפְסָה רָאשֵׁיהֶם לְמַעְלָה, אֲבָל אֲנִי רוֹצֶה גַּפְרוּרִים שֶׁרָאשֵׁיהֶם לְמַטָּה.

שְׁחֹרִי: כֵּן, אֲדוֹנִי, יֵשׁ לִי גַּפְרוּרִים כְּמוֹ אֵלֶּה שֶׁאָמַרְתָּ, אֲבָל הֵם יְקָרִים יוֹתֵר. הֵם עוֹלִים בַּחֲמִשִּׁים פְּרוּטוֹת הַקֻּפְסָה...

(1:35) - ענה על השאלות:

1. יש בעל חנות טוב או בעל חנות רע ?

----

2. יש בעל חנות חכם או בעל חנות טפש ?

----

3. לאן הלכו החברים ?

----

4. מה בקש החבר לקנות ?

----

5. מי הוא בעל החנות הטפש ?

***

(2:35) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אני רוצה לקנות קפסת-גפרורים .

----

2. קפסה אחת עולה בעשרים פרוטות .

----

3. כן , יש לי גפרורים .

----

4. לא, אדון לבוי לא חכם.

----

5. שחרי הוא בעל החנות החכם .

***

(3:35) - כתב את המלה הנכונה:

1. כל הסאודנטים בכתה ------- טובים וחכמים.

(הזה,הזאת)

2. שני החברים --------- אל בעל החנות הטפש.

(דברו,דברתי)

3. נלך -------- אל חנותו של אדון לבני.

(ונכנס,ונכנסתי)

4. משה רוצה לקנות רק ---------- גפרורים.

(קפסה,קפסת)

5. החיל הולך בדרך ---------- תמיד למעלה לא למטה.

(וראשו,ורושו)

***

(4:35) - סדר את המלים במשפטים:

1. לדעת - אתם - אני - עובדים - איך - רוצה

----

2. לראות - האב - הילדים - את - שמח - כותבים - הקטנים

----

3. לשמע - איך - המורה - קוראים - התלמידים - רוצה

----

4. לשחק - הילדה - אבל - אוהבת - לה - כדור - אין

----

5. רק - השמים - יוסף - אל - הבהירים - מביט

***

(5:35) - תרגם לערבית:

1. בחור טפש קרא בספר-פיסיקה כי מן החם הגופים מתפשטים,

ומן הקר הם מתכוצים.

2. כתב בשולי הספר: לכן בקיץ הימים ארכים ובחרף הם קצרים.

---

3. טפשים פעם ראו טפש כותב מכתב באותיות גדולים.

4. שאלו אותו: האותיות הגדולות האלה, למה?

5. השיב הטפש: אני כותב לדודי, ודודי חרש - לא עליכם!

---

6. גברת באוטובוס: אוי, לא טוב לי! אולי יש פה רופא!

דוקטור, דוקטור!

7. כל הנוסעים (אל הגברת): בבקשה, אני בא! אני בא!

8. הנהג: מה זה, מה אתם עושים פה? בבקשה לשבת במקום!

9. כל הנוסעים: אני רופא! אני רופא!

10. הנהג: תודה רבה, חברים! אני לא צריך רופאים;

גם אני רופא!!

***

(6:35) - כתב חבור עברי על:

(בַּשּׁוּק)

***

1.

אני		אנחנו	
אתה	יָכוֹל ל ---	אתם	יְכוֹלִים ל---
הם		הן	
אני		אנחנו	
את	יְכוֹלָה ל ---	אתן	יְכוֹלוֹת ל---
היא		הן	

***

2.

אני	יָכֹלְתִּי ל---	אנחנו	יָכֹלְנוּ ל---
אתה	יָכֹלְתָּ ל---	אתם	יְכָלְתֶּם ל---
הוא	יָכֹל ל---	הם	יָכְלוּ ל---
אני	יָכֹלְתִּי ל---	אנחנו	יָכֹלְנוּ ל---
את	יָכֹלְתְּ ל---	אתן	יְכָלְתֶּן ל---
היא	יָכְלָה ל---	הן	יָכְלוּ ל---

***

3. אֶתְמוֹל לֹא יָכֹלְתִּי לִלְמֹד עִבְרִית, הַיּוֹם אֲנִי יָכוֹל.

***

4. אוֹתִי - אוֹתָנוּ : אוֹתִי - אוֹתָנוּ
אוֹתְךָ - אוֹתְכֶם : אוֹתָךְ - אוֹתְכֶן
אוֹתוֹ - אוֹתָם : אוֹתָהּ - אוֹתָן

***

5.	אני אֶסְגֹּר.		אנחנו נִסְגֹּר.
	אתה תִּסְגֹּר.		אתם תִּסְגְּרוּ.
	הוא יִסְגֹּר.		הם יִסְגְּרוּ.

	אני אֶסְגֹּר.		אִנחנו נִסְגֹּר.
	את תִּסְגְּרִי.		אתן תִּסְגֹּרְנָה.
	היא תִּסְגֹּר.		הן תִּסְגֹּרְנָה.

***

6.	אני בִּקַּרְתִּי.		אני בִּקַּרְתִּי.
	אתה בִּקַּרְתָּ.		את בִּקַּרְתְּ.
	הוא בִּקֵּר.		היא בִּקְּרָה.

	אנחנו בִּקַּרְנוּ.		אנחנו בִּקַּרְנוּ.
	אתם בִּקַּרְתֶּם.		אתן בִּקַּרְתֶּן.
	הם בִּקְּרוּ.		הן בִּקְּרוּ.

***

7.	אֲשַׁלֵּם - נְשַׁלֵּם	:	אֲשַׁלֵּם - נְשַׁלֵּם
	תְּשַׁלֵּם - תְּשַׁלְּמוּ	:	תְּשַׁלְּמִי - תְּשַׁלֵּמְנָה
	יְשַׁלֵּם - יְשַׁלְּמוּ	:	תְּשַׁלֵּם - תְּשַׁלֵּמְנָה

***

8. לָמָּה הָלַכְתָּ לַמִּשְׂרָד בָּרֶגֶל, לֹא יָכֹלְתָּ לִנְסֹעַ בַּמְּכוֹנִית ?

לָמָּה הָלַכְתְּ לַמִּשְׂרָד בָּרֶגֶל, לֹא יָכֹלְתְּ לִנְסֹעַ בַּמְּכוֹנִית ?

***

351. בְּדִיחָה
352. שָׁמַיִם
353. נוֹלַד
354. תָּמִיד
355. פֶּה
356. שְׂעָרוֹת
357. רוֹחֵץ
358. מַדּוּעַ
359. כֶּרֶם
360. אֱ־לֹהִים

בְּדִיחוֹת צַבָּרִים

עֻזִּי לָמַד בַּתּוֹרָה, כִּי אֱ־לֹהִים עָשָׂה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. שָׁאַל עֻזִּי: וּמָתַי עָשָׂה אֶת חוּץ־לָאָרֶץ?

***

אוּרִי נוֹלַד בַּמּוֹשָׁב מֶרְחַבְיָה, וְעוֹד לֹא בִּקֵּר בְּעִיר גְּדוֹלָה. כַּאֲשֶׁר הָיָה בֶּן־עֶשֶׂר שָׁנִים בָּא לְבַקֵּר אֶת דּוֹדוֹ בִּירוּשָׁלַיִם. הוּא שָׂמַח לְדוֹדוֹ וְלִבְנֵי־דוֹדוֹ. הֵם שׂוֹחֲחוּ, צָחֲקוּ, וּלְאַחַר זְמַן־מָה אָמַר לָהֶם אוּרִי: וְעַכְשָׁו בּוֹאוּ, אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת הַכֶּרֶם שֶׁלָּכֶם עַל־יַד הַבַּיִת...

***

הַמּוֹרֶה: מַדּוּעַ אֵין הַדָּגִים מְדַבְּרִים?

הַתַּלְמִיד: מוֹרֶה, הֵם אֵינָם יְכוֹלִים לְדַבֵּר בְּפֶה מָלֵא מַיִם.

***

הַיֶּלֶד: סַבָּא, הַאִם בָּא לְךָ בַּחַיִּים אֵיזֶה דָּבָר מִן הַדְּבָרִים שֶׁרָצִיתָ מְאֹד מְאֹד בִּזְמַן יַלְדוּתְךָ?

סַבָּא: כֵּן. כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי יֶלֶד וְאִמִּי רָחֲצָה אֶת רֹאשִׁי, תָּמִיד רָצִיתִי שֶׁלֹּא תִּהְיֶינָה לִי שְׂעָרוֹת.

***

(1:36) - ענה על השאלות:

1. מי למד בתורה ?

---

2. מה הוא שאל ?

---

3. איפה נולד אורי ?

---

4. למה בא אורי לירושלים ?

---

5. מי רצה שלא תהיינה לו שערות ?

***

(2:36) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אלהים עשה את השמים ואת הארץ.

---

2. אורי לא בקר בעיר גדולה.

---

3. אני רוצה לראות את הכרם שלכם.

---

4. לא, הדגים אינם מדברים.

---

5. אמי רחצה את ראשי.

***

(3:36) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. אורי -------- במושב קטן, ועוד לא ------ בעיר גדולה. (ילד,בקר)

2. הילד --------: אני רוצי --------- את הגן שלכם על יד הבית. (אמר,ראה)

3. בני-הדוד --------- עם אורי, ולאחר זמן-מה ------ לשחק. (שיח,יצא)

4. התלמיד אמר: הדגים אינם -------- --------- בפי מלא מים. (יכל,דבר)

5. כאשר --------- ילד קטן, אמי ------- את ראשי במים חמים ובסבון. (היה,רחץ)

***

(4:36) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. לאברהם - הם - בן - אשתך - אמרו - תלד - שרה

----

2. על - תורה - יושבים - ולומדים - הספסלים - התלמידים

----

3. עומדים - הסוסים - ואוכלים - והחמורים - עשב - בשדה

----

4. משלים - טובים - המלך - בתנ"ך - שלמה - כתב

----

5. קדושה" - המורה - התלמידים - אמר - "התורה - אל

***

(5:36) - תרגם לערבית:

1. נסעתי במכונית שלי. לא היו מכוניות בכביש. לא היו אנשים בכביש.

2. נסעתי מהר, המכונית היתה טובה; הכביש היה טוב.

3. מה זה? כל-כך הרבה מכוניות בכביש!

4. כל-כך הרבה אנשים עוברים את הכביש!!

5. "סע לאט" -חשבתי- אבל לא יכלתי לנסוע לאט.

6. "עצור!" -חשבתי- אבל לא יכלתי לעצור...

7. המכונית שלי נסעה מהר, מהר... מאה ק"מ לשעה!!

8. עוד מְעט - והנה אסון! "עצור! זהירות! אנשים בכביש!"

9. אבל לא יכלתי לעצור..."עצור"...צעקתי- "עצור!"

10. תודה לאל! לא היה אסון; זה היה חלום..

***

(6:36) - כתב חבור עברי על:

(בְּדִיחוֹת שׁוֹנוֹת)

***

361. שָׂדֶה
362. עַצְמוֹ
363. לוֹקֵחַ
364. בִּנְיָן
365. צַרְכָנִיָּה
366. מוֹכֵר
367. מַחְסָן
368. תּוֹצֶרֶת
369. בְּעַד
370. שׁוּרָה

– דּוֹדִי, הִנֵּה מוֹשָׁבֵנוּ לְפָנֶיךָ!
– יָפֶה, יָפֶה מְאֹד! אֵיפֹה בַּעֲלֵךְ עַכְשָׁו?
– הָאֲנָשִׁים עוֹבְדִים עַכְשָׁו בַּשָּׂדוֹת.
– הֵם עוֹבְדִים עִם פּוֹעֲלִים?
– חֲבֵר־מוֹשָׁב אֵינוֹ לוֹקֵחַ לוֹ פּוֹעֲלִים. כָּל אֶחָד עוֹבֵד בְּעַצְמוֹ, עֲבוֹדָה עַצְמִית בְּלִי פּוֹעֲלִים.
– אָז. . . הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹד הַרְבֵּה. מַה הַבִּנְיָן הַזֶּה לְפָנֵינוּ?
– בִּנְיַן הַצַּרְכָנִיָּה שֶׁל הַמּוֹשָׁב. כָּאן מוֹכְרִים לָנוּ כָּל מַה שֶּׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים.
– צַרְכָנִיָּה? אָהּ! . . . חֲנוּת! כְּמוֹ הַחֲנוּת שֶׁל אָבִיךְ בְּחוּץ־לָאָרֶץ, כְּמוֹ חֲנוּתִי בְּלוֹנְדוֹן.
– בַּצַּרְכָנִיָּה אֵינֶנּוּ קוֹנִים בְּכֶסֶף.
– אַתֶּם מְקַבְּלִים הַכֹּל בְּלִי כֶּסֶף?
– אַתָּה רוֹאֶה, דּוֹדִי, אֶת הַבִּנְיָן הָרִאשׁוֹן בְּשׁוּרַת־הַבָּתִּים מִצַּד יָמִין?
– כֵּן, אֲנִי רוֹאֶה.
– שָׁם הַמַּחְסָן שֶׁלָּנוּ. לְשָׁם אֲנַחְנוּ מְבִיאִים אֶת הַתּוֹצֶרֶת שֶׁלָּנוּ. אֵינֶנּוּ מְקַבְּלִים כֶּסֶף בְּעַד הַתּוֹצֶרֶת.
– עַכְשָׁו אֲנִי מֵבִין!
– יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי חֶשְׁבּוֹנוֹת: חֶשְׁבּוֹן הַתּוֹצֶרֶת שֶׁל הַמַּחְסָן וְחֶשְׁבּוֹן הַצַּרְכָנִיָּה. בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים אֶת הָעֹדֶף בְּכֶסֶף.
– אִם כֵּן, יֵשׁ לָכֶם שְׁלוֹשָׁה חֶשְׁבּוֹנוֹת.
– שְׁנַיִם.
– וְהָעֹדֶף? הוּא הַחֶשְׁבּוֹן הַשְּׁלִישִׁי!
– לֹא, דּוֹדִי הַיָּקָר, הָעֹדֶף הוּא הַחֶשְׁבּוֹן הָרִאשׁוֹן. . .

(1:37) - ענה על השאלות:

1. איפה בעל האשה עובד ?

----

2. חבר מושב עובד עם פועלים ?

----

3. בצרכניה האנשים קונים בכסף ?

----

4. מתי אתה קונה ?

----

5. אתה קונה בכל יום ?

***

(2:37) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. כן, כל אחד עובד בעצמו.

----

2. שם המחסן שלנו.

----

3. כן, אני רואה את הבנין.

----

4. לא, איננו מקבלים כסף בעד התוצרת.

----

5. יש לנו שלושה חשבוננות.

***

(3:37) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. לפני שבוע האם ---------: אין אני -------- לעשות לכם דגים ומרק ירקות. (אמר,יכל)

2. עכשו האב --------- בספר, והאם --------- ספור לילדים. (קרא,ספר)

3. אתה רואה ? שלמה -------- על הכסא, ורחל ------ במחברת. (ישב,כתב)

4. החברים -------- לראות איך אנחנו --------- ושרים בשדות. (רצה,עבד)

5. בצרכניה אינכם --------- בכסף, אתם -------- הכל בלי כסף ? (קנה,קבל)

***

(4:37) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הזקנים - האנשים - ענבים - ואוכלים - בגן - יושבים

----

2. מכתבים - הפקידים - המלך - כותבים - הגדול - אל

----

3. ערים - מאד - וחיפה - ויפות - יפו - גדולות

----

4. היו - חכמות - שרה - נשים - וטובות - ורבקה

----

5. כותבות - רות - ומשה - צבי - ואסתר - מכתבים - אל

***

(5:37) - תרגם לערבית:

1. שלמה: אנחנו רוצים לדעת את החיים בקבוץ;אפשר לשאל?

2. מנחם: אנחנו שמחים שאתם בקבוץ, ואתם מוכנים לעבוד
אתנו שבוע ימים. שאלו ואני אענה לכם.

3. שלמה: אשאל. מה היסוד, מה הרעיון של הקבוץ?

4. מנחם: חיים משתפים. חיים שיש בהם שויון.

5. יעקב: כסף אתם מקבלים מן הקבוץ?

6. מנחם: כמה שצריך וכאשר צריך.

7. יעקב: יש לכם אדמה פרטית, או רוח פרטי מן העבודה?

8. מנחם: אין לנו אדמה פרטית או רוח פרטי. אנחנו עובדים
בקבוץ; ומקבלים אוכל,בגדים ודירה מן הקבוץ.

9. שלמה: ואיפה המשטרה בישוב גדול זה?

10. מנחם: משטרה? אין לנו משטרה. אין לנו צורך במשטרה.

***

(6:37) - כתב חבור עברי על:

(אַרְצֵנוּ הַטּוֹבָה)

***

371. לוּל
372. בֵּיצָה
373. שׁוּק
374. צַרְכָנִיָּה
375. שׁוֹלֵחַ
376. בְּעֵרֶךְ
377. חָסֵר
378. הִתְלַבֵּשׁ
379. תְּנוּבָה
380. מֶשֶׁק

– הוֹ, הַדּוֹד כְּבָר הִתְלַבֵּשׁ... בֹּקֶר טוֹב, דּוֹדִי הַיָּקָר! הַשָּׁעָה חָמֵשׁ וָחֵצִי, לָמָּה קַמְתָּ כְּבָר?
– אֵיזֶה שֶׁקֶט בַּמּוֹשָׁב שֶׁלָּכֶם! הָאֲוִיר שָׁקֵט, הַשָּׁמַיִם שְׁקֵטִים, וְגַם הָרַעַשׁ בַּלּוּלִים נוֹתֵן שֶׁקֶט בַּלֵּב. אֵיפֹה יִצְחָק? הוּא יָצָא לַשָּׂדֶה?
– לֹא, הוּא עוֹבֵד בַּלּוּל. אֶת הַבֵּיצָה שֶׁתֹּאכַל, דּוֹדִי, לַאֲרוּחַת־בֹּקֶר, הוּא מֵבִיא בַּבֹּקֶר מִן הַלּוּל.
– הוּא יָבִיא בֵּיצָה אַחַת?
– לֹא, כָּל יוֹם הוּא מֵבִיא מִן הַלּוּל בְּעֵרֶךְ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים בֵּיצִים.
– וְאֶת הַבֵּיצִים הוּא שׁוֹלֵחַ לַשּׁוּק?
– לַשּׁוּק? לֹא! אֶת הַבֵּיצִים מִכָּל הַמְּשָׁקִים אֲנַחְנוּ מְבִיאִים לַצַּרְכָנִיָּה שֶׁל הַמּוֹשָׁב, אֶל מַחְסָן הַתּוֹצֶרֶת, שֶׁרָאִיתָ אֶתְמוֹל. וַחֲבֵר־מוֹשָׁב שׁוֹלֵחַ אֶת כָּל הַבֵּיצִים שֶׁל הַמּוֹשָׁב לְ־״תְנוּבָה״ בָּעִיר, וְקוֹנִים לֹא חֲסֵרִים שָׁם.
– חֲבֵר־הַמּוֹשָׁב הוּא בַּעַל הַמַּחְסָן, הוּא בַּעַל־חֲנוּת?
– לֹא, הַמַּחְסָן הוּא שֶׁל הַמּוֹשָׁב. הַחֲבֵרִים עוֹבְדִים בַּמַּחְסָן בְּתוֹר, שָׁבוּעַ אֶחָד חָבֵר זֶה, וְשָׁבוּעַ שֵׁנִי חֲבֵרוֹ.
– גַּם אֲנִי הָיִיתִי רוֹצֶה לִהְיוֹת חָבֵר בְּמוֹשָׁב.
– הָיִיתָ רוֹצֶה לַעֲבֹד בַּמַּחְסָן, דּוֹדִי?
– לֹא, יֵשׁ לִי חֲנוּת, הָיְתָה לִי חֲנוּת הַרְבֵּה שָׁנִים.

(1:38) - ענה על השאלות:

1. מתי התלבש הדוד ?

----

2. יצחק יצא לשדה ?

----

3. איפה היה הוא ?

----

4. מה יצחק שולח לשוק ?

----

5. את מי ישאל הדוד בבית ?

***

(2:38) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. הדוד כבר התלבש.

----

2. יצחק עובד בלול.

----

3. הוא מביא ביצים בבקר.

----

4. לא, הקונים לא חסרים בעיר.

----

5. כן, אני אסע לביתי.

***

(3:38) - <u>כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:</u>

1. הדוד כבר ----------, בקר טוב, דודי!
לאן אתה --------- ? (לבש,הלך)

2. יצחק ------- במושב עם חברים, והוא -------
ביצים מן הלול. (עבד,בוא)

3. האיש ---------- את הביצים לשוק, ושם הוא
----------- אותן. (שלח,מכר)

4. הוא ---------- לה אתמול: אני רוצה --------
חבר במושב. (אמר,היה)

5. הדוד ---------- לביתו בלונדון, ושם הוא
----------- את אשתו. (נסע,שאל)

***

(4:38) - <u>סדר את המלים האלה במשפטים:</u>

1. בקיץ - קצרים - ארכים - הימים - והם - בחרף

----

2. ישב - עץ - מכתבים - קיץ - התלמיד - וכתב - תחת - ביום

----

3. בשבת - היהודים - שבת - בגדי - לובשים

----

4. הולכים - בשבת - הרבה - הכנסת - לבתי - יהודים

----

5. כתב - ושלמה - דוד - משלים - כתב - מזמורים

***

(5:38) - תרגם לערבית:

1. אתמול קמתי בשש, התרחצתי, התלבשתי ואכלתי ארוחת-בקר.

2. אחרי ארוחת-הבקר ישבתי בבית וקראתי את עתון הבקר.

3. אחרי-כך יצאתי מן הבית והלכתי לעבודה.

4. אחרי רבע שעה באתי אל המשרד והתחלתי לעבד.

5. במשרד פתחתי את המכתבים, וכתבתי הרבה מכתבים במשך הבקר.

6. בשבת הילדות היו אצל סבתא, והיא נותנת להן שוקולד.

7. אם אתה רוצה, אנחנו יכולים לספר לך מה שאמרו ברדיו.

8. המורה שואל: "אתם מבינים מה שאני אומר לכם?"

9. כשאתן באות לבית שלנו, אנחנו פותחים לכן את הדלת.

10. היא מדברת בלי הפסקה, אנחנו לא יודעים איך לסגר לה את הפה.

***

(6:38) - כתב חבור עברי על:

(בַּסּוּפֶּרמַרְקֶט)

***

381. מַמָּשׁ
382. פֹּעַל
פְּעָלִים
383. טוֹעֶה
384. פַּעַם
385. מְלַמֵּד
386. עָבָר
387. הוֹוֶה
388. זוֹרֵעַ
389. אָסוּר
390. בּוֹנֶה

– אַתָּה מְדַבֵּר, דּוֹדִי, עִבְרִית, מַמָּשׁ עִבְרִית יָפָה. אֲבָל בַּפְּעָלִים "רוֹצֶה – צָרִיךְ – יָכוֹל" אַתָּה טוֹעֶה לִפְעָמִים.

– אֲנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִבְרִית נְכוֹנָה, אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִבְרִית, אֲבָל אֵינֶנִּי יָכוֹל...

– הַפַּעַם אָמַרְתָּ נָכוֹן אֶת הַפְּעָלִים.

– חַנָּה, לַמְּדִי אוֹתִי אֶת הַפְּעָלִים הָאֵלֶּה!

– טוֹב, דּוֹדִי. אֱמֹר בִּזְמַן עָבָר, מַה שֶּׁאֲנִי אוֹמֶרֶת בִּזְמַן הוֹוֶה.

– בְּשִׂמְחָה!

– אֲנִי רוֹצָה לִקְרֹא וְאֵינֶנִּי יְכוֹלָה, כִּי אֵין לִי סֵפֶר.

– רָצִיתִי לִקְרֹא וְלֹא יָכֹלְתִּי, כִּי לֹא הָיָה לִי סֵפֶר.

– נָכוֹן. אֲנַחְנוּ רוֹצִים לִזְרֹעַ יְרָקוֹת, אֲבָל אֵינֶנּוּ יְכוֹלִים, כִּי אֵין לָנוּ זְרָעִים.

– רָצִינוּ לִזְרֹעַ יְרָקוֹת, אֲבָל לֹא יָכֹלְנוּ, כִּי לֹא הָיוּ לָנוּ זְרָעִים.

– מִי שֶׁרוֹצֶה לָדַעַת עִבְרִית... צָרִיךְ...

– צָרִיךְ לִלְמֹד עִבְרִית, צָרִיךְ לְדַבֵּר עִבְרִית, וְטוֹב לִלְמֹד עִבְרִית.

– הַדּוֹד אַבְרָהָם, אַתָּה יָכוֹל לָגוּר פֹּה בַּמּוֹשָׁב. אִם תִּרְצֶה בַּיִת...

– אוּכַל לִבְנוֹת לִי בַּיִת.

– לֹא, דּוֹדִי! תִּהְיֶה הָאוֹרֵחַ שֶׁלָּנוּ, תּוּכַל לָגוּר בְּבֵיתֵנוּ, תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים עִבְרִית. בַּמּוֹשָׁב צָרִיךְ...

– בַּמּוֹשָׁב צָרִיךְ לַעֲבֹד.

– חַבְרֵי הַמּוֹשָׁב צְרִיכִים לַעֲבֹד, אֲבָל אַתָּה – עֲבוֹדָתְךָ לְמוּדְךָ.

– בְּכָל יוֹם אֶלְמַד!

– בְּכָל יוֹם תְּדַבֵּר עִם הַיְלָדִים עִבְרִית, וּבְשַׁבָּת, כְּשֶׁכֻּלָּנוּ בַּבַּיִת, תִּלְמַד...

– לֹא, חַנָּה, בְּשַׁבָּת לֹא אֶלְמַד עִבְרִית וְלֹא אֲדַבֵּר עִבְרִית – בְּשַׁבָּת אָסוּר לַעֲבֹד.

(1:39) - ענה על השאלות:

1. הדוד מדבר עברית ?

----

2. הוא מדבר עברית יפה ?

----

3. מי מלמד אותו את הפעלים ?

----

4. מה השם של הדוד ?

----

5. עם מי הדוד מדבר ?

***

(2:39) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. הדוד טועה בפעלים לפעמים.

----

2. כן, אבי רוצה לקרא.

----

3. אינני יכול לקרא, כי אין לי ספר.

----

4. לא יכלנו לזרע, כי לא היו לנו זרעים.

----

5. לא, הוא לוא ילמד עברית בשבת.

***

(3:39) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. את ----- ממש עברית יפה, אבל בפעלים את ---------- לפעמים. (דבר,טעה)

2. דודי, -------- בזמן עבר, מה שאני ------- בזמן הוה. (אמר,אמר)

3. הבת רוצה -------- ואיננה ---------, כי אין לה ספר. (קרא,יכל)

4. אנחנו רוצים -------- ירקות, אבל איננו -------, כי אין לנו זרעים. (זרע,יכל)

5. אתמול -------- עברית, ומחר -------- את השעורים בבית. (למד,כתב)

***

(4:39) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. בבית - בבית - יצחק - ומתפלל - כנסת - ספר - לומד

----

2. עברית - והאנגלים - אנגלית - היהודים - מדברים - מדברים

----

3. שנה - אברהם - מאה - שנים - וחמש - ושבעים - חי

----

4. הגדול - תלמידים - בבית - מאות - הספר - ארבע

----

5. שלושים - כאשר - פרעה - היה - בן - יוסף - לפני - עמד - שנה

***

(5:39) - תרגם לערבית:

1. דן בא רק עכשיו, כי הוא קם מאוחר.

2. לא יפה לבוא ברגע האחרון; צריך לקום בזמן.

3. משה: שרה, את אוהבת לקרוא ספרים?

4. שרה: כן, גם עכשיו אני קוראת ספר טוב.

5. משה: איזה ספר את קוראת?

6. שרה: אני קוראת את "דוקטור ז'יוואגו".

7. משה: מתי את גומרת לקרא את הספר?

8. שרה: אולי מחר, גם אתה רוצה לקרוא את הספר הזה?

9. משה: אני רוצה מאד לקרוא את "דוקטור ז'יוואגו".

10. שרה: מחר בערב אתה יכול לקחת את הספר.

***

(6:39) - כתב חבור עברי על:

(הָאוּנִיבֶרְסִיטָה)

***

391. סַבְלָנוּת
392. כְּלִי
כֵּלִים
393. סַכִּין
394. מְחִיר
395. מִין
396. צַלַּחַת
397. זוֹכֵר
398. רֵיחַ
399. טַעַם
400. סַבּוֹן

בַּצַּרְכָנִיָּה

– סַבְלָנוּת!
– סַבְלָנוּת... סַבְלָנוּת... כָּל יוֹם אַתָּה אוֹמֵר: "סַבְלָנוּת, הַיּוֹם אֵין לָנוּ... מָחָר יִהְיֶה". לְמָחָר אַתָּה מַתְחִיל מֵחָדָשׁ. מָתַי יִהְיֶה "מָחָר"?
– סַבְלָנוּת, אוּלַי יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם מַה שֶּׁאַתְּ רוֹצָה.
– אֲנִי רוֹצָה לִקְנוֹת כְּלֵי־אֹכֶל. דּוֹדִי בָּא מֵאֲמֶרִיקָה, וַאֲנִי רוֹצָה לְקַבֵּל אֶת פָּנָיו בְּכֵלִים חֲדָשִׁים.
– בְּבַקָּשָׁה, אֵיזֶה כְּלִי אַתְּ רוֹצָה?
– יֵשׁ צַלָּחוֹת?
– כֵּן, הַצַּלַּחַת הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת עוֹלָה בִּשְׁתֵּי לִירוֹת, הַצַּלַּחַת הַקְּטַנָּה בְּשָׁלֹשׁ לִירוֹת.
– תֵּן לִי בְּבַקָּשָׁה שֵׁשׁ מִן הַצַּלָּחוֹת הַקְּטַנּוֹת.
– לַדּוֹד מֵאֲמֶרִיקָה תִּתְּנִי אֲרוּחוֹת בְּצַלָּחוֹת קְטַנּוֹת?
– אֶתֵּן לוֹ מָנוֹת הַרְבֵּה, פְּעָמִים הַרְבֵּה, לֹא רַק מָנָה אַחַת פַּעַם אַחַת. יֵשׁ סַכִּין בַּצַּרְכָנִיָּה?
– סַכִּינִים? יֵשׁ לָנוּ סַכִּינִים טוֹבוֹת.
– מָה הַמְּחִיר? מָה הַמְּחִיר שֶׁלָּהֶן?
– אַתְּ רוֹצָה מִן הַמִּין הַטּוֹב?
– מָה מְחִירָן?
– הַסַּכִּינִים מִן הַמִּין הַטּוֹב עוֹלוֹת בְּיֹקֶר, שְׁתֵּי לִירוֹת הַסַּכִּין.
– תֵּן לִי שֵׁשׁ, בְּבַקָּשָׁה.
– קִבַּלְנוּ קָפֶה חָדָשׁ.
– פַּעַם קָנִיתִי מִן הַקָּפֶה שֶׁלְּךָ, הָרֵיחַ כְּרֵיחַ הַקָּפֶה מַמָּשׁ, אֲבָל הַטַּעַם... כְּטַעַם הַסַּבּוֹן מַמָּשׁ. מָה רָצִיתִי עוֹד... אֵינִי זוֹכֶרֶת... כֵּן, נִזְכַּרְתִּי, בַּעֲלִי רוֹצֶה לִזְרֹעַ יְרָקוֹת, יֵשׁ זְרָעִים לִירָקוֹת?
– הַיּוֹם אֵין זְרָעִים.
– מָה? זְרָעִים אֵין בַּצַּרְכָנִיָּה!! זְרָעִים?!
– סַבְלָנוּת. הַיּוֹם אֵין לָנוּ – מָחָר יִהְיֶה.

(1:40) - ענה על השאלות:

1. מה הגברת רוצה לקנות ?

----

2. מאין בא הדוד שלה ?

----

3. בכמה עולה הצלחת הגדולה ?

----

4. ובכמה עולה הצלחת הקטנה ?

----

5. איך טעם הקפה שקנתה הגברת ?

***

(2:40) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. כל יום בעל החנות אומר :" סבלנות ".

----

2. כן, יש לנו היום מה שאתם רוצים .

----

3. כן, יש לנו סכינים טובות .

----

4. שתי לירות הסכין .

----

5. ריח הקפה כריח הקפה ממש .

***

(3:40) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. כל יום אתה --------- : סבלנות, היום אין לנו, מחר --------- . (אמר,היה)

2. האשה רוצה -------- את דודה ש------ מאמריקה בכלים חדשות. (קבל,בוא)

3. היא --------- לבעל החנות: -------- לי, בבקשה, שש מן הצלחות הקטנות. (אמר,נתן)

4. בעל האשה רוצה ---------- ירקות, ואשתו ------- לו זרעים. (זרע,קנה)

5. בשנה הבאה האח שלי -------- עברית, וגם האחות שלי ----------- עמו. (למד,למד)

***

(4:40) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. ושש - היער - אל - ששה - נערות - נערים - הלכו

----

2. הכפר - האכרים - לעיר - כל - מן - הלכו

----

3. ועשרים - סבא - שנים - בן - וארבע - מאה

----

4. שבע - והוא - את - שנים -תשע - בן - בת - עשרה

----

5. שנים - יוסף - בן - כאשר - מאה - היה - מת - ועשר

***

(5:40) - תרגם לערבית:

1. מתי הייתם אצלנו בפעם האחרונה? -לפני שנה.

2. כל אחד לקח את האכל שלו בעצמו.

3. הנה כפות, סכינים ומזלגות. קחו, בבקשה.

4. אתם רוצים עוף או בשר? -עוף, בבקשה.

5. על השלחן יש מים קרים ומיץ; שתו משאתם רוצים.

6. יצחק: אוי, למדתי כל היום; אני עייף.

7. משה : אם למדת הרבה, זה טוב. אתה צריך ללמד וללמד.

8. יצחק: אני לומד ולומד. אני כבר חולה.

9. משה : גם רחל למדה ושלומה מצוין. סבלנות, רק סבלנות!

10. יצחק: "סבלנות?"-כן, את זה למדתי כבר.

***

(6:40) - כתב חבור עברי על:

(הַבַּיִת שֶׁלָּנוּ)

***

1. הָיָה לִי - הָיָה לָנוּ | הָיָה לִי - הָיָה לָנוּ
הָיָה לְךָ - הָיָה לָכֶם | הָיָה לָךְ - הָיָה לָכֶן
הָיָה לוֹ - הָיָה לָהֶם | הָיָה לָהּ - הָיָה לָהֶן

***

2. הָיִיתִי - הָיִינוּ | הָיִיתִי - הָיִינוּ
הָיִיתָ - הֱיִיתֶם | הָיִית - הֱיִיתֶן
הָיָה - הָיוּ | הָיְתָה - הָיוּ

***

3. אֶהְיֶה - נִהְיֶה | אֶהְיֶה - נִהְיֶה
תִּהְיֶה - תִּהְיוּ | תִּהְיִי - תִּהְיֶינָה
יִהְיֶה - יִהְיוּ | תִּהְיֶה - תִּהְיֶינָה

***

4. גִּלְגַּלְתִּי - גִּלְגַּלְנוּ | גִּלְגַּלְתִּי - גִּלְגַּלְנוּ
גִּלְגַּלְתָּ - גִּלְגַּלְתֶּם | גִּלְגַּלְתְּ - גִּלְגַּלְתֶּן
גִּלְגֵּל - גִּלְגְּלוּ | גִּלְגְּלָה - גִּלְגְּלוּ

***

5. אני - אתה - הוא : מְצַלְצֵל בבקר.
אני - את - היא : מְצַלְצֶלֶת בערב.
אנחנו - אתם - הם : מְצַלְצְלִים בלילה.
אנחנו - אתן הן : מְצַלְצְלוֹת ביום שִׁשִּׁי.

***

6. אֵין דָּוִד לוֹמֵד.	דָּוִד לֹא לָמַד.
אין הם הולכים.	הם לא הלכו.
אין רחל כותבת.	רחל לא כתבה.

***

7. הַסֵּפֶר שֶׁל הַסְּטוּדֶנְט	סֵפֶר הַסְּטוּדֶנְט
הַסִּפּוּר של המורה	ספור המורה
הַשִּׁיר של הילדים	שיר הילדים

***

8. הַסְּפָרִים שֶׁל הַסְּטוּדֶנְטִים	סִפְרֵי הַסְּטוּדֶנְטִים
הַסִּפּוּרִים של המורה	סִפּוּרֵי המורה
הַשִּׁירִים של הילדים	שִׁירֵי הילדים

***

9. הַדּוֹד שֶׁלִּי - דּוֹדִי	הַדּוֹד שֶׁלָּנוּ - דּוֹדֵנוּ
הדוד שֶׁלְּךָ - דּוֹדְךָ	הדוד שֶׁלָּכֶם - דּוֹדְכֶם
הדוד שֶׁלּוֹ - דּוֹדוֹ	הדוד שֶׁלָּהֶם - דּוֹדָם
הדוד שֶׁלִּי - דּוֹדִי	הדוד שֶׁלָּנוּ - דּוֹדֵנוּ
הדוד שֶׁלָּךְ - דּוֹדֵךְ	הדוד שֶׁלָּכֶן - דּוֹדְכֶן
הדוד שֶׁלָּהּ - דּוֹדָהּ	הדוד שֶׁלָּהֶן - דּוֹדָן

***

10. הַשְּׁאֵלָה שֶׁל הַתַּלְמִיד	- שְׁאֵלַת הַתַּלְמִיד
הַשְּׁאֵלוֹת שֶׁל הַתַּלְמִידִים	- שְׁאֵלוֹת הַתַּלְמִידִים

***

401. מִכְתָּב
402. מוֹצֵא
403. כְּתֹבֶת
404. מַעֲטָפָה
405. חוֹזֵר
406. בּוּל
407. הוֹרִיד
408. חַג
409. שׁוֹמֵעַ
410. שׁוֹכֵחַ

מִכְתָּב רִאשׁוֹן

לְאִשְׁתִּי הַיְקָרָה רוּת וְלִילָדַי הַיְקָרִים שָׁלוֹם רַב,

בָּאתִי לִפְנֵי כְּשָׁעָה, מָצָאתִי חֶדֶר יָפֶה, וּכְבָר אֲנִי יוֹשֵׁב וְכוֹתֵב לָכֶם מִכְתָּב. אֶת הַכְּתֹבֶת שֶׁלִּי, פֹּה בְּתֵל־אָבִיב, אֶכְתֹּב לָכֶם בַּמִּכְתָּב, וְאֶכְתֹּב אוֹתָהּ גַּם עַל הַמַּעֲטָפָה, שֶׁתּוּכְלוּ לִכְתֹּב לִי הַרְבֵּה מִכְתָּבִים. אָשִׂים עַל הַמַּעֲטָפָה הַרְבֵּה בּוּלִים, וְאַתְּ שׁוֹשַׁנָּה, בִּתִּי הַיְקָרָה, הוֹרִידִי אוֹתָם מֵעַל הַמַּעֲטָפָה, וְשִׂימִי אוֹתָם בַּסֵּפֶר הַגָּדוֹל שֶׁעַל שֻׁלְחָנִי, שֶׁאֶמְצָא אוֹתָם, כַּאֲשֶׁר אֶחֱזֹר הַבַּיְתָה.

תֵּל־אָבִיב עִיר גְּדוֹלָה, הַרְבֵּה אֲנָשִׁים בָּהּ, וְכֻלָּם יְהוּדִים. הָאֲוִיר פֹּה אַחֵר, הַשָּׁמַיִם אֲחֵרִים, וְהַכֹּל – כָּךְ אֲנִי רוֹאֶה – כְּמוֹ בְּיוֹם־טוֹב וְחַג.

אֶגְמֹר אֶת מִכְתָּבִי. כִּי אֲנִי רוֹצֶה לִרְאוֹת אֶת הָעִיר וְלִשְׁמֹעַ אֶת רַעַשׁ הָעִיר. אֶכְתֹּב לָכֶם עַל כָּל מַה שֶּׁאֶרְאֶה וּמַה שֶּׁאֶשְׁמַע. מֵאֵת בַּעְלֵךְ וַאֲבִיכֶם, הַשָּׂמֵחַ שִׂמְחָה גְּדוֹלָה, שֶׁלָּכֶם, יִצְחָק.

מִכְתָּב שֵׁנִי

לְאִשְׁתִּי הַיְקָרָה שָׁלוֹם רַב,

אַחֲרֵי שֶׁכָּתַבְתִּי לָכֶם אֶת מִכְתָּבִי, יָצָאתִי לִרְחוֹבָהּ שֶׁל הָעִיר, וְהָלַכְתִּי בָּהּ וְהָלַכְתִּי. מֵרְחוֹב אֶחָד לִרְחוֹב הַשֵּׁנִי, מִן הָרְחוֹב הַשֵּׁנִי לִרְחוֹב הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן הָלְאָה. וְכַאֲשֶׁר רָצִיתִי לַחֲזֹר אֶל חַדְרִי, לֹא מָצָאתִי אוֹתוֹ, כִּי שָׁכַחְתִּי אֶת הַכְּתֹבֶת. שָׁכַחְתִּי אֶת שֵׁם הָרְחוֹב, וְשָׁכַחְתִּי אֶת שֵׁם בַּעַל־הַבַּיִת. כִּתְבִי לִי, רוּת הַיְקָרָה, אֵיפֹה אֲנִי גָר בְּתֵל־אָבִיב?! שֶׁלָּךְ, יִצְחָק.

(1:41) - ענה על השאלות:

1. מי כתב את המכתב ?

----

2. למי הוא כתב אותו ?

----

3. האם תל-אביב עיר גדולה ?

----

4. מה האיש רוצה לראות ?

----

5. ומה הוא רצה לשמע ?

***

(2:41) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אני יושב וכותב מכתב .

----

2. אני כותב את הכתבת על המעטפה .

----

3. האיש שם את הבולים על המעטפה .

----

4. הוא לא מצא את חדרו, כי הוא שכח את שם הרחוב .

----

5. אהרי שכתבתי לכם את מכתבי, יצאתי לרחוב.

***

(3:41) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. הסטודנטים -------- לאוניברסיטה לפני כשעה, והם עכשו --------- בכתה. (בוא,ישב)

2. מה אתה ---------- ? -אני ---------- מכתב לאשתי היקרה ולילדי היקרים. (עשה,כתב)

3. ומה את ---------- ? -אני קוראת את המכתב ש-------- מן בעלי היקר. (קרא,קבל)

4. מחר ----------- לכם על כל מה ש-------- ומה שאשמע בארצנו היפה. (כתב,ראה)

5. הבחורות ----------- לרחוב הקרוב, ו-------- אל הגן הטוב אשר בסוף הרחוב ההוא. (יצא,הלך)

***

(4:41) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. ברא - את - בששה - אלהים - ימים - העולם

----

2. אלהים - ואת - בראשית - השמים - הארץ - את - ברא

----

3. רצים - העץ - והילדות - תחת - יושבות - בגן - הילדים

----

4. הולכים - לבית - שם - בשבת - ומתפללים - הכנסת - היהודים

----

5. מן - טובים - האחרונים - הימים - הראשונים

***

(5:41) - תרגם לערבית:

1. אברהם לומד לקרא ולכתב עברית. הוא כבר יודע מעט.

2. הוא כותב מכתב להורים שלו. הנה המכתב שלו:

3. הורים יקרים, שלום

4. אני שמח מאד שאני יכול לכתב לכם מכתב בעברית.

5. מה שלומכם? מה שלום האחים והאחיות? אני מתגעגע אליכם.

6. אני מבקש גם ממשה וממרים לכתב לי מכתבים.

7. פה באלפן המורים והלומדים חביבים ונעימים.

8. אני יודע שכל אדם צריך לדעת לקרא ולכתב.

9. איך לומדים משה ומרים? אני מקוה שהם תלמידים טובים.

דרישת שלום להם ולמשפחה.

10. שלום לכם, להתראות, אברהם.

***

(6:41) - כתב חבור עברי על:

(מִכְתָּב לְחָבֵר)

***

411. קֹדֶם
412. אֳנִיָּה
413. חוֹף
414. קַל
415. אָבִיב
416. מַסְפִּיק
417. כְּדַאי
418. אֶלָּא
419. שְׁגִיאָה
420. מִלְחָמָה

לְאִשְׁתִּי הַיְקָרָה וְלִילָדַי הַיְקָרִים שָׁלוֹם רַב,

קֹדֶם־כֹּל אַגִּיד לָךְ תּוֹדָה, רוּת, עַל מִכְתָּבֵךְ שֶׁשָּׁלַחַתְּ לִי, וְאַחַר־כָּךְ אֶכְתֹּב לָכֶם עַל כָּל מַה שֶּׁרָאִיתִי בְּיוֹם־הֶחָג הַגָּדוֹל, הֶחָג בְּאָבִיב בְּכָל שָׁנָה, וַאֲנִי הָיִיתִי אָז בְּחֵיפָה, וְשָׁם רָאִיתִי אֶת כָּל הַשִּׂמְחָה.

לֹא קַל הָיָה לִמְצֹא מָקוֹם טוֹב, כִּי פֹּה אָסוּר הָיָה לָלֶכֶת, וְשָׁם לֹא הָיָה הַמָּקוֹם מַסְפִּיק לִשְׁנֵי אֲנָשִׁים. אֲבָל בֶּן־דּוֹדִי, שְׁלֹמֹה, סִדֵּר אֶת הַדָּבָר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב. אִישׁ חֵיפָה הוּא, וּמַכִּיר אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת עַל חוֹף־הַיָּם. כְּדַאי שֶׁיִּהְיֶה לְאָדָם קָרוֹב. וְאֵיזֶה קָרוֹב? קָרוֹב אָהוּב כְּמוֹ בֶּן־דּוֹדִי שְׁלֹמֹה.

רָאִיתִי אֶת הַחַיָּלִים, וְרָאִיתִי אֶת הָאֳנִיּוֹת. אֳנִיּוֹת־מִלְחָמָה וְחַיָּלִים עַל הָאֳנִיּוֹת. הָאֳנִיּוֹת עָבְרוּ לְפָנֵינוּ קַלּוֹת כְּמוֹ רוּחַ־הָעֶרֶב. אֵיפֹה לָמְדוּ הַחַיָּלִים אֶת הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת? שְׁלֹמֹה אָמַר, כִּי רֹאשׁ־הָאֳנִיָּה הוּא בֶּן־בְּנוֹ שֶׁל דּוֹדֵנוּ, רַבִּי בִּנְיָמִין. הַאִם חָשַׁב פַּעַם דּוֹדֵנוּ, רַבִּי בִּנְיָמִין, שֶׁבְּנֵי־בָנָיו יִהְיוּ יוֹרְדֵי־יָם?

מָה אַתְּ חוֹשֶׁבֶת, רוּת הַיְקָרָה שֶׁלִּי, הַאִם שְׁגִיאָה הִיא? מַה שֶּׁתַּעֲנִי אֶשְׁמַע בַּבַּיִת. כִּי מָחָר נַחֲזֹר כֻּלָּנוּ לְנְיוּ־יוֹרְק בָּאֳנִיָּה. וְעַד אָז בְּרָכוֹת לְכֻלְּכֶם.

(1:42) - ענה על השאלות:

1. למי האיש כותב ?

---

2. מי היא האשה ?

---

3. על מה האיש יגיד לאשתו תודה ?

---

4. מי מכיר את כל המקומות בחיפה ?

---

5. מי הוא ראש האניה ?

***

(2:42) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. החג באביב בכל שנה .

---

2. האיש היה בחיפה

---

3. שלמה הוא בן דודו .

---

4. ראיתי את החילים ואת האניות שם .

---

5. מחר נחזר כלנו לניו-יורק .

***

(3:42) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. קבלתי ממך את המכתב ש----------- לי, והשבוע ----------- לך את התשובה. (שלח,כתב)

2. החברים ---------- אז בחיפה, ושם -------- את כל השמחה בעיני העם. (היה,ראה)

3. בלילה אסור --------- ברחוב הזה, אבל ביום אתם --------- ללכת בו. (הלך,יכל)

4. בני הגדול --------- החדש הבא לגרמניה, ו------ מכונית חדשה, (נסע,קנה)

5. בבקר הפעל -------- במים קרים, ו--------- את הבגדים שלו, והולך לעבודה. (רחץ,לבש)

***

(4:42) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. האלה - עברית - התלמידים - ואנגלית - מדברים - החרוצים

----

2. ורחל - דן - ויפה - נער - נערה - טובה - טוב

----

3. לוקחת - הילדה - התפוח - האיש - את - הקטנה - מן

----

4. עם - בבקר - הנער - השדה - הרחוק - האכר - הלך - אל

----

5. אלך - אל - ביום - היער - חברים - חמישי - עם

***

(5:42) - תרגם לערבית:

1. חיפה היא המרכז לכל הישובים בסביבה.

2. מהר-הכרמל אתם רואים את העיר מלאה חיים.

3. הנמל הגדולה של חיפה הוא נמל חשוב מאד.

4. מהטכניון אפשר לראות את הים התיכון ואת הר-הכרמל

5. אחי אמר כי יש מסעדות יפות בהדר-הכרמל.

6. חיפה היא עיר גדולה, ובה יש נמל גדול.

7. אחי עובד בנמל, הלכנו יחד אל גן-האם בחיפה.

8. מהר הכרמל ראינו את חיפה ואת הנמל שלה.

9. ראינו אניה גדולה באה אל הנמל.

10. עכו, העיר ההיסטוריה והחשובה, לא רחוקה מן חיפה.

***

(6:42) - כתב חבור עברי על:

(חֵיפָה וְיָפוֹ)

***

421. דֹּאַר
422. רָגִיל
423. פָּשׁוּט
424. אִגֶּרֶת
425. גְּלוּיָה
426. דָּחוּף
427. מַזָּל
428. מִבְרָק
429. מִלָּה
430. מְתַקֵּן

בְּמִשְׂרַד־הַדֹּאַר

– שָׁלוֹם, פֹּה מִשְׂרַד־הַדֹּאַר?
– כֵּן, אֲדוֹנִי.
– גְּבֶרֶת, אֲנִי חָדָשׁ בָּאָרֶץ. אֶתְמוֹל בָּאתִי בָּאֳנִיָּה מֵהוֹלַנְד. הַיּוֹם יָרַדְתִּי אֶל הַחוֹף וּמִהַרְתִּי אֶל הַדֹּאַר. אֲנִי רוֹצֶה לִכְתֹּב מִכְתָּב לְאִשְׁתִּי.
– שְׁלַח, בְּבַקָּשָׁה, מִכְתָּב, מִכְתָּב רָגִיל.
– מַהוּ מִכְתָּב רָגִיל?
– כְּתֹב מִכְתָּב פָּשׁוּט, וּשְׁלַח אוֹתוֹ בַּדֶּרֶךְ הָרְגִילָה.
– מִכְתָּב פָּשׁוּט? לֹא!
– אוּלַי תִּשְׁלַח אִגֶּרֶת־אֲוִיר. הִיא תַּעֲלֶה לְךָ בְּמֵאָה וְשִׁשִּׁים פְּרוּטוֹת.
– הָאִגֶּרֶת גְּדוֹלָה מִדַּי, מָה אֶכְתֹּב בָּהּ? כָּל־כָּךְ הַרְבֵּה לֹא אֶכְתֹּב.
– הִנֵּה גְּלוּיָה!
– אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁאִשְׁתִּי תְּקַבֵּל אֶת מִכְתָּבִי מַהֵר.
– שְׁלַח גְּלוּיָה דְּחוּפָה!
– גְּלוּיָה דְּחוּפָה? לֹא. אֲנִי רוֹצֶה לְהַגִּיד לְאִשְׁתִּי דָּבָר פָּשׁוּט. בָּאתִי בְּמַזָּל־טוֹב. בְּעוֹד חֹדֶשׁ אֶחֱזֹר.
– לָזֶה יַסְפִּיק מִבְרָק.
– בְּכַמָּה עוֹלָה מִלָּה בְּמִבְרָק?
– מִלָּה אַחַת עוֹלָה בְּמֵאָה פְּרוּטוֹת.
– וְהַשְּׁגִיאוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן הַמִּלִּים?
– אֶת שְׁגִיאוֹתֶיךָ, אֲדוֹנִי, אֲתַקֵּן לְךָ בְּלֹא חֶשְׁבּוֹן וּבְלִי תַּשְׁלוּם.

(1:43) - ענה על השאלות:

1. מתי בא האיש לארץ ?

----

2. איך הוא בא ?

----

3. מאין הוא בא ?

----

4. מה הוא רוצה לכתב לאשתו ?

----

5. בכמה עולה מלה במברק ?

***

(2:43) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. היום ירדתי אל החוף .

----

2. אני רוצה לשלח מכתב רגיל .

----

3. האיש שלח אגרת-אויר .

----

4. הוא יחזר בעוד חדש אחד .

----

5. הגברת תתקן את שגיאות האיש .

***

(3:43) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. לפני הצהרים ----------- אל הרחוב, ו ------------ מכתב פשוט למשפחתי. (ירד,שלח)

2. עכשו הגברת ---------- לאיש: --------- לו, בבקשה, מכתב רגיל. (אמר,שלח)

3. האיש רוצה --------- לאשתו דבר פשוט: ------- במזל טוב. (נגד,קנה)

4. לפני שבוע אני --------- את הספר ש--------- מן אמריקה. (קבל,קנה)

5. אחרי דקה הגברת ----------- את המברק, ו--------- את השגיאות בלי חשבון. (קרא,תקן)

***

(4:43) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. על - אכר - האיש - החמור - הוא - הרוכב

----

2. במשרד - היא - האשה - פקידה - היפה - העובדת

----

3. עמדו - בתחנה - כל - המרכזית - בתור - הסטודנטים

----

4. לה - חרוצה - הסטודנטית - המורה - מאד - שנתן - ספר

----

5. בה - אבל - העיר - אני - יפה - קטנה - אשר - יושב

***

(5:43) - תרגם לערבית:

1. בבקר צלצלו בדלת הדירה של דוד. זה היה הדור.

2. מכתב רשום בשבילך, אדוני, מאמריקה! בבקשה לחתם!

אמר הדור. דוד חתם.

3. סליחה, חתמת במקום לא נכון. בבקשה לחתם עוד פעם.

4. דוד חתם שוב. אמר הדור: אבל הכתב לא ברור.

5. ״ובכן, אחתם פעם שלישית״, אמר דוד.

6. הדור אמר: אדוני! תן לי, בבקשה, את הבולים מן המעטפה!

7. מה, אתה אוסף בולים? -שאל דוד.

8. לא בשבילי הבולים; הילד שלי אוסף בולים.

9. נתן לו דוד את הבולים.

10. שמח האיש ואמר תודה לדוד; והלך לדרכו.

***

(6:43) - כתב חבור עברי על:

(בְּמִשְׂרַד הַדֹּאַר)

***

431. נְיָר
432. עֵט
433. עִפָּרוֹן
434. מִשְׁקָפַיִם
435. רָשׁוּם
רוֹשֵׁם
436. בָּרוּר
437. דַּק
438. אֶפְשָׁר
אִי־אֶפְשָׁר
439. מִכְנָסַיִם
440. מַשֶּׁהוּ

בַּדֹּאַר הַמֶּרְכָּזִי
בִּירוּשָׁלַיִם

– גְּבֶרֶת, לְבֶן־דּוֹדִי נוֹלַד בֵּן, וַאֲנִי רוֹצֶה לִכְתֹּב לוֹ בְּרָכָה בְּמִכְתָּב רָשׁוּם. הַמִּכְתָּב יִהְיֶה שָׁם עוֹד הַיּוֹם?

– לֹא. הַמִּכְתָּב יִהְיֶה שָׁם רַק מָחָר. שְׁלַח לוֹ מִבְרַק־בְּרָכָה, וְהוּא יְקַבֵּל אוֹתוֹ עוֹד הַיּוֹם. בְּבַקָּשָׁה, הִנֵּה הַנְּיָר!

– אֲנִי עוֹלֶה חָדָשׁ, גְּבֶרֶת, וְאֵין אֲנִי יוֹדֵעַ עִבְרִית יָפֶה. אוּלַי תִּכְתְּבִי לִי אֶת הַבְּרָכָה בַּמִּבְרָק?

– לֹא אוּכַל לִכְתֹּב לְךָ אֶת הַבְּרָכָה, אֲדוֹנִי, כִּי אָסוּר לִי. אַתָּה צָרִיךְ לִכְתֹּב אוֹתָהּ בְּעַצְמְךָ. הִנֵּה הַנְּיָר! רְשֹׁם, בְּבַקָּשָׁה, אֶת הַמִּלִּים בִּכְתָב בָּרוּר.

– הַנְּיָר דַּק מְאֹד. אֵיךְ אֶפְשָׁר לִכְתֹּב עַל נְיָר דַּק כָּל כָּךְ? אִי־אֶפְשָׁר.

– אִי־אֶפְשָׁר? אֶפְשָׁר, בְּוַדַּאי אֶפְשָׁר. הַנְּיָר דַּק, אֲבָל הוּא נְיָר טוֹב.

– אֶכְתֹּב אֶת הַבְּרָכָה בְּעֵט אוֹ בְּעִפָּרוֹן?

– כְּתֹב בְּעֵט, כְּתֹב בְּעִפָּרוֹן, רַק כְּתֹב בִּכְתָב בָּרוּר.

– אוֹי, אֵין לִי פֹּה... שָׁכַחְתִּי אֶת... שָׁכַחְתִּי מַשֶּׁהוּ.

– מָה שָׁכַחְתָּ, אֲדוֹנִי?

– שָׁכַחְתִּי אֶת הַ... הַמִּכְנָסַיִם שֶׁלִּי.

– מָה שָׁכַחְתָּ, אֲדוֹנִי...?

– שָׁכַחְתִּי אֶת הַמִּכְנָסַיִם שֶׁלִּי.

– אֶת מִכְנָסֶיךָ שָׁכַחְתָּ, אֲדוֹנִי?

– לֹא, לֹא!... אֵיךְ אוֹמְרִים בְּעִבְרִית, מָה שֶׁשָּׂמִים... פֹּה!

– אֶת הַמִּשְׁקָפַיִם שָׁכַחְתָּ, אֲדוֹנִי!

(1:44) - ענה על השאלות:

1. מדוע האיש רוצה לכתב לבן-דודו ?

---

2. האם האיש יודע עברית יפה ?

---

3. האם האשה יכולה לכתב את המברק ?

---

4. למה איננה יכולה לכתב אותו ?

---

5. האיש שכח את המכנסים או את המשקפים שלו ?

***

(2:44) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אני רוצה לכתב לו ברכה .

---

2. האיש כותב את המלים בכתב ברור.

---

3. כן , הניר דק מאד .

---

4. לא, הניר לא רע, הוא טוב .

---

5. האיש שכח את המשקפים שלו .

***

(3:44) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. --------- לי, אדוני! מתי -------- המכתב הזה אצל בן-דודי אשר בהולנד ? (סלח,היה)

2. בבקר הפקידים ----------- אל משרד הדאר, ובערב הם ------------- אל הבתים שלהם. (הלך,שוב)

3. אתה צריך ---------- את הברכה בעצמך; הנה הניר ! ---------, בבקשה, בכתב ברור ! (כתב,רשם)

4. אדוני, ---------- את העט הזה, ו-------- על הניר הדק בכתב ברור. (לקח,כתב)

5. אתמול ---------- לכתב מכתב לחברי שבמצרים, אבל ---------- את המשקפים שלי במכונית. (רצה,שכח)

***

(4:44) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הארץ - יושב - אני - את - אשר - אני - אוהב - בה

----

2. וביום - כוכבים - בלילה - אין - אין - שמש

----

3. ואור - אור - הירח - השמש - קטן - גדול

----

4. הירח - מה - בארץ - יפים - שלנו - לילות

----

5. דוד - אתמול - לבית - לא - הספר - הלך

***

(5:44) - תרגם לערבית:

1. האיש כותב מכתב; הוא כותב בעט על נייר.

2. הוא קנה מעטפה, ושם בולים על המעטפה.

3. הכתבת בצד הקדמי של המעטפה.

4. אדון טברסקי ישלח את המכתב אל אדון בנד.

5. השם של אדון בנד בצד הקדמי של המעטפה.

6. והשם של אדון טברסקי בצד האחורי של המעטפה.

---

7. אדון כהן כותב גלויה אל גברת כהן; הוא בירושלים.

8. בצד אחד של הגלויה יש תמונה יפה של גמל.

9. אדון כהן כותב את השם של אשתו ואת הכתבת שלה על הגלויה.

10. הבול, השם, הרחוב, העיר והמדינה בצד הימני של הגלויה.

אדון כהן ישים את הגלויה בתבת הדאר.

***

(6:44) - כתב חבור עברי על:

(הַקַּיִץ וְהַחֹרֶף)

***

שִׁעוּר אַרְבָּעִים וַחֲמִישָּׁה

441. קַיִץ
442. כָּחֹל
443. שִׂמְלָה
444. מְעִיל
445. אָרֹךְ
446. חוּם
447. לוֹבֵשׁ
448. כּוֹעֵס
449. מִתְבַּיֵּשׁ
450. בֶּגֶד

– מַה יָּפִים לֵילוֹת־הַקַּיִץ בִּרְחוֹבוֹת תֵּל־אָבִיב! הַשָּׁמַיִם כְּחֻלִּים־שְׁחֹרִים. אַתָּה שׁוֹמֵעַ אוֹתָם שָׁרִים מַמָּשׁ. בְּעֶרֶב כָּזֶה הָאָדָם רוֹצֶה לָלֶכֶת, לִרְאוֹת וְלִשְׁמֹעַ. בּוֹאִי, רוּת, בּוֹאִי נֵלֵךְ!

– כֵּן, נֵלֵךְ. הָעֶרֶב שָׁקֵט וְיָפֶה. נֵלֵךְ לִרְאוֹת אֶת הַשְּׂמָלוֹת בַּחֲנוּת שֶׁבְּסוֹף הָרְחוֹב. אוּלַי נִמְצָא שִׂמְלָה יָפָה בִּשְׁבִילִי, שִׂמְלַת־קַיִץ.

– רוּת, בְּלַיְלָה כָּזֶה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַחַלּוֹן שֶׁל חֲנוּת הַבְּגָדִים? לֹא. אִשְׁתִּי הַיָּפָה, הַלַּיְלָה...

– "אִשְׁתִּי הַיָּפָה"! אִם אַתָּה רוֹצֶה, שֶׁאֶהְיֶה יָפָה בֶּאֱמֶת, שֶׁאֶלְבַּשׁ שְׂמָלוֹת יָפוֹת, אַתָּה צָרִיךְ לִקְנוֹת לִי שִׂמְלָה לַקַּיִץ.

– עוֹד שִׂמְלָה? הַאִם לֹא קָנִינוּ לָךְ לִפְנֵי חָדְשַׁיִם מְעִיל יָרֹק אָרֹךְ וְשִׂמְלָה כְּחֻלָּה יָפָה...

– אוּרִי יַקִּירִי, אִשָּׁה צְרִיכָה שִׂמְלָה חֲדָשָׁה לַקַּיִץ?

– כֵּן, יַקִּירָתִי.

– הַשָּׁנָה קִבַּלְתִּי שִׂמְלַת־קַיִץ?

– לֹא, יַקִּירָתִי.

– אִם כֵּן, מַה לָּנוּ לְדַבֵּר? בּוֹא!... מַה תֹּאמַר לַשִּׂמְלָה הַחוּמָה הַזֹּאת? הַאִם רָאִיתָ כְּבָר שִׂמְלָה כָּזֹאת?

– כֵּן, רָאִיתִי.

– מָתַי רָאִיתָ? מִי לָבְשָׁה אוֹתָהּ?

– כְּשֶׁהָיִיתִי יֶלֶד קָטָן, לָבְשָׁה סָבְתָא שֶׁלִּי שִׂמְלָה חוּמָה כָּזֹאת בְּדִיּוּק.

– אוּרִי. אַתָּה לֹא מִתְבַּיֵּשׁ? מִקֹּדֶם – אִשְׁתִּי הַיָּפָה... הַשָּׁמַיִם יָפִים בְּלֵיל־קַיִץ... וְאַחַר־כָּךְ – אַתְּ כְּמוֹ הַסָּבְתָא שֶׁלִּי. אֲנִי כּוֹעֶסֶת, בֶּאֱמֶת אֲנִי כּוֹעֶסֶת.

– אַל תִּכְעֲסִי, רוּת. אֵיזוֹ שִׂמְלָה אֶקְנֶה לָךְ?

– אֶת הַשִּׂמְלָה הַיְרֻקָּה הַזֹּאת, וְאֶת הַמְּעִיל הַכָּחֹל הַזֶּה, וְאֶת...

(1:45) - ענה על השאלות:

1. איך השמים בלילות-הקיץ ?

----

2. ואיך היה הערב ההוא ?

----

3. מה הגברת רוצה לראות בחנות ?

----

4. ואיפה החנות ?

----

5. מה שם האיש ומה שם האשה ?

***

(2:45) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אורי ורות הלכו בערב .

----

2. רות רוצה לקנות שמלה בשבילה .

----

3. היא רוצה שמלת-קיץ .

----

4. סבתא שלי לבשה שמלה חומה .

----

5. רות אוהבת את השמלה הירקה ואת המעיל הכחל.

***

(3:45) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. אני ------- את השמים שרים ממש. אני ------- לראות אותם בלילות הקיץ. (שמע,אהב)

2. כן, --------- לראות את השמלות בחנות, אולי ----- שמלה טובה בשבילי. (הלך,מצא)

3. אם אתה רוצה ש-------- יפה באמת, אתה צריך ------ לי שמלה לקיץ. (היה,קנה)

4. אם כן, מה לנו ---------- ? בוא! מה -------- לשמלה החומה הזאת ? (דבר,אמר)

5. כש-------- ילד קטן, ---------- סבתא שלי שמלה חומה כזאת בדיוק. (היה,לבש)

***

(4:45) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. הזקן - תחת - אברהם - העץ - היושב - בגן - הוא

----

2. ומדברת - האשה - ברחוב - שולמית - העומדת - היא

----

3. בבקר - מתל - הכפר - הנער - אל - אביב - הלך

----

4. כי - קטן - דן - האם - הולך - הוא - עם - ילד

----

5. שלחו - ספרים - לי - דוד - עברים - שני - ויצחק - חדשים

***

(5:45) - תרגם לערבית:

1. אפשר לעזר לכם? -אני רוצה חלצה, בבקשה.

2. איזה מספר אתה לובש? -ארבעים ושתים.

3. מה דעתך על זאת? -לא רע!

4. וזאת? -גם זאת יפה מאד; נקח שתים.

5. נשמע מן המוכרת כמה עולה כל אחת.

6. האשה אומרת: אני רוצה שגם בעלי יהיה יפה.

7. כמה עולה החלצה? -שמונים שקל.

8. קנה לך כתנת לבנה ועניבה אדומה!

9. האשה קנתה לעצמה שמלה חומה וארנק.

10. בארנק, היא שמה שפתון, פודריה ודברים קטנים שונים.

***

(6:45) - כתב חבור עברי על:

(הַבְּגָדִים שֶׁלָּנוּ)

***

1. סַכִּין - סַכִּינִים : סַכִּינִים טוֹבוֹת
אֶבֶן - אֲבָנִים : אֲבָנִים יְקָרוֹת
עִיר - עָרִים : עָרִים גְּדוֹלוֹת
אִשָּׁה - נָשִׁים : נָשִׁים יָפוֹת
שָׁנָה - שָׁנִים : שָׁנִים רַבּוֹת

***

2. אָב - אָבוֹת : אָבוֹת כְּבוּדִים
מָקוֹם - מְקוֹמוֹת : מְקוֹמוֹת קְרוֹבִים
רְחוֹב - רְחוֹבוֹת : רְחוֹבוֹת חֲדָשִׁים
שֻׁלְחָן - שֻׁלְחָנוֹת : שֻׁלְחָנוֹת שְׁבוּרִים
כִּסֵּא - כִּסְאוֹת : כִּסְאוֹת קְטַנִּים

***

3. לָמַדְתִּי - לָמַדְנוּ | לָמַדְתִּי - לָמַדְנוּ
לָמַדְתָּ - לְמַדְתֶּם | לָמַדְתְּ - לְמַדְתֶּן
לָמַד - לָמְדוּ | לָמְדָה - לָמְדוּ

***

4. מְבַקֵּשׁ - מְבַקֶּשֶׁת | מְבַקְּשִׁים - מְבַקְּשׁוֹת

***

5. אֲשַׁבֵּר - נְשַׁבֵּר | אֲשַׁבֵּר - נְשַׁבֵּר
תְּשַׁבֵּר - תְּשַׁבְּרוּ | תְּשַׁבְּרִי - תְּשַׁבֵּרְנָה
יְשַׁבֵּר - יְשַׁבְּרוּ | תשבר - תְּשַׁבֵּרְנָה

***

6. מוֹצֵא - מוֹצֵאת : מוֹצְאִים - מוֹצְאוֹת
יוֹצֵא - יוֹצֵאת : יוֹצְאִים - יוֹצְאוֹת

***

7. רוֹצֶה (לִרְצוֹת) - עוֹשֶׂה (לַעֲשׂוֹת) - רוֹאֶה (לִרְאוֹת)
קוֹנֶה (לִקְנוֹת) - בּוֹנֶה (לִבְנוֹת) - עוֹנֶה (לַעֲנוֹת)

***

8. מַתְחִיל - מַתְחִילָה : מַתְחִילִים - מַתְחִילוֹת
מַזְמִין - מַזְמִינָה : מַזְמִינִים - מַזְמִינוֹת
מַדְלִיק - מַדְלִיקָה : מַדְלִיקִים - מַדְלִיקוֹת

***

9. מִתְלַבֵּשׁ - מִתְלַבֶּשֶׁת : מִתְלַבְּשִׁים - מִתְלַבְּשׁוֹת
מִתְרַחֵץ - מִתְרַחֶצֶת : מִתְרַחֲצִים - מִתְרַחֲצוֹת

***

10. אֵינֶנִּי - אֵינֶנּוּ : אֵינֶנִּי - אֵינֶנּוּ
אֵינְךָ - אֵינְכֶם : אֵינֵךְ - אֵינְכֶן
אֵינֶנּוּ - אֵינָם : אֵינֶנָּה - אֵינָן

***

11. עִמִּי - עִמָּנוּ : עִמִּי - עִמָּנוּ
עִמְּךָ - עִמָּכֶם : עִמָּךְ - עִמָּכֶן
עִמּוֹ - עִמָּהֶם : עִמָּהּ - עִמָּהֶן

***

12. לִי - לְךָ - לוֹ : לָנוּ - לָכֶם - לָהֶם
לִי - לָךְ - לָהּ : לָנוּ - לָכֶן - לָהֶן.

***

451. בְּוַדַּאי
452. כּוֹבַע
453. לְהִתְרָאוֹת
454. צָרָה
455. קָצָר
456. רָחָב
457. צַר
458. צָהֹב
459. תּוֹפֵר
460. בַּד

בַּחֲנוּת־בְּגָדִים

– שָׁלוֹם, מָה בַּקָּשַׁתְכֶם?
– שָׁלוֹם, רָאִינוּ בַּחַלּוֹן שֶׁל חֲנוּתְכֶם שִׂמְלָה יְרֻקָּה. הַאִם נוּכַל לִקְנוֹת אוֹתָהּ?
– בְּוַדַּאי, הִנֵּה הַשִּׂמְלָה! צִבְעָהּ יָפֶה מְאֹד, יָרֹק כְּמוֹ צֶבַע הַשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַגְּשָׁמִים הָרִאשׁוֹנִים. הִנֵּה פֹּה חֶדֶר קָטָן. לִבְשִׁי אוֹתָהּ, גְּבֶרֶת, וְתִרְאִי עַל עַצְמֵךְ, כַּמָּה יָפָה הִיא.
– תּוֹדָה, אֶלְבַּשׁ אוֹתָהּ...
– הַשִּׂמְלָה, אֲדוֹנִי, כֻּלָּהּ מִתּוֹצֶרֶת־הָאָרֶץ, הַבַּד מִבֵּית־חֲרֹשֶׁת "אָתָא", וְגַם תָּפְרוּ אוֹתָהּ שָׁם... אַתָּה רוֹאֶה, אֲדוֹנִי, כַּמָּה יָפָה הַשִּׂמְלָה, וְכַמָּה יָפָה אִשְׁתְּךָ בָּהּ. גְּבֶרֶת, הַשִּׂמְלָה טוֹבָה עָלַיִךְ בְּדִיּוּק. הִיא לֹא אֲרֻכָּה וְלֹא קְצָרָה, לֹא רְחָבָה וְלֹא צָרָה. אִם תִּקְנִי אוֹתָהּ, לֹא תִּהְיֶינָה לָךְ צָרוֹת.
– גַּם בַּמְּחִיר לֹא תִּהְיֶינָה צָרוֹת?
– לֹא, בְּוַדַּאי לֹא! הַמְּחִיר שֶׁאַתֶּם תְּשַׁלְּמוּ הוּא מְחִיר זוֹל. הַשִּׂמְלָה עוֹלָה רַק בְּשֵׁשׁ־עֶשְׂרֵה לִירוֹת.
– פֹּה צָרָה הַשִּׂמְלָה, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת.
– נְתַקֵּן אוֹתָהּ וְנִשְׁלַח לָךְ אֶת הַשִּׂמְלָה הַבַּיְתָה הַיּוֹם בְּשָׁעָה שָׁלֹשׁ. יִהְיֶה מִישֶׁהוּ בַּבַּיִת?
– כֵּן, אֲנִי אֶהְיֶה בַּבַּיִת.
– אוּלַי תִּרְצִי לִקְנוֹת עוֹד מַשֶּׁהוּ?
– אֲנִי רוֹצָה כּוֹבַע.
– כּוֹבַע צָהֹב יִהְיֶה יָפֶה?
– לֹא, אֲנִי לֹא אוֹהֶבֶת צֶבַע צָהֹב. אוּלַי יֵשׁ לָכֶם כּוֹבַע בְּצֶבַע כָּחֹל?
– מָכַרְנוּ אֶת כֻּלָּם. יִהְיוּ לָנוּ כּוֹבָעִים כְּחֻלִּים רַק בְּרֵאשִׁית הַחֹרֶף. יֵשׁ לָנוּ כּוֹבַע אָדֹם יָפֶה.
– לֹא, תּוֹדָה. בִּתִּי תִּצְחַק לִי, אִם אָבוֹא הַבַּיְתָה, וְכוֹבַע אָדֹם עַל רֹאשִׁי. שָׁלוֹם!
– שָׁלוֹם, לְהִתְרָאוֹת!

(1:46) - ענה על השאלות:

1. מה הוא הצבע של השמלה ?

----

2. האם השמלה מתוצרת הארץ ?

----

3. מאיזה בית-חרשת הבד של השמלה ?

----

4. איך היה המחיר שלה ?

----

5. האם האשה אוהבת צבע צהב ?

***

(2:46) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. כן, השמלה טובה על הגברת.

----

2. לא, המחיר הנא מחיר זול.

----

3. השמלה לא ארוכה ולא קצרה.

----

4. והיא לא צרה ולא רחבה.

----

5. בשלח את השמלה בשעה שלש.

***

(3:46) - <u>כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:</u>

1. האשה ----------- בחלון שמלה ירקה, ו-------- את בעל החנות על השמלה הזאת. (ראה,שאל)

2. הנה חדר קטן, --------- את השמלה, גברת, ו------- על עצמך כמה יפה היא. (לבש,ראה)

3. המחיר ש----------, גברת, הוא מחיר זול. השמלה ---- רק בחמשים שקלים. (שלם,עלה)

4. אנחנו --------- את השמלה ו-------- לך אותה הביתה היום בשעה שלש. (תקן,שלח)

5. בעל החנות אמר לאשה: -------- את כל הכובעים. ------ לנו כובעים כחלים רק בראשית החרף. (מכר,היה)

***

(4:46) - <u>סדר את המלים האלה במשפטים:</u>

1. עברית - כל - כל - הנערים - היום - לומדים

----

2. מכתב - לפני - קבלתי - דודי - שני - מבן - חדשים

----

3. מדבר - אתה - בפה - הולך - וברגלים - אתה - אוכל

----

4. לא - כלום - הילדה - היום - כל - אכלה - שרה

----

5. בשער - בקול - עמד - וקרא - הנביא - העיר

***

(5:46) - תרגם לערבית:

1. אמא, חנה ויוסף הלכו לקנות בגדים: שמלה לחנה, ומכנסים ליוסף.

2. נכנסו לחנות בגדים: שלום אדוני. המוכר: שלום וברכה.

3. אמא: יש לך מכנסים טובים בשביל הילד?

4. המוכר: בבקשה, הנה מכנסים טובים, חזקים וגם זולים.

5. יוסף מדד את המכנסים והם התאימו לו.

6. בסדר; עכשיו תן לי בבקשה שמלה בשביל הילדה.

7. המוכר הביא לחנה שמלות רבות: לבנות, ורדות וירקות.

8. חנה לבשה ופשטה, פשטה ולבשה.

9. שמלה זו קצרה, ושמלה זו ארכה; שמלה זו צרה, ושמלה זו רחבה.

10. בחנות אין כבר שמלות, וחנה עוד מוסיפה למדד.

***

(6:46) - כתב חבור עברי על:

(חַג שָׂמֵחַ)

***

461. סַנְדְּלָר
462. נַעַל
463. מְעַנְיֵן
464. סֻלְיָה
465. אֶבֶן
466. דּוֹמֶה
467. מְחַכֶּה
468. רוֹפֵא
469. עוֹזֵר
470. מִקְצוֹעַ

בַּסַּנְדְּלָרִיָּה

– אַתָּה הַסַּנְדְּלָר?

– גְּבִרְתִּי, לְפָנַיִךְ שֻׁלְחָן קָטָן וְלוֹ אַרְבַּע רַגְלַיִם, עַל־יָדוֹ כִּסֵּא קָטָן וְלוֹ שָׁלוֹשׁ רַגְלַיִם, עָלָיו יוֹשֵׁב אָדָם וְלוֹ שְׁתֵּי רַגְלַיִם וּבְיָדוֹ נַעַל שֶׁל רֶגֶל אַחַת... מִי אֲנִי, אִם לֹא הַסַּנְדְּלָר?

– אֲנִי מְחַכָּה וּמְחַכָּה. אֲנִי אוֹמֶרֶת מִלָּה אַחַת, וְאַתָּה... גֶּשֶׁם שֶׁל דִּבּוּרִים. אֶל מִי אַתָּה מְדַבֵּר, כְּשֶׁאֵין קוֹנִים בַּחֲנוּת?

– אָז לֹא אֲדַבֵּר. אָז הַנַּעֲלַיִם תְּדַבֵּרְנָה אֵלַי. סִפּוּרִים מְעַנְיְנִים לָהֶן.

– טוֹב, טוֹב. הִנֵּה הַנַּעַל. צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַסֻּלְיָה. הִיא כְּבָר הָיְתָה דַּקָּה, כַּאֲשֶׁר קָנִיתִי אוֹתָהּ בַּחֲנוּת. הַנַּעֲלַיִם שֶׁל הַיּוֹם! אַתָּה הוֹלֵךְ בָּרְחוֹב, עוֹלֶה עַל אֶבֶן קְטַנָּה, וּמִיָּד... אֵין לְךָ סֻלְיָה.

– הַסֻּלְיָה? דּוֹמָה הַנַּעַל לָאָדָם. גַּם הוּא הוֹלֵךְ וָרָץ בְּלִי חֶשְׁבּוֹן, וְאַחַר־כָּךְ – אֶל הָרוֹפֵא: הַאִם תּוּכַל לַעֲזֹר לִי?

– מְעַנְיֵן מְאֹד... מָה אַתָּה מְסַפֵּר לִי סִפּוּרִים אֲרֻכִּים כָּאֵלֶּה? אֶפְשָׁר לַחֲשֹׁב, שֶׁמִּי שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם לְךָ, שֶׁתְּדַבֵּר אַתָּה יָכוֹל לְתַקֵּן לִי אֶת הַנַּעַל מִיָּד, אוֹ לֹא?

– הַמִּקְצוֹעַ שֶׁלִּי סַנְדְּלָרוּת, וְנַעֲלַיִם אֲנִי מְתַקֵּן. בּוֹאִי בְּשָׁעָה שֶׁבַע, וּתְקַבְּלִי אֶת הַנַּעַל. הַתִּקּוּן יַעֲלֶה בְּשָׁלֹשׁ לִירוֹת וָחֵצִי. אֶת הָאָדָם אֵין לְתַקֵּן מִיָּד, אֲבָל אֶת נַעֲלֵךְ אֲתַקֵּן לָךְ מִיָּד.

(1:47) - ענה על השאלות:

1. איפה הסנדלר ?

----

2. מה ביד שלו ?

----

3. מי אמרה מלה אחת ?

----

4. איך האיש מדבר ?

----

5. למה תבוא האשה בשעה שבע ?

***

(2:47) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. השלחן לו ארבע רגלים .

----

2. הגברת מחכה ומחכה .

----

3. הנעל היתה דקה .

----

4. דומה הנעל לאדם .

----

5. כן, אני יכול לתקן לך את הנעל מיד .

***

(3:47) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. הגברת אומרת: אני --------- ומחכה; אני ------- מלה אחת, ואתה גשם של דברים. (חכה,אמר)

2. בעל החנות אמר לגברת: אז לא -------, אז הנעלים ----- אלי. (דבר,דבר)

3. הסליה כבר ------- דקה, כאשר ------ אותה האשה בחנות. הנעלים של היום. (היה,קנה)

4. בשנה שעברה אתה -------- ברחוב, ו------- על אבן קטנה, ונפלת על הארץ. (הלך,עלה)

5. גברתי, -------- בשעה שבע, ו-------- את הנעל שלך. אנחנו נתקן אותה. (בוא,קבל)

***

(4:47) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. בכל - שני - הרופא - במכונית - יום - הזה - שלו - נוסע

----

2. אל - יין - דוד - ויקנה - בקבוק - ילך - העיר - מחר

----

3. החנות - ובשר - הגברת - אל - לחם - וקנתה - הלכה

----

4. את - והיה - מאד - המורה - התלמידים - שמח - שירי - שמע

----

5. והולכים - על - הכפר - הפקידים - סוסיהם - אל - רוכבים

***

(5:47) - תרגם לערבית:

1. אני רוצה לקרא עוד מעט; הספר מענין מאד.

2. שב עוד מעט וחכה לי, בבקשה. -טוב, אני מחכה ומחכה.

3. אם אתה רוצה לקרא, הנה עתון טוב וחדש.

4. איפה התיאַטרון? -זה לא רחוק מפה; זה קרוב מאד.

5. האם האוטובוס הזה נוסע ישר לים? -כן, ישר לים.

6. מאיפה קנית את הנעלים האלה? -מרחוב העצמאות בחיפה.

7. אתה יכול להתקשר אתי בטליפון; המספר הוא:
שש, חמש, אפס, תשע, שבע, אפס.

8. בבקשה לכתב את מספר הטליפון של המשרד; להתקשר בבקר:
שש, אפס, שלש, ארבע, שתים, אפס.

9. האם אפשר ללכת ברגל למלון? -כן, לך, לך!!

10. אני חושב שאתה עכשו יודע את הדרך, ואתה יכול ללכת.

***

(6:47) - כתב חבור עברי על:

(הָעִיר שֶׁלִּי - הַכְּפָר שֶׁלִּי)

***

471. תָּכְנִית
472. מַחֲנֶה
473. מְשַׂחֵק
474. מֻתָּר
475. אֲפִלּוּ
476. מְאֻחָר
477. פִּנָּה
478. הֵכִין
479. מְכַבֵּס
480. מְבַשֵּׁל

שִׂיחָה בֵּין מַדְרִיכִים

– הַמַּחֲנֶה לַנֹּעַר יִהְיֶה לְחֹדֶשׁ אֶחָד. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהָכִין אֶת הַתָּכְנִית הַיּוֹמִית לְכָל זְמַן הַמַּחֲנֶה.

– הַאִם אַתְּ חוֹשֶׁבֶת, שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהָכִין כְּבָר אֶת הַתָּכְנִית? עוֹד שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים לְפָנֵינוּ, רֶבַע שָׁנָה! נָכִין אֶת הַתָּכְנִית חֹדֶשׁ אֶחָד לִפְנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹצְאִים לַמַּחֲנֶה.

– לֹא. אֲפִלּוּ עַכְשָׁו כְּבָר מְאֻחָר. עָלֵינוּ לִכְתֹּב לַהוֹרִים עַל הַכֹּל, מַה מֻּתָּר לְהָבִיא לַמַּחֲנֶה וּמָה אָסוּר.

– הַאִם אַתְּ יוֹדַעַת כְּבָר מַה לִּכְתּוֹב בַּמִּכְתָּב לַהוֹרִים?

– אֵינֶנִּי יוֹדַעַת וְעַל כֵּן צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְדַבֵּר עַל הַכֹּל, כְּדֵי שֶׁנֵּדַע מַה לִּכְתֹּב. נַתְחִיל בָּאֹכֶל. מַה נְּבַשֵּׁל בַּמַּחֲנֶה?

– מְנַהֵל־הַמַּחֲנֶה יְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ אֶת הַבִּשּׁוּל כֻּלּוֹ, וְהוּא יָבִיא לַמַּחֲנֶה גַּם אֶת כְּלֵי הַבִּשּׁוּל, וְהַנְּעָרִים לֹא יִהְיוּ צְרִיכִים לְהָבִיא עִמָּם כְּלֵי־בִשּׁוּל. הָלְאָה.

– מִי יְכַבֵּס בַּמַּחֲנֶה?

– דְּבָרִים קְטַנִּים יְכַבְּסוּ הַנְּעָרִים וְהַנְּעָרוֹת, וְאֶת הַדְּבָרִים הַגְּדוֹלִים נִשְׁלַח אֶל הָעִיר.

– הַאִם כְּדַאי, שֶׁהַנְּעָרִים בְּעַצְמָם יְכַבְּסוּ, וּבַמַּחֲנֶה יִהְיוּ בְּכָל פִּנָּה יְלָדִים מְכַבְּסִים, יְלָדוֹת מְכַבְּסוֹת, וּבְגָדִים בַּשֶּׁמֶשׁ בְּכָל פִּנָּה בַּמַּחֲנֶה?

– כְּדַאי וּכְדַאי! הַיְלָדִים יִלְמְדוּ לַעֲבֹד וְלַעֲזֹר לְעַצְמָם. וּלְשֵׁם כָּךְ, בֶּאֱמֶת, הֵם בָּאִים לַמַּחֲנֶה.

– הַהוֹרִים שׁוֹלְחִים אֶת בְּנֵיהֶם לַמַּחֲנֶה לְשַׂחֵק שָׁם.

– יְשַׂחֲקוּ וְיַעַבְדוּ, וְאָז יִמְצְאוּ שִׂמְחָה בָּעֲבוֹדָה, וְגַם הַמְּשַׂחֲקִים יִהְיוּ מְעַנְיְנִים. כִּתְבִי: "הוֹרִים יְקָרִים!"...

(1:48) - ענה על השאלות:

1. מי משוחח אל מי בשעור ?

----

2. על מה הם משוחחים ?

----

3. למי המדריכים יכתבו ?

----

4. מי יביא את כלי הבשול ?

----

5. איפה יכבסו את הדברים הגדולים .

***

(2:48) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. המדריכים צריכים להכין את התכנית.

----

2. שלושה חדשים לפני המדריכים .

----

3. על המדריכים לכתב להורים על הכל.

----

4. אינני יודעת מה לכתב במכתב .

----

5. ההורים שולחים את בניהם למחנה לשחק שם.

***

(3:48) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. המחנה ---------- לחדש אחד. אנחנו צריכים ל--------
את התכנית היומית לזמן המחנה. (היה,כון)

2. האם את -----------, שאנחנו צריכים ל-------- להורים
היום הזה ? (חשב,כתב)

3. אנחנו צריכים לדבר על הכל: --------- באכל; מה -------
במחנה ? (תחל,בשל)

4. דברים קטנים --------- הנערים, ואת_דברים הגדולים
---------- אל העיר. (כבס,שלח)

5. הנערים ישחקו ו--------, ואז ------------- שמחה
בעבודה. וגם המשחקים יהיו מענינים.(עבד,מצא)

***

(4:48) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. נוסע - לצפת - האב - אני - אמר - היום - לילדיו:

----

2. בשדה - העני - העשב - לחמו - ואכל - ישב - על - את

----

3. בשדותיו - נערי - רועים - האכר - ורועיו - צאנו - עבדו

----

4. האנשים - מי - ומדברים - הם - בגן - שני - העומדים

----

5. את - הכנסת - בשבת - בגדיו - לובש - והולך - דוד - לבית

***

(5:48) - תרגם לערבית:

1. מחר בבקר אלך לאוניברסיטה עם החברים והחברות שלי.

2. בבקר יהיה לנו מבחן; זה מבחן חשוב.

3. אני מקוה שיהיה לי זמן לעבר על החמר לפני המבחן.

4. אשב בספריה ואלמד; שם אין רעש, הסטודנטים רק לומדים.

5. המורה אמר לנו שהוא רוצה שנכתב את העבודה עד סוף השבוע.

6. אם עזרא יטלפן אחרי המבחן, אלך אתו למסעדה.

7. אם לא, אקח את הספר החדש של אורי כהן ואקרא אותו.

8. אחרי-הצהרים אסע לפתח-תקוה לבקר את ההורים.

9. אם יהיה לי זמן בדרך חזרה, ארד להתרחץ בחוף הים.

10. אחרי הערב נצא לטיל או נשב בגן.

***

(6:48) - כתב חבור עברי על:

(חוֹף הַיָּם)

***

481. נָעִים
482. מִתְגַּלֵּחַ
483. מוֹדָעָה
484. כֻּתֹּנֶת
485. מַחַט
486. חוּט
487. חַיָּט
488. שֶׁלֶט
489. מְקָרֵר
490. תַּנּוּר

– "הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד"
– אַתָּה שָׁר, דָּן, מַה נָּעִים לָשֶׁבֶת יַחַד, וְאֵינְךָ יוֹשֵׁב עִמִּי יַחַד, אֶלָּא נִכְנַסְתָּ לַחֲדַר־הָרַחֲצָה.
– אֲנִי מִתְגַּלֵּחַ. "הִנֵּה מַה טּוֹב..."
– אֲנִי לֹא רוֹצָה שֶׁתָּשִׁיר. אַל תָּשִׁיר, דָּן. אֲנִי קוֹרֵאת בָּעִתּוֹן.
– אַתְּ קוֹרֵאת בָּעִתּוֹן? מָה אַתְּ קוֹרֵאת בּוֹ? כָּל הָעִתּוֹן אֶצְלִי, רַק הַמּוֹדָעוֹת אֶצְלֵךְ.
– אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַמְעַנְיְנִים כְּבָר קָרָאתִי: לְמִי נוֹלַד בֵּן, לְמִי נוֹלְדָה בַּת. אֲנִי קוֹרֵאת עַכְשָׁו אֶת הַמּוֹדָעוֹת. אַחַר־כָּךְ אוּלַי אֶקְרָא גַּם אֶת הַחֲדָשׁוֹת.
– "הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה..."
– בִּקַּשְׁתִּי מִמְּךָ, דָּן, שֶׁלֹּא תָּשִׁיר.
– טוֹב, קִרְאִי אֶת הַמּוֹדָעוֹת בְּקוֹלוֹ!
– "אַתְּ רוֹצָה כֻּתֹּנֶת טוֹבָה?
בְּלִי חוּט וּבְלִי חַיָּט
אֵינֵךְ צְרִיכָה אֲפִלּוּ מַחַט
כִּי כֻּתֹּנוֹת טוֹבוֹת וְיָפוֹת תְּקַבְּלִי רַק..."
– בַּחֲנוּת "זַק".
– מֵאַיִן אַתָּה יוֹדֵעַ?
– רָאִיתִי אֶת הַשֶּׁלֶט שֶׁלּוֹ מֵעַל חֲנוּתוֹ. קִרְאִי, חַנָּה, קִרְאִי עוֹד!
– מְקָרֵר חַשְׁמַלִּי חָדָשׁ בְּזוֹל. דָּן, אֵין אַתָּה חוֹשֵׁב, שֶׁהַמְּקָרֵר שֶׁלָּנוּ כְּבָר לֹא חָדָשׁ, וּכְדַאי..?
– לֹא כְּדַאי! הָעִתּוֹן הַזֶּה... שִׂימִי אוֹתוֹ בַּתַּנּוּר!
– אֲבָל...
– בַּתַּנּוּר!!

(1:49) - ענה על השאלות:

1. מי שר בחדר-הרחצה ?

----

2. מה הוא עושה שם ?

----

3. ומה האשה עושה ?

----

4. מה היא קוראת בעתון ?

----

5. מאין דן ידע את השלט של "זקי" ?

***

(2:49) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. דן שר " מה טוב ומה נעים שבת אחים " .

----

2. אחר-כך האשה תקרא את החדשות .

----

3. היא קוראת את המודעות בקול .

----

4. כן, יש כתנות טובות ויפות בחנות "זק " .

----

5. לא, המקרר שלכם לא חדש .

***

(3:49) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. אתמול בבקר ---------, ואחרי כן -------- במים חמים, והלכתי לעבודה. (גלח,רחץ)

2. האשה אמרה: אני לא רוצה ש-------- ! אל תשיר, דן. אני --------- בעתון. (שיר,קרא)

3. קראתי בעתון: למי -------- בן, למי -------- בת. אחר חמש דקות אקרא את החדשות. (ילד,ילד)

4. הנה רבקה יושבת פה. גם את, רחל, ----------- ואל --------. המקום הזה יפה מאד. (ישב,קום)

5. אל ---------, יצחק, אל בית-הספר היום. המורה גמר את השעורים. (הלך,גמר)

***

(4:49) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. באור - באביב - השמש - טוב - בארצנו - ללכת

----

2. בבית - מאד - בחרף - כי - בחוץ - קר - טוב - לשבת

----

3. לעבודה - הפועל - הוא - לביתו - הולך - ובערב - ישוב

----

4. את - הקרים - אורי - במי - הברכה - רוחץ - פניו

----

5. אלהינו - התפלות - שמע - והוא - את - יתקבל - אותן

(5:49) - תרגם לערבית:

1. בוא! -אני בא. לך! -אני הולך.

2. עמוד! -אני עומד. שב! -אני יושב.

3. תן כסף! אני נותן. פתח עיניך! -אני פותח.

4. איפה אתה? -אני פה, אבל איפה הכסף שלי?!

5. פתח את הרדיו, רפי! -רגע אחד, אבא!

6. פתח את הרדיו, בבקשה! -אבל הרדיו פתוח!!

7. שמעו, גברות ואדונות: היום בזול, מחר ביוקר!

8. בואו הנה הקונים; היום ולא מחר בבקר..

9. מה את קונה הגברת? השמלה הזאת או השמלה האחרת?

10. ומה אתה קונה אדון? מעיל כחול ולא אדום ...

***

(6:49) - כתב חבור עברי על:

(בֵּין הַסְּפָרִים)

***

שִׁעוּר חֲמִשִּׁים

491. מִסְתַּפֵּר
492. מִכְבָּסָה
493. מְגֹהָץ
494. אֲרוֹן
495. רָהִיט
496. עֵץ
497. מְלֻכְלָךְ
498. נָקִי
499. מוּכָן
500. נַגָּר

– אֲנִי לָמַדְתִּי אַרְבַּע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים מִלִּים, וְהַיּוֹם אֶלְמַד עֶשֶׂר מִלִּים חֲדָשׁוֹת מֵעַל הַשְּׁלָטִים.

– מַה תִּלְמְדִי בַּשְּׁלָטִים?

– הִנֵּה! "רָהִיטִים מֵעֵץ מְצֻיָּן
וְהַכֹּל מוּכָן,
שֻׁלְחָן, כִּסֵּא, אֲרוֹן
רַק אֵצֶל הַנַּגָּר אַהֲרֹן".

– יָפֶה, אֲבָל אֵין אֲנִי צָרִיךְ רָהִיטִים.

– אַל תִּקְנֶה רָהִיטִים! אֲבָל לְהִסְתַּפֵּר אַתָּה צָרִיךְ.

– כֵּן, אֵיפֹה?

– הִנֵּה, פֹּה!
"הִסְתַּפֵּר, הִסְתַּפְּרִי!
רַק בַּמִּסְפָּרָה שֶׁל פִּירִי!"

– מָחָר אֶסְתַּפֵּר. הַיּוֹם אֲנִי לוֹקֵחַ בְּגָדִים לַמִּכְבָּסָה.

– הִנֵּה, פֹּה! "נִכְנַס שָׁחֹר וּמְלֻכְלָךְ וְיוֹצֵא נָקִי וּמְגֹהָץ".
אֲנִי יוֹדַעַת עַכְשָׁו חֲמֵשׁ־מֵאוֹת מִלִּים, וַאֲנִי יְכוֹלָה לְשׂוֹחֵחַ בְּעִבְרִית שִׂיחָה פְּשׁוּטָה.

– בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת אֲנִי מֵבִין תְּפִלּוֹת קַלּוֹת, וּמִתְפַּלֵּל בְּעִבְרִית.

– אֲנִי קוֹרֵאת בְּסֵפֶר עִבְרִי, וַאֲנִי כּוֹתֶבֶת בְּמַחְבַּרְתִּי עִבְרִית.

– אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּבִים בְּעִבְרִית וְכוֹתֵב אֶת הַכְּתֹבוֹת בְּעִבְרִית.

– אֲנִי יוֹדַעַת אֶת הַמִּסְפָּרִים עַד אֶלֶף.

– בְּעִבְרִית?

– בְּעִבְרִית.

– כַּאֲשֶׁר אֶסַּע, אֲבַקֵּשׁ בְּתַחֲנַת הָרַכֶּבֶת כַּרְטִיס בְּעִבְרִית.

– בַּמִּסְעָדָה אַזְמִין אֲרוּחוֹת בְּעִבְרִית.

– אֵדַע לִקְנוֹת בַּחֲנֻיּוֹת בְּעִבְרִית.

וְכָל זֶה בַּחֲמֵשׁ־מֵאוֹת מִלִּים עִבְרִיּוֹת.

(1:50) - ענה על השאלות:

1. כמה מלים עבריות למדת עד עכשו ?

----

2. וכמה מלים אתה לומד היום ?

----

3. איפה כתוב, " הסתפר, הסתפרי." ?

----

4. אתם יכולים לשוחח בעברית ?

----

5. ואתם יכולים לקנות בחנות בעברית ?

***

(2:50) - כתב שאלה לכל תשובה:

1. אני יכול ללמד עברית בשלטים

----

2. לא, אין אני צריך רהטים .

----

3. הבגד נכנס למכבסה שחר ומלכלך.

----

4. התלמידה קוראת בספרה עברית .

----

5. כן, במסעדה אזמין ארוחות בעברית .

***

(3:50) - כתב את הפעל בצורה הנכונה מן השרש:

1. הסטודנטים -------- חמש מאות מלים. הם יכולים --------- בעברית שיחה פשוטה. (למד,שיח)

2. אביבה אומרת: אני יכולה ------- עברית יפה. והיום -------- עשר מלים חדשות. (דבר,למד)

3. הסטודנט ש------- עברית, יכול -------- בספר עברי, ולכתב מכתבים לחברים בעברית. (למד,קרא)

4. כאשר ---------- המורה לאמריקה -------- ברחובות בשפה האנגלית. (נסע,דבר)

5. כן, יקירתי, -------- אתמול -------- בחנויות בשפה העברית; ממש עברית טובה. (ידע,קנה)

***

(4:50) - סדר את המלים האלה במשפטים:

1. על-הנהר-דן-והבית-עמד-על-מי-הירדן-שפת

----

2. ומביטה-רחל-על-עומדת-שני-על-הנערים-שפת-הנהר

----

3. במי-מרים-היאר-בת-התרחצתה-הביטה-פרעה-אשר-על

----

4. השעורים-הם-אל-שלכם-תשכחו-חשובים-את-כלם-כי

----

5. את-שבת-בששה-השמים-השביעי-ימים-ואת-וביום-עשה-הארץ-אלהים

***

(5:50) - תרגם לערבית:

1. סליחה, אני צריך לפגש את אחי במסעדה; איפה היא?

2. בסוף הרחוב יש שני שלטים; על שלט אחד כתוב "למסעדה",
ועל השלט השני כתוב "אל גן-החיות".

3. זה טוב; אבל אני לא קורא עברית; מה לעשות?

4. אין דבר, על השלט תמונה של כף ומזלג. -תודה רבה.

5. קנה בחנות של "קליין", רחוב המלך דוד 27, ירקות ופרות.

6. אריה כהן, מוכר: בגדים לגברות, לגבורים ולילדים.

7. איפה לקנות: קנה אצל " הבגד ", דוד מזרחי ובניו.

8. הקיץ בא! כל הרופאים אומרים שבקיץ אסור ללכת בלי כובע!

9. קנה עוד היום כובע חדש אצל "הכובע",
כובעים לאדון ולגברת.

10. למה אתה שמח כל-כך? -כבר גמרתי את הספר העברי שלי.

***

(6:50) - כתב חבור עברי על:

(אֲנִי יוֹדֵעַ עִבְרִית)

*** *** *** *** ***

1. מְחַכֶּה - מְחַכָּה : מְחַכִּים - מְחַכּוֹת
מְקַוֶּה - מְקַוָּה : מְקַוִּים - מְקַוּוֹת

***

2. מִתְפַּלֵּל - מִתְפַּלֶּלֶת : מִתְפַּלְּלִים - מִתְפַּלְּלוֹת
מִסְתַּפֵּר - מִסְתַּפֶּרֶת : מִסְתַּפְּרִים - מִסְתַּפְּרוֹת

***

3. אָרוּץ - נָרוּץ : אָרוּץ - נָרוּץ
תָּרוּץ - תָּרוּצוּ : תָּרוּצִי - תָּרֹצְנָה
יָרוּץ - יָרוּצוּ : תָּרוּץ - תָּרֹצְנָה

***

4. אֵשֵׁב - נֵשֵׁב : אֵשֵׁב - נֵשֵׁב
תֵּשֵׁב - תֵּשְׁבוּ : תֵּשְׁבִי - תֵּשַׁבְנָה
יֵשֵׁב - יֵשְׁבוּ : תֵּשְׁבִי - תֵּשַׁבְנָה

***

5. נִכְנָס - נִכְנֶסֶת : נִכְנָסִים- נִכְנָסוֹת

***

6. מִמֶּנִּי - מִמֶּנּוּ : מִמֶּנִּי - מִמֶּנּוּ
מִמְּךָ - מִכֶּם : מִמֵּךְ - מִכֶּן
מִמֶּנּוּ - מֵהֶם : מִמֶּנָּה - מֵהֶן

***

7. אֲנִי הִתְגַּלַּחְתִּי. אֲנַחְנוּ הִתְגַּלַּחְנוּ. אַתָּה הִתְגַּלַּחְתָּ. אַתֶּם הִתְגַּלַּחְתֶּם.
הוּא הִתְגַּלֵּחַ. הֵם הִתְגַּלְּחוּ.

***

8. סְגֹר - סִגְרִי : סִגְרוּ - סְגֹרְנָה

פְּתַח - פִּתְחִי : פִּתְחוּ - פְּתַחְנָה

לְמַד - לִמְדִי : לִמְדוּ - לְמַדְנָה

קְרָא - קִרְאִי : קִרְאוּ - קְרֶאנָה

***

9. עֲמֹד - עִמְדִי : עִמְדוּ - עֲמֹדְנָה

עֲבֹד - עִבְדִי : עִבְדוּ - עֲבֹדְנָה

***

10. שֵׁב - שְׁבִי : שְׁבוּ - שֵׁבְנָה

רֵד - רְדִי : רְדוּ - רֵדְנָה

***

11. קוּם - קוּמִי : קוּמוּ - קֹמְנָה

שׁוּב - שׁוּבִי : שׁוּבוּ - שֹׁבְנָה

***

12. דַּבֵּר - דַּבְּרִי : דַּבְּרוּ - דַּבֵּרְנָה

לַמֵּד - לַמְּדִי : לַמְּדוּ - לַמֵּדְנָה

***

13. בּוֹא ! - בּוֹאִי ! - בּוֹאוּ !

תָּבוֹא ! - תָּבוֹאִי ! - תָּבוֹאוּ !

אַל תָּבוֹא ! - אַל תָּבוֹאִי ! - אַל תָּבוֹאוּ!

***

14. זְכֹר(זִכְרִי, זִכְרוּ) אֶת הַשִּׁעוּרִים הָאֵלֶּה;

וְאַל תִּשְׁכַּח (תִּשְׁכְּחִי, תִּשְׁכְּחוּ) אוֹתָם !! זֶה מוּבָן ?!

***

3

ملحق
תוספתן

تصريفُ الأفعال

נטית הפעלים

1

סגר (לִסְגֹּר) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי סָגַרְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא — סוֹגֵר	אֲנִי אֶסְגֹּר
אַתָּה סָגַרְתָּ		אַתָּה תִּסְגֹּר
אַתְּ סָגַרְתְּ		אַתְּ תִּסְגְּרִי
הוּא סָגַר	אֲנִי / אַתְּ / הִיא — סוֹגֶרֶת	הוּא יִסְגֹּר
הִיא סָגְרָה		הִיא תִּסְגֹּר
אֲנַחְנוּ סָגַרְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם — סוֹגְרִים	אֲנַחְנוּ נִסְגֹּר
אַתֶּם סְגַרְתֶּם		אַתֶּם תִּסְגְּרוּ
אַתֶּן סְגַרְתֶּן		אַתֶּן תִּסְגֹּרְנָה
הֵם סָגְרוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן — סוֹגְרוֹת	הֵם יִסְגְּרוּ
הֵן סָגְרוּ		הֵן תִּסְגֹּרְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. סרק (לִסְרֹק)
2. שמר (לִשְׁמֹר)
3. גמר (לִגְמֹר)
4. למד (לִלְמֹד)
5. רכב (לִרְכֹּב)
6. שכב (לִשְׁכַּב)
7. כתב (לִכְתֹּב)
8. מכר (לִמְכֹּר)

***

עמד (לַעֲמֹד) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי עָמַדְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } עוֹמֵד	אֲנִי אֶעֱמֹד
אַתָּה עָמַדְתָּ		אַתָּה תַּעֲמֹד
אַתְּ עָמַדְתְּ		אַתְּ תַּעַמְדִי
הוּא עָמַד	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } עוֹמֶדֶת	הוּא יַעֲמֹד
הִיא עָמְדָה		הִיא תַּעֲמֹד
אֲנַחְנוּ עָמַדְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } עוֹמְדִים	אֲנַחְנוּ נַעֲמֹד
אַתֶּם עֲמַדְתֶּם		אַתֶּם תַּעַמְדוּ
אַתֶּן עֲמַדְתֶּן		אַתֶּן תַּעֲמֹדְנָה
הֵם עָמְדוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } עוֹמְדוֹת	הֵם יַעַמְדוּ
הֵן עָמְדוּ		הֵן תַּעֲמֹדְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. עבד (לַעֲבֹד) 2. חרש (לַחֲרֹשׁ) 3. חשב (לַחֲשֹׁב)
4. חתן (לַחֲתֹן)

***

טעם (לִטְעֹם)

זמן עבר	זמן הווה	זמן עתיד
אֲנִי טָעַמְתִּי	אֲנִי אַתָּה טוֹעֵם הוּא	אֲנִי אֶטְעַם
אַתָּה טָעַמְתָּ		אַתָּה תִּטְעַם
אַתְּ טָעַמְתְּ		אַתְּ תִּטְעֲמִי
הוּא טָעַם	אֲנִי אַתְּ טוֹעֶמֶת הִיא	הוּא יִטְעַם
הִיא טָעֲמָה		הִיא תִּטְעַם
אֲנַחְנוּ טָעַמְנוּ	אֲנַחְנוּ אַתֶּם טוֹעֲמִים הֵם	אֲנַחְנוּ נִטְעַם
אַתֶּם טְעַמְתֶּם		אַתֶּם תִּטְעֲמוּ
אַתֶּן טְעַמְתֶּן		אַתֶּן תִּטְעַמְנָה
הֵם טָעֲמוּ	אֲנַחְנוּ אַתֶּן טוֹעֲמוֹת הֵן	הֵם יִטְעֲמוּ
הֵן טָעֲמוּ		הֵן תִּטְעַמְנָה

פתח (לִפְתֹּחַ) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי פָּתַחְתִּי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא – פּוֹתֵחַ	אֲנִי אֶפְתַּח
אַתָּה פָּתַחְתָּ		אַתָּה תִּפְתַּח
אַתְּ פָּתַחַתְּ		אַתְּ תִּפְתְּחִי
הוּא פָּתַח	אֲנִי, אַתְּ, הִיא – פּוֹתַחַת	הוּא יִפְתַּח
הִיא פָּתְחָה		הִיא תִּפְתַּח
אֲנַחְנוּ פָּתַחְנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם – פּוֹתְחִים	אֲנַחְנוּ נִפְתַּח
אַתֶּם פְּתַחְתֶּם		אַתֶּם תִּפְתְּחוּ
אַתֶּן פְּתַחְתֶּן		אַתֶּן תִּפְתַּחְנָה
הֵם פָּתְחוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן – פּוֹתְחוֹת	הֵם יִפְתְּחוּ
הֵן פָּתְחוּ		הֵן תִּפְתַּחְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. שלח (לִשְׁלֹחַ)
2. שמע (לִשְׁמֹעַ)

***

אמר (לֵאמֹר) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי אָמַרְתִּי		אֲנִי אֹמַר
אַתָּה אָמַרְתָּ	אֲנִי אַתָּה הוּא אוֹמֵר	אַתָּה תֹּאמַר
אַתְּ אָמַרְתְּ		אַתְּ תֹּאמְרִי
הוּא אָמַר	אֲנִי אַתְּ הִיא אוֹמֶרֶת	הוּא יֹאמַר
הִיא אָמְרָה		הִיא תֹּאמַר
אֲנַחְנוּ אָמַרְנוּ		אֲנַחְנוּ נֹאמַר
אַתֶּם אֲמַרְתֶּם	אֲנַחְנוּ אַתֶּם הֵם אוֹמְרִים	אַתֶּם תֹּאמְרוּ
אַתֶּן אֲמַרְתֶּן		אַתֶּן תֹּאמַרְנָה
הֵם אָמְרוּ	אֲנַחְנוּ אַתֶּן הֵן אוֹמְרוֹת	הֵם יֹאמְרוּ
הֵן אָמְרוּ		הֵן תֹּאמַרְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. אכל (לֶאֱכֹל)

***

לקח (לָקַחַת) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי לָקַחְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } לוֹקֵחַ	אֲנִי אֶקַּח
אַתָּה לָקַחְתָּ		אַתָּה תִּקַּח
אַתְּ לָקַחַתְּ		אַתְּ תִּקְחִי
הוּא לָקַח	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } לוֹקַחַת	הוּא יִקַּח
הִיא לָקְחָה		הִיא תִּקַּח
אֲנַחְנוּ לָקַחְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } לוֹקְחִים	אֲנַחְנוּ נִקַּח
אַתֶּם לְקַחְתֶּם		אַתֶּם תִּקְחוּ
אַתֶּן לְקַחְתֶּן		אַתֶּן תִּקַּחְנָה
הֵם לָקְחוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } לוֹקְחוֹת	הֵם יִקְחוּ
הֵן לָקְחוּ		הֵן תִּקַּחְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. נסע (לִנְסֹעַ)   2. נגע (לִנְגֹּעַ)

***

קרא (לִקְרֹא)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי קָרָאתִי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא קוֹרֵא	אֲנִי אֶקְרָא
אַתָּה קָרָאתָ		אַתָּה תִּקְרָא
אַתְּ קָרָאת		אַתְּ תִּקְרְאִי
הוּא קָרָא	אֲנִי, אַתְּ, הִיא קוֹרֵאת	הוּא יִקְרָא
הִיא קָרְאָה		הִיא תִּקְרָא
אֲנַחְנוּ קָרָאנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם קוֹרְאִים	אֲנַחְנוּ נִקְרָא
אַתֶּם קְרָאתֶם		אַתֶּם תִּקְרְאוּ
אַתֶּן קְרָאתֶן		אַתֶּן תִּקְרֶאנָה
הֵם קָרְאוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן קוֹרְאוֹת	הֵם יִקְרְאוּ
הֵן קָרְאוּ		הֵן תִּקְרֶאנָה

ירד (לָרֶדֶת) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי יָרַדְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } יוֹרֵד	אֲנִי אֵרֵד
אַתָּה יָרַדְתָּ		אַתָּה תֵּרֵד
אַתְּ יָרַדְתְּ		אַתְּ תֵּרְדִי
הוּא יָרַד	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } יוֹרֶדֶת	הוּא יֵרֵד
הִיא יָרְדָה		הִיא תֵּרֵד
אֲנַחְנוּ יָרַדְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } יוֹרְדִים	אֲנַחְנוּ נֵרֵד
אַתֶּם יְרַדְתֶּם		אַתֶּם תֵּרְדוּ
אַתֶּן יְרַדְתֶּן		אַתֶּן תֵּרַדְנָה
הֵם יָרְדוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } יוֹרְדוֹת	הֵם יֵרְדוּ
הֵן יָרְדוּ		הֵן תֵּרַדְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. ידע (לָדַעַת)
2. ישב (לָשֶׁבֶת)

***

ישן (לִישׁוֹן)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי יָשַׁנְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא – יָשֵׁן	אֲנִי אִישַׁן
אַתָּה יָשַׁנְתָּ		אַתָּה תִּישַׁן
אַתְּ יָשַׁנְתְּ		אַתְּ תִּישְׁנִי
הוּא יָשֵׁן	אֲנִי / אַתְּ / הִיא – יְשֵׁנָה	הוּא יִישַׁן
הִיא יָשְׁנָה		הִיא תִּישַׁן
אֲנַחְנוּ יָשַׁנּוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם – יְשֵׁנִים	אֲנַחְנוּ נִישַׁן
אַתֶּם יְשַׁנְתֶּם		אַתֶּם תִּישְׁנוּ
אַתֶּן יְשַׁנְתֶּם		אַתֶּן תִּישַׁנָּה
הֵם יָשְׁנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן – יְשֵׁנוֹת	הֵם יִישְׁנוּ
הֵן יָשְׁנוּ		הֵן תִּישַׁנָּה

יצא (לָצֵאת)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי יָצָאתִי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } יוֹצֵא	אֲנִי אֵצֵא
אַתָּה יָצָאתָ		אַתָּה תֵּצֵא
אַתְּ יָצָאת		אַתְּ תֵּצְאִי
הוּא יָצָא	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } יוֹצֵאת	הוּא יֵצֵא
הִיא יָצְאָה		הִיא תֵּצֵא
אֲנַחְנוּ יָצָאנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } יוֹצְאִים	אֲנַחְנוּ נֵצֵא
אַתֶּם יְצָאתֶם		אַתֶּם תֵּצְאוּ
אַתֶּן יְצָאתֶן		אַתֶּן תֵּצֶאנָה
הֵם יָצְאוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } יוֹצְאוֹת	הֵם יֵצְאוּ
הֵן יָצְאוּ		הֵן תֵּצֶאנָה

נפל (לִנְפֹּל)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי נָפַלְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } נוֹפֵל	אֲנִי אֶפֹּל
אַתָּה נָפַלְתָּ		אַתָּה תִּפֹּל
אַתְּ נָפַלְתְּ		אַתְּ תִּפְּלִי
הוּא נָפַל	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } נוֹפֶלֶת	הוּא יִפֹּל
הִיא נָפְלָה		הִיא תִּפֹּל
אֲנַחְנוּ נָפַלְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } נוֹפְלִים	אֲנַחְנוּ נִפֹּל
אַתֶּם נְפַלְתֶּם		אַתֶּם תִּפְּלוּ
אַתֶּן נְפַלְתֶּן		אַתֶּן תִּפֹּלְנָה
הֵם נָפְלוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } נוֹפְלוֹת	הֵם יִפְּלוּ
הֵן נָפְלוּ		הֵן תִּפֹּלְנָה

לוּחַ הַפְּעָלִים 12

נתן (לָתֵת)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי נָתַתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא — נוֹתֵן	אֲנִי אֶתֵּן
אַתָּה נָתַתָּ		אַתָּה תִּתֵּן
אַתְּ נָתַתְּ		אַתְּ תִּתְּנִי
הוּא נָתַן	אֲנִי / אַתְּ / הִיא — נוֹתֶנֶת	הוּא יִתֵּן
הִיא נָתְנָה		הִיא תִּתֵּן
אֲנַחְנוּ נָתַנּוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם — נוֹתְנִים	אֲנַחְנוּ נִתֵּן
אַתֶּם נְתַתֶּם		אַתֶּם תִּתְּנוּ
אַתֶּן נְתַתֶּן		אַתֶּן תִּתֵּנָּה
הֵם נָתְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן — נוֹתְנוֹת	הֵם יִתְּנוּ
הֵן נָתְנוּ		הֵן תִּתֵּנָּה

הלך (לָלֶכֶת)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הָלַכְתִּי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא — הוֹלֵךְ	אֲנִי אֵלֵךְ
אַתָּה הָלַכְתָּ		אַתָּה תֵּלֵךְ
אַתְּ הָלַכְתְּ		אַתְּ תֵּלְכִי
הוּא הָלַךְ	אֲנִי, אַתְּ, הִיא — הוֹלֶכֶת	הוּא יֵלֵךְ
הִיא הָלְכָה		הִיא תֵּלֵךְ
אֲנַחְנוּ הָלַכְנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם — הוֹלְכִים	אֲנַחְנוּ נֵלֵךְ
אַתֶּם הֲלַכְתֶּם		אַתֶּם תֵּלְכוּ
אַתֶּן הֲלַכְתֶּן		אַתֶּן תֵּלַכְנָה
הֵם הָלְכוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן — הוֹלְכוֹת	הֵם יֵלְכוּ
הֵן הָלְכוּ		הֵן תֵּלַכְנָה

שׁוּב (לָשׁוּב) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי שַׁבְתִּי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא — שָׁב	אֲנִי אָשׁוּב
אַתָּה שַׁבְתָּ		אַתָּה תָּשׁוּב
אַתְּ שַׁבְתְּ		אַתְּ תָּשׁוּבִי
הוּא שָׁב	אֲנִי, אַתְּ, הִיא — שָׁבָה	הוּא יָשׁוּב
הִיא שָׁבָה		הִיא תָּשׁוּב
אֲנַחְנוּ שַׁבְנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם — שָׁבִים	אֲנַחְנוּ נָשׁוּב
אַתֶּם שַׁבְתֶּם		אַתֶּם תָּשׁוּבוּ
אַתֶּן שַׁבְתֶּן		אַתֶּן תָּשֹׁבְנָה
הֵם שָׁבוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן — שָׁבוֹת	הֵם יָשׁוּבוּ
הֵן שָׁבוּ		הֵן תָּשֹׁבְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. נוּח (לָנוּחַ)
2. קוּם (לָקוּם)
3. רוּץ (לָרוּץ)
4. עוּף (לָעוּף)
5. טוּס (לָטוּס)

***

בוא (לָבוֹא)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי בָּאתִי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } בָּא	אֲנִי אָבוֹא
אַתָּה בָּאתָ		אַתָּה תָּבוֹא
אַתְּ בָּאת		אַתְּ תָּבוֹאִי
הוּא בָּא	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } בָּאָה	הוּא יָבוֹא
הִיא בָּאָה		הִיא תָּבוֹא
אֲנַחְנוּ בָּאנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } בָּאִים	אֲנַחְנוּ נָבוֹא
אַתֶּם בָּאתֶם		אַתֶּם תָּבוֹאוּ
אַתֶּן בָּאתֶן		אַתֶּן תָּבוֹאנָה
הֵם בָּאוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } בָּאוֹת	הֵם יָבוֹאוּ
הֵן בָּאוּ		הֵן תָּבוֹאנָה

שִׂים (לָשִׂים)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי שַׂמְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא — שָׂם	אֲנִי אָשִׂים
אַתָּה שַׂמְתָּ		אַתָּה תָּשִׂים
אַתְּ שַׂמְתְּ		אַתְּ תָּשִׂימִי
הוּא שָׂם	אֲנִי / אַתְּ / הִיא — שָׂמָה	הוּא יָשִׂים
הִיא שָׂמָה		הִיא תָּשִׂים
אֲנַחְנוּ שַׂמְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם — שָׂמִים	אֲנַחְנוּ נָשִׂים
אַתֶּם שַׂמְתֶּם		אַתֶּם תָּשִׂימוּ
אַתֶּן שַׂמְתֶּן		אַתֶּן תָּשֵׂמְנָה
הֵם שָׂמוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן — שָׂמוֹת	הֵם יָשִׂימוּ
הֵן שָׂמוּ		הֵן תָּשֵׂמְנָה

עלה (לַעֲלוֹת)*

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי עָלִיתִי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } עוֹלֶה	אֲנִי אֶעֱלֶה
אַתָּה עָלִיתָ		אַתָּה תַּעֲלֶה
אַתְּ עָלִית		אַתְּ תַּעֲלִי
הוּא עָלָה	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } עוֹלָה	הוּא יַעֲלֶה
הִיא עָלְתָה		הִיא תַּעֲלֶה
אֲנַחְנוּ עָלִינוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } עוֹלִים	אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה
אַתֶּם עֲלִיתֶם		אַתֶּם תַּעֲלוּ
אַתֶּן עֲלִיתֶן		אַתֶּן תַּעֲלֶינָה
הֵם עָלוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } עוֹלוֹת	הֵם יַעֲלוּ
הֵן עָלוּ		הֵן תַּעֲלֶינָה

*דוֹמֶה לְ:

1. עשׂה (לַעֲשׂוֹת)
2. ענה (לַעֲנוֹת)

***

רָאה (לִרְאוֹת) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי רָאִיתִי	אֲנִי אַתָּה הוּא } רוֹאֶה	אֲנִי אֶרְאֶה
אַתָּה רָאִיתָ		אַתָּה תִּרְאֶה
אַתְּ רָאִית		אַתְּ תִּרְאִי
הוּא רָאָה	אֲנִי אַתְּ הִיא } רוֹאָה	הוּא יִרְאֶה
הִיא רָאֲתָה		הִיא תִּרְאֶה
אֲנַחְנוּ רָאִינוּ	אֲנַחְנוּ אַתֶּם הֵם } רוֹאִים	אֲנַחְנוּ נִרְאֶה
אַתֶּם רְאִיתֶם		אַתֶּם תִּרְאוּ
אַתֶּן רְאִיתֶן		אַתֶּן תִּרְאֶינָה
הֵם רָאוּ	אֲנַחְנוּ אַתֶּן הֵן } רוֹאוֹת	הֵם יִרְאוּ
הֵן רָאוּ		הֵן תִּרְאֶינָה

*דוֹמֶה לְ:

1. קנה (לִקְנוֹת)
2. בנה (לִבְנוֹת)
3. שחה (לִשְׂחוֹת)
4. רצה (לִרְצוֹת)
5. שתה (לִשְׁתּוֹת
6. בכה (לִבְכּוֹת)

***

היה (לִהְיוֹת)

זמן עבר		זמן עתיד	
אֲנִי	הָיִיתִי	אֲנִי	אֶהְיֶה
אַתָּה	הָיִיתָ	אַתָּה	תִּהְיֶה
אַתְּ	הָיִית	אַתְּ	תִּהְיִי
הוּא	הָיָה	הוּא	יִהְיֶה
הִיא	הָיְתָה	הִיא	תִּהְיֶה
אֲנַחְנוּ	הָיִינוּ	אֲנַחְנוּ	נִהְיֶה
אַתֶּם	הֱיִיתֶם	אַתֶּם	תִּהְיוּ
אַתֶּן	הֱיִיתֶן	אַתֶּן	תִּהְיֶינָה
הֵם	הָיוּ	הֵם	יִהְיוּ
הֵן	הָיוּ	הֵן	תִּהְיֶינָה

קבל (לְקַבֵּל)*

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי קִבַּלְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא מְקַבֵּל	אֲנִי אֲקַבֵּל
אַתָּה קִבַּלְתָּ		אַתָּה תְּקַבֵּל
אַתְּ קִבַּלְתְּ		אַתְּ תְּקַבְּלִי
הוּא קִבֵּל	אֲנִי / אַתְּ / הִיא מְקַבֶּלֶת	הוּא יְקַבֵּל
הִיא קִבְּלָה		הִיא תְּקַבֵּל
אֲנַחְנוּ קִבַּלְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם מְקַבְּלִים	אֲנַחְנוּ נְקַבֵּל
אַתֶּם קִבַּלְתֶּם		אַתֶּם תְּקַבְּלוּ
אַתֶּן קִבַּלְתֶּן		אַתֶּן תְּקַבֵּלְנָה
הֵם קִבְּלוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן מְקַבְּלוֹת	הֵם יְקַבְּלוּ
הֵן קִבְּלוּ		הֵן תְּקַבֵּלְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. למד (לְלַמֵּד)
2. דבר (לְדַבֵּר)
3. כבס (לְכַבֵּס)
4. נגב (לְנַגֵּב)

***

עשן (לְעַשֵּׁן)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי עִשַּׁנְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא מְעַשֵּׁן	אֲנִי אֲעַשֵּׁן
אַתָּה עִשַּׁנְתָּ		אַתָּה תְּעַשֵּׁן
אַתְּ עִשַּׁנְתְּ		אַתְּ תְּעַשְּׁנִי
הוּא עִשֵּׁן	אֲנִי / אַתְּ / הִיא מְעַשֶּׁנֶת	הוּא יְעַשֵּׁן
הִיא עִשְּׁנָה		הִיא תְּעַשֵּׁן
אֲנַחְנוּ עִשַּׁנּוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם מְעַשְּׁנִים	אֲנַחְנוּ נְעַשֵּׁן
אַתֶּם עִשַּׁנְתֶּם		אַתֶּם תְּעַשְּׁנוּ
אַתֶּן עִשַּׁנְתֶּן		אַתֶּן תְּעַשֵּׁנָּה
הֵם עִשְּׁנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן מְעַשְּׁנוֹת	הֵם יְעַשְּׁנוּ
הֵן עִשְּׁנוּ		הֵן תְּעַשֵּׁנָּה

שׂחק (לְשַׂחֵק)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי שִׂחַקְתִּי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא — מְשַׂחֵק	אֲנִי אֲשַׂחֵק
אַתָּה שִׂחַקְתָּ		אַתָּה תְּשַׂחֵק
אַתְּ שִׂחַקְתְּ		אַתְּ תְּשַׂחֲקִי
הוּא שִׂחֵק	אֲנִי, אַתְּ, הִיא — מְשַׂחֶקֶת	הוּא יְשַׂחֵק
הִיא שִׂחֲקָה		הִיא תְּשַׂחֵק
אֲנַחְנוּ שִׂחַקְנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם — מְשַׂחֲקִים	אֲנַחְנוּ נְשַׂחֵק
אַתֶּם שִׂחַקְתֶּם		אַתֶּם תְּשַׂחֲקוּ
אַתֶּן שִׂחַקְתֶּן		אַתֶּן תְּשַׂחֵקְנָה
הֵם שִׂחֲקוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן — מְשַׂחֲקוֹת	הֵם יְשַׂחֲקוּ
הֵן שִׂחֲקוּ		הֵן תְּשַׂחֵקְנָה

רגשׁ (לְהַרְגִּישׁ)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הִרְגַּשְׁתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } מַרְגִּישׁ	אֲנִי אַרְגִּישׁ
אַתָּה הִרְגַּשְׁתָּ		אַתָּה תַּרְגִּישׁ
אַתְּ הִרְגַּשְׁתְּ		אַתְּ תַּרְגִּישִׁי
הוּא הִרְגִּישׁ	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } מַרְגִּישָׁה	הוּא יַרְגִּישׁ
הִיא הִרְגִּישָׁה		הִיא תַּרְגִּישׁ
אֲנַחְנוּ הִרְגַּשְׁנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } מַרְגִּישִׁים	אֲנַחְנוּ נַרְגִּישׁ
אַתֶּם הִרְגַּשְׁתֶּם		אַתֶּם תַּרְגִּישׁוּ
אַתֶּן הִרְגַּשְׁתֶּן		אַתֶּן תַּרְגֵּשְׁנָה
הֵם הִרְגִּישׁוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } מַרְגִּישׁוֹת	הֵם יַרְגִּישׁוּ
הֵן הִרְגִּישׁוּ		הֵן תַּרְגֵּשְׁנָה

סור (לְהָסִיר) *

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הֵסַרְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } מֵסִיר	אֲנִי אָסִיר
אַתָּה הֵסַרְתָּ		אַתָּה תָּסִיר
אַתְּ הֵסַרְתְּ		אַתְּ תָּסִירִי
הוּא הֵסִיר	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } מְסִירָה	הוּא יָסִיר
הִיא הֵסִירָה		הִיא תָּסִיר
אֲנַחְנוּ הֵסַרְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } מְסִירִים	אֲנַחְנוּ נָסִיר
אַתֶּם הֲסַרְתֶּם		אַתֶּם תָּסִירוּ
אַתֶּן הֲסַרְתֶּן		אַתֶּן תָּסֵרְנָה
הֵם הֵסִירוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } מְסִירוֹת	הֵם יָסִירוּ
הֵן הֵסִירוּ		הֵן תָּסֵרְנָה

*דּוֹמֶה לְ:

1. רום(לְהָרִים)

***

ריח (לְהָרִיחַ)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הֵרַחְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } מֵרִיחַ	אֲנִי אָרִיחַ
אַתָּה הֵרַחְתָּ		אַתָּה תָּרִיחַ
אַתְּ הֵרַחַתְּ		אַתְּ תָּרִיחִי
הוּא הֵרִיחַ	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } מְרִיחָה	הוּא יָרִיחַ
הִיא הֵרִיחָה		הִיא תָּרִיחַ
אֲנַחְנוּ הֵרַחְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } מְרִיחִים	אֲנַחְנוּ נָרִיחַ
אַתֶּם הֵרַחְתֶּם		אַתֶּם תָּרִיחוּ
אַתֶּן הֵרַחְתֶּן		אַתֶּן תָּרַחְנָה
הֵם הֵרִיחוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } מְרִיחוֹת	הֵם יָרִיחוּ
הֵן הֵרִיחוּ		הֵן תָּרַחְנָה

לוּחַ הַפְּעָלִים 26

נכה (לְהַכּוֹת)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הִכֵּיתִי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא — מַכֶּה	אֲנִי אַכֶּה
אַתָּה הִכֵּיתָ		אַתָּה תַּכֶּה
אַתְּ הִכֵּית		אַתְּ תַּכִּי
הוּא הִכָּה	אֲנִי, אַתְּ, הִיא — מַכָּה	הוּא יַכֶּה
הִיא הִכְּתָה		הִיא תַּכֶּה
אֲנַחְנוּ הִכֵּינוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם — מַכִּים	אֲנַחְנוּ נַכֶּה
אַתֶּם הִכֵּיתֶם		אַתֶּם תַּכּוּ
אַתֶּן הִכֵּיתֶן		אַתֶּן תַּכֶּינָה
הֵם הִכּוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן — מַכּוֹת	הֵם יַכּוּ
הֵן הִכּוּ		הֵן תַּכֶּינָה

חכה (לְחַכּוֹת)*

זמן עתיד	זמן הוה	זמן עבר
אֲנִי אֲחַכֶּה	אֲנִי, אַתָּה, הוּא – מְחַכֶּה	אֲנִי חִכִּיתִי
אַתָּה תְּחַכֶּה		אַתָּה חִכִּיתָ
אַתְּ תְּחַכִּי		אַתְּ חִכִּית
הוּא יְחַכֶּה	אֲנִי, אַתְּ, הִיא – מְחַכָּה	הוּא חִכָּה
הִיא תְּחַכֶּה		הִיא חִכְּתָה
אֲנַחְנוּ נְחַכֶּה	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם – מְחַכִּים	אֲנַחְנוּ חִכִּינוּ
אַתֶּם תְּחַכּוּ		אַתֶּם חִכִּיתֶם
אַתֶּן תְּחַכֶּינָה		אַתֶּן חִכִּיתֶן
הֵם יְחַכּוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן – מְחַכּוֹת	הֵם חִכּוּ
הֵן תְּחַכֶּינָה		הֵן חִכּוּ

*דּוֹמֶה לְ:

1. שנה (לְשַׁנּוֹת)

***

הבט (לְהַבִּיט)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הִבַּטְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } מַבִּיט	אֲנִי אַבִּיט
אַתָּה הִבַּטְתָּ		אַתָּה תַּבִּיט
אַתְּ הִבַּטְתְּ		אַתְּ תַּבִּיטִי
הוּא הִבִּיט	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } מַבִּיטָח	הוּא יַבִּיט
הִיא הִבִּיטָה		הִיא תַּבִּיט
אֲנַחְנוּ הִבַּטְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } מַבִּיטִים	אֲנַחְנוּ נַבִּיט
אַתֶּם הִבַּטְתֶּם		אַתֶּם תַּבִּיטוּ
אַתֶּן הִבַּטְתֶּן		אַתֶּן תַּבֵּטְנָה
הֵם הִבִּיטוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } מַבִּיטוֹת	הֵם יַבִּיטוּ
הֵן הִבִּיטוּ		הֵן תַּבֵּטְנָה

לבש (לְהִתְלַבֵּשׁ) *

זמן עבר	זמן הוה		זמן עתיד
אֲנִי הִתְלַבַּשְׁתִּי	אֲנִי	מִתְלַבֵּשׁ	אֲנִי אֶתְלַבֵּשׁ
אַתָּה הִתְלַבַּשְׁתָּ	אַתָּה		אַתָּה תִּתְלַבֵּשׁ
אַתְּ הִתְלַבַּשְׁתְּ	הוּא		אַתְּ תִּתְלַבְּשִׁי
הוּא הִתְלַבֵּשׁ	אֲנִי	מִתְלַבֶּשֶׁת	הוּא יִתְלַבֵּשׁ
הִיא הִתְלַבְּשָׁה	אַתְּ		הִיא תִּתְלַבֵּשׁ
	הִיא		
אֲנַחְנוּ הִתְלַבַּשְׁנוּ	אֲנַחְנוּ	מִתְלַבְּשִׁים	אֲנַחְנוּ נִתְלַבֵּשׁ
אַתֶּם הִתְלַבַּשְׁתֶּם	אַתֶּם		אַתֶּם תִּתְלַבְּשׁוּ
אַתֶּן הִתְלַבַּשְׁתֶּן	הֵם		אַתֶּן תִּתְלַבֵּשְׁנָה
הֵם הִתְלַבְּשׁוּ	אֲנַחְנוּ	מִתְלַבְּשׁוֹת	הֵם יִתְלַבְּשׁוּ
הֵן הִתְלַבְּשׁוּ	אַתֶּן		הֵן תִּתְלַבֵּשְׁנָה
	הֵן		

*דּוֹמֶה לְ:

1. פלל (לְהִתְפַּלֵּל)

***

סבב (לְהִסְתּוֹבֵב)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי הִסְתּוֹבַבְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } מִסְתּוֹבֵב	אֲנִי אֶסְתּוֹבֵב
אַתָּה הִסְתּוֹבַבְתָּ		אַתָּה תִּסְתּוֹבֵב
אַתְּ הִסְתּוֹבַבְתְּ		אַתְּ תִּסְתּוֹבְבִי
הוּא הִסְתּוֹבֵב	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } מִסְתּוֹבֶבֶת	הוּא יִסְתּוֹבֵב
הִיא הִסְתּוֹבְבָה		הִיא תִּסְתּוֹבֵב
אֲנַחְנוּ הִסְתּוֹבַבְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } מִסְתּוֹבְבִים	אֲנַחְנוּ נִסְתּוֹבֵב
אַתֶּם הִסְתּוֹבַבְתֶּם		אַתֶּם תִּסְתּוֹבְבוּ
אַתֶּן הִסְתּוֹבַבְתֶּן		אַתֶּן תִּסְתּוֹבֵבְנָה
הֵם הִסְתּוֹבְבוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } מִסְתּוֹבְבוֹת	הֵם יִסְתּוֹבְבוּ
הֵן הִסְתּוֹבְבוּ		הֵן תִּסְתּוֹבֵבְנָה

כנס (לְהִכָּנֵס)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי נִכְנַסְתִּי	אֲנִי / אַתָּה / הוּא } נִכְנָס	אֲנִי אֶכָּנֵס
אַתָּה נִכְנַסְתָּ		אַתָּה תִּכָּנֵס
אַתְּ נִכְנַסְתְּ		אַתְּ תִּכָּנְסִי
הוּא נִכְנַס	אֲנִי / אַתְּ / הִיא } נִכְנֶסֶת	הוּא יִכָּנֵס
הִיא נִכְנְסָה		הִיא תִּכָּנֵס
אֲנַחְנוּ נִכְנַסְנוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּם / הֵם } נִכְנָסִים	אֲנַחְנוּ נִכָּנֵס
אַתֶּם נִכְנַסְתֶּם		אַתֶּם תִּכָּנְסוּ
אַתֶּן נִכְנַסְתֶּן		אַתֶּן תִּכָּנַסְנָה
הֵם נִכְנְסוּ	אֲנַחְנוּ / אַתֶּן / הֵן } נִכְנָסוֹת	הֵם יִכָּנְסוּ
הֵן נִכְנְסוּ		הֵן תִּכָּנַסְנָה

שפשף (לְשַׁפְשֵׁף)

זמן עבר	זמן הוה	זמן עתיד
אֲנִי שִׁפְשַׁפְתִּי	אֲנִי, אַתָּה, הוּא – מְשַׁפְשֵׁף	אֲנִי אֲשַׁפְשֵׁף
אַתָּה שִׁפְשַׁפְתָּ		אַתָּה תְּשַׁפְשֵׁף
אַתְּ שִׁפְשַׁפְתְּ		אַתְּ תְּשַׁפְשְׁפִי
הוּא שִׁפְשֵׁף	אֲנִי, אַתְּ, הִיא – מְשַׁפְשֶׁפֶת	הוּא יְשַׁפְשֵׁף
הִיא שִׁפְשְׁפָה		הִיא תְּשַׁפְשֵׁף
אֲנַחְנוּ שִׁפְשַׁפְנוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּם, הֵם – מְשַׁפְשְׁפִים	אֲנַחְנוּ נְשַׁפְשֵׁף
אַתֶּם שִׁפְשַׁפְתֶּם		אַתֶּם תְּשַׁפְשְׁפוּ
אַתֶּן שִׁפְשַׁפְתֶּן		אַתֶּן תְּשַׁפְשֵׁפְנָה
הֵם שִׁפְשְׁפוּ	אֲנַחְנוּ, אַתֶּן, הֵן – מְשַׁפְשְׁפוֹת	הֵם יְשַׁפְשְׁפוּ
הֵן שִׁפְשְׁפוּ		הֵן תְּשַׁפְשֵׁפְנָה

ترجمة
תרגום
2

١ . أقراهام

هذا أقراهام .
ـ من هذا؟
هذا أقراهام .
ـ هذا أقراهام؟
نعم ، هذا أقراهام .

***

١ . كلمات جديدة :

أقراهام ، هذا ، مَنْ؟ ، نَعَمْ

٢ . يتسحاق

هذا يتسحاق .
ـ من هذا؟
هذا يتسحاق .
ـ هذا يتسحاق؟
نعم ، هذا يتسحاق .
ـ هذا أقراهام؟
لا ، هذا يتسحاق .

***

٢ . كلمات جديدة

يتسحاق ، لا

٣ . روت وَراحيل

هذه روت .
ـ من هذه؟
هذه روت .
ـ هذه روت؟
نعم ، هذه روت .
ـ ومن هذه؟
هذه راحيل .
ـ هذه روت؟
لا ، هذه راحيل .

***

٣ . كلمات جديدة

روت ، وَ . . ، هذه ، وَ . . ، راحيل

٤ . تلاميذ جيّدون

هذا أقراهام وهذا يتسحاق .
هذان أقراهام ويتسحاق .
أقراهام تلميذ ، هو تلميذ جيّد .
وأيضاً يتسحاق تلميذ جيّد .
أقراهام ويتسحاق تلميذان .
هما تلميذان جيّدان .

***

٤ . كلمات جديدة

تلميذ ، تلاميذ ، جيّد ، جيّدون
هؤلاء ، أيضاً ، هو ، هم

٥. تلميذات جيّدات

هاتان روت وراحيل.
هذه روت، وهذه راحيل.
روت مع راحيل، وراحيل مع راحيل.
روت تلميذة.
هي تلميذة جيّدة وجميلة.
أيضاً راحيل تلميذة جيّدة وجيملة.
روت وراحيل تلميذتان.
هما تلميذتان جيّدتان وجميلتان.

***

٥. كلمات جديدة

تلميذة، تلميذات، جيّدة، جيّدات، جميلة، جميلات، هي، هنّ، مَعَ.

٦. كتابُ «موشه»

هذا كتاب. الكتاب جيّد.
موشه تلميذ. كتاب موشه جيّد.
كتابه جيّد جداً.
موشه يقرأ. هو يقرأ في كتاب جيّد.
موشه تلميذ
هو يقرأ في كتابه.
هو يقرأ جيّداً في كتاب جيّد.

***

٦. كلمات جديدة

«ألْ»، كتاب، الكتاب، موشه، خاصّة، خاصّته، يقرأ، بِـ..، في كتاب، بالْـ..، في الكتاب، جدّاً (ما؟)

٧. قلَم حبر وَقلم رصاص

هذا قلم حبر وهذا قلم رصاص.
قلم الرصاص لداڤيد وقلم الحبر لشوشنه.
داڤيد تلميذ في الجامعة.
وأيضاً شوشنه تلميذة في الجامعة.
هما يدرسان العبريّة.
داڤيد يكتب بقلم الرصاص، وشوشنه تكتب بقلم الحبر.
هو يكتب، وأيضاً هي تكتب
هما يكتبان ويقرآن في كتب.

***

٧. كلمات جديدة

قلم حبر، قلم رصاص، «ألْ»، قلم الحبر، بِالـ..، بقلم الرّصاص، داڤيد، لداڤيد، شوشنه، يدرس، يقرأ ، يكتب ،
جامعة، الجامعة ، في الجامعة،
يدرس، يدرسون، يكتب، يكتبون، يقرأ، يقرأون
كتّاب، كُتُبٌ، في كتاب، في كُتُبٍ (خاصّة من = لِمَنْ؟)

٨. في الصّباح

يوسف تلميذ مجتهد. في الصباح هو يذهب الى الجامعة.
وأيضاً ساره تذهب مع يوسف، وتدرس العبريّة، هي تقعد بين يوسف ومُرْدِخايْ.
المعلّم يقف قرب الطاولة. هو يأخذ طباشير، ويكتب على اللوح.
كلّ التّلاميذ والتلميذات يقرأون ويكتبون.

***

٨. كلمات جديدة

يوسف، سارة، يَذْهَبُ، بَيْنَ، عَلَى، قُرْبَ، مردخاي، معلّم، يَقِفُ، يَأْخُذُ، (طباشير)، كُلّ (مَتَى؟)

٩ . في المساء

يعقوف ولد صغير. هو يدرس في المدرسة. وأيضاً وَمي البنت الصغيرة تذهب مع يعقوف الى المدرسة في الصباح.
سعقوف وَومي تلميذان جيّدان. في المساء هما يقرآن ويكتبان.
في المساء، الأب يقعد قرب الطاولة، ويقرأ في الجريدة. والأم تخيّط ثياباً.

***

٩ . كلمات جديدة

يعقوف، نعومي، ولد، بنت، صغير، صغيرة، أبٌ، أُمٌّ، جريدة، تَخِيطُ، ثَوْبٌ، ثيابٌ، بَيْتٌ، مدرسة، المدرسة، (إلى أيْنَ . . ؟).

١٠ . السَّمٰوات وَٱلأَرْضُ

إليعيزر وإليشاع تلميذان كبيران. هما يدرسان في الجامعة. في المساء كلّ الأسرة في البيت. إليعيزر وإليشاع يقعدان معاً ويقرآن في العهد القديم: «فِي ٱلبَدْءِ خَلَقَ الله السَّمٰواتِ وَٱلأَرْضَ.»

***

١٠ . كلمات جديدة

إليعيزر، إليشاع، كبير، كِبار، أسرة، بيت، وَ. . ، مَعاً، العهد القديم، توراة، أنبياء، مكتوبات في البدء، خَلَقَ، الله، (أداة المفعوليّة)، سماوات، أَرْضٌ، الأَرْض. [لِمَ؟]

١. سَلام ٢. أنا ٣. أنْتَ ٤. أنْتِ ٥. مَنْ ؟
٦. نَعَمْ ٧. لا ٨. أيْضاً ٩. هُوَ ١٠. هِيَ

- مَرْحَباً . . أنا إسحاق.
أيضاً أنتَ إسحاق ؟
- لا ! أنا موشه .
- أنْتَ موشه ؟
- نعم ! أنا موشه.
- من شلومو ؟
- أنا شلومو .
- من إسحاق ؟
- أنتَ اسحاق
- من أنا ؟
- أنتَ إسحاق.
- من شوشنه ؟
- أنا شوشنه .
- أنْتِ ورده ؟
- لا ! أنا شوشنه

- من ورده ؟
- هي ورده .
- من أنْتِ ؟
- أنا روت .
- من أنتِ ؟
- أنا راحيل .
- من أنتَ ؟
- أنا يوسف ؟
- أيضاً هو يوسف ؟
- لا ! هو إبراهيم .
- من شلومو ؟
- أنا شلومو .
- نعم. أنْتَ شلوَمو. أنتِ روت،
هي راحيل، هو موشه، أنا . . . ؟
أنا إسحاق !

الدّرس الثاني

١١ . دَرْسٌ ١٢ . اسْمٌ ١٣ . أُسْرَةٌ ١٤ . مِنْ أَيْنَ؟ ١٥ . مِنْ
١٦ . وَ ١٧ . الآنَ ١٨ . بِـ . . . ١٩ . أَوَّلٌ ٢٠ . ثانٍ

- مرحبا ! الآن الدرس الأوّل ؟
- لا !
- الآن الدرس الثاني ؟
- نعم ، الآن الدرس الثاني.
- من أنتَ ؟ - أنا داود.
- «داود» اسمٌ ؟
- «داود» اسمٌ واسم عائلة. «داود وايس» و«روت داود» .
- من هو ؟ - هو صموئيل .
- «صموئيل» اسمٌ ؟
- «صموئيل» اسمٌ واسم عائلة . «صموئيل شوراتس» و«شوشنه صموئيل» .

- من أين أنتَ يا داود؟
- أنا من هنغاريا .
- أنتَ في هنغاريا ؟
- لا ، أنا من هنغاريا.
- من أين أنتِ يا شوشنه ؟
- أنا من بولندا.
- أنتِ في بولندا ؟
- لا ، أنا من بولندا
- من أين راحيل؟ - هي من مصر
- من أين موشه؟ - موشه من المغرب
- أنتَ من هنغاريا، أنتِ من بولندا، هي من مصر، وهُوَ من المغرب.

٢١ . أَيْنَ ؟ ٢٢ . يَسْكُنُ ٢٣ . مَدينَةٌ ٢٤ . شارِعٌ ٢٥ . بَيْتٌ
٢٦ . رَقْمٌ ٢٧ . واحِدَةٌ ٢٨ . اثْنَتانِ ٢٩ . هُنـا ٣٠ . هُناكَ

في تل أبيب

- مرحباً ! أين شارع «هرتزل» ؟
- مرحباً ! من أين أنتَ ؟ أنتَ لستَ من تل أبيب.
- أنا لست من تل أبيب.
- لا ! أنا من أمريكا ، أنا من بوسطن ! الآن أنا في تل أبيب . . .
- من يسكن في شارع هرتزل؟
- يوسف واينس .
- ما رقم البيت ؟
- شارع «هرتزل» ، رقم اثنين.
- هنا شارع «ماكس - نور - داو» ، هناك شارع هرتزل.
- شكرا ! مع السلامة.
- مع السلامة.

في القدس

- مرحبا ! أين شارع «تل أبيب» . . . لا ، لا ، أين شارع « يافا » ؟
- هنا شارع «يافا» ، أنا أسكن في شارع «يافا» .
- أين رقم واحد في شارع «يافا» ؟
- هنا البيت رقم واحد . . .
- «شلومو كرمي» يسكن هنا ؟
- نعم ، من أنتَ ؟
- أنا «داود واينبرج» من مدينة وارسو ، من بولندا . . .
- أنا «شلومو كرمي» . . .
- شلومو ! ! - داود ! !

٣١. حَيٌّ ٣٢. ثَلاثٌ ٣٣. أَرْبَعٌ ٣٤. جَيِّدٌ ٣٥. هذا
٣٦. مُحادَثَةٌ ٣٧. بَرَكَةٌ ٣٨. مُهاجِرٌ جَديدٌ ٣٩. دَوْلَةٌ ٤٠. «أَلْ» ـ أَداةُ التَّعْريفِ

محادثة في الشارع

- مرحباً « حنّة » !
- مرحباً «موشِه»! أنتَ في القدس؟
- نعم . . أنا أسكن في القدس.
- أيضاً إسحاق يسكن هنا ؟
- نعم ، هو يسكن في حيّ «عميدار».
- أيضاً أنت تسكن في حيّ ؟
- لا ، أنا أسكن في هذا الشارع، في ذلك البيت !
- هنـاك ؟
- لا ، في ذلك البيت . . . هنا رقم واحد !
- نعم ، هنا رقم واحد .
- هناك اثنان !
- اثنـان . . .
- ثلاثة !
- ثلاثة . . .
- وهناك أربعة !
- أربعة . . ... في ذلك البيت؟
- نعــم !
- بيت جيد! . . . جيّد (أن تكون) في القدس؟
- جيّد (أن أكون) في القدس .
- أنتَ مهاجر جديد ؟
- من مهاجر جديد؟ أنا؟ أنا مقدسيّ ! أنا من أسرة مقدسيّة ، من أسرة «زئيف كوهين» ، في حيّ «مونتفيوري» .
- الآن أيضاً أنا مقدسيّة. من حيّ «هاعوليه». مع السلامة!
- مع الســلامـة ، يا حنّــه ، سلام وبركة .

٤١ . ها هُوَ/ ها هِيَ ٤٢ . كُرْسِيٌّ ٤٣ . قاعِدٌ/ قاعِدَةٌ ٤٤ . قُرْبَ ٤٥ . مِنْضَدَةٌ

٤٦ . ما ؟ ٤٧ . كُرّاسَةٌ ٤٨ . يَكْتُبُ / تَكْتُبُ ٤٩ . جَميلٌ ٥٠ . يَقولُ/تَقولُ

ـ مرحبا ، راحيل ! مرحباً !
ـ مرحباً، داود. ها هو كُرسيّ يا داود!
ـ شكراً ! . . . أنا قاعد.
ـ لا ، هذا الكرسيّ ليس جيّداً. هناك قرب المنضدة الكرسيّ الجيّد
ـ شكراً ! الآن أنا قاعد على الكرسيّ الجيّد. أنتِ لستِ قاعدة ؟
ـ نعم، أنا قاعدة. ما الكراسة التي على المنضدة ، يا داود؟
ـ أنا أكتبُ في الكرّاسة في (وقت) الدّرس وأيضاً الآن ، وأنتِ ، أنتِ لستِ تكتبين ؟
ـ نعم ، أيضاً أنا أكتبُ، هاهِيَ الكرّاسة !
ـ جميلٌ، أنتِ تكتبين جميلاً.
ـ لا ، أنا لستُ أكتب جميلاً.
ـ وأنا أقولُ . . .
ـ ماذا تقولُ ؟
ـ أنتِ تكتبين جميلاً ، وأيضاً أنتِ جميلة . . .
ـ ليس جميلاً، يا داود. . . وأنا أقول. . .
ـ ماذا تقولين ؟
ـ أنا أقول مع السلامة! مع السلامة، يا داود!
ـ راحيل . . . !

الدّرس السّادس

٥١ . هذِهِ ٥٢ . ساعَةٌ ٥٣ . خَمْسٌ ٥٤ . سِتٌّ ٥٥ . سَبْعٌ
٥٦ . ثَماني ٥٧ . تِسْعٌ ٥٨ . عَشْرٌ ٥٩ . لَيْسَ ٦٠ . صَديقٌ / صَديقَةٌ

ـ مرحباً ، يا رفيقة !
ـ مرحباً، يا رفيق موشِه! أنت هنا؟
ليس (هُناك) الآن درسٌ.
ـ الآن ليس (هُنَاك) درسٌ؟ ما الساعة؟
ـ الساعة العاشرة.
ـ العاشرة؟ خمس، ستّ ، سبع ،
ثماني، تسع ، عشر.
الساعة العاشرة؟ والدرس في
الساعة الخامسة؟
ـ الدرس ليس في السّاعة الخامسة ،
وليس في السّاعة السّادسة ، وليس
في الساعة السابعة .
الدرس في السّاعة الثامنة .
ـ ومالَكِ قاعدة هُنَا؟

ـ أنا قاعدةٌ وأكتب في الكرّاسة .
ـ ما أنت تكتبين في الكرّاسة
تلك ؟
ـ أنا أكتب درس البيت (الوظيفة) .
ها هي! أربع ، خمس ، ستّ .
وللصديق «شلومو» أنا أكتب :
«مرحباً «شلومو» ، الدرس في
الساعة الثامنة» .
ـ أين هو، الصديق «شلومو» ؟
ـ الصديق «شلومو» في «البيت» .
ـ الآن لا درسَ وليس هُنَا
أصدقاء . مع السّلامة «شوشنة» .

٦١. مَعْهَدٌ ٦٢. مُعَلِّمٌ ٦٣. تِلْميذٌ ٦٤. صَفٌّ ٦٥. لَوْحٌ

٦٦. كِتابٌ ٦٧. قارِئٌ/ قارِئَةٌ ٦٨. يَدْرُسُ/ تَدْرُسُ ٦٩. يَعْرِفُ/ تَعْرِفُ ٧٠. صورَةٌ

ـ «داود»، أنتَ تقرأ في كتاب عبريّ ؟

ـ نعم، يا شوشنة، أنا أدرس العبريّة وأقرأ في كتاب عبري .

ـ الكتاب جميل !

ـ وأيضاً صورة جميلة في الكتاب، ها هِيَ !

ـ ماذا في هذه الصورة، يا داود؟

ـ في الصّورة صفّ في معهد، معلّم واحد ، تلميذ وتلميذة . المعلم قرب اللوح ويكتب على اللوح .

ـ المعلّم يكتب جميلا . . . وأنتَ، يا داود، تقرأ جميلًا ؟

ـ أنا أدرسُ ، وأدرسُ لأقرأ .

ـ أنتَ تتعلّم الآن ؟ ألستَ تعرفُ العبريّة ؟

ـ أنا؟ لا ، لستُ أعرفُ، أنا تلميذ جديد في المعهد . المعلّمُ يقول : «التلميذ الجيّد يتعلّم في المعهد ويتعلّم في البيت، يتعلّم ويتعلّم» ؛ وأنا تلميذ جيّد .

ـ أنت تلميذ جيّد وصديق جيّد .

٧١. يَسأَل ٧٢. يُجيبُ/ تُجيبُ ٧٣. يَتَكَلَّمُ/ تَتَكَلَّمُ ٧٤. قَليلٌ ٧٥. رَجُلٌ

٧٦. ثالِثُ ٧٧. رابِعٌ ٧٩. أَداةُ المَفْعولِيَّةِ ٧٩. لِـ . . . ٨٠. يَقِفُ / تَقِفُ

- مرحباً، يا شلومو، أيضاً أنتَ هنا؟
- نعم، يا روت، أنا أتعلّم العبرية في المعهد.
- أيضاً أنتَ تتعلّم؟ أنتَ تتكلّم العبريّة !
- أنا أتكلّم قليلاً.
- أنتَ تتعلّم في الصّفّ الثالث؟
- في الصّفّ الثّالث؟ لا، أنا أتعلّم في الصّفّ الرابع.
- ما أنتَ تتعلّم في الصّفّ الرابع ؟
- أنا أكتب وأنا أقرأ.
- ها هي الكرّاسة، يا شلومو، اقرأ!
- أنا، لا . . . أنا لست أقرأ في الكرّاسة . . . أنا أقرأ في الكتاب.

- من المعلّم في الصّفّ الرابع؟
- المعلّم «كرمي».
- هو معلّم جيّد ؟
- نعم، هو يقف قرب اللوّح، يكتب ويسأل، ولستُ أتكلّم في الدرس.
- المعلّم يسأل ولستَ تجيب ؟ لستَ تتكلّم؟
- أنا أجيب.
- من يسأل مَن ؟
- المعلّم يسأل التلميذ والتلميذ يجيب المعلّم. هذا يسأل هذا، وهذا يجيب هذا.
- أيضاً أنا أجيب .
- أنت تجيبين؟ لستِ تجيبين. أنتِ تسألين وتسألين.

٨١. نَحْنُ ٨٢. أَنْتُمْ ٨٣. هُـمْ ٨٤. مَدْرَسَةٌ ٨٥. صَغيرٌ
٨٦. كَبيرٌ ٨٧. فَقَطْ ٨٨. بِـلا ٨٩. كُلُّ ٩٠. وَلَدٌ

- موشِه، داود! أنتما تتعلّمان في مدرسة ؟
- لا يا «أوري» الصغير، نحن نتعلم في الجامعة.
- ما (هذه) الجامعة ؟
- الجامعة هي مدرسة للأولاد الكبار.
- لستما (أنتما) ولدين، أنتما رجلان كبيران.
- ليس فقط الأولاد الصغار يتعلّمون. أيضاً الرجال االكبار يتعلّمون.
- أنتم الكبار تتعلّمون؟ أنتم تعرفون! المعلمة تعرف كل شيء.

- كلّ رجل يتعلّم ويعرف. ماذا تتعلّمون، يا أوري، في المدرسة ؟
- نحن نتعلم العبريّة، التوراة؛ نحن نقرأ، نحن نكتب. المدرسة تسأل ونحن نجيب.
- المدرّس يدرس والمدرّسة تدرس، هما يدرسان في الجامعة.
- أيضاً المعلّم يدرس؟ ومن المعلّم للرجال الكبار؟
- الرجل الكبير يتعلّم حتّى بلا معلّم.

٩١. غُرْفَةٌ ٩٢. جُنْدِيّ ٩٣. شَعْبٌ ٩٤. لُغَةٌ ٩٥. خامِسٌ
٩٦. هٰؤُلاءِ ٩٧. لٰكِنْ ٩٨. قُرْبَ ٩٩. مَعاً ١٠٠. مَعَ

- أين تسكن، يا تسفي؟
- أنا أسكن في البيت الخامس من هنا، هناك!
- أنتَ تسكن قرب المعلّم«كرمي»؟
- نعم، أنا أسكن في غرفة قرب المعلم «كرمي».
- فقط أنتَ في الغرفة، يا تسفي؟
- أنا أسكن (مشتركاً) مع شلومو.
- شلومو في البيت؟
- لا، هو الآن جنديّ.
- «شلومو» مهاجر جديد من هولندا وأنتَ من أمريكا، وأنتما تتكلّمان العبرية؟
- في الشارع يتكلّم شلومو باللّغة الهولنديّة، وأنا باللغة الانجليزيّة، لكن في الغرفة نحن نتكلّم فقط العبريّة.
- كلّ الأصدقاء يتكلّمون فقط العبريّة.
- هؤلاء يتكلّمون الهولنديّة، وهؤلاء الانجليزيّة. لكن في بيت المعلّم «كرمي» الكلّ يتكلّمون العبريّة.
- المعلّم «كرمي» يعرف فقط العبريّة؟
- لا، هو يعرف الهولنديّة، هو يعرف قليلاً من الانجليزيّة، لكن هو يقول: «لغة كلّ اليهود هي العبريّة، شعب واحد - لغة واحدة».
- لكن لسنا نحن نعرف العبريّة.
- تتعلّمون...

١٠١. أَنْتُنَّ ١٠٢. يَفْعَلُ ١٠٣. مَساءُ ١٠٤. يَعْملُ ١٠٥. يُنْهي
١٠٦. مَصْنَعٌ ١٠٧. بَعْـدَ ١٠٨. هُـنَّ ١٠٩. صَباحٌ ١١٠. يَذْهَبُ

- ماذا تفعلن في المساء ؟
- نحن نعمل في المساء .
- في السّاعة التاسعة الصديقات
يعملن؟
في الساعة التاسعة لسن ينهين
العمـل ؟
- لا ، راحيل وأنا نعمل
في مصنع من الساعة الثانية ،
ونحن ننهي العمل
في الساعة العاشرة مساء .
- وماذا تفعلن في الصّباح؟
- في الصّباح نحن نتعلّم
في المعهد . نحن مهاجرتان
جديدتان . في الصّباح نتعلّم ،
وفي المساء نعمل .

- ليس هذا عملاً كبيراً
على مهاجرات جديدات .
- ماذا تقول ، عمل
كبير؟ هذه بركة كبيرة .
نحن نتكلّم العبريّة مع
الصديقات في المصنع .
- معهد في الصّباح ، معهد في المساء •
- نعم ، وأنتَ ، ماذا تفعل
في المساء ؟
- أنا أذهب إلى المسرح .
- أنا لا أذهب إلى المسرح .
في البيت ولدان ، هما
يقرآن ويتكلّمان ، وهذا هو:
مسرح في البيت .

الدّرس الثاني عشر

١١١. جاءَ ١١٢. ظُهْرٌ ١١٣. يَقومُ ١١٤. جَريدَةٌ ١١٥. وَجْبَةٌ
١١٦. عَمَلٌ ١١٧. عامِلٌ ١١٨. يُعْطي ١١٩. يَوْمٌ، نَهارٌ ١٢٠. إلَى أَيْنَ؟

- إسحاق، أنتَ قائم(مستيقظ)؟
الساعة السادسة،
العمل في الساعةالسابعة. إسحاق!
- الصباح؟ نعم، نعم، أنا قائم.
صباح الخير، يا حنّه!
أين جريدة الصّباح؟
- ها هي جريدة المساء.
- أنا أقول جريدة الصّباح، وأنتِ
تقولين جريدة المساء. حنّه،
أين جريدة الصّباح؟
- الولد (الموزّع) لم يأت وليس (هناك)
جريدة، وبعد وجبة الغداء
الجريدة ليست جيّدة؟
- أنتِ تعرفين، يا حنّة، أنا عامل
ولستُ معلّمًا، أنا أعمل في
مصنع ثماني ساعات كلّ يوم
وأنا أعود إلى البيت في الساعة
الرابعة بعد الظهر.
- وأنا ماذا؟ أنا لستَ أعمل؟
أنا أقوم في الساعة الخامسة،
أعمل الصباح كلّه. أنا أقدّم
للأسرة الإفطار.
ها هي الوجبة على المنضدة،
وأنتَ تتكلّم فقط عن الجريدة.
- «حنّه»، أنتِ تعملين في الصباح
وأنتِ
تعملين في المساء، لكن جريدة
المساء أنا أقرأها في المساء وليس
في الصباح.
- إلى أين أنتَ ذاهب؟ الوجبة
على الطاولة.
- الولد جاء، ها هي جريدة الصباح.

١٢١ . مَكْتَبٌ ١٢٢ . ساعَةٌ ١٢٣ . دَقيقَةٌ ١٢٤ . رُبْعٌ ١٢٥ . تَماماً
١٢٦ . مُوَظَّفٌ ١٢٧ . يَرِنُّ ١٢٨ . كَثيراً ١٢٩ . إلاّ ١٣٠ . مُديرٌ

ـ آلو ! مرحبا ، هنا حنّه
تتكلّم من مكتب «هنوسيع» .
من يتكلّم؟ يوسف؟ صباح الخير
يا يوسف! أين داود؟ داود لم
يأتِ؟ كم الساعة؟ أنتَ لستَ
تعرف؟ أليست (هناك) ساعات في
المكتب؟ الساعة السابعة وعشر دقائق
(٧, ١٠) . . . و«داود» يأتي في كلّ يوم
في الساعة السابعة والربع (٧, ١٥)؟
ليس كل يوم؟ . . . آه، في اليوم
الأول يجيء في الساعة السابعة
تماماً. في اليوم الثاني هو يجيء
في الساعة السابعة والربع تماماً. . .
وفي اليوم السادس؟ هو موظف جيّد!
وأنا، أنتَ تسأل؟ أنا موظّفة
جيّدة. أنا أجيء للمكتب

في الساعة السابعة تماما وأنا
أذهب من المكتب في السّاعة
الرابعة وعشر دقائق (٤, ١٠). .
الهاتف يرنّ وأنا أجيبُ
السائلين . لستُ أتكلّم
كثيراً في الهاتف مع الأصدقاء.
لا ! آلو ! من يتكلّم هناك؟
أنتَ داود؟جميل، يا داود، الساعة
الثامنة إلاّ ربعاً (٧, ٤٥)
وأنتَ في المكتب ! وماذا يقول
المدير ؟ هو مدير جيّد !
هو يجيء للمكتب فقط
في الظهر ! ها، ها، ها. . . من
يتكلّم ؟! . . . المدير!؟!

١٣١ . حِسابٌ ١٣٢ . آلَةٌ ١٣٣ . سَيّدٌ ١٣٤ . نِصْفٌ ١٣٥ . عَفْواً
١٣٦ . أُسْبوع ١٣٦ . يَبْدَأُ ١٣٨ . قَبْلَ ١٣٩ . مَتى ؟ ١٤٠ . إلىٰ

ـ عفواً، السيّد «ليفين» في المكنب؟
ـ عفواً ! أنا أكتب الآن
بالآلة . . . ماذا تسأل ؟
ـ عفواً ، ها أنتِ تكتبين
بالآلة ، أنتِ تكتبين
حسابات، أنتِ في المكتب كلّ
اليوم ، لكن السيّد «ليفين»
متى (يكون) في المكتب؟
ـ السيّد «ليفين» الآن
ليس في المكتب، هو في المصنع!
ـ أنا أجيء المكتب كلّ
الأسبوع ، في المكتب يقولون :
«السيّد «ليفين» في المصنع» ؛
في المصنع يقولون : «هو
في المكتب» . أين السيّد «ليفين»؟
ـ السيّد «ليفين» يجيء إلى المكتب
في السّاعة العاشرة والربع (١٠,١٥)
إلى المصنع هو يذهب
كل يوم في السّاعة السابعة إلاّ
الربع (٦,٤٥). هو يعمل هناك
قبل الظهر، وفي المكتب هو
يبدأ العمل في السّاعة
العاشرة والنصف (١٠,٣٠)
ـ شكراً ، شكراً! الآن أنا
أعرف. والآن لستُ أسأل
أين السيّد «ليفين»، أنا أسأل:
كم الساعة ؟
ـ الساعة العاشرة والربع، ها هو. . .
ـ مرحبا سيّد «ليفين» ، ها هو
الحساب على العمل في النقب
ـ شكراً، شكراً، سيّد «كوهين». . .

الدّرس الخامس عشر

١٤١. أَرْضٌ ١٤٢. عَـمٌّ ١٤٣. أَبٌ ١٤٤. أُمٌّ ١٤٥. والدانِ
١٤٦. ابْنٌ ١٤٧. بِنْتٌ ١٤٨. أَخٌ ١٤٩. كَمْ؟ ١٥٠. جَدٌّ

ـ من هم كل الناس في الصّورة؟
ـ الأسرة ، أنا بنت لأسرة
كبيرة .
ـ وكلّ الأسرة في البلاد ؟
ـ لا ، الجدّ والجدّة ليسا في البلاد.
ـ كلّ الناس في الصّورة
أسرة . . . واحدة ؟
ـ نعم، نحن اثنتا عشرة بنتاً
وابن واحد .
ـ وكلّ البنين والبنات لأب واحد
ولأمّ واحدة ؟
ـ نعـــم !
ـ طوبى للآباء وطوبى للأبناء.
ـ طوبى للوالدين؟ إنهم اثنان وثلاثون
أخاً وأختاً.

ـ اثنان وثلاثون (من) الإخوان
والأخوان
اثنان وثلاثون (من) الأعمام
والعمّات
ـ لا . ستّون (من) الأعام والعمّات!
ستّون . . . ؟!
ـ نعم، لأبي أربع عشرة (من)
الأخوات واثنان (من) الإخوان.
لأمّي ثلاثة عشر (من) الإخوان
وأخت واحدة. لكلّ عمّ زوجة : هي
عمّة، ولكل عمّة زوج ،
هو عـمّ. كم (من) الأعمام
والعمّات (يصبحون) معاً؟
ـ نعم، كثير (من) الأعمام والعمّات.

١٥١. جَيْشٌ ١٥٢. سَيِّدَةٌ ١٥٣. رَوْضَةُ أَطْفالٍ ١٥٤. مُسِنٌّ ١٥٥. صَغيرٌ

١٥٦. صَحيحٌ ١٥٧. مُعَلِّمَةُ رَوْضَةٍ ١٥٨. سَنَةٌ ١٥٩. فَرْحَة، سَعَادَةٌ ١٦٠. جِدًّا

- ابن كم أنتَ، يا أوري؟
- أنا ابن خمس سنوات.
- أنتَ تتعلم في مدرسة ؟
- لا ، أنا في الروضة •
- وابن كم يوسف الصغير؟
- يوسف صغير جداً. هو ابن سنة ونصف .
- بنت كم روت ؟
- روت بنت ثماني عشرة، هي كبيرة ، هي تتعلّم في المدرسة (التي) لمعلّمات الرياض.
- ابن كم موشه ؟
- موشه ابن تسع عشرة. هو في الجيش . هو جنديّ. هو يجيء للبيت والفرحة كبيرة لكلّ الاولاد.

- ابن كم داود صموئيل ؟
- هو مسن جدًّا. هو ابن أربعين .
- أوري ، ابن أربعين ليس صغيراً، لكن أيضاً ليس مسنًّا.
- ليس صحيحاً! هو مسنّ. هو أب لخمسة أولاد.
- بنت كم السيّدة. «بنت شيفع غـور» ؟
- أوه، هي مسنّة بنت ثمانين، بنت تسعين . . . !
- ليس صحيحاً! «بنت سبع» هي بنت تسعين ؟
- هي ليست بنت سبع ، هي العمّة «بنت سبع» وهي بنت تسعين.

١٦١. خُبْزٌ ١٦٢. جُبْنٌ ١٦٣. أَبْيَضُ ١٦٤. أَسْوَدُ ١٦٥. يَأْكُلُ
١٦٦. يَشْرَبُ ١٦٧. مُرَبىً ١٦٨. «يوجَدُ» ١٦٩. لِماذا؟ ١٧٠. أُحِبُّ

ـ أنتَ تأكل، يا دان؟ ها هو خبز أبيض، جبنة بيضاء. على الخبز مربىّ جيّد.
ـ خبز أسود!
ـ خبز أسود؟ لماذا خبز أسود؟ اليوم يوجد خبز أبيض، هو جيّد جداً.
ـ لكن أنا أحبّ جدًّا خبزًا أسود.
ـ المربى على الخبز أسود، أيضًا الخبز أسود.
ـ لست أحبّ خبزاً بمربىّ أسود، أنا أحبّ خبزاً أسود بلا مربىّ، بلا جبنة.
ـ اليوم يوجد مربى على الخبز ويوجد جبنة بيضاء. لا خبز أسود!

ـ لكن أنا لستُ أحبّ خبزاً أبيض بجبنة بيضاء.
ـ دان، لماذا لستَ تأكل؟
ـ لكن . . .
ـ دان، دان، الجبنة لستَ تحبّها، المربىّ لستَ تحبّه، أيضا أباك لستَ تحبّه.
ـ أبي أنا أحبّه . . .
ـ صحيح، الولد (الذي) يحب أباه يشرب كاكاو. ها هو الكاكاو وخبز أبيض.
ـ أنا أحبُّ أبي، وَأنا أحبّ كاكاو أبيض وخبزاً أسودَ . . .

١٧١ . «سينَما» ١٧٢ . نـورٌ ١٧٣ . صَـلاةٌ ١٧٤ . مَعْبَدٌ ١٧٥ . هُدوءٌ
١٧٦ . قَلْبٌ،عَقْلٌ ١٧٧ . يُصَلّي ١٧٨ . كانَ ١٧٩ . أَكْثَرُ ١٨٠ . يَفْهَمُ

- كم (هي) جميلة القدس في يوم
الجمعة في المساء !
- نعم ، أيضا أنا أحبّ السبت
في القدس ، والقدس في السبت .
- ليس (هناك) ناس في السينما، وليس
(هناك) نور كبير في الشوارع .
كلّ الأنوار في المعابد .
- أنا أحبّ أيضاً الهدوء
في شوارع القدس ، هدوء
السبت .
وأنا أحبّ المعبد أكثر .
كثير (من) الناس هناك
وكلّ يصلّي بكلّ قلبه .
أيضاً أنتِ تصلّين، يا روت؟
- لا ، أنا لستَ أصلّي ، لكن
أنا أذهب للمعبد
في يوم«الجمعة»في المساء . إسحاق ،
أنتَ تصلّي أيضاً في الصّباح؟
- نعم ، في الصّباح ، في المساء .
الصّلاة جميلة جدّا ، وأنا أصلّي
بسعادة .
- أنتَ تفهم الصّلوات ،
يا إسحاق ؟
- نعم . أنا أتعلّم العبريّة ،
ودارس العبريّة يعرف ويفهم
الصّلوات . أيضا أنتِ تفهمين!
- أنا أفهم الصلاة؟ أنا لستُ
أعرف العبرية كثيراً. ما هي
الصّلوات ؟
- ها هي : «وكان مساء وكان صباح .
يوماً سادساً . . . »
- نعم ، أنا أفهم : «وكان مساء
وكان صباح وها هو يوماً سادساً . »

١٨١ . ساخِنٌ ١٨٢ . بارِدٌ ١٨٣ . لي ١٨٤ . نادِلٌ، «غَرْسون» ١٨٥ . شيءٌ، كَلِمَةٌ، أَمْرٌ

١٨٦ . حَليبٌ ١٨٧ . أيٌّ؟ ١٨٨ . رَجاءً، تَفَضَّلْ ١٨٩ . نِظامٌ/ على ما يرام ١٩٠ . يُريدُ

في مقهى

- أحسّ بحرارة شديدة. غرسون! أين الغرسون ؟
- أنا الغرسون. ماذا تريدين، (أيّتها) السيّدة ؟
- أنا أريد أي شيء بارد، بارد جدا. أحسّ بحرارة، أحسّ بحرارة شديدة.
- يوجد حليب بارد، توجد قهوة باردة، يوجد شاي بارد . . .
- لا، لا! لستُ أشرب شاياً بارداً، أيوجد لديك شاي ساخن؟
- نعم، تفضلي، يوجد شاي ساخن توجد قهوة ساخنة، يوجد حليب ساخن. ما (الذي) تريده السيّدة؟
- قهوة ساخنة . . . حليب بارد؟ أحضر لي، من فضلك، قهوة ساخنة وحليباً بارداً.
- تفضّلي !
- أيّ قهوة أحضرتَ لي ؟
- قهوة باردة وحليب ساخن.
- حليب ساخن . . . ؟ أنا قلتُ لكَ: قهوة ساخنة وحليب بارد. وأنتَ تحضر لي قهوةباردةوحليباً ساخناً. أيّ نظام في هذا المقهى ؟!
- لم (يحدث) شيء، (أيتها) السيّدة، لم (يحدث) شيء. أنا أحضرت لكِ الذي طلبتِه، قهوة ساخنة وحليب بارد . . . على ما يرام ؟ ها هو!
- هوي، كم أحسّ بحرارة . . . شكراً!

١٩١. لا شَيْءَ ١٩٢. عَصيرٌ ١٩٣. بُرْتُقالٌ ١٩٤. «غريبْفروت» ١٩٥. لَحْظَةٌ
١٩٦. شَهْرٌ ١٩٧. تاريخ ١٩٨. آخَرُ ١٩٩. أَوْ ٢٠٠. الَّذي ل . .

داود يذهب إلى مقهى كلّ
شهر في اليوم الأول من الشهر.
في التاريخ ذلك هو يذهب مع
الصديق هذا أو مع صديق آخر.
هم يقعدون ويشربون عصير برتقال
أو عصير غريبفروت ويتكلّمون
عن العمل في المكتب أو
في المصنع
وفي إحدى الأمسيّات دخل داود
إلى المقهى بلا أصدقاء ،
قرب المنضدة جلس رجل، يشرب
قهوة ويقرأ في كتاب. قرب
الطاولة كرسيّ، داود ذهب إلى
الطاولة وقال للرجل:
- عفواً ، سيّدي ، أنا أريد
أن أقعد هنا.
- أنا أريد ، أنتَ تريد، هو
يُريد ، نَحْنُ . . .
- عفوا ، سيّدي ، أنا أسأل. . .
- يَسْأَلُ ، تَسْأَلُ، يَسْأَلونَ،
يَسْأَلْنَ . . .
- سيّدي ، أنا أتكلم . . .
- يَتَكَلّم، تَتَكَلَّمُ، يَتَكَلّمونَ،
يَتَكَلّمْنَ.
- ما (الذي) يحدث لك، سيّدي؟
أنتَ. . .
لستَ على ما يرام ؟
- لا شيء، لا شيء، أنا
على ما يرام، أنا فقط أتعلم
العبريّة. والمعلّم يقول: كلّ من
يريد أن يعرف اللغة
العبريّة هو يتعلّم كلّ
اليوم، بكلّ ساعة وبكلّ لحظة.
وأنا أريد أن أعرف العبريّة . . .

الدّرس الحادي والعشرون

٢٠١ . حانوتٌ   ٢٠٢ . يَشْتَري   ٢٠٣ . زَمَنٌ،وَقْتٌ   ٢٠٤ . نُقودٌ   ٢٠٥ . يَدْفَعُ
٢٠٦ . نَبيذٌ   ٢٠٧ . أَحْمَرُ   ٢٠٨ . زُجاجَةٌ   ٢٠٩ . الْباقي   ٢١٠ . «فَلْسٌ»

في الحانوت

- مرحباً، أيتها السيدة! ماذا تريدين أن تشتري ؟
- أنا ؟ أنا . . . لا شيء، أنا أعمل عند السيد «فردوس»، وهي تريد أشياء كثيرة.
- يا سيّدة، هنا حانوت . الوقت نقود.
- السيدة لديها وقت، نقود ليس لها.
- أنا أعرف، أنا أعرف . . . ليس لها نقود. لا بأس. أنا أكتب على الحساب ، وهي تدفع أول الشهر.
- هل لديك في الحانوت نبيذ أحمر؟
- لا ، ليس لديّ نبيذ أحمر، لديّ فقط نبيذ أبيض.
- أعطني ثلاث زجاجات ، من فضلك. أريد أن أدفع. ما الحساب؟
- أن تدفعي . . . ؟! تفضلي! الزجاجة الواحدة تكلف ستمائة فلس . ثلاث زجاجات ليرة واحدة وثمانمائة فلس .
- هل لديك باقي خمس ليرات ؟
- تفضّلي! ها هو الباقي ، ثلاث ليرات ومئتا فلس.
- شكراً !
- وأين خمس الليرات ؟
- اكتب، من فضلك، على حساب السيدة «فردوس» خمس ليرات. شكرا ! السّلام عليكم !

الدّرس الثاني والعشرون

٢١١. دَقيقٌ ٢١٢. خُبْزُ السَّبْتِ ٢١٣. شَمْعَةٌ ٢١٤. كَعْكَةٌ ٢١٥. غَداً

٢١٦. مُحْتاجٌ ٢١٧. رَخيصٌ ٢١٨. إنْ، إذا ٢١٩. بَعْدُ، أيْضًا ٢٢٠. بِالإجْمالِ

- غداً يوم الجمعة، ولست أعرف إن كان لديّ دقيق في البيت. ابني يقول: إلا يكن دقيق، فليس هناك علم، وأنا أقول: إلا يكن دقيق، فليس هناك خبز للسبت وكعكة.

- أنا أشتري خبز السبت من الحانوت جو جيّد جدّاً ورخيص. وبعد فلا شيء في البيت. أنا أشتري كلّ شيء يوم الجمعة صباحاً.

- وأنا أشتري كل شيء أيضاً يوم الاربعاء بعد الظهر. في يوم الجمعة أنا في البيت كلّ النهار وأنجز كلّ الأعمال للسبت.

- من أين تشترين شموعاً؟

- شموعاً أنا أشتري أول الشهر من الحانوت الكبير في الشارع الثاني. إن كنت تحتاجين شموعاً للسبت، هاك شمعتين. أنا أعطيك الشمعتين بسرور.

- شكراً، شكراً! كم شخصاً أنتم على وجبة العشاء يوم الجمعة؟

- نحن بشكل إجمالي خمسة في الأسرة، والفرحة كبيرة إن يأتِ العمّ إسحاق للوجبة.

- ونحن بشكل إجمالي ستّة، والفرحة كبيرة في الأسرة، إن، العمّة راحيل الساكنة في البيت، تذهب لتناول الوجبة إلى أخي شموئيل . . .

٢٢١ . مَطْعَمٌ ٢٢٢ . قائَمةُ طِعامٍ ٢٢٣ . صَعْبٌ ٢٢٤ . خَضْراوات ٢٢٥ . سَمَكٌ
٢٢٦ . حَيٌّ ٢٢٧ . ماءٌ ٢٢٨ . أَمْسِ ٢٢٩ . طَبَقٌ ٢٣٠ . يَتَحَدَّثُ

ـ هـذا المطعـم هـو
مطعـم الطّـلاب ، والأكـل
هنا رخيص وجيّد .
ـ ماذا تريدون أن تأكلوا،
أيها الرفاق؟ ها هي قائمة الطعام!
ـ أيتها الرفيقة ، أنا مهاجر جديد ،
وبَعْدُ يصعب عليّ أن أقرأ بالعبريّة .
لا أفهم قائمةالطعام . هل تريدين
ان تقرئي لنا، ماذا في القائمة؟
ـ تفضلوا . الطبق الأول :
سلطة خضراوات ، سمك حيّ . . .
ـ سمك حيّ ؟!
ـ السمك اليوم ليس حيًّا السمك كان
حيًّا أمس، ونحن نقول له
«سمك حيّ» .

ـ أعطينا طبقين من السمك الحيّ ،
لي طبق وله طبق!
ـ تفضلا! إليكما السمك الحيّ!
ـ ما أجمل المكان هنا . شباب
وشابات قاعدون ويأكلون .
طالبة جميلة تقدّم
الطعام .
ـ من الرجل القاعد هناك
قرب الطاولة ، يكتب
ويتحدّث مع الطلاب؟
ـ من؟ هو؟! هو. . . رجل عظيم
هو يكتب وأناس كثيرون
يقرءون ذلك .
ـ ماذا يكتب ؟
ـ هو يكتب . . . قوائم الطعام .

٢٣١ . شَهِيَّةٌ ٢٣٢ . مَرَقٌ، شَوْرَبَةٌ ٢٣٣ . «بَنْدورَةٌ» ٢٣٤ . فَواكِهُ ٢٣٥ . بَحْرٌ

٢٣٦ . مُمْتازٌ ٢٣٧ . لِيَحْكِيَ ٢٣٨ . أَخيرٌ ٢٣٩ . كَيْفَ؟ ٢٤٠ . هٰكَذا

- ماذا تريدين أن تأكلي؟.
- ماذا تريد المرأة أن تأكل في المساء؟ ليست وجبة الافطار، ليست وجبة الغداء.
- ما (الذي) تريد السيّدة أن تأكله في وجبة العشاء ؟
- ليست لي شهيّة. أحضر لي قليلا جداً . . .
- يوجد مرق خضراوات، مرق بندورة، مرق فواكه، مرق. . .
- المرق أنا لستُ أريده، يوجد لديكم أسماك؟
- يوجد هذا المساء سمك بحر، سمك من بحيرة طبريّا.
- أحضر لي سمك بحر مع خضراوات، مع كثير (من) البندورة، زجاجة كبيرة من الحليب، خبزاً ومربى.

ليس أكثر، ليست لي شهيّة.
- تفضلي.
- يخصّني هذا السّمك ؟
- الطبق لكِ، (أيتها) السيّدة.
- شكراً، شكراً! . . . أنا أريد أن أحكي لكَ، سيّدي، السمك ممتاز،
ممتاز ! وما الطبق الآخر؟
- قهوة، شاي، فواكه، مرق فواكـه.
- مرق فواكه . - تفضّلي.
- ممتاز، ممتاز، كيف تصنعون هذا المرق ؟
- ماء ساخن، فواكه وسكرّ وهذا كلّ (شيء).
- هكذا أفعل أيضا أنا، ولديّ المرق ليس مرقا، فقط ماء.

٢٤١. ضَجَّةٌ ٢٣٢. دَوْرٌ ٢٤٣. مَحَطَّةٌ ٢٤٤. مَرْكَزِيٌّ ٢٤٥. شابٌّ
٢٤٦. يُسافِرُ ٢٤٧. نِهايَةٌ ٢٤٨. سَيّارَةٌ ٢٤٩. يَنْزِلُ ٢٥٠. يَرَى

في المحطة المركزية في «تل أبيب»
الدّور للقدس
- أيّ ضجّة! نصف تل أبيب
ونصف القدس واقفون هنا
في الدّور
- ما أجمل ذلك !
كيف يقفون هنا في الدّور،
وكيف وقفوا هناك . . . هناك . . .
- كيف وقفوا وكيف يقفون؟!
أنا لا أريد أن أقف . أنا
أريد أن أقعد وأن أسافر. هيا
شاب! هنا آخر الدّور وليس هناك!
- ماذا تريد ؟ شاب
يهودي ، هو مضطر للسفر
إلى الجيش. أليس كذلك؟ ماذا
يقول ؟
- قال إنّه كان
في سيّارة ورأى في المحطّة
صاحبة، نزل من السيّارة ،
تحدّث مع الشابّة ، وها هو
مسافر . . . يا رفيقة ! ما
رأيتك قبل الآن ،
والآن أنت أمامي .
الشابّة : أما رأيتني ؟
أنا رأيتك .
- ماذا تريد ، شابّة إلى هذا
القدر جميلة !
- ماذا أريد أنا؟ أنا أريد
أن أسافر! ها هي أخرى! هي
واقفة في آخر الدور، والآن
هي الأولى ! يا رفيقة ! . . .
عفواً !
- ماذا قالت ؟
- سألت ، إن كنت لا
أرى ، أنها تصعد لكلّ
سيّارة بلا دور.
- لماذا ؟
- بعد شهر - وستكون أمًّا ! يا
شابّ ! هنا آخر الدّور. . .

٢٥١ . شُبّاكُ تَذاكِر ٢٥٢ . تَذْكِرَةٌ ٢٥٣ . وَسَطٌ ٢٥٤ . قابَلَ ٢٥٥ . قَدْ، أخيراً

٢٥٦ . يَخْرُجُ خَرَجَ ٢٥٧ . رَكَضَ ٢٥٨ . يَضْحَكُ، ضَحِكَ ٢٥٩ . بِسُرْعَةٍ ٢٦٠ . جَبَلٌ

سفرة في سيارة في القدس

- الحمد لله نحن واقفون في شوارع القدس.
- مالك واقفا في وسط الشارع؟ تعال بسرعة! السيارة سوف تخرج بعد قليل.
- (من) أين يشترون التذاكر للسفر؟ أين شباك التذاكر؟
- شباك التذاكر في السيارة، والتذاكر نحن نشتريها في وقت الرحلة.
- أنت تعرف ما هذا؟ أنا أخيرًا في القدس. وسوف أرى جبل صهيون. من جبل صهيون سوف أرى القدس الحديثة وجبل هرتسل، القدس كلها.

ها نحن مسافرون. . . مالك ضاحكا؟

- ما لي ضاحكا؟ هل رأيت ثلاثة رجال يركضون وراء السيارة؟ هؤلاء كانوا رجلين جاءا إلى المحطة، وقابلا ابن عمهم، الذي جاء من أمريكا. هما ركضا وراء السيارة، الاثنان صعدا بسرعة إلى السيارة، وابن العم ما زال في المحطة. .
- الاثنان يسافران في القدس، وابن العم ما زال في المحطة في القدس، طوبى لهما وطوبى له؛ لأنهم كلهم في القدس. . .

٢٦١ . مَكانٌ ٢٦٢ . هَواءٌ ٢٦٣ . شَمْسٌ ٢٦٤ . بَطَلٌ ، جَبّارٌ ٢٦٥ . جارٌ

٢٦٦ . جانِبٌ ٢٦٧ . يَمين ٢٦٨ . شِمال ٢٦٩ . يُدَخِّنُ ٢٧٠ . نائمٌ

- نحن نسافر إلى بيت شمس، الى المكان الذي عاش فيه شمشون الجبار. كل شيء جميل جدا، الجوّ دافىء من الشمس الجيدة. وفي ضوء الشمس هنا أنت ترى أيضا جبال القدس.
- أنت ترى يا صديقي شمشون الجبار وجبال القدس ، ولست ترى هنا في السيارة المجاور من الجانب الايمن، الذي ينام وليس بهدوء والمجاور من الجانب الايسر، الذي يدخن سيغارة بعد سيغارة . . .
- لست أرى مجاورين . أنا أرى من الجانب الأيمن الجبال ومكان شمشون من الجانب الأيسر . كثيرا قرأت عن شمشون ، وهانذا الآن في أرضه . . .
- وأين رأى شمشون المرأة التي أحبها ؟
- في وادي سوريك. . . مكتوب في العهد القديم: «وحدث بعد ذلك أن أحبّ امرأة في وادي سوريك واسمها دليلة . . .».

٢٧١ . شُبّاكٌ . ٢٧٢ . لِذا ٢٧٣ . ريح ٢٧٤ . سائِقٌ ٢٧٥ . زُجاجُ
٢٧٦ : يُغْلِقُ ٢٧٧ . يَفْتَحُ ٢٧٨ . يَرْجو ٢٧٩ . يَعْرِفُ ٢٨٠ . يَنْظُرُ

- نحن سافرنا من القدس ظهرا . في كل لحظة أنت ترى أشياء جديدة. بعد قليل سوف نكون في حيفا . وأنت، يا صديقي ، لست تنظر من الشباك . هل تعرف كل البلاد ؟
- لست أعرف كل البلاد لكن لا نور في المساء. ولست أرى شيئا.
- ألا ترى جبل الكرمل، هناك ؟ لا نور ، لكن تعرف أن جبلا كبيرا هناك . .
- لست أرى شيئا .
- لماذا تغلق الشباك ؟

أرجو منك أن تفتحه .
- ريح باردة تأتي إلى السيارة، ولذا اغلقه .
- ريح جيدة تأتي إلى السيّارة، ولذا أنا أرجو أن تفتحه .
- أن تغلق !
- أن تفتح !
- أن تغلق! . . . لماذا يضحك السائق، ولماذا تضحك أنت ؟
- لماذا ضحكنا؟ السائق يقول، إنه لا زجاج للشباك، والريح تأتي الى السيارة أيضا إن أنت تغلق الشباك وايضا إن أنت تفتحه .

٢٨١ . يَقُصُّ ٢٨٢ . طَريق ٢٨٣ . مَسْرورٌ ٢٨٤ . يُغَنّي ٢٨٥ . حَقيقَة، حَقاً
٢٨٦ . صُعود ٢٨٧ . يَسْقُطُ ٢٨٨ . سَيِّئ ٢٨٩ . قَليل ٢٩٠ . مِنْ أَجْلِ

- أين كنت، يا دان؟ سبعة أيام لم ألقك (فيها).
- لم أكن في القدس، يا روت. سافرت الى بئر السبع والى إيلات؟
- إلى إيلات؟ حقا إلى إيلات؟ احك لي، يا دان، عن سفرتك إلى هناك! أنا أحب النقب. أنا أحب إيلات، ولم أوجد هناك حتى الآن.
- أنا مسرور جدا لأنك أيضا تحبين النقب وإيلات. منذ رحلتي إلى هناك، أنا أحكي لكل شخص عن إيلات وأنشد عن النقب.
- الطرق في النقب سيئة؟ والصعود إلى الجبال صعب؟
- الطرق ليست سيئة. فقط الصعود الى الجبال صعب قليلا لكن، يا روثي، بعد كل صعود هناك نزول من الجبل، وهو ليس صعبا...
- كم مرة أردت أن أزور إيلات! إنّ في قلبي مكانا كبيرا للنقب...
- أفي قلبك مكان صغير أيضا من أجل أحد المسافرين في النقب...؟

٢٩١ . قِطارٌ ٢٩٢ . مَليءُ ٢٩٣ . فَتىً ٢٩٤ . حَتّى ٢٩٥ . بَعيدٌ

٢٩٦ . عَبَرَ ٢٩٧ . بَعْدَ ٢٩٨ . رِجْلٌ ٢٩٩ . قَرْيَةٌ ٢٠٠ . لَيْلَةٌ

- هل سافرت، يا دان، لإيلات بالقطار؟

- سافرت بالقطار فقط حتى تل أبيب. هناك مشيت على الأقدام. عبرت الشارع وأتيت الى محطة «إيغد». من تل أبيب سافرت بعد في سيارة الركاب التابعة لـ«إيغد»، التي تسافر لايلات في كل يوم.

- هل ايلات بعيدة عن تل أبيب. كم ساعة سافرتم ؟

- سافرنا ثماني ساعات. عبرنا قرى، جبالا، والنقب كله، ووصلنا إلى إيلات بعد الظهر.

- كثيرا من الساعات سافرتم.

- نعم، لكن حصل لنا سرور. السيارة كانت مليئة بالفتيان السعداء. وأنشدنا طول الوقت.

- كم ساعة لبثتم في إيلات المدينة.

- قدمنا إلى إيلات بعد الظهر. في الليل نمنا في إيلات، وفي النهار التالي سافرنا من إيلات إلى تل أبيب.

- ماذا رأيتم في إيلات؟

- المدينة صغيرة. لكن لست أعرف (لا أستطيع) أن أحكي لكم عن كل جمال المكان. في نور الشمس العظيم في ايلات تستطيع أن ترى بعيدا بعيدا، وترى جبالا حمرا، بيضا وسودا.

وأنت ترى بعيدا أيضا في المياه الهادئة حتى . . . لا نهاية. وأنت تنظر وتسأل : هل أنت تعيش كل هذا. وكل هذا حقا حقيقة ؟

٣٠١. ضَيْفٌ ٣٠٢. عَزيزٌ ٣٠٣. قَريبٌ ٣٠٤. يَتَسَلَّمُ ٣٠٥. يُكَرِّمُ
٣٠٦. رُبَّما ٣٠٧. جائعٌ ٣٠٨. حَوْلَ ٣٠٩. يَزورُ ٣١٠. مُسْتَعْمَرَةٌ جَماعِيَّةٌ

- مرحبا، مرحبا! ضيف عزيز في بيتي. أهلا وسهلا! فرحة كبيرة لي، حيث أرى في بيتي ابن أختي حنّة من هولندا. هل أنت مهاجر جديد؟
- لا. أتيت مع مجموعة تلاميذ للجامعة العبريّة في القدس.
- آه، كم أنا مسرور، حيث عرفت ابن أختي. أيضا زوجتي مسرورة جدا، حيث استقبلنا ضيفا عزيزا وعرفت قريبا عزيزا. بم أكرمك؟ ربما كنت جائعا وتريد أن تأكل...
- شكرا، لست جائعا.
- ربما تريد أن تشرب؟ كأس شاي ساخن أو قهوة باردة...
- أطلب قهوة باردة.
- قهوة مع كعكة... تفضل!
- شكرا!... هذه الكعكة أنا أعرفها من البيت.
- ماذا تفعلون الآن في الجامعة؟
- الدروس لم تبدأ بعد، ونحن نخرج لرؤية البلاد. نحن نزور المستوطنات والمستعمرات، وكنا في قرى حول القدس. نحن نزور الاقارب وفي البداية أتيت إليك...
- جميل أنك أتيت. جيد أن هنا جامعة عبرية في القدس، وجيد أنني أسكن في القدس.

٣١١. كَأسٌ ٣١٢. حُلْوٌ ٣١٣. حامِضٌ ٣١٤. شَبْعانُ ٣١٥. يُحْضِرُ
٣١٦. يَدْعو ٣١٧. يَضَعُ ٣١٨. إلَى هُنا ٣١٩. يا لَلْخَسارَةِ ٣٢٠. عِنْدَما

- ... ضيف ليوم واحد ... ضيف لأسبوع ...
لكن ضيف لشهر ؟!
- ماذا أفعل ؟ هو ابن جار جدّي.
- هو يسكن في بيتنا وأن مضطرة لتكريمه بكأس عصير حامضٍ، بكأس قهوة حلوة، بكعكة... بوجبات. لقدْ أتى جائعا من المدينة ويذهب شبعان... شهر زمان ! ماذا أفعل؟
- أنا عارف ! أنت تُحضرين القهوة ، تضعين على الطاولة وتدعينه ....
- لست مضطرة لأن أدعوه ...
- عندما تقدمين لي كأس قهوة سوف أقول: القهوة حامضة، ليست جيدة. أنت تشربين وتقولين: القهوة حلوة، هي جيدة جدا.

أنا سوف أسأل الضيف. إن يقل إن القهوة جيدة، فسوف أطلب منه أن يخرج من البيت. وإن يقل إن القهوة ليست جيدة، أنت... إلى الضيف !
- مرحبا! تعال هنا، يا عزيزي...
تفضل اقعد. ربما تريد كأس قهوة ؟
الضيف : شكرا. قهوة بلا كعكة ...؟
- ها هي الكعكة !
- لكن القهوة اليوم ليست طيبة.
- القهوة طيبة جدا.
- يا ضيفنا العزيز! أصحيح ، أن القهوة اليوم ليست طيبة؟
- يا ضيفنا العزيز ! أصحيح ، أن اليوم القهوة طيبة جدا؟
الضيف: يا للخسارة، يا للخسارة ..
لست أفهم في القهوة...

٣٢١. يَسْتَطِيعُ ٣٢٢. أَرْضٌ ٣٢٣. شارِعٌ ٣٢٤. لَوْنٌ ٣٢٥. شَخْصٌ، إِنْسانٌ

٣٢٦. شِتاءٌ ٣٢٧. مَطَرٌ ٣٢٨. حينئذ، ثُمَّ ٣٢٩. بَيْنَ ٣٣٠. أَخْضَرُ

ـ أنتِ تسألين: كيف مرت بي السنة الأولى في المستوطنة. كان صعبا... أتينا إلى المستوطنة في شهر تموز في الشهر الأكثر حرارة. لم يكن شيء، فقط بيوت وأرض.

لم يكن حديقة بين البيوت،لذا كان كلّ شيء حارا، البيت كان حارا. الأرض كانت حارة، والشارع، الذي سافرنا فيه إلى المستوطنة ومن المستوطنة، كان حارا. النور هنا في البلاد عظيم... أيضا هو كان جديدا... نورٌ من الشمس، نور يصعد من الارض. لم أستطع أنْ أنظر فيه ... وفقط لون واحد لم نر في المستوطنة ... اللون الأخضر. هكذا كان حتى الشتاء.

نزل مطر. نزل المطر يوما... يومين... أسبوعا. ثم، بعد المطر، صار كل شيء جديدا، الارض صارت جديدة، وأيضا الانسان صار جديدا. لون جديد خرج وصعد من الأرض... الأخضر. استطعت أن أراه في كل شيء، في الحديقة، بين البيوت وفي الجبل.

ومنذ ذلك الوقت أصبحت المستوطنة جميلة، الأخضر في كل شهور السنة، ليس فقط في الشتاء. والنور العظيم الآن على اللون الأخضر هو نور يوم جيد.

٣٣١. خارِجَ ٣٣٢. مُرْشِدٌ ٣٣٣. زِراعَةٌ ٣٣٤. كَهْرَباء ٣٣٥. مِصْباحٌ
٣٣٦. ظَلامٌ ٣٣٧. صاحِب، ٣٣٨. يُشْعِلُ ٣٣٩. كافٍ ٣٤٠. لأنَّ
مالِك

- متى تشعلين المصباح؟
- ليس في المصباح نفط كاف؛ لأن المدير لم يحضر نفطا من المدينة. في خارج البلاد كانت الكهرباء في بيتنا، وهنا ليس لدينا مصباح أيضا.
- ربما تشعلين شموعا، يا حنّة؟
- لن أشعل شموعا؛ لأنه لن تكون لدينا شموع كافية في ليل السبت. لنقعد في الظلام ولنتحدث قليلا، يا موسى. جيد؟
- نعم، منذ زمن بعيد لم نتحدث بهدوء. أنت تعملين في البيت، أنا أعمل في الزراعة في الخارج، وليس لدينا زمن للحادثة الهادئة.
- يا موسى، هل العمل في الزراعة صعب عليك؟
- نعم، صعب جدا. في خارج البلاد، أنت تعرفين، كنت صاحب حانوت وكنت أقف في الحانوت طول النهار وهنا أنا مضطر للعمل طول النهار. أخبرك، يا حنّة، عندما رأيت مرشدنا يعمل، وهو ليس شخصا صغيرا . . .
- ما عمر المدير؟
- مديرنا هو ابن خمس وخمسين سنة. لم أدرك حبّه للزراعة. لكن اليوم عندما أنهيت كل العمل في بستان الفواكه، في المكان الذي لم يكن فيه شيء قبل سنة. والآن كل شيء أخضر ومنظم جميل، أدركته. أنت تعلمين، يا حنّة، خير لي أن أعمل بجد من الوقوف في الحانوت، هذا إذا لم يكن كل مساء نفط في المصباح.
- موشه، إني أشعل شمعة . . .

٣٤١. رَأسٌ ٣٤٢. عُلْبَةٌ ٣٤٣. كِبْريتٌ ٣٤٤. ذَكيٌّ، حَكيمٌ ٣٤٥. غَبِيٌّ

٣٤٦. يَدْخُلُ ٣٤٧. إلَى أعْلَى ٣٤٨. إلى أسْفَل ٣٤٩. مِثْلُ، كَما ٣٥٠. فَوْراً، حالاً

ـ . . . نعم. أنا أقول: إن هناك صاحب دكان جيدا أو صاحب دكان رديئا.

ـ لا، يا صديقي الجيد. هناك فقط صاحب دكان ذكي وهناك صاحب دكان غبي. إن ترد، نذهب وندخل دكان السيد «ليفني» لنرى صاحب دكان غبيا.

ـ جيد، ندخل.

ـ مرحبا، يا سيد ليفني. أنا أريد أن أشتري علبة كبريت.

ليفني: تفضل، ها هو الكبريت.

ـ أطلب فقط علبة واحدة. شكرا! بكم العلبة الواحدة؟

ليفني: علبة واحدة تكلف عشرين فلسا.

ـ يا سيد ليفني، (عيدان) الكبريت في العلبة كلها رءوسها إلى أعلى، وأنا أريد عيدانا، رءوسها إلى أسفل.

ليفني: عفوا، يا سيدي، ليس لدي عيدان ثقاب أخرى.

ـ مرحبا! . . . قلت لك إنه غبي؟!

ـ ومن هو صاحب الدكان الذكي في نظرك؟

ـ حالا سوف ترى. نحن ندخل الآن دكان السيد شحوري. مرحبا! هل لديك عيدان ثقاب؟

شحوري: نعم، يا سيدي، ها هي عيدان الثقاب!

ـ يا سيدي، عيدان الثقاب في العلبة رءوسها إلى أعلى، لكن أريد عيدانا رءوسها إلى أسفل.

شحوري: نعم، يا سيدي، لدي عيدان ثقاب مثل هذه التي قلت عنها، لكنها أغلى. إنها تكلف خمسين فلسا للعلبة . . .

الدّرس السادس والثلاثون

٣٥١. طُرْفَةٌ، نُكْتَةٌ ٣٥٢. سَماء ٣٥٣. وُلِدَ ٣٥٤. دائِماً ٣٥٥. فَمٌ

٣٥٦. شَعْر ٣٥٧. يَغْسِلُ ٣٥٨. لِماذا ٣٥٩. كَرْمٌ ٣٦٠. الله

طرائف صباريم

عوزي درس في التوراة، أن الله جعل (خلق) السموات والأرض. سأل عوزي: ومتى خلق خارج البلاد؟

أوري ولد في مستوطنة مرحابيا، ولم يزر بعد مدينة كبيرة. عندما أصبح ابن عشر سنوات أتى لزيارة عمه في القدس. هو سُرَّ بعمه وبأبناء عمه. تحدثوا، ضحكوا، وبعد. فترة قال لهم أوري: والآن تعالوا، أنا أريد أن أرى الكرم الذي لكم قرب البيت...

الأستاذ: لماذا لا تتكلم الأسماك؟

التلميذ: يا أستاذ، إنها لا تستطيع أن تتكلم بفم مليء بالماء!!

الولد: يا جدّي، هل أتاك في الحياة أي شيء من الأشياء التي ثمنتها كثيرا كثيرا في زمن طفولتك؟

الجد: نعم، عندما كنت ولدا وكانت أمي تغسل رأسي، دائما تمنيت ألا يكون لي شعر.

---

٣٦١. حَقْلٌ ٣٦٢. نَفْسُهُ ٣٦٣. يَأْخُذُ ٣٦٤. بِناءٌ ٣٦٥. حانوتٌ تَعاوُنِيٌّ
٣٦٦. يَبيعُ ٣٦٧. مَخْزَنٌ ٣٦٨. إنْتاجٌ ٣٦٩. مُقابِلَ ٣٧٠. صَفٌّ، خَطٌّ

ـ عميّ، ها هي مستوطنتنا أمامك!
ـ جميل، جميل جدا!
أين زوجك الآن؟
ـ الرجال يعملون الآن في الحقول.
ـ هم يعملون مع عمال؟
ـ عضو المستوطنة لا يأخذ له عمال. كل شخص يعمل لنفسه، عمل ذاتيّ بلا عمال.
ـ إذن . . . هو مضطر لأن يعمل كثيرا.
ما هذا البناء الذي أمامنا؟
ـ بناء الحانوت التعاوني للمستوطنة. هنا يبيعوننا كل ما نحتاجه.
ـ حانوت تعاوني؟ آه . . . دكان! مثل دكان أبيك خارج البلاد، مثل دكاني في لندن.
ـ في الحانوت التعاوني نحن لا نشتري بنقود.
ـ أنتم تتسلمون كل شيء بلا نقود؟
ـ أنت ترى، يا عمي، البناء الأول في صف البيوت من الجانب الأيمن؟
ـ نعم، أرى.
ـ هناك مخزننا، إلى هناك نحن نجلب إنتاجنا. لسنا نتسلم نقودا مقابل الانتاج.
ـ الآن أنا فاهم!
ـ لنا حسابان اثنان: حساب إنتاج المخزن وحساب الحانوت التعاوني. في نهاية الشهر نحن نتسلم الباقي نقدا.
ـ إن يكن كذلك؛ فإن لكم ثلاثة حسابات.
ـ حسابين.
ـ والباقي؟ هو الحساب الثالث!
ـ لا، يا عمي العزيز، الباقي هو الحساب الأول.

٣٧١. حَظِيرَةُ ٣٧٢. بَيْضَةٌ ٣٧٣. سوقٌ ٣٧٤. كوخٌ ٣٧٥. يُرْسِلُ دَواجن

٣٧٦. تَقْريباً ٣٧٧. ناقِصٌ ٣٧٨. لَبِسَ ٣٧٩. سوقٌ تَعاونِيَّةٌ ٣٨٠. مَزْرَعَة

ـ آه ، العم قد لبس . . . صباح الخير، عمي العزيزَ! الساعة الخامسة والنصف، لماذا قمت أخيرا؟

ـ أي هدوء في مستوطنتكم ! الجو هادىء ، السماء هادئة ، وأيضا الضجة في الحظائر تعطي سكونا في القلب. أين إسحاق؟ أخرج إلى الحقل؟

ـ لا ، هو يعمل في الحظيرة. البيضة التي ستأكلها، يا عمي ، في وجبة الافطار، هو يحضرها في الصباح من الحظيرة.

ـ هل سيحضر بيضة واحدة ؟

ـ لا ، كل يوم هو يحضر من الحظيرة تقريبا مائة وخمسين بيضة.

ـ والبيض هل يرسله إلى السوق ؟

ـ إلى السوق ؟ لا ! البيض من كل المزارع نحن نحضره إلى كوخ المستوطنة ، إلى مخزن الانتاج الذي رأيته أمس. وعضو المستوطنة يرسل كل بيض المستوطنة إلى السوق التعاونية في المدينة ، والمشترون ليسوا ناقصين هناك.

ـ أعضو المستوطنة هو صاحب المخزن ، هو صاحب الدكان ؟

ـ لا ، المخزن هو ملك المستوطنة. الأعضاء يعملون في المخزن بالدور، أسبوع عضو، والأسبوع الثاني صاحبه.

ـ أيضا أنا كنت أريد أن أكون. عضوا في مستوطنة.

ـ أكنت تريد أن تعمل في المخزن، يا عمي؟

ـ لا ، إن لي حانوتا ، كان لي حانوت لسنوات كثيرة.

الدّرس التاسع والثلاثون

٣٨١. فِعْلاً ٣٨٢. فِعْلٌ / أَفْعالٌ ٣٨٣. يُخْطِئُ ٣٨٤. مَرَّةٌ ٣٨٥. يُعَلِّمُ

٣٨٦. ماضٍ ٣٨٧. حاضِرٌ ٣٨٨. يَزْرَعُ ٣٨٩. مَمْنوعٌ ٣٩٠. يَبْني

- أنت تتكلم، يا عمي، العبرية فعلا عبرية جميلة. لكن في الافعال «أُريدُ - أَحْتاجُ - أَسْتَطيعُ» أنت تخطئُ مرات.
- أنا أريد أن أتكلم عبرية صحيحة، أنا أحتاج أن أتكلم عبرية، لكن لست أستطيع...
- هذه المرة قلت صحيحا الأفعال.
- حنّه، علميني هذه الافعال!
- جيد، يا عمي، قل في الزمن الماضي ما أقول في الزمن الحاضر.
- بسرور!
- أنا أريد أن أقرأ ولست أستطيع لأنه ليس لي كتاب.
- أردت أن أقرأ فلم أستطع، لأنه لم يكن لي كتاب.
- صحيح. نحن نريد أن نزرع خضراوات، لكن لا نستطيع لأنه ليس لنا بذور.
- أردنا أن نزرع خضراوات، لكن لم نستطع، لأنه لم تكن لدينا بذور.
- من يريد أن يعرف العبرية... يحتاج...
- يحتاج أن يتعلم العبرية، يحتاج أن يتكلم العبرية، وجميل أن يتعلم العبرية.
- العم أفراهام، أنت تستطيع أن تسكن هنا في المستوطنة. إن ترد بيتا...
- أستطيع أن أبني لي بيتا.
- لا، يا عمي! سوف تكون ضيفا لنا، تستطيع أن تسكن في بيتنا، ستتكلم مع الاولاد العبرية. في المستوطنة يلزم...
- في المستوطنة يلزم العمل.
- أعضاء المستوطنة يلزمهم العمل، لكن أنت - عملك دراستك.
- أفي كل يوم سوف أدرس؟
- في كل يوم تتكلم مع الاولاد العبرية، وفي السبت، عندما نكون جميعا في البيت تدرس...
- لا، يا حنّه، في السبت لا أدرس العبرية ولا أتكلم العبرية - في السبت ممنوع العمل.

الدّرس الأربعون

٣٩١. صَبْراً ٣٩٢. أَدَواتٌ ٣٩٣. سِكّينٌ ٣٩٤. سِعْرٌ ٣٩٥. نَوْعٌ
٣٩٦. صَحْنٌ ٣٩٧. يَذْكُرُ ٣٩٨. رائِحَةٌ ٣٩٩. طَعْمٌ ٤٠٠. صابونٌ

في الحانوت التعاوني

- صبرا !
- صبرا. . . صبرا. . . كل يوم أنت تقول: «صبرا، اليوم ليس لدينا. . غدا سيكون . وفي الغد أنت تبدأ من جديد. متى سيكون «غداً» ؟ .
- صبرا، ربما يكون لدينا اليوم ما تطلب؟ .
- أريد أن أشتري أدوات طعام. عمي جاء من أمريكا، وأريد أن أكرم محياه بأدوات حديثة.
- تفضل، أي أدوات أنت تريدين ؟
- أتوجد صحون ؟
- نعم، الصحن الكبير هذا يكلف ليرتين ، والصحن الصغير بثلاث ليرات.
- أعطني، من فضلك، ستة من الصحون الصغيرة؟
- للعم من أمريكا تقدمين وجبة في صحون صغيرة؟
- سوف أقدم له وجبات كثيرة، مرات كثيرة، ليس فقط وجبة واحدة مرة واحدة. أيوجد سكين في الحانوت التعاوني؟
- سكاكين ؟ لدينا سكاكين جيدة .
- ما السعر؟ ما سعرها ؟
- أتريدين من النوع الجيد ؟
- ما سعرها ؟
- السكاكين من النوع الجيد تكلف غاليا ، ليرتان للسكين.
- أعطيني ستا ، من فضلك.
- تسلمنا قهوة جديدة .
- مرة اشتريت من قهوتك، الرائحة كرائحة القهوة فعلا ، لكن الطعم. . . كطعم الصابون فعلا. ماذا أردت بعد. . . لست أذكر. . . نعم، تذكرت، زوجي يريد أن يزرع خضراوات ، ألديك بذور لخضراوات؟
- اليوم ليس لدينا بذور.
- ماذا؟ أبذور ليس في الحانوت التعاوني؟! بذور؟!
- صبرا. اليوم ليس لدينا ـ غدا سيكون.

الدّرس الحادي والأربعون

٤٠١ . رِسالَةٌ ٤٠٢ . يَجِدُ ٤٠٣ . عُنْوانٌ ٤٠٤ . ظَرْفٌ ٤٠٥ . يَعودُ
٤٠٦ . طَابِعٌ ٤٠٧ . أَنْزِلْ ٤٠٨ . عِيدٌ ٤٠٩ . يَسْمَعُ ٤١٠ . يَنْسَى

رسالة أولى

إلى زوجتي العزيزة روت ولأولادي الاعزاء، سلاما كثيرا.

جئت قبل نحو ساعة، وجدت غرفة جميلة، وإنني قاعد وأكتب لكم رسالة. عنواني، هنا في تل أبيب، سأكتبه لكم في الرسالة، وسأكتبه أيضا على الظرف، لتتمكنوا من الكتابة لي كثيرا من الرسائل. سوف أضع على الظرف طوابع كثيرة. وأنت، يا شوشنة، يا بنتي العزيزة، أنزليها من على الظرف، وضعيها في الكتاب الكبير الذي على طاولتي، سوف أجدها عندما أعود إلى البيت.

تل أبيب مدينة كبيرة، كثير من الناس فيها، وكلهم يهود. الطقس هنا شيء مختلف، السموات مختلفات. وكل - هكذ أرى - كأنه في يوم جيد وعيد. سوف أنهي رسالتي ؛ لأنني أريد أن أرى المدينة وأن أسمع ضوضاء المدينة. سوف أكتب لكم عن كل ما سأرى وما سأسمع. من زوجك وأبيكم، السعيد سعادة عظيمة، المخلص

إسحاق

رسالة ثانية

إلى زوجي العزيز، سلاما كثيرا،

بعد أن كتبت لكم رسالتي، خرجت إلى شوارع المدينة، ومشيت فيها ومشيت. من شارع إلى الشارع الثاني، من الشارع الثاني إلى الشارع الثالث وهكذا دواليك، وعندما أردت أن أعود إلى حجرتي، لم أجدها؛ لأنني نسيت العنوان. نسيت اسم الشارع، ونسيت اسم صاحب البيت. اكتبي لي، يا روت العزيزة، أين أسكن أنا في تل أبيب؟! المخلص

إسحاق

٤١١ . قَبْلَ ٤١٢ . سَفينَة ٤١٣ . شاطِئ ٤١٤ . سَهْلٌ ٤١٥ . رَبيعٌ
٤١٦ . كافٍ ٤١٧ . يَسْتَأهِلُ ٤١٨ . لكِنْ، ٤١٩ . غَلْطَةُ ٤٢٠ . حَرْب
فَقَطْ

إلى زوجتي العزيزة وإلى أولادي الأعزاء سلاما كثيرا،

قبل كل شيء أقول لك شكرا، يا روت، على رسالتك التي أرسلت لي، وبعد ذلك سوف أكتب لكم عن كل ما رأيت في يوم العيد الكبير. العيد في الربيع في كل سنة، وأنا كنت حينئذ في حيفا، وهناك رأيت كل السعادة.

لم يكن سهلا علي أجد أجد مكانا جيدا؛ لأنه كان المشي هنا ممنوعا، ولم يكن المكان هناك كافيا لشخصين. لكن ابن عمي، شلومو، نظم الأمر على الوجه الأفضل. رجل حيفا هو، ويعرف كل الأماكن على شاطىء البحر. أمر يستأهل أن يكون للمرء قريب. وأي قريب؟ قريب محبوب كابن عمي شلومو.

رأيت الجنود، ورأيت السفن؛ سفنا حربية وجنودا على السفن. السفن عبرت أمامنا سهلة مثل ريح المساء. أين تعلم الجنود هذا العمل؟ شلومو قال إن قائد السفينة هو ابن ابن عمنا، الرباني بنيامين. هل ظن مرة عمنا، الرباني بنيامين، أن بني بنيه سيكونون رواد بحر؟

ما تظنين ، يا عزيزتي روت، هل هي غلطة؟ الذي ستجيبين سأسمع في البيت، لأننا غدا سنعود كلنا إلى نيويورك في السفينة. وحتى ذلك الوقت بركات عليكم.

الدّرس الثالث والأربعون

٤٢١ . بَريدٌ ٤٢٢ . عاديٌّ ٤٢٣ . سَهْلٌ ٤٢٤ . رسالة جوّيّة ٣٢٥ . بِطاقَةٌ بَريدِيَّةٌ
٤٢٦ . مُسْتَعْجَلٌ ٤٢٧ . حَظٌّ ٤٢٨ . بَرْقِيَّةٌ ٤٢٩ . كَلِمَةٌ ٤٣٠ . يُصَحِّحُ

في مكتب البريد

- مرحبا ، هنا مكتب البريد؟
- نعم ، سيدي .
- يا سيدة ، أنا حديث في البلاد . أمس قدمت في السفينة من هولندا ، اليوم نزلت إلى الشاطىء وأسرعت الى البريد . أنا أريد أن اكتب رسالة إلى زوجتي .
- أرسل ، من فضلك ، رسالة ، رسالة عادية .
- ما الرسالة العادية ؟
- اكتب رسالة بسيطة ، وأرسلها بالطريقة العادية .
- رسالة بسيطة ؟ لا !
- ربما ترسل رسالة جوية . هي تكلفك مائة وستين فلسا .
- الرسالة أكثر مما يلزم ، ماذا أكتب فيها؟ بكل هذه الكثرة لن أكتب ،
- ها هي بطاقة بريدية !
- أنا أريد ، أن تتسلم زوجتي رسالتي بسرعة .
- أرسل بطاقة بريدية مستعجلة !
- بطاقة بريد مستعجلة؟ لا . أنا أريد أن أقول لزوجتي كلمة بسيطة . قدمت بحظ حسن . بعد شهر سوف أعود .
- لهذا تكفي برقية .
- كم تكلف الكلمة في البرقية؟
- الكلمة الواحدة تكلف مائة فلس .
- والغلطات في حساب الكلمات؟
- أخطاءك ، يا سيدي ، سأصححها لك بلا حساب وبلا دفع .

٤٣١ . وَرَقَةٌ ٤٣٢ . قَلَمُ حِبْرٍ ٤٣٣ . قَلَمُ رَصاصٍ ٤٣٤ . نَظّاراتٌ ٤٣٥ . مُسَجَّلٌ / يُسَجِّلُ
٤٣٦ . واضِحٌ ٤٣٧ . رَقيقٌ ٤٣٨ . مُمْكِنٌ ؛ غيرُ مُمْكِنٍ ٤٣٩ . «بَنْطَلون» ٤٤٠ . شَيءٌ ما ، أَمْرٌ ما

في البريد المركزي
في القدس

- يا سيدة ، لابن عمي وُلِدَ وَلَدٌ ، وأريد أن أكتب له مباركة في رسالة مسجلة . هل ستكون الرسالة هناك أيضا اليوم؟
- لا ، الرسالة ستكون هناك فقط غدا . أرسل له برقية مباركة ، وسيتسلمها أيضا اليوم . تفضل ، ها هي الورقة!
- أنا مهاجر جديد ، يا سيدة ، ولست أعرف عبريّة جيدة . ربما تكتبين لي المباركة في برقية؟
- لا أستطيع أن أكتب لك المباركة يا سيّدي ؛ سيدي لأن ذلك ممنوع عني - أنت مضطر لكتابتها نفسك . ها هي الورقة! اكتب ، من فضلك ، الكلمات بخطّ واضح .
- الورقة رقيقة جدا . كيف يمكن أن أكتب على ورقة في مثل هذه الرقة؟ غير ممكن .
- غير ممكن؟ ممكن ، قطعا ممكن . الورقة رقيقة ، لكن الورقة جيدة .
- أأكتب المباركة بقلم حبر أم بقلم رصاص؟
- اكتب بقلم حبر، اكتب بقلم رصاص ، فقط اكتب بخط واضح .
- أوه ، ليس لدي هنا . . . نسيت الـ . . . نسيت شيئا ما .
- ماذا نسيت ، يا سيدي؟
- نسيت الـ . . . البنطلون الذي لي .
- ماذا نسيت ، يا سيدي . . . ؟
- نسيت بنطلوني .
- أبنطلونك نسيته ، يا سيدي . . . ؟
- لا ، لا . . . كيف يقولون بالعبرية ، للشيء الذي يضعونه . . . هنا!
- نظارتك نسيت ، يا سيدي !

٤٤١ . صَيْفٌ ٤٤٢ . أَزْرَقُ ٤٤٣ . فُسْتان ٤٤٤ . معْطَف ٤٤٥ . طويلٌ
٤٤٦ . بُنِّيٌّ ٤٤٧ . يَلْبَسُ ٤٤٨ . يَغْضَبُ ٤٤٩ . يَخْجَلُ ٤٥٠ . ثَوْبٌ

- ما اجمل ليالي الصيف في شوارع تل ابيب! السماء زرقاء سوداء، انت تسمعها تغنّي فعلاً. في مساء كهذا يحبّ المرء ان يمشي، ان يرى وأن يسمع. تعالي، يا روت، تعالي نمش!
- نعم، لنمش، المساء هادىء وجميل. لنمش لنرى الفساتين في الدكّان الذي في آخر الشارع، ربّما نجد فستاناً جميلاً من أجلي، فستان صيف.
- يا روت، في ليلة كهذه، الوقوف امام نافذة دكّان الثياب؟ لا، يا زوجتي الجميلة، الليلة . . .
- «زوجتي الجميلة!»، ان ترد أن أكون جميلة حقًّا، أن ألبس فساتين جميلة، فإنّ عليك ان تشتري لي فستاناً للصيف.
- فستان آخر؟ ألم نشتر لك قبل شهرين معطفاً أخضرطويلاً وفستاناً أزرق جميلاً . . .
- عزيزي أوري، المرأة تحتاج فستاناً جديداً للصيف؟
- نعم، يا عزيزتي.
- السنة تسلّمت فستان صيف؟
- لا، يا عزيزتي.
- ان يكن كذلك، مالنا والكلام؟ تعال! ماذا تقول في هذا الفستان البنّي؟ هل رأيت قطّ فستاناً كهذا؟
- نعم، رأيت.
- متى رأيت؟ من لبسته؟
- عندما كنت ولداً صغيراً، لبست جدّتي فستاناً بنيًّا كهذا بالضبط.
- يا أوري، أنت لا تستحي؟ في البداية -.«يا زوجتي الجميلة . السّماء جميلة في ليل صيف». وبعد ذلك -«أنتِ مثل جدّتي .» انا غاضبة، حقاً أنا غاضبة.
- لا تغضبي، يا روت. أيّ فستان سأشتري لكِ؟
- هذا الفستان الأخضر، وهذا المعطف الأزرق. والـ. . .

٤٥١. بالتَّأكيدِ ٤٥٢. قُبَعَةٌ ٤٥٣. إلى اللِّقاءِ ٤٥٤. ضيقٌ ٤٥٥. قَصيرٌ
٤٥٦. واسِعٌ ٤٥٧. ضَيِّقٌ ٤٥٨. أَصْفَرُ ٤٥٩. يَخيطُ ٤٦٠. قِماشٌ

في دكّان ثياب

- مرحباً، ما طلبكم؟
- مرحباً، رأينا في نافذة دكّانكم فستاناً أخضر، هل نستطيع أن نشتريه؟
- بالتأكيد، ها هو الفستان. لونه جميل جدّاً، أخضر بلون الحقل بعد الأمطار المبكّرة. ها هي حجرة صغيرة. البسيه، يا سيّدة، وسترين على نفسك، مقدار جماله.
- شكراً، سألبسه...
- الفستان، يا سيّدي، كلّه من إنتاج البلاد، القماش من مصنع «آتا»، وأيضاً خاطوه هناك.. أنت ترى، يا سيّدي، كم جميل الفستان، وكم جميلة زوجتك به، يا سيّدة، الفستان جيّد عليك بالضبط، هو ليس طويلاً وليس قصيراً، ليس واسعاً وليس ضيّقاً، ان تشتريه فلن تندمي.
- أيضاً بالسعر لن يكون ندم؟
- لا، بالتأكيد

لا! السعر الذي ستدفعونه هو سعر رخيص. الفستان يكلّف فقط ستّ عشرة ليرة.
- هنا الفستان ضيّق، أنا أظنّ.
- نصلحه، ونرسل لك الفستان الى البيت اليوم في الساعة الثالثة، هل سيكون شخص ما في البيت؟
- نعم، أنا سأكون في البيت.
- ربّما تريدين أن تشتري شيئاً آخر؟
- أريد قبعة.
- قبعة صفراء تكون جميلة؟
- لا، أنا لا أحبّ لوناً أصفر. ربّما يكون لديكم قبعة بلون أزرق؟
- بعناها كلّها، سيكون لدينا قبعات زرق فقط في بداية الشتاء، لدينا قبعة حمراء جميلة.
- لا، شكراً، سوف تضحك ابنتي عليّ، إن أعد الى البيت، وقبعة حمراء على رأسي، مع السّلامة!
- مع السّلامة، إلى اللقاء!

الدّرس السابع والأربعون

٤٦١ . إسْكاف ٤٦٢ . حِذاءٌ ٤٦٣ . مُمْتعٌ ٤٦٤ . نَعْلٌ ٤٦٥ . حَجَرٌ
٤٦٦ . يُشْبِهُ ٤٦٧ . يَنْتَظِرُ ٤٦٨ . طَبيبٌ ٤٦٩ . يُساعِدُ ٤٧٠ . مِهْنَةٌ

في دكّان أحذية

ـ أنت الإسكاف؟

ـ سيّدتي، أمامك طاولة صغيرة ولها أربع أرجل، وبجانبها كرسيّ صغير وله ثلاث أرجل، عليه يقعد انسان وله رجلان وفي يده حذاء لرجل واحدة... من أنا، ان لم أكن الإسكاف؟

ـ أنا أنتظر وأنتظر. أنا أقول كلمة واحدة، وأنت... مطر كلام. إلى من أنت تتكلّم، كأنّه لا مشترين في الدكّان؟

ـ إذن لا أتكلّم. إدن الأحذية تتكلّم لي. قصص ممتعة لديها.

ـ جيّد، جيّد، ها هو الحذاء. يلزم أن يصلّح النعل. لقد كانت رقيقة، عندما اشتريتها في الدكّان. أحذية اليوم! أنت تمشي في الشارع، تدوس على حجر صغير، وفورا... ليس لك نعل.

ـ النعل؟ تشبه النعل الانسان. هو أيضا يمشي ويركض بلا حساب، وبعد ذلك ـ إلى الطبيب: هل تستطيع أن تساعدني!

ـ ممتع جداً... ما أنت تحكي لي قصصاً طويلة كهذه! ربّما تظنّ أنّ من يدفع لك هو أن تتكلّم؟ هل تستطيع أن تصلح لي النعل فوراً، أم لا؟

ـ مهنتي صناعة الأحذية، والأحذية أصلحها، تعالي في الساعة السابعة، وسوف تتسلّمين الحذاء. التصليح سيكلّف ست ليرات ونصف. الانسان لا نصلحه فوراً، أمّا حذاءك فسنصلحه لك فوراً.

الدّرس الثامن والأربعون

٤٧١ . بَرْنامَجٌ ٤٧٢ . مُخَيَّمٌ ٤٧٣ . يَلْعَبُ ٤٧٤ . مَسْموحٌ ٤٧٥ . حَتّىٰ لَوْ
٤٧٦ . مُتَأَخِّرٌ ٤٧٧ . زاوِيَةٌ ٤٧٨ . أَعَدَّ ٤٧٩ . يَغْسِلُ ٤٨٠ . يَطْبُخُ

حديث بين مشرفين

ـ مخيّم الفتيان سيكون لشهر واحد. نحن محتاجون لاعداد البرنامج اليوميّ لكلّ مدّة المخيم.

ـ هل تظنين، أنّنا محتاجون قطعاً لاعداد البرنامج؟ ما زال ثلاثة أشهر أمامنا، ربع سنة! سنعدّ البرنامج قبل شهر واحد من خروجنا للمعسكر.

ـ لا، وحتّىٰ لو كان الآن فإنه متأخر. علينا أن نكتب للآباء عن كلّ شيء، ما هو مسموح إحضاره للمخيّم وما هو ممنوع.

ـ هل عرفتِ مؤكّداً ماذا نكتب في الرسالة للآباء؟

ـ لست أعرف، ولذا علينا أن نتكلّم عن كلّ شيء، من أجل أن نعرف ماذا نكتب. لنبدأ بالطعام. ماذا سنطبخ في المخيّم؟

ـ مدير المخيّم سيأخذ على عاتقه الطبخ كلّه، وهو سيُحضر للمخيم أيضاً أدوات الطبخ، والفتيان لن يكونوا مضطرّين لأن يحضروا معهم أدوات طبخ، وبعد؟

ـ من يغسل في المخيّم؟

ـ الأشياء الصغيرة يغسلها الفتيان والفتيات، والأشياء الكبيرة نرسلها إلى المدينة.

ـ هل يليق أن يغسل الفتيان أنفسهم، سيغسلون، وفي المخيّم سيكون في كلّ زاوية أولاد يغسلون، وبنات يغسلن، وثياب في الشمس في كلّ زاوية في المخيّم؟

ـ يليق ويليق! الأولاد سيتعلّمون العمل والمساعدة أنفسهم، ومن أجل ذلك، حقاً، هم جاءوا إلى المخيّم.

ـ الآباء يرسلون أبناءهم إلى المخيّم للّعب هناك.

ـ سيلعبون وسيعملون، وحينئذ سيجدون سعادة في العمل، وأيضاً الالعاب ستكون ممتعة، اكتبي! «الآباء الأعزّاء!»...

٤٨١ . سارٌّ ٤٨٢ . يَحْلِقُ ذَقْنَهُ ٤٨٣ . إعْلانٌ ٤٨٤ . قَميصٌ ٤٨٥ . إبْرَةٌ

٤٨٦ . خَيْطٌ ٤٨٧ . خَيّاطٌ ٤٨٨ . لافِتَةٌ ٤٨٩ . ثَلّاجَةٌ ٤٩٠ . تَنّورٌ، فُرْنٌ

- «هنا ما أحْسَن وما أسعد جلسة اخوان أيضاً مَعاً»
- أنت تغنّي، يا دان، ما أسعد الجلسة معاً، ولست تجلس معي سويّاً، فقط دخلت حجرة الحمّام.
- انا أحلق. «هنا ما أحسن . . .».
- أنا لا أريد أن تغنّي. لا تغنّ، يا دان. أنا أقرأ في الجريدة.
- أنت تقرئين فيها؟ كلّ الجريدة لديّ، فقط الإعلانات لديك.
- كلّ الأشياء الممتعة قد قرأتها: لمن ولد ابن، لمن وُلِدَتْ بنت. أنا أقرأ الآن الإعلانات. بعد ذلك ربّما أقرأ أيضاً الأخبار.
- «هنا ما أحسن وما . . .»
- طلبت منك، يا دان، ألّا تغنّي.

- حسن، اقرئي الإعلانات بصوت (عال)!
- «هل تريدين قميصاً جيّداً؟ بلا خيط وبلا خياط.
لست تحتاجين حتّى إلى إبرة لأنّ قمصاناً جيدة وجيملة تتسلمينها فقط . . .
- في الحانوت «زَق».
- من أين تعرف؟
- رأيت لافتته من على دكّانه، اقرئي، يا حنّه، اقرئي بعد!
- ثلاجة كهربائية جديدة رخيصة، يا دان، ألا تظنّ أن ثلّاجتنا أخيراً غير جديدة، ولائق. . . ؟
- ليس لائقاً! هذه الجريدة. . ضعيها في التنّورا!
- لكن. . .
- في التنّورا!

الدّرس الخمسون

٤٩١. يَقُصُّ ٤٩٢. مَغْسَلَةٌ ٤٩٣. يَكْوي ٤٩٤. خِزانَةٌ ٤٩٥. أَثاثٌ
شَعْرَهُ
٤٩٦. خَشَبٌ، ٤٩٧. وَسِخٌ ٤٩٨. نَظيفٌ ٤٩٩. مَصْنوعٌ ٥٠٠. نَجّارٌ
شَجَرَةٌ

- أنا تعلمت أربعمائة وتسعين كلمة، واليوم سأتعلم عشر كلمات جديدة من على اللافتات.
- ماذا ستتعلمين في اللافتات؟
- هنا! «أثاث من خشب ممتاز وكل مصنوع، طاولة، كرسي، خزانة فقط عند النجار هارون».
- جميل، لكن لست أحتاج أثاثا.
- لا تشتر أثاثا! لكنك محتاج إلى الحلاقة.
- نعم، أين؟
- ها هو، هنا!
«قص شعرك، قصي شعرك! فقط في «صالون» فيري!».
- غدا سأقص شعري. اليوم آخذ ثيابي إلى المغسلة.
- ها هو، هنا! «يدخل أسود ووسخا ويخرج نظيفا ومكويًّا». أنا أعرف الآن خمسمائة كلمة، وأنا أستطيع التحدث بالعبرية محادثة بسيطة.

- في المعبد أنا أفهم صلوات سهلة، وأصلي بالعبرية.
- أنا أقرأ في كتاب عبري، واكتب في كراستي بالعبرية.
- أنا أكتب رسائل بالعبرية وأكتب العناوين بالعبرية.
- أنا أعرف الأعداد حتى ألف.
- بالعبرية؟
- بالعبرية.
- عندما أسافر، سأطلب في محطة القطار تذكرة بالعبرية.
- في المطعم أطلب الوجبات بالعبرية.
- سوف أعرف الشراء من الحوانيت بالعبرية.

وكل هذا بخمسمائة
كلمة عبرية

مَصادر الكتاب

- א' בוכנר / י' לוינטון / ל' קיפניט:

ספר הכתה, הוצאת דביר תל-אביב 1970.

- צ' בלומברג / מ' לויטס:

עברית חיה, ניו-יורק 1952.

- א' כספי / נ' ס' חטיב:

שלבים ראשונים בעברית, נצרת 1970.

- נ' נבואני / מ' אזר / מ' ספדי / ע' עמשה:

שחר (מקראה לבתי-ספר ערביים), אוניברסיטת חיפה 1982.

- נ' פרסקי:

מקראות ישראל חדשות, הוצאת "מסדה", רמת-גן 1975.

- א' רוזן / י' בן-שפר:

א. אלף מלים, אחיסף, תל-אביב 1985.

ב. לשון לישראל, ירושלים 1968.

- מ' רון:

שער לעברית, הוצאת הקבוץ המאוחד 1968.

- ריצ'רדס / וינשטין / גבסון:

עברית בתמונות, וושינגטון 1961.

- ל' י' ריקליס:

מורי, הוצאת "מנורי", ירושלים 1967.

- י' שקד:

עברית של יום-יום למבוגרים, שלב א',

הוצאת "מסדה", תל-אביב 1967.

***

- ربحي كمال:
دروس اللغة العبريّة، دمشق ١٩٦٥.
- محمد سليم رشدان:
نهج اللغة العبريّة، عمّان ١٩٦٨.

***

- Coffin, E.A:
Lessons in Modern Hebrew,
The University of Michigan Press 1977.
- Rosen, A:
a) Hebrew Self-Taught,* Jerusalem, Tel-Aviv 1966.
b) Thousand Hebrew Words, Tel-Aviv 1973.
- Rosen, H.B:
A Textbook of Israeli Hebrew, Chicago & London 1967.

***

* أُخذت متون الدّروس من هذا الكتاب بتصرّف.